சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

புராணசாரம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

செய்யதிருவாதவூர்வந்தருளியமைச்சரெனச்சிறந்துநீடு
வையமிசைவழுதிநிதிகொண்டரனைக்குருந்தடியில்வணங்கிஞால
மூய்யவருட்பணியாற்றிநரிபரியாச்செய்துநதியுடைப்பிலெங்க
ளையன்முடிமிசையுவந்துமண்சுமக்கவன்பினுருவாயினாரே. 1

எங்குமாகியவழகன்மேனிபிரம்படிதாங்கவேங்கிப்புத்தர்
மங்கவாரருள்செய்துமூகைபேசிடவழங்கிமணிமன்றூடு
மெங்கணாயகன்கரத்தாலேடுமெழுத்தாணியுங்கொண்டெழுதப்பாடி
யங்கண்பேவியசோதிதன்னிலிரண்டறக்கூடியமர்ந்திட்டாரே. 2

முற்றிற்று.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தோத்திரம்.

கந்தபுராணம்.

கந்தமொ டுயிர்படுங் கணபங் கம்மெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க மூகராய்
முந்தொரு மூகையை மொழிவித் தெந்தைபால்
வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம். 1

கூர்மபுராணம்.

உரைத்தற்கரியமுதுக்குறைவினூமைபேசவுரைபுகன்று
நிரைத்தேற்றெதிர்ந்தசாக்கியர்புன்சமயக்குறும்பினிலையெறிந்து
வரைத்தோள்வழுதிதனைவிடுப்பவையையழைத்துமணிமன்றிற்
பாத்துடமர்ந்தவாதவூர்ப்பரமன்பாதம்வணங்குவாம். 2

சைவபுராணம்.

எள்ளிமற்றுலகமுரைத்திடமூங்கையாகியேயுறைந்திடுமெழில்சேர்
கிள்ளிபொற்பாவைகிளியெனமிழற்றிக்கேழ்கிளர்மணிமிடற்றிறைக்குத்
தெள்ளுசெந்தமிழின்றொடைபுனைந்தேத்தச்செகநுதிருவருள்புனைந்த
வள்ளன்மாணிக்கவாசகன்றனைத்தாள்வணங்கியேவாயினூற்றுதிப்பாம். 3

இலிங்கபுராணம்.

பக்கமுமுன்னுமெதிர்ந்துநின்றிகலும்பறிதலைச்சாக்கியருடல
மக்கணத்திடையிற்பெய்தகாரெள்ளையனையவாயழிவுபட்டொழியச்
செக்கிடைப்பெய்துதிரித்துநம்மிறைவன்சேவடித்துணைமலர்பாடு
நக்கபூம்பொழில்சூழ்வாதவூரிறைவனுண்மலர்ச்சேவடிதொழுவாம். 4

முற்றிற்று.

திருவாசகப்பெருமை.

நேரிசை வெண்பா.

வள்ளுவர்நூ லன்பர் திருவாசகந்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகன் செய்தவுரை—யொள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணந் தொகைச்சித்தி யோராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம். 1

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லு
மொருவா சகமென் றுணர். 2

நேரிசை யாசிரியப்பா.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
வாதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணன்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க

டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே. 4

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. 3

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடன்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவாசகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
யோதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
வுளமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே. 5

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயக
னொருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று காலையிற் காணு
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பி னென்று விழிப்பி னெரியு
மாயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விரும்பன் போலு
மிகழ்ச்சி யறியா வென்பணி வானே. 6

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தி
னீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்

தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலிற்
பொற்கல நீர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை
மட்கல நீர்க்கு மதுர வாசக
மோதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. 7

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. 8

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாசறு மணிபோற் பன்னாள் வாசக மாலை சாத்திப்
பூசனை செய்து பன்னாட் புண்ணிய மன்று ளாடு
மீசன தடிக்கீ ழெய்தி யீறிலா வறிவா னந்தத்
தேசொடு கலந்து நின்றார் சிவனருள் விளக்க வந்தார். 9

முற்றிற்று.

திருவாசகஉண்மை.

சிவபுராணம்.

தேசுறுமா ணிக்கமெனச் சிறந்ததிரு வாசகத்திற்
பேசுதிருச் சிவபுரா ணத்தகவற் பெருமைசொலி
லீசர்தமக் கியல்பான திருநாம முதலெவைபு
மாசறவே வாழ்கவென வாழ்த்துகின்ற வருட்குறிப்பாம். 1

கீர்த்தித்திருவகவல் - திருவண்டப்பகுதி.

புகழ்பெருகுஞ் செய்கையெலாம் புகலகவ லொன்றாகு
நிகழ்திருவண் டப்பகுதித் திருவகவல் செப்பியது
தகுசிருட்டி திதியொடுக்கஞ் சாற்றுதிரோ தம்பொதுவா
யகலமுறத் தேர்ந்திடவே யருளியநற் பொருளாகும். 2

போற்றித்திருவகவல் - திருச்சதகம் - நீத்தல்விண்ணப்பம்.

முத்திபெறு நெறியறியு மொழிபோற்றித் திருவகவல்
சத்தியஞா னந்தருதே சிகர்மோகஞ் சதகமதா

மித்தையுலகினை யகற்றி விடாமலெனை யாண்டருளென்
றத்தாறிந் திடகீத்தல் விண்ணப்ப மறைந்ததுவாம். 3

திருவெம்பாவை — திருவம்மானை.

மலவிருளுற் றுறங்காமன் மன்னுபரி பாகருட்
செலமுழுக வருகவெனச் செப்பறிரு வெம்பாவை
நலமுறுமந் தணர்வடிவாய் நாரணன்காண் பரியபத
நிலமதில்வந் தாள்கருணை நினைந்தாட லம்மானை. 4

திருப்பொற்சுண்ணம் — திருக்கோத்தும்பி.

சத்திகளாற் றனுகரண புவனபோ கங்கடமை
யத்தனுக்குச் சுண்ணமவை யாயிடிக்கக் கூவுதலே
யொத்ததிருச் சுண்ணமுயர் போதமொரு வண்டாகச்
சித்தவிகா ரத்தூது செப்பிவிடல் கோத்தும்பி. 5

திருத்தெள்ளேணம் — திருச்சாழல்.

பொன்னார்மெய் யண்ணலரும் போதவின்ப மேமிகுந்து
தெஃனாதென் னாவெனவே தெள்ளேணங் கொட்டியதா
மூன்றாற் கலையுமுணரா மூகை யாமேடி
தன்றாற் பதிமுதன்மை சாற்றியதாந் திருச்சாழல். 6

திருப்பூவல்லி — திருவுந்தியார்.

தேவாறி யாதசிவன் றேடியே யாண்டநல
மாவலொடுஞ் சொல்லியடி யாரோடுங் கூடிப்
பூவியந்து கொய்தறிருப் பூவல்லி யாமான்சீர்
பாவமுறு தீமையறப் பாடறிரு வுந்தியதே. 7

திருத்தோணோக்கம் — திருப்பொன்னூசல்.

சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே புண்ணியமா
யத்தன் செயுங்கருணைக் காராமை யுண்மிகுந்து
பொத்தியகை கொட்டிப் புகழ்தரோ ணோக்கமருட்
சத்தியிருந் தாடத்தா லாட்டிடுதல் பொன்னூசல். 8

திருவன்னைப்பத்து — குயிற்பத்து.

நேயம்மி குந்த நிலைகுலையக் கூடுதலை
யாயவருட் டாய்க்கங்க றைதலன்னைப் பத்தாகுந்
தூயவருட் குயிலேநற் சோதியெனைக் கூடுதற்குன்
வாயினாற் கூவெனமுன் வாழ்த்தல்குயிற் பத்தாமே. 9

திருத்தசாங்கம் - திருப்பள்ளியெழுச்சி.

பேர்நாடு ராறுமலை பெயரூர்தி படைமுரசு
தார்கொடியெ லாமாற்குச் சாற்றுதசாங் கமதா
மேர்மருவு திருப்பள்ளி யெழுச்சிபணி விடைகேட்
டார்வமுட னாண்டவரற் கன்புசெயு மியல்பே. 10

கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம் கோயிற்றிருப்பதிகம்.

செத்திலாப்பத்து - அடைக்கலப்பத்து.

கோயின்மூத்ததிருப்பதிகஞ்சிதம்பரத்திலருளடையுங்குறிப்பதாகு
மேயுங்கோயிற்றிருப்பதிகம்பெருந்துறைத்தேசிகர்மோகமியம்பலாகு
மாயபசுபோதம்முற்றுங்கெடவேண்டல்செத்திலாப்பத்தாகு
மோதுவல்வாதனைகள்வந்தணுகாமலடைக்கலப்பத்துரைத்ததாமே. 11

ஆசைப்பத்து - அதிசயப்பத்து.

கருவியுறுமுடனுற்கண்வாராமற்றிருவருளிற்கலப்பதற்கே
யானடியைப்புகழ்ந்துபெருகார்வமொடுபாடுதலேயாசைப்பத்தாம்
வெருவிமலத்திளைச்சிலத்தொன்றுகுமடியர்குழாத்துடனேகூட்டும்
பரமருட்பெருமைமிகுதியைப்புகழ்ந்துபாடலதிசயப்பத்தாமே. 12

புணர்ச்சிப்பத்து - வாழாப்பத்து.

ஆண்டகுருவைப்பிரியாதணைந்துபணிபுரிந்துமிகுமன்போடின்பம் [தாம்
பூண்டுகிடக்கப்பெறுவதென்றுகொலோ வெனும்விருப்பம் புணர்ச்சிப்பத்
நீண்டவுலகத்தினிற்பற்றொன்றிலேனிவ்வுடற்கணின்றுவாழேன்
மாண்டகுநின்பதநிழற்கீழ்வருகவருள்புரியெனுஞ்சொல்வாழாப்பத்தே. ()

அருட்பத்து - திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

சோதியருட்சுடர்விளக்கேதுயர்ப்பிறவிகூடல்விடுத்துன்றாள்சேர்தற்
காதரித்திங்குனையழைத்தாலதென்துவெனக்கேளெனுஞ்சொ லருட்பத்தாகு
நீதிமறைபரவுதிருப்பெருந்துறையிற்குருவடிவாய்நிகழ்ந்தகோலங்
காதலொடுங்காட்டினையேயெனுங்களிப்புப்பகர்தறிருக்கழுக்குன்றமே. 14

கண்டபத்து - பிரார்த்தனைப்பத்து.

இந்திரியவயமயங்காதேயெடுத்துத்தாளுக்குமெழிலானந்தங்
கந்தமிலிதில்லையினுட்கண்டேனென்றுவந்துரைத்தல்கண்டபத்தா
மந்தமிலாவானந்தத்தகலாமலெனையழுத்தியாள்வாயென்று
சிந்தைகலந்துரைத்ததுவேபிரார்த்தனைப்பத்தாய்ப்புகலுஞ்செய்கையாமே.

குழைத்தபத்து – உயிருண்ணிப்பத்து. [னைக்

இழைத்தேனிவ்வாக்கைபொறுத்தினிக்கணமும்பொறுக்கலே னேழையே
குழைப்பதேன்பிழைபொறுத்தாளெனவிரங்கிக்கூறுதலேகுழைத்த பத்தாந்
தழைத்துவளர்பேரின்பந்தாஞகியுயிர்தோன்ருத்தன்மையாய்த்துன்
பொழித்துநிறைவைப்பெறுதலுயிருண்ணிப்பத்தாவிங்குரைத்ததாமே.16

அச்சப்பத்து – திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

தரையில்வளர் வினைமுழுதும் வரினுமஞ்சேன் சிவசமயத் தவஞ்சா ராதா, ரருகின்வாக் காண்கின்மன மஞ்சுமென விகழ்ந்துரைத்த லச்சப்பத் தாம், புரவியின்மேற் பாண்டியன்முன் வரும்பதத்தை யாம்பெறுமற் புத ம்போல் யாரும், விரவுமின்க ளென்றடியார்க் குறுதிசொல றிருப்பாண்டி விருத்தமாமே. 17

பிடித்தபத்து – திருவேசறவு.

மிக்கபிறவித்துயரொலாமொழித்துவிபுத்துவமிங்களித்தலாலே [தாந்
பிக்கறச்சிக்கெனப்பிடித்தேனின்னையென்று துணிவுசெப்பல் பிடித்தபத்
தக்கபரியாய்நரியையாக்குதல்போலெனைப்பெரிதாய்த்தாக்கித்தாட்கீ
ழக்கணம்வைத்தனையேயென்றிரங்கறிருவேசறவென்றியம்பலாமே. 18

திருப்புலம்பல் – குலாப்பத்து.

கரைந்துருகும்போன்புன்கழலிணைக்கேகற்ருவின்மனம்போலென்றுந்
திருந்தும்வகையெனக்கருள்கவெனக்கேட்டறிரும்புலம்பலாகுமுள்ளம்
விருப்புசிவானந்தவெள்ளம்விழைந்துதில்லைநாயகனைமிகக்கொண்டாடி
நிரம்புமனக்களிமிகுத்தவிறுமாப்பேகுலாப்பத்தாய்நிகழ்த்தலாமே. 19

அற்புதப்பத்து – சென்னிப்பத்து.

மாயவுருக்கொண்டுளத்தைமயக்குமின்ஞர்கண்வலையுண்மயங்குவேற்கிங்
காயுமறிவளித்தாளலநிசயமென்றுரைத்தலற்புதப்பத்தாகுந்
தூயவருட்குருபதத்தைச்சூட்டுதற்குப்பெற்றவுயிர்சுகத்தைநோக்கிச்
சேயமலர்ப்பதத்தருமையடியரொடும்வியந்துரைத்தல்சென்னிப்பத்தே. ()

திருவார்த்தை – எண்ணப்பதிகம்.

அறம்பெருகும்பெருந்துறையிற்றமையாண்டசெயன்முதலாவான்சிராட்
டிறமறிவாரெம்பிரானுவரெனவுரைத்தறிருவார்த்தையாகு [டின்

நிறம்வளருமலர்ப்பொழில்சூழ்ந்தோங்குநிருத்தில்லைமன்றுணிமலனுமத்
திறம்பெருகுமின்பமருளென்றலெண்ணைப்பத்தெனவுந்திகழ்த்தலாமே.()

யாத்திரைப்பத்து - திருப்படையெழுச்சி.

பொல்லாதபவத்தைவிட்டுச்சிவன்கழற்கீழ்ப்புகுங்காலம்புணர்ந்ததெற்கிங்
கெல்லாரும்வாருமெனக்கருணையினாலழைத்திடல்யாத்திரைப்பத்தாகு
மல்லாததுர்க்குணமாயப்படைகள்விளையாமலருள்வாளேந்தி
நல்லோர்களியாருமெட்டுமோடெய்துமெனப்படையெழுச்சிநவிறலாகும். 22

திருவெண்பா - பண்டாயநான்மறை.

தொந்தமாமலமொறுத்துச்சுகம்பெருக்கிப்பெருந்துறைவாழ்சோதிஎன்றன்
சிந்தனையேயூராகக்கொண்டிருந்தாரென்றுரைத்ததிருவெண்பாவா
மெந்தைதிருப்பெருந்துறையையேத்துமவரேவாழ்வுற்றிடர்சேர்பாச
பந்தமறுத்திடுவரெனப்பண்டாயநான்மறையும்பகர்ந்ததாமே. 23

திருப்படையாட்சி - ஆனந்தமாலை - அச்சோப்பதிகம்.

வாருதிருப்பெருந்துறையாரெழுந்தருளப்பெறிலெல்லாவளங்கண்முற்று
மாகுமெமக்கல்லாததாகாதென்றியம்பல்படையாட்சியாகு
மோகமிகுமடியரொடுங்கூடவிரும்பியதானந்தமொழியுமீசர்
போகசுகமெனக்களித்தாரார்பெறுவாரெனுமருமைபுகறலச்சோ. 24

முற்றிற்று.

அல்லலெனும் பிறவியில்லா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவும்
சொல்லியபின் புலியூரர் தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம் பெருமானைச் செப்பியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருள்கூற வேண்டுமென நவின்றார்கள்.

நின்றபுகழ்ப் புலியூரர் நேசமுடன் புடைசூழச்
சென்றருளுக் கிடமான செம்பொனினம் பலமெய்தி
யொன்றியவித் தமிழ்மாலைப் பொருளிவரென் றுரைசெய்து
மன்றதனிற் கடிதேகி மறைந்தனராங் கவர்காண.

என்று ஆப்த வாக்கிருத்தலால் இதன் உண்மைப்பொரு ளிது
வென்று நிச்சயித் தறிபவர் இருவினையொப்பு மலபரி பாகமுற்ற சிவ சத்
திநிபாத மகான்களே யாம்.

சிவமயம்.

திருவுள்ளக் கருத்து.

1 சிவபுராணம்-சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை என்பது சிவனது அருவநிலைமை கூறுதல்.

2 கீர்த்தித்திருவகவல் - சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சிமுறைமை எ-து. அவனதருட் குணச்செய்கையையறி வித்தல்.

3 திருவண்டப் பகுதி - சிவனு டைய தூலசூக்குமத்தை வியந்தது.

4 போற்றித்திருவகவல் - சகத்தி னுற்பத்தி எ-து. பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கு முறைமை.

5 திருச்சதகம்-பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம் எ-து. ஞானசாரியர்பத்து வகையாக இரட்சித்த முறைமையை யுரைத்தல். அவையாவன - மெய்யு ணர்தல், அறிவுறுத்தல், குருவருட் டரிசனம், சுட்டறுத்தல், ஆன்ம சுத்தி, கைம்மாறுகொடுத்தல், அநு பவசுத்தி, காருணியத்திரங்கல், ஆநந் தத்தழுந்தல், ஆனந்தபரவசம், ஆநந் தாதீதம் என்பனவாம்.

6 நீத்தல் விண்ணப்பம்-பிரபஞ்ச வைராக்கியம் எ-து. பிரபஞ்சத்தை அசத்தெனக் காட்டியருளியமுறை.

7 திருவெம்பாவை-சத்தியைவிய ந்தது எ-து. சுகமேலீடு. சத்திகளா வார்—பராசத்தி, மனோன்மணி, சர்வ பூததமனி, பலப்பிரமதனி; பலவிக ரணி, காணி, காளி, இரௌத்திரி, சேட்டை, வாமை என்னும் ஒன்ப தின்மராம். இவர்களன்றி அம்பிகை, கணாம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராசத்தி, ஆதிசத்தி, ஞானசத்தி, கி ரியாசத்தி என்றுகொள்வாருமுளர்.

8 திருவம்மானை-ஆனந்தக் களி ப்பு எ-து பரமநாதன் அந்தணர்வடி வாயாண்டருளினமை யறிவித்தல்.

9 திருப்பொற்சுண்ணம்-ஆனந்த மனோலயம் எ-து. தானன்றிநிற்றல்

10 திருக்கோத்தும்பி - சிவனோ டைக்கியம் எ-து. சிவனுடன் இடை யறாது நிற்றல்.

11 திருத்தெள்ளேணம்-சிவனோ டடைவு எ-து. சிவனுடனேசென்று கூடுதல்.

12 திருச்சாழல் - சிவனது காரு ணியம் எ-து. சிவனதருட்சத்திவிளை யாட்டு.

13 திருப்பூவல்லி-மாயாவிசய நீக் குதல் எ-து. மாயையின் பலத்தை மறுத்தல்.

14 திருவுந்தியார்-ஞானவெற்றி எ-து. அருட்சத்தியினுடைய சாமர் த்தியம்.

15 திருத்தோணோக்கம்-பிரபஞ் சசுத்தி எ-து. சேதனாசேதனங்களை நீக்கி வேறுதல்.

16 திருப்பொன்னூசல்- அருட் சுத்தி எ-து. அருளொடுகலத்தல்.

17 அன்னைப்பத்து-ஆத்தும பூரணம் எ-து. ஆன்மா சிவனுடனே நிறைதல்.

18 குயிற்பத்து-ஆத்துமவிரக்கம் எ-து. சிவனைக்கண்டிரங்குதல்.

19 திருத்த சாங்கம் - அடிமை கொண்ட முறைமை எ-து. பத்து அடையாளத்தாலுண்டமை. அவை யாவன-தலைவனது நாமம், நாடு, பதி, ஆறு, மலை, வாகனம், ஆயுதம், முரசு, தார், கொடி என்பனவாம்.

20 திருப்பள்ளி யெழுச்சி-திரோதானசத்தி எ-து. மறைப்பானமலத்தை நீக்கல்.

21 கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்-அநாதியாகியசற்காரியம்.

22 கோயிற்றிருப் பதிகம் - அநுபோகவிலக்கணம் எ-து. சிவானுபூதிக்கடையாளம்.

23 செத்திலாப் பத்து-சிவானந்தமளவறுக்கொணாமை எ-து. சிவானந்தமனுபவிச் செயிக்கப் படாமை.

24 அடைக்கலப் பத்து - பக்குவ நிண்ணயம் எ-து. வித்தும் முளையும்போல என்றல்.

25 ஆசைப்பத்து-ஆத்துமவிலக்கணம் எ-து. ஆன்மரூபத்தையறிதல்.

26 அதிசயப்பத்து - முத்தியிலக்கணம் எ-து. மோட்சானு பவம்.

27 புணர்ச்சிப்பத்து - அத்துவித இலக்கணம் எ-து. பதியும் பசுவும் ஒன்றிரண்டல்ல வென்றல்.

28 வாழாப் பத்து - முத்தியுபாயம் எ-து. பிரபஞ்சமயனீங்கி முத்தியையடைதற்குபாய முணர்த்தல்.

29 அருட்பத்து-மகாமாயாசுத்தி எ-து. மாயையினின்றும்விலகுதல்.

30 திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்-குருதரிசனம் எ-து. பசுத்துவங்கெட்டவிடம்.

31 கண்டபத்து - நிருத்த தரிசனம்.

32 பிரார்த்தனைப் பத்து - சதா முத்தி எ-து. ஆன்மாக்களுக்குமுத்தி நிச்சயம்பண்ணுதல்.

33 குழைத்தபத்து-ஆன்மநிவேதனம் எ-து. நேயத்தோடொன்றல்.

34 உயிருண்ணிப் பத்து-சிவானந்தமேலிடுதல் எ-து. நேயமேலிடுதல்.

35 அச்சப்பத்து-ஆநந்தமுறுதல் எ-து. நேயத்திலையொன்றுபட்டுச் சிக்கென அழுந்தினமை.

36 திருப்பாண்டிப்பதிகம்-சிவானந்தவிளைவு எ-து. சுகமேலீடு.

37 பிடித்தபத்து - முத்திக்கலப்புரைத்தல் எ-து மற்றுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியின் சுகத்தைச் சொல்லியது.

38 திருவேசறவு- சுட்டறிவொழித்தல் எ-து. தன்செயலறநிற்றல்.

39 திருப்புலம்பல்-சிவானந்தமுதிர்வு எ-து. சிவானந்தம் பெருவிச்சை.

40 குலாப்பத்து-அநுபமமிடையீடுபடாமை எ-து. விட்டுப் பற்றுமல் ஒருதன்மையாயது.

41 அற்புதப்பத்து-அநுபவமாற்றாமை எ-து. அநுபவ முற்றுதல் பொறாமை விம்முதல்.

42 சென்னிப்பத்து-சிவவிளைவு எ-து. சீவனுக்கு நிச்சயப்படுத்தல்.

43 திருவார்த்தை-அறிவித்தன்புறுதல் எ-து.தின்னுலறியப்படாத துரைக்க அறிவையென்றது.

44 எண்ணப் பதிகம் - ஒழியா வின்பத்து உவகை எ-து. தேக முதலாகிய ஆசையை யறுத்தல்.

45 யாத்திரைப்பத்து-அநுபவாதீதமுரைத்தல் எ-து. அநுபவத் தெட்டாமையை யறிவுறுத்தல்.

46 திருப்படையெழுச்சி-பிரபஞ்சப்போர் எ-து. மலவிளைவற்றது.

47 திருவெண்பா- அணைந்தோர் தன்மை எ-து. பரிச வேதிபோல என்றது.

48 பண்டாயநான்மறை - அநுபவத்துக் கையமின்மை யுரைத்தல்.

49 திருப்படையாட்சி - சீவோபாதி யொழித்தல் எ-து. கிரியா சூனியம்.

50 ஆனந்தமாலை - சிவாநுபவ விருப்பம் எ-து. சிவானந்தமேலீட்டிற் கிரியாசத்தி யழிவுரைத்தல்.

51 அச்சோப்பதிகம் - அநுபவ வழியறியாமை எ-து. அநுபவத்த திசயம்.

முற்றிற்று.

திருப்பதிகங்களின் பெயருந் தொகையும்.

சிவபுரா ணங்கீர்த்தி திருவண்டப் பகுதி
திருப்போற்றி யுடனகவ றிருச்சதக நூறு
நவசீத்தல் விண்ணப்ப மைம்பதாம் பாவை
நலந்திகழு மம்மானை நல்லபொற் சுண்ணம்
புவனமகிழ் கோத்தும்பி திருவார்தெள் ளேணம்
பொருவரிய திருச்சாழல் பூவல்லி யுந்தி
யிவையிருப தாமிரே ழாகுதோ ணோக்க
மெழிற்பொன்னூ சலுமேயொன் பானென்ப விவையே. 1

திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்தசாங்கந்
திருப்பள்ளி யெழுகோயின் மூத்ததிருப் பதிக
மருட்கோயிற் றிருப்பதிகஞ் செத்திலடைக் கலமே
யாசையதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத் தருட்பத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்ற மேழா
முயர்பிரார்த் தனைகள்பதி னென்றுகுங் காண்பத்
திருமைபெறுங் குழைத்தபத் துயிருண்ணி யச்ச
மெழிற்பாண்டி பிடித்தபத்தொ டேசறவு பத்தே. 2

திருப்புலம்பன் மூன்றுகுலா வற்புதமே சென்னி
திருவார்த்தை பத்தெண்ணப் பதிகமொரு வாறும்
பாற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருபதா மற்றைப்
படையெழுச்சி யிரண்டாகும் பதினென்றாம் வெண்பா

வருட்டவழும் பண்டாய நான்மறையே ழாகும்
வலியபடை யாட்சியெட் டானந்த மேழா
மருட்பெறுமச் சோவொன்ப தைம்பதொன்றும் பதிக
மகவவெலாடு செய்யுளறு நூற்றைம்ப தெட்டே.

முற்றிற்று.

நூலின் திருநாமங்கள்.

திருவாசகம்.
மணிவாசகம்.
தமிழ்வேதம்.
எட்டாந்திருமுறை.
அம்பலத்தான் எழுதுமறை

நாயனூர் திருநாமங்கள்.

திருவாதவூரடிகள்.
தென்னவன் பிரமராயன்.
மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்
கோவைவேந்தர்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆனிமாதத்து மகநட்சத்திரத்திலே முத்தியடைந்தனராகலின், அவரது திருவருளைப்பெற விரும்புஞ் சைவசமயிகள் யாவரும் அத்தினத்திலே தத்தமக்கியன்றவாறு குருபூசைசெய்து பயனுறுவாராக.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதற்கடவுள் சிவபெருமானே என்று ஆன்மாக்கள் துணிந்து வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டுப் பல அற்புதங்களினாலே, சைவசமயத்தைத் தாபித்தருளிய சமயாசாரியர்கள் நால்வரில் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய மூவரும் அருளிச்செய்த தேவாரம் தமிழ் வேத மென்று வழங்கப்படும். ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த திருவாசகம் தமிழ்வேத முடிபாகிய வுபநிடதமென்று உயர்ந்தோர் அனைவராலுங் கொள்ளப்பெற்றுப் பாராயணஞ் செய்வோர்க்குப் பத்திஞானங்களை உண்டாக்குகின்றது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்குச் சிவக்ஷேத்திரங்கள் எல்லாவற்றினும் மார்கழிமாசத்திலே திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது. அவற்றுள் அந்நாயனார் உபதேசம்பெற்ற திருப்பெருந்துறையிலே மார்கழி ஆனிமாசங்களில் நடத்தப்படுகின்ற மகோற்சவங்களிலே அவருக்கு இடபவாகன முதலிய எல்லா வாகனங்களு முண்டு.

இத்துணைப் பெருமையுடைய மாணிக்கவாசகமூர்த்திகள் செந்தமிழ்ப் பாண்டிவளநாட்டிலே, அரிமர்த்தன பாண்டிய ராஜன் காலத்திலே, திருவாதவூரிலே, அமாத்தியரென்னும் அந்தணர்குலத்திலே, சம்புபாதாசிருதருக்கு மனைவியாராகிய சிவஞானவதியாரிடத்தே அவதரித்தருளி, வாதவூரர் என்கிற பிள்ளைத்திருநாமம்பெற்றுப் பதினாறு பிராயத்துள்ளே வேதசிவாகம முதலிய கலைகள் முற்றுங் கற்று வல்லவராயினார்.

அவ்வாதவூராருடைய நற்குண நற்செய்கைகள் அனைத்தும் மதுரையில் அரசாட்சிசெய்த அரிமர்த்தனபாண்டியன் செவிக்குப் புலப்பட்டன; புலப்பட்டவுடனே அவ்வரசன் வாதவூரரை வருவித்து ஆராய்ந்து, கேள்வியுற்றதினும் மேம்பட்டு விளங்குங்குணாதிசயங்களை வியந்து கொண்டா

டிச்சிறப்புகள் செய்து, தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் பெயருங் கொடுத்துத் தனக்குமுதன் மந்திரியாராக நியமித்தான்.

அம்மந்திரியார் அரசனுக்கு இனியராய்ப் பெருஞ்செல்வராய் வாழ்ந்திருக்கும்போழ்து, பூர்வபுண்ணிய விசேடத்தால் மனந்தூயராய் நித்தியாநித்ய வுணர்வுதோன்ற, இம்மை மறுப்பயனைவெறுத்துப் பிறவிக்கஞ்சி விடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய், அதற்குக் காரணமாகிய தத்துவஞானத்தை உபதேசிக்கத்தக்க ஞானசாரியரைக் காணுதற்குப் போவாவுற்றிருந்தனர்.

அங்ஙன மிருக்கும்போது, அரசன் கீழ்கடற்றுறையிலே சென்று, குதிரைகள் வாங்கி வரும்படி அம்மந்திரியாரை ஏவினன்; ஏவப்பட்ட மந்திரியார் அளவிறந்த திரவியத்தைக் கைக்கொண்டு, நால்வகைப் படைகளுஞ் சூழச்சென்று, மார்க்கத்தின் மத்தியிலேயுள்ள திருப்பெருந்துறை என்னுஞ் சிவக்ஷேத்திரத்தைச் சமீபித்தனர்; சமீபிக்குங்கால், பரமபதியாகிய சிவபிரான் மந்திரியார்க்கு இருவினையொப்பு மலபரிபாகமுற்றமை நோக்கி, அவருக்கு அநுக்கிரகிக்கும் பொருட்டு, திருப்பெருந்துறைச் சிவாலயத்திலே, அருள்வடிவாகிய குருந்தமர நீழலிலே, தம்முடையகணநாயகர்கள் மாணாக்கராய்ச்சூழ அக்குமரத்தின் நாப்பணே தாம் ஒரு ஆசாரியராகத் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளினர்; பின்பு மந்திரியார் ஆலயஞ்சேர்ந்து குருமூர்த்தியைத் தரிசித்த வளவில் அழலிடைப்பட்ட மெழுகென மனமுருகி அழுத கண்ணுந் தொழுதகையு முடையராய்த் திருவடிக்கமலங்களிலே வீழ்ந்து, தேவரீர் அடியேனுக்கு அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். மந்திரியாரது அதிதீவிரதரசத்திநி பாதத்தைக்கண்ட தேசிகோத்தமர் திருவருள் சுரந்து விஞ்ஞான தீக்ஷைசெய்து, பாசத்தை ஒருவி, ஞானத்தாற் பசுபதியாகிய தம்மைக் கண்டு அடங்கி நிற்கும் வண்ணம் ஸ்ரீ முத்திபஞ்சாக்கரத்தை உபதேசித்துத் திருவடி சூட்டி யருளினர். அவ்வுபதேசப் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டையில் அமர்ந்து சிவாநுபவஞ் சுவாநுபூதிகமாகக் கொண்ட மெய்யன்பர் சிவாநந்த மேலீட்டினலே குருமுகூர்த்தங் கொண்டருளிய பரமசிவனது பாதார விந்தங்களிற் பாமாலை சூட்டத் தொடங்கினர். அப்பாடல்களைக் கேட்டருளிய சிவபிரான் திருவுளங் களிகூர்ந்து, உயர்ந்த மாணிக்கங்கள்போல அப்பாடல்களிலே வாசகங்கள் அமைந்திருந்தமை நோக்கி, அவ்வாதவூரடிகளுக்கு "மாணிக்கவாசகர்" என்று திருப்பெயர்கொடுத்து அங்கே அமர்ந்திருக்கும் படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர். பின்பு மாணிக்கவாசகப்பிரான் குதிரை கொள்ளக் கொடுவந்த தனங்களையெல்லாம் அப்பதிக்கண்ணதாகிய சிவாலயத் திருப்பணிக்கும், நித்திய பூஜைக்கும், நைமித்திகமாகிய விசேட பூஜைக்கும்,

அடியார்களுக்கும் உபயோகப்படுத்திப் பித்துப் பிடித்தார்போல் அமர்ந்த ருளுங்கால், "இதுகாறுங் குதிரைகள் வாங்கி வாராமைக்குக் காரணம் என்னை" என்று அரசன் நிருபம் அனுப்பினமைகண்டு, ஆலயத்திற் போய்ச் சிவ சந்நிதானத்திலே விண்ணப்பஞ் செய்தபொழுது, அசரீரி வாக்கு எழுந்தது. அதனைக் கேட்டவுடனே அடியார்க் கெளியராய் அவர் வேண்டியவேண்டி யாங்கு செய்தருளும் எம்பரமநாதன் குருவடிவா யெழுந்தருளி அன்பனே! "நாம் பரிகொண்டு வருகின்றேம் நீ செல்லுதி" என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, உடனே மாணிக்கவாசக மூர்த்திகள் எழுந்து மதுரையம்பதிசேர்ந்து, அரசனுக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி "இத்தனைநாளிலே பரிகள் வரும்" என்று வரையறை கூறினர்; அங்ஙனம் வரைசெய்த நாள் காறும் பரிகள் வாராமைகண்டு அரசன் கோபங்கொண்டு மாணிக்கவாசகமூர்த்தி நாயனாரை வருத்தப்படுத்தி முன் கொண்டுசென்ற பொன்னை வாங்கும்படி சேவகரை ஏவினான்; நாயனார் அவர் வருத்தம் பொறாது சிவபிரானை நோக்கி முறையிடும்பொழுது, சிவபிரான் வனத்திலே திரிகின்ற நரிகளைப் பரிகளாக்கிக் கொடுவந்துகாட்டி, அரசனை மகிழ்வித்துத் தந்தொண்டரை விடுவித்தனர்; பின்பு அன்றிரவிற்றானே அப்பரிகள் அனைத்தும் நரிகளாய் முன்னுள்ள பரிகளுக்கும் ஊறுசெய்து நகரமெங்கும் கலங்கச்செய்து தம்மிடங்களை அடைந்தன; விடிந்த வுடனே நிகழ்ந்த செய்திகளைக்கேட்டு அரசன் பெருங்கோபங் கொண்டு மந்திரியாரை வருவித்து "ஏ மந்திரியே! நீ மாயவித்தையினாலே நம்மை மயக்கிவிட்டாய்" என்று கூறிச் சேவகரை நோக்கி இம்மந்திரியைக் கொடுந் தண்டஞ்செய்து குதிரை கொள்ளக் கொண்டுசென்ற பொன்னை அறவிடும்படி ஆஞ்ஞாபித்தான். உடனே சேவகர் அடிகளைக் கொடுந் தண்டஞ்செய்தபோது, சுவாமிகள் சிவபிரானை நோக்கித் துதித்தனர்; அதனை யுணர்ந்த சிவபிரான் வைகை நதியை மதுரைநகர் மீது பெருகி வரும்படிசெய்து மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது மகிமையை அரசனுக்கு அறிவித்தனர் பின்பு சுவாமிகள் அரசனையுந் துறந்து பல சிவஸ்தலங்களையும் பணிந்து பாடி, ஸ்ரீ சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து திருநடராஜரைத் தொழுது பாடி, அத்தில்லையெல்லைக்கு மேலைத் திசையிலேயுள்ள தபோவனத்திலே நிட்டையில் அமர்ந்தருளினார். அதன் பின் ஸ்ரீ ஞானநடராசர் ஆஞ்ஞைப்படி புத்தரை வாதிலேவென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்து அங்கே அமரும்போது, சிவபிரான் அந்

தணராய் வந்தருளி யதுவரையும் பாடியவைகளைத் தொகுத்துக் கூறும்படி கேட்டு அதிகாரவரைசெய்து திருவாசகத் திருமுறையாகவும், திருக்கோவையார் பாடும்படிகேட்டு, அதனை யதன் பின்னாகவும் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் வரைந்தருளி "இங்ஙனம் மாணிக்கவாசகன் சொல்லியபடி அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் எழுதியது" என்று திருக்கைச்சாத்துமிட்டு அந்தர்த்தானமாயினார். பின்பு அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய திருநடராசர் திருவடி நிழலிலே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இரண்டறக்கலந்தனர்.

திருவாசகம்.

அழகு, உயர்வு முதலிய பலபொருள்பட வரும் திரு என்னும் ஒரு மொழி, சம்ஸ்கிருதத்திலே ஸ்ரீ என்பதுபோலத் தமிழிலே தேவர்கள், அடியார்கள், ஞானநூல்கள், புண்ணியஸ்தலங்கள் முதலிய மேன்மையையுடைய எப்பொருள்கட்கும் விசேடனமொழியாகி, அவற்றிற்கு முன்னர் மகிமைப்பொருளை யுணர்த்தி வாராநிற்கும் என்க. அதனை ஸ்ரீ அனந்தேசுரர், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், ஸ்ரீ வாதுளாகமம், ஸ்ரீ சாலிவாடிபுரம், ஸ்ரீபாதம் எனவும் திருமுருகர், திருநாளைப்போவார், திருக்கோவையார், திருநெல்வேலி, திருவடியெனவும் வழங்கு மாற்றானறிக. அன்றியுஞ் சீகண்டருத்திரர், சீராமன், சீதேவி, சீபாதம் எனவும் வழக்குண்மையான் ஸ்ரீ என்னும் வடமொழியே சீ எனவும், சீர் எனவும், திரு எனவுந்திரிந்து வழங்கப்பட்டனவென் றுரைப்பாருமுளர். வாசகம் என்பது வாக்கின் சம்பந்த முள்ளது; எனவே சொல் எனப்படும். சொல்லாவது "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே-யஃறிணை யென்மனா ரவரலபிறவே - யாயிரு திணையினிசைக்குமன் சொல்லே" என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் கூறியாங்கு கடலொலி சங்கொலி விண்ணொலி போலாதும், முற்கு வீளை தும்மல் இருமல் அரவம் ஓசை இசை யென்பனபோலாதும் எழுத்தினான் ஆக்கப்பட்டு இருதிணைப்பொருட்டன்மையும் ஒருவன் உணர்தற்குக் கருவியாய் நிற்கும் ஓசையாம். அதனை இருதிணையும், ஐம்பாலும், எழுவகை வழுவும், எட்டுவேற்றுமையும், ஆறுருட்டும் மூவிடமும், முக்காலமும், வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய வீரிடமும் ஆகிய எட்டுவகையானும் எட்டிறந்தபலவகையானும் உணர்த்துப. இங்ஙனமுணர்த்தியருளிய இவ்வாசகங்களோ கேடிலவாய், எழுதாக்கேள்வி யென்னும் வேதமொழிகளினின்றும் மேம்பட்டனவாய், முக்குணவயத்தால் விதிவிலக்கயர்த்து முறைபிறழ்த் தறையும் பசுகரணமுள்ளாராற் சொல்லப்பட்ட வாசகங்கள்போலாது, ஊனையுமுயிரையுமுருக்கி, ஞானத்தைப் பெருக்கிப் பிறவாமுத்தியை யுதவுவான் அதிபரமாப்த பதியாகிய நடராச அந்தணவடிகளால் எழுதப்பட்டும், சிவகரணமுற்று அறிவாற் சிவனேயாய திருவாதவூர்ப்பெருமானுற் றிருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்டும், பயனில்லாமை, சென்றுதேய்ந்திறுதல், குன்றநிற்றல், மாறுபடன் முதலாய குற்றங்களின்றி விளங்காநிற்கும் வாசகமேயாம். அதனை "பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள - மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்த வாசகமே வாசகம்" எனவருஉம் ஆன்றோர் வாக்கானறிக. இந்நூலிற் கூறப்பட்டன புறத்திணையியலுள் "கொடி

நிலை கந்தழி வள்ளியென்ற - வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணியவருமே" என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவற்றுட் பாடாண்டிணையிற் கந்தழிவாழ்த்தாம். கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானேநிற்குந் தத்துவங் கடந்தபொருள், இதனை "நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க" எனத்தொடங்கி "உற்றவாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற்-பற்றிலாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொரு ளப்பொருள் பாராதே-பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொற் றெளியாமே - யத்தனாண்டு தன் னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே" எனவுங் கூறி முடித்தருளியவாற்றானே யறிக.

இங்ஙனமாகவே திருவாசகம் என்பது, மறுவிலா மாணிக்கம்போல ஞான ஒளிவீசும் உயர்வாகிய மொழியென்பது பொருள். ஏனைய வாசகங்கள் யாவற்றினும் மேலாய வாசகம் என்று போதால்காண்க. திரு பண்புப்பெயர், வாசகம் பால் பகா வஃறிணைப்பெயர். இவ்விரு சொல்லும் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடராய்ப் புணர்ந்து, திருவாகிய வாசகம் எனவிரியும். திருவாசகம் என்னும் அடையடுத்தமொழியாகிய காரணத்தின்பெயர் அதன் காரியமாகிய செய்யுளுக்காதலாற் காரணவாகுபெயர். அச்செய்யுளின்பெயர் நூலுக்காதலால் அதுவுங் காரணவாகு பெயராம். காரணம் - கருவி. வாசகம் செய்யுட்களுக்கும், செய்யுட்கள் நூலுக்குஞ் சினைபோலுதலாற் சினையாகுபெயர் எனினும்பொருந்தும். வாசகம் என்பது செய்யுளுக்கும் நூலுக்கும் ஆகுபெயராகலால் இருமடியாகுபெயர் என்க. வெற்றிலை என்பதிற்போல வாசகம் என்பதும் திரு என்னும் அடையடுத்து வந்தமையால் அடையடுத்த வாகுபெயர் இங்ஙனமன்றித் திருவாகிய வாசகத்தையுடையநூல் எனப் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயர் என்னலுமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

தமிழ்வேதமாகிய

திருவாசகம்.

நூற்சிறப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
யல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
றிருவா சகமென்னுந் தேன்.

சிவமயம்.

சிவபுராணம்.

சிவனதநாதிமுறைமையானபழமை.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலிவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
விமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க
* கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
† வாகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
வேக னநேக னிறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
‡ புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
வீச $ னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னனடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
யாராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனா
லவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது ¶ மோய வுரைப்பனியான்

---

* கோகழி=திருவாவடுதுறை. † ஆகமம்—ஆ=சிவஞானம், க= மோட்சம், ம=மலநாசம் எனப்பொருள்படவே, ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தைநசிப்பித்துச் சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது என்க. அவைஇருபத்தெட்டாம் ‡ புறத்தார்=புறச்சமயிகள். சேயோன்—தூரத்தவன். $ அடிபோற்றி=திருப் பாதங்கள் துதிக்கப் படுவன. ¶ ஓய=ஒழிய.

கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
யெண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
யெண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
* புல்லாகிப் † பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல் ‡ விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றே
னுய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்க
ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
யஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
யாக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகு
மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பி
னாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
$ மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
னிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த

* புல்=புறத்து வயிரமுடையவை. அவை பனையுந் தெங்குங் கமுகும் முதலாயின. † பூடு=பூண்டு. மரம்=அகத்துவைரமுள்ள இருப்பை, புளிமுதலாயின ‡ விருகம்=மிருகம். மலைத்தெய்வ மூண்மையானும், மலையும் வளர்வு தேய்வுடைமையானும், முன்னோர் காலத்துப் பறந்த தென்றமையானும், அகலிகை கிரவுஞ்சன் முதலாயினோர் கல்லாய்ப் பன்னாட்கிடந்தமையானும் உயிரெனப்படலால் கல்லாகியும் என்றருளியதாம். $ மாற்றம்=வாக்கு.

மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
யறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் * குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
யாரா வமுதே யளவிலாப் பெம்மானே
யோராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
யின்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
யன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
யாதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
† யீர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
‡ கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தி
னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
யாற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையு
ளூற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப

* குடில்=சிறுவீடு. † ஈர்த்து=இழுத்து. ‡ கூர்த்த=சிறந்த.

வாற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
யல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீர்த்தித்திருவகவல்.

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை.

தில்லையிலருளிச் செயப்பட்டது.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை மூதூ ராடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
யெண்ணில் பல்குண மெழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகுந்
துன்னிய கல்வி தோற்றியு மழித்து
மென்னுடை யிருளை யேறத் துறந்து
மடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பு
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன வாகமந் தோற்றுவித் தருளியுங்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லாளோடு நயப்புற வெய்தியும்

பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடு
மெஞ்சா தீண்டு மின்னருள் விளைத்துங்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்துங்
† கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்து
‡ மாவேட் டாகிய வாகமம் வாங்கியு
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்
துற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியு
நந்தம் பாடியி னான்மறை யோனா
யந்தமி லாரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையு
நூறுநூ றாயிர மியல்பின தாகி
யேறுடை யீசனிப் புவனியை யுய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் ¶ சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந்
தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவு
$ மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையு
மரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணா
னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையு
மாண்டுகொண் டருள வழகுறு திருவடி
பாண்டியன் றனக் குப்பரி மாவிற்
றீண்டு கனக மிசையப் பெறாஅ
தாண்டா னெங்கோ னருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையு
மந்தண னாகி யாண்டுகொண் டருளி
யிந்திர ஞாலங் o காட்டிய வியல்பு
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையு

---

* கிராதவேடம்=வேடவடிவம். † கேவேடர்=வலையர். ‡ மா எட்டு ஆகிய=பெரியஏட்டுப்பிரதியிற் செய்யப்பட்ட. ¶ சாத்து=மாவுத்தன் (குதிரைவீரன்) $ மொக்கணி=தோற்பை. o இந்திரஞாலமெனத் திரிந்தது.

மாங்கது தன்னி லடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு
முத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்
பூவணை மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டியபண்புந்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசுந்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனிற்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமு
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையு
மோரி யூரி னுகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னி லீண்ட விருந்துந்
தேவூர்த் தென்பாற் றிகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையுந்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரின்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையு
மிடைமரு ததனி லீண்ட விருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசு
மேகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசுந்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற விருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமுஞ்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்

* பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசுங்
கடம்பூர் தன்னி லிடம்பெற விருந்து
மீங்கோய் மலையி லெழிலது காட்டியு
மையா றதனிற் சைவ னாகியுந்
துருத்தி தன்னி லருத்தியோ டிருந்துந்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியுங்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்துங்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனி லறம்பல வருளியுங்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்து
மந்தமில் பெருமை யழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
யெவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
யந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியு
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்ப
னந்தமில் பெருமை யருளுடை யண்ண
லெந்தமை யாண்ட பரிசது பகரி
னாற்ற லதுவுடை யழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி † நிமிர்ந்து காட்டியு
மூனந் தன்னை யொருங்குட னறுக்கு
மானந் தம்மே யாறா வருளியு
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணைய
னாதப் பெருந்துறை நவின்று கறங்கவு

---

* பாவகம்=சாந்திக்கூத்திற்குரிய அவிநயம், அஃது இருபத்து நான்கு வகைத்து. வெகுண்டோன் அவிநயம், ஐயமுற்றோன், சோம்பினோன், களித்தோன், உவந்தோன், அழுக்காறுடையோன், இன்பமுற்றோன், தெய்வமுற்றோன், ஞஞ்ஞையுற்றோன், உடன்பட்டோன், உறங்கினோன், துயிலுணர்ந்தோன், செத்தோன், மழை பெய்யப்பட்டோன், பனித்தலைப்பட்டோன், வெயிற்றலைப் பட்டோன், நாண முற்றோன், வருத்தமுற்றோன், கண்ணோவுற்றோன், தலைநோவுற்றோன், அழற்றிறப் பட்டோன், சீதமுற்றோன், வெப்பமுற்றோன், நஞ்சுண்டோன் அவிநயம் என்பனவாம். † கொடி கோடியென நீட்டல் விகாரம்பெற்று நின்றது.

மழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன்
* கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியு
மூல மாகிய மும்மல மறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
யேலுடைத் தாக வெழில்பெற வணிந்து
மரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமு
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவ
னுத்தர கோச மங்கையூ ராகவு
மாதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் றிருப்பெய ராகவு
மிருள் கடிந் தருளிய வின்ப வூர்தி
யருளிய பெருமை யருண்மலை யாகவு
மெப்பெருந் தன்மையு மெவ்வெவர் திறமு
மப்பரி சதனா லாண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
வேல வென்னை யீங்கொழித் தருளி
யன்றுடன் சென்ற வருள்பெறு மடியவ
ரொன்ற வொன்ற வுடன்கலந் தருளியு
மெய்தவந் திலாதா ரெரியிற் பாயவு
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியுங்
† கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத வென்றழு தரற்றிப்
பாத மெய்தினர் பாத மெய்யவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவு
மெழில்பெறு மிமயத் தியல்புடை யம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினி னடநவில்
கனிதரு செவ்வா யுமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை

* கழுக்கடை = சூலாயுதம். † கால் விசைத்து = காலினால் வேகங் கொண்டு.

யிறைவ னீண்டிய வடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளின
னொலிதரு கைலை யுயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்டப்பகுதி.

சிவனது தூலசூக்குமத்தைவியந்தது.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்டப் பகுதியி னுண்டைப் பிறக்க
மளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
யொன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரி
னூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
* வில்னுழை கதிரின் றுன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் றெரியின்
வேதியன் றொகையொடு மாலவன் மிகுதியுந்
தோற்றமுஞ் சிறப்பு மீற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியு நீக்கமு நிலையுஞ்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்
தெறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
† கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவு டிருத்தகு
‡ மறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி

---

* இல்நுழை கதிர் = வீட்டின்றுவாரத்துள் நுழைகின்ற சூரியகிரணம். † கரப்போன் = ஒடுக்குவோன். ‡ அறுவகைச்சமையமாவன = சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என்பன.

கிடம் புரையுங் கிழவோ னொடொறு
மருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் றிருத்தகு
மதியிற் றண்மை வைத்தோன் றிண்டிறற்
றீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலி னூக்கங் கண்டோ னிழறிகழ்
நீரி லின்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னென்றென்
றெனைப்பல கோடி யெனைப்பல பிறவு
மனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோ னஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் றானே காண்க
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி யரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறு நினைதொறு
மாற்றேன் காண்க வந்தோ கெடுவே
னின்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க
அன்னதொன் றவ்வயி னறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவ னென்னு மொருவன் காண்க
விரிபொழின் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மை யிலையோன் காண்க
இணைப்பரும் பெருமையி லீசன் காண்க
அரியதி லரிய அரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமு மாதியு மகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வது மானோன் காண்க
கற்பமு மிறுதியுங் கண்டோன் காண்க

யாவரும் பெறவுறு மீசன் காண்க
தேவரு மறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ணா ணலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணா லியானுங் கண்டேன் காண்க
அருணனி சுரக்கு மமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை யாட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானு முடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலிற் றோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழிற் றோன்றி வாளொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோப மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை யஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா வின்னரு ணுண்டுளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
* கேதக் குட்டங் † கையற வோங்கி
யிருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடு
மவப்பெருந் தாப நீங்கா தசைந்தன
வாயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்
தூழூ ழோங்கிய நங்க
ளிருவினை மாமரம் வேர்பறித் தெழுந்
துருவ வருணீ ரோட்டா வருவரைச்

* கேதக் குட்டம் = துன்பமாகிய குளம்.
† கை அற = கரை அழிய.

சந்நின் வான் * சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகின்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலி னோக்கி
யருச்சனை வயலு ளன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட வுழவ ராரத் தந்த
வண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க
† கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
வருந்தவர்க் கருளு மாதி வாழ்க
வச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலு மீர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க
வெய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
‡ பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
வேதிலர்க் கேதிலெம் மிறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
$ பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோ
னுள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவி னாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கு
மொழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
யின்றெனக் கெளிவந் தருளி
யழிதரு மாக்கை யொழியச் செய்த வொண்பொரு
ளின்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
¶ யளிதரு மாக்கை செய்தோன் போற்றி
யூற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
யாற்றாவின்ப மலர்ந்தலை செய்யப்

---

* சிறை=கரை. † கரும்பணம்=பெரிய படத்தினையுடைய சர்ப்பம். ‡ பேர்அமை=பெருமையாகியமூங்கில். $ பிச்சு=பித்து ¶ அளி= அன்பு.

போற்று வாக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅன் மாமணிப் பிறக்க
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்து
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்து
மொற்றுமை கொண்டு நோக்கு முள்ளத்
துற்றவர் வருந்த வுறைப்பவர்க் கொளித்து
மறைத்திற நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்து
* மித்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தி னவ்வயி னொளித்து
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
யாணெனத் தோன்றி யலியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென வொளித்துஞ் சேண்வயி
னைம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
யருந்தவர் காட்சியுட் டிருந்த வொளித்து
மொன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயிலுரு மின்றே பயிலுறு
மொளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
மார்மி னார்மி னண்மலர்ப் பிணையலிற்
றடலை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் றொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமி னென்றவர் பற்றுமுற் றொளித்துந்
தன்னே ரில்லோன் றானே யான தன்மை
யென்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
யறைகூவி யாட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலு
முளையா வன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடற் றிரையி னார்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவுங்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தி
னாற்றே னாக வவயவஞ் சுவைதரு

* இத்தந்திரம் = இந்தநூல்; உபாயமுமாம்.

கோற்றேன் கொண்டு செய்தன
னேற்றா ரூதா ரெழினகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயி னடியோ மடிக்குடி
லொருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
றடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் * வாழி முறையோ
தரியே னேயேன் றனெனைச் செய்தது
தெரியேனுவா செத்தே னடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியு † மொல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரைவித்
‡ துவாக்கட னள்ளுநீ ருள்ளதுந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுத மயிர்க்கா றோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியே னூன்றழை
குரம்பை தோறு நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் $ டின்றேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
வற்புத மான வமுத தாரைக
ளெற்புத் துளைதொறு மேற்றின னுருகுவ
துள்ளங் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை யமைத்தன னொள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
யென்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்
கருணை வான்றேன் கலக்க
வருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* வாழிமுறையோ=வாழ்தல் முறையோ.

† ஒல்லகில்லேன்=பொருந்தேன்.

‡ உவா=பூரணைத்தினம். கடல்=சமுத்திரம். அள்ளும்=பெருகும்

$ இன்தேன் பாய்த்தி=இனிய மதுவைப்பாய்ச்சி.

போற்றித்திருவகவல்.

சகத்தினுற்பத்தி.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
வீரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரு மைம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியு மாதர வதனிற்
கடுமுர ணேன மாகி முன்கலந்
தேழ்தல முருவ விடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
யானை முதலா வெறும்பீ றாய
வூனமி லியோனியி னுள்வினை பிழைத்து
மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத்
தீனமில் * கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்து
மொருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்து
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்து
மீரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்து
மஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்து
மாறு திங்களி னூறலர் பிழைத்து
மேழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்து
மெட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்து
மொன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்

* கிருமிச்செரு — புழுக்களாற் செய்யப்படும் வாதனை.

துக்கசாகரத் துயரிடைப் பிழைத்து
மாண்டுக டோறு மடைந்தவக் காலை
யீண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயி
லொருங்கிய * சாய னெருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த வெழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா விளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுண்
மத்தக் களிறெனு மவாவிடைப் பிழைத்துங்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னு மல்லலிற் பிழைத்து
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு
மாறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின
வாத்த மானா ரயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிக டத்த மதங்களி
லமைவ தாக வரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய † மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதமெனு மொண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
யதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்

* சாயல் = மென்மை. † மாயாவாதம் = ஏகான்மவாதம்.

போற்றித்திருவகவல்.

தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி யழு * துடல் கம்பித்
தாடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங்
† கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா வன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
யகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா வதிசய மாகக்
‡ கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியு
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலு நினையா
தருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
$ யென்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
யன்பெனு மாறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி
யுரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்டுளி யரும்பச்
சாயா வன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
யாடக மதுரை யரசே போற்றி
கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி

---

* உடல்கம்பித்து—சரீரநடுக்குற்று. † கொடிறு—பற்றிரும்புக்கருவி; அதாவது குறடு. பேய் என்று பொருளுரைத்தல் பிழையாம். ‡ கற்றா—கன்று-ஆ—கன்றையுடைய பசு. $ என்புநைந்து—எலும்பு நசிந்து.

யின்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
யாவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
யிடரைக் களையு மெந்தாய் போற்றி
யீச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
யரைசே போற்றி யமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
யாதி போற்றி யறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
* யுடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
யையா போற்றி யணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
† நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
யேனோர்க் கெளிய விறைவா போற்றி
‡ மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
யாழா மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
யத்தா போற்றி யரனே போற்றி

---

* உடையாய்—எம்மை அடிமையாக உடையவனே.

† நெறி—நன்னெறி, சிவஞானம். ‡ சிவஞானம்பெறும் பிள்ளை யொன்று உதிக்குமாயின், அக்குலத்துத்தோன்றிய இருபத்தொருவழிப் பிதிரர்களும் மோட்சமடைத லுண்மை யென்பதை விளக்குவான். "மூவேழ்சுற்றமு முரணுறுநரகிடை - யாழாமேயரு ளரசேபோற்றி" என்றருளினர் என்க.

யுரையுணா வறந்த வொருவ போற்றி
விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி
யருமையி லெளிய வழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி
யென்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
யழிவிலா வானந்த வாரி போற்றி
யழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
* பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
யளிபவ ருள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி
யிடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
யாரு ரமர்ந்த வரசே போற்றி

---

* பார்—பிருதிவி, அவனிடத்தைந்தாவன—சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்பனவாம். நீரிடை நான்காவது, கந்தமொழிந்த நான்கு. தீ—அக்கினி, மூன்றாவது—கந்தமும் இரசமும் ஒழிந்த மூன்று. வளி—வாயு-அதனிடத்திரண்டாவது சத்தம், பரிசம் என்னு மிரண்டுமாம்.

வெளி—ஆகாயம். அதனிடையொன்றாவது - சத்ததன்மாத்திரை. அதனை "ஒலியுடைத்தா மாகாய மூறுடைத்தாம் வளியதனைச்—சுலவலாற் றோன்றும் வளி யிருகுணமா மிருகுணத்த - வுலவையுரு வடைந்தவழல் பொதிந்ததனுலொழிவரிதாய் - நிலவுமொரு மூன்றுகுணம் வெய்தாய நெருப்பினுக்கே. "முக்குணமா மழலிரச குணப்புனலை மூடியதான்-மிக்கபுனற் கொருநான்கு குணமேவு நான்குகுணந் - தொக்கபுனன் மணமுடைத்தாய்ப் புவியதனைச் சூழ்தலாற் - புக்ககுண மோரைந்து முரிய வாம் புவியினுக்கே, " என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுட்களானறிக.

சீரார் திருவை யாறா போற்றி
யண்ணா மலையெம் மண்ணா போற்றி
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி
யேகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவேபோற்றி
யீங்கோய் மலையெம் மெந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
யடைந்தவர்க் கருளு மப்பா போற்றி
யித்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
யெந்நாட் டவர்க்கு மிறைவா போற்றி
* யேனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
யருளிட வேண்டு மம்மான் போற்றி
யிருள்கெட வருளு மிறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் றமியேன் போற்றி
† களங்கொளக் கருத வருளாய் போற்றி
யஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி
யத்தா போற்றி யையா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி

---

* ஏனம்-பன்றி. குருளை-குட்டி. இவற்றை "குரங்கி னேற்றினை
கடுவனென்றலு - மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டானென்றலுஞ் - செ
வாய்க்கிளியைத் தத்தை யென்றலும் - வெவ்வாய் வெருகினைப் பூ
யென்றலுங் குதிரையு ளாணினைச் சேவலென்றலு - மிருணிறப் ப
றியை யேன மென்றலும்" எனவும், "நாயே பன்றி புலிமுய லென்
மாயுங்காலைக் குருளை யென்ப" எனவுங் கூறப்பட்ட தொல்காப்பிய வி
யானமைக்க.

† களம் கொள கருத—கள்ளத்தைக்கொள்ளவும் நினைக்கவும். ப
றிக்குட்டிகளுக்கருளியதனைத் திருவிளையாடற் புராணத்துக் காண்க.

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
யரியாய் போற்றி யமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
யுறவே போற்றி யுயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
யலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
யிலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
யருவமு முருவமு மானாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
* தோளா முத்தச் சுடரேபோற்றி
† யாளா னவர்கட் கன்பாபோற்றி
யாரா வமுதே யருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி யறுகின் றாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தாபோற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தா போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
யெந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
‡ யலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி

---

*தோளாமுத்தம்=தோண்டப்படாதமுத்து· அம்-சாரியை.† ஆள்—அடிமை. ‡ கடல்மேனடந்தருளியது—இலங்காபுரக்கணிந்த இராவணன் மனைவியாகிய மண்டோதரிக்கு அருள்செய்தற்காகவாம். அதனை யிதனில் திருவார்த்தைப்பதிகம் 5-ம் திருப்பாசுரத்தானறிக.

* கருங்குரு விக்கன் றருளினைபோற்றி
யிரும்புலன் புலர விசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
யடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
பரகதி † பாண்டியற் கருளினை போற்றி
யொழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மைய றுணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்த சொன்மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல வெரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சதகம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

பத்திவைராக்கிய விசித்திரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் றவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங்
கைதா னெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே. 1

* கருங்குருவிக் குபதேசித்த சரிதத்தை திருவிளையாடற் புராணத் துக்காண்க.

† பாண்டியற்கு—வரகுணபாண்டியனுக்கு.

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினு
நள்ளே னினதடி யாரொடல் லானர கம்புகினு
மெள்ளேன் றிருவரு ளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா
வுள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ளுத்தமனே. 2

* உத்தம னத்த னுடையா னடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவி
லொத்தன வொத்தன சொல்லிட வூரூர் திரிந்தெவருந்
தத்த மனத்தன பேசவெஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே. 3

சாவமுன் னாட்டக்கன் வேள்வித் † தகர்தின்று நஞ்சமஞ்சி
யாவவெந் தாயென் ‡ றவிதா விடுநம் மவரவரே
மூவரென் றேயெம் பிரானொடு மெண்ணிவிண் ணாண்டுமண்மேற்
றேவரென் றேயிறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே. 4

தவமே புரிந்திலன் றண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சே
னவமே பிறந்த வருவினை யேனுனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேனின் றிருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாயடி யேற்கெம் பரம்பரனே. 5

பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ்சி
யிரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னு மன்பருள்ளங்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. 6

முழுவதுங் கண்டவ னைப்படைத் தான்முடி சாய்த்துமுன்னாட்
செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேட ¶ வப் பாலனிப் பாலெம்பிரான்
$ கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலியா
யுழுவையின் றோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழிதருமே. 7

@ உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும் விண்ணு
மிழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்ததற்பி

* உத்தமன் அத்தன் எனக்கொள்க. † தகர்—ஆடு. தகர் என்றத
னானே பசுவூன்முதலிய மற்றைய அவிகளுங் கொள்ளப்படும். ‡ ஆவெ
என்பதில், ஈற்றுகாரம் குறுகி வகரவுடம்படு மெய்பெற்று ஆவ என நின்
றது. இவ்வடுக்கிடைசொல் வருத்தம் உள்வழிப்பொருளை யுணர்த்தும்.
அவிதா—முறை. ¶ அப்பாலன்—அப்பாற்பட்டவன். $ கழுது—பேய்.
@ உழிதரு—இடங்கடோறுஞ் சஞ்சரிக்கின்ற கால்—வாயு.

* ஞூழிதரு காலத்த வுன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. 8

† பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான்
சிவனெம் பிரானென்னை யாண்டுகொண் டானென் சிறுமைகண்டு
மவனெம் பிரானென்ன நானடி யேனென்ன விப்பரிசே
‡ புவனெம் பிரான்றெரி யும்பரி சாவ தியம்புகவே. 9

புகவே தகேனுனக் கன்பருள் யானென் $ பொல் லாமணியே
தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை
மிகவே யுயர்த்திவிண் ணோரைப் ¶ பணித்தியண் ணாவமுதே
நகவே தகுமெம் பிரானென்னை நீசெய்த நாடகமே. 10

அறிவுறுத்தல்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

நாடகத்தா லுன்னடியார் போனடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றே
னாடகச்சீர் மணிக்குன்றே யிடையறா வன்புனக்கென்
னூடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே. 11

யானேதும் பிறப்பஞ்சே னிறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
றேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம்
மானேயுன் னருள்பெறுநா ளென்றென்றே வருந்துவனே. 12

வருந்துவனின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பா னாயடியே
னிருந்துநல மலர்புனையே னேத்தேனாத் தழும்பேறப்
பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தா யருளமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவனத் தமியேன்மற் றென்னேநா னாமாறே. 13

* உழிதரு கால் அத்த—தன்னிடத்தைத்தருகின்ற திருவடிகளை யுடைய பிதாவே! ‡ பவனெம்பிரான், புவனெம்பிரான் என்பன இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைகள் பவன்—எல்லாவற்றையுந் தோற்று விப்பவன். ‡ புவன்—சுயம்பு; எக்காலத்துங் குன்றாத பொலிவை யுடையவன். $ பொல்லாமணியே என்பது பொல்லாப்பிள்ளையார் என்றாற் போல வளவொற்றுமை பற்றிவந்தது. பொள்ளா—தோண்டப்படாத. மணி—மாணிக்கரத்தினம்; அதனை "சூளாமணி யும்பர்க்காயவன்" என்னுந் திருக்கோவையார் 47-ம் செய்யுளுரையினுங் காண்க ¶ பணித்தி—அருள்செய்.

ஆமாறுன் றிருவடிக்கே யகங்குழையே னன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமானின் றிருக்கோயி * றூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. 14

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி
யூனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. 15

வாழ்த்துவதும் வானவர்க டாம்வாழ்வான் மனநின்பாற்
றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே. 16

பரவுவா ரிமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதங்
† குரவுவார் குழன்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பி னடியார்கண் மேன்மேலுன்
னரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ வரியானே. 17

அரியானே யாவர்க்கு மம்பரவா வம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை யாட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறே னயந்துருகேன்
றரியேனா னாமாறென் சாவேனான் சாவேனே. 18

‡ வேனில்வேண் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ்வாய்க் ¶ கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
யூனெலா நின்றுருகப் புகுந்தாண்டா னின்றுபோய்
வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. 19

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றா யாழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. 20

---

* தூகேன்—அலகிடேன். † குரவு—குராமலர். ‡ குன்றமெறிந்த காலாதீதக்குமாரவேளு முண்மையால் மன்மதனை "வேனில்வேள்" என்று பிரித்தருளினர். ¶ கரியபானல்—கருங்குவளை.

சுட்டறுத்தல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க வென்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தா னின்றுச்சி யளவு நெஞ்சா
யுருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணா யண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதா னெஞ்சங் கலலாங்
கண்ணிணையு மரமாந்தீ வினையி னேற்கே. 21

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேட னென்பாய் போல
வினையறு னென்றுன்னை யறிவித் தென்னை
யாட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
யனையநான் பாடேனின் றாடே னந்தோ
வலறிடே னுலறிடே னாவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநா னான வாறு
முடிவறியேன் முதலந்த மாயினானே. 22

ஆய * நான் மறையவனு நீயே யாத
லறிந்தியா னியாவரினுங் கடைய னாய
நாயினே னாதலையு நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோ ரன்ப னென்பே
னாயினே னாதலா லாண்டு கொண்டா
யடியார்தா மில்லையே யன்றி மற்றோர்
பேயனே னிதுதானின் பெருமை யன்றே
யெம்பெருமா னென்சொல்லிப் பேசு கேனே. 23

பேசிற்றா மீசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப்பேசிப்
பூசிற்றான் றிருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்றா

---

* நான்மறை - என்றதற்கு நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும் உடையயான் வந்தபெயர் என்பர்நச்சினார்க்கினியர். அவை இருக்கு, சுசுர், சாமம், அதர்வணமென்னு நான்குமாம். தைத்திரியம், பௌடிகம், தலவகாரம், சாமவேதம் என்னு நான்கையுங் கூறினுமாம்.

நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
யாண்டானே யவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே யெந்தா யந்தோ
வென்னைநீ யாட்கொண்ட வண்ணந் தானே. 24

* வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்ற
நேகனேக னணுவணுவி லிறந்தா யென்றங்
கெண்ணந்தான் றடுமாறி யிமையோர் கூட்ட
மெய்துமா றறியாத வெந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டா
யெம்பெருமா னென்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. 25

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் றிருப்பாதப் போதுக்காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்க ளார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த † விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. 26

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் ‡ தெவ்வத்
தடந்திரையா லெற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் $ காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்
டினியென்னே யுய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
யஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதலந்த மில்லா மல்லற்
கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. 27

கேட்டாரு மறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டா
னாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே.

---

* வண்ணம் – அளவு. சேயது – செந்நிறத்தது. வெளிது – வெண்ணிறத்தது. † விச்சை – மாயவித்தை; போலியாய் நின்றது. ‡ எவ்வத் தடம்திரை – துன்பமாகிய நீண்டதிரைகள். $ கால் காற்று.

காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டா
னெம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. 28

விச்சைதா னிதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாத லடியார்தம் மடியனாக்கி
யச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டா னமுத மூறி
யகநெகவே புகுந்தாண்டா னன்பு கூர
* வச்சனாண் பெண்ணலியா காச மாகி
யாரழலா யந்தமா யப்பா னின்ற
செச்சைமா மலர்புரையு மேனி யெங்கள்
சிவபெருமா னெம்பெருமான் றேவர் கோவே. 29

தேவர்கோ வறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
† யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோ
மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. 30

ஆத்துமசுத்தி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆடுகின் றிலைகூத் துடையான்கழற்கன் பிலையென்புருகிப்
பாடுகின் றிலைபதைப்பது ஞ்செய்கிலைபணிகிலைபாதமலர்
சூடுகின் றிலைசூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலிபிணநெஞ்சே
தேடுகின் றிலைதெருவுதோ றலறிலைசெய்வதொன் றறியேனே. 31

அறிவிலாதவெனைப்புகுந்தாண்டுகொண்டறிவதையருளிமே
னெறியெலாம்புலமாக்கியவெந்தையைப்பந்தனையறுப்பானைப்
பிறிவிலாதவின்னருள்கள்பெற்றிருந்துமாறாடுதிபிணநெஞ்சே
‡ கிறியெலாமிகக்கீழ்ப்படுத்தாய்கெடுத்தாயென்னைக்கெடுமாறே. 32

---

* அச்சன் – தந்தை. † "யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதுமஞ்சோம்" என்றாற்போல "நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்" எனத்திருநாவுக்கரசுநாயனா ரருளிச்செய்தமையு மறிக. ‡ கிறி – மாயை.

மாறிநின்றெனைக்கெடக்கிடந்தனையையெம்மதியிலிமடநெஞ்சே
தேறுகின்றிலமினியுனைச்சிக்கெனச்சிவனவன்றிரடோண்மே
னீறுநின்றதுகண்டனையாயினுநெக்கிலையிக்காயங்
கீறுகின்றிலைகெடுவதுன்பரிசிது * கேட்கவுங்கில்லேனே. 33

† கிற்றவாமனமேகெடுவாயுடையானடிநாயேனை
விற்றெலாமிகவாள்வதற்குரியவன்விரைமலர்த்திருப்பாத
முற்றிலாவிளந்தளிர்பிரிந்திருந்துநீயுண்டனவெல்லாமுன்
னற்றவாறுநின்னறிவுநின்பெருமையுமளவறுக்கில்லேனே. 34

அளவறுப்பதற்கரியவனிமையவர்க்கடியவர்க்கெளியானங்
களவறுத்துநின்றாண்டமைகருத்தினுட்கசிந்துணர்ந்திருந்தேயு
முளகறுத்துனைநினைந்துளம்பெருங்களன்செய்ததுமிலைநெஞ்சே
‡ பளகறுத்துடையான்கழல்பணிந்திலைபரகதி $ புகுவானே. 35

புகுவதாவதும் ¶ போதரவில்லதும்பொன்னகர்புகப்போதற்
0 குகுவதாவதுமெந்தையெம்பிரானென்னையாண்டவன்கழற்கன்பு
நெகுவதாவதுநித்தலுமமுதொடுதேனொடுபால்கட்டி
மிகுவதாவதுமின்றெனின்மற்றிதற்கென்செய்கேன்வினையேனே. 36

வினையென்போலுடையார்பிறராருடையானடிநாயேனைத்
தினையின்பாகமும்பிறிவதுதிருக்குறிப்பன்றுமற்றதனாலே
முனைவன்பாதநன்மலர்பிரிந்திருந்துநான்முட்டிலேன்றலைகீறே
னினையன்பாவனையிரும்புகன்மனஞ்செவியின்னதென்றறியேனே. 37

ஏனையாவருமெய்திடலுற்றுமற்றின்னதென்றறியாத
தேனையானெயைக்கரும்பினின்றேறலைச்சிவனையென்சிவலோகக்
கோனைமானனநோக்கிதன்கூறனைக்குறுகிலேனெடுங்கால
மூனையானிருந்தோம்புகின்றேன்கெடுவேனுயிரோயாதே. 38

ஓய்விலாதனவுவமனிலிறந்தனவொண்மலர்த்தாடந்து
நாயிலாகியகுலத்தினுங்கடைப்படுமென்னைநன்னெறிகாட்டித்
தாயிலாகியவின்னருள்புரிந்தவென்றலைவனைநனிகாணேன்
றீயில்வீழ்கிலேன்றிண்வரையுருள்கிலேன்செழுங்கடல்புகுவேனே. 39

வேனில்வேள்கணைகிழித்திடமதிகெடுமதுதனைநினையாதே
மானிலாவியநோக்கியர்படிறிடைமத்திடுதயிராகித்
தேனிலாவியதிருவருள்புரிந்தவென்சிவனகர்புகப்போகே
னூனிலாவியயோம்புதற்பொருட்டினுமுண்டுடுத்திருந்தேனே. 40

* கேட்கவுங்கில்லேன் – இதில்கில். ஆற்றலிடைநிலை. † கிற்றவா – சுழலுதலை விரும்புகின்ற. ‡ பளகு – குற்றம். $ புகுவான் – புகும்படி, என்று வினையெச்சப்பொருள். ¶ போதரவு – மீளல். 0 உகுவது–உருகுவது.

கைம்மாறுகொடுத்தல்.

கலிவிருத்தம்.

இருகை யானையை யொத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெய்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்ப னுண்ணவே. 41

உண்டொ ரொண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டி ராணலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலே னென்னகண் மாயமே. 42

மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை யாட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோங்
கால மேயுனை யொன்றுகொல் காண்பதே. 43

காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. 44

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்துநின்
றாற்றன் மிக்கவன் பாலழைக் கின்றிலே
னேற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. 45

கொள்ளுங் கில்லெனை யன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டு மறாமலர்க் கொன்றையா
* னள்ளுங் கீழுளு மேலுளும் யாவுளு
மெள்ளு மெண்ணெயும் போனின்ற வெந்தையே. 46

எந்தை யாயெம் பிரான்மற்று மியாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்றனக் கஃதிலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலு மறிவருஞ் செல்வனே. 47

செல்வ நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரம்பின்றி யார்க்கு மரும்பொரு

* நள் - நடு.

னெல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட * கட்டமே 48

கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ
றிட்ட வன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை
† யெட்டி னோடிரண் டும்மறி யேனையே. 49

அறிவ னேயமு தேயடி நாயினே
னறிவ னாகக்கொண் டோவெனை யாண்டது
வறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநா
ளறிவ னோவல்ல னோவரு ளீசனே. 50

அநுபோகசுத்தி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈசனேயென்னெம்மானேயெந்தைபெருமானென்பிறவி
நாசனேநான்யாதுமொன்றல்லாப்பொல்லாநாயான
நீசனேனையாண்டாய்க்குநினைக்கமாட்டேன்கண்டாயே
தேசனேயம்பலவனேசெய்வதொன்றுமறியேனே. 51

செய்வதறியாச்சிறுநாயேன்செம்பொற்பாதமலர்காணாப்
பொய்யர்பெறும்பேறத்தனையும்பெறுதற்குரியேன்பொய்யிலா
மெய்யர்வெறியார்மலர்ப்பாதமேவக்கண்டுங்கேட்டிருந்தும்
பொய்யனேனானுண்டுடுத்திங்கிருப்பதானேன்போரேறே. 52

போரேறேநின்பொன்னகர்வாய்நீபோந்தருளியிருணீக்கி
வாரேறிளமென்முலையாளோடுடன்வந்தருளவருள்பெற்ற
சீரேறடியார்நின்பாதஞ்சேரக்கண்டுங்கண்கெட்ட
ஊரேறாயிங்குழல்வேனோகொடியேனுயிர்தானுலவாதே. 53

உலவாக்காலந்தவமெய்தியுறுப்பும்வெறுத்திங்குனைக்காண்பான்
பலமாமுனிவர்நனிவாடப்பாவியேனைப்பணிகொண்டாய்
மலமாக்குரம்பையிதுமாய்க்கமாட்டேன்மணியேயுனைக்காண்பா
னலவாநிற்குமன்பிலேனென்கொண்டெழுகேனெம்மானே. 54

மானேர்நோக்கியுமையாள்பங்காவந்திங்காட்கொண்ட
தேனேயமுதேகரும்பின்றெளிவேசிவனேதென்றில்லைக்

* கஷ்டம் என்பது கட்டம் என்றாயிற்று. கட்டம் - துன்பம்.
† எட்டினோடு இரண்டும் = அ - உ - ம் என்னும் பிரணவப்பொருள்.

கோனேயுன்றன்றிருக்குறிப்புக்கூடுவார்நின்கழல்கூட
வூனார்புழுக்கூடிதுகாத்திங்கிருப்பதானேனுடையானே. 55

உடையானேநின்றனையுள்கியுள்ளமுருகும்பெருங்காத
லுடையாருடையாய்நின்பாதஞ்சேரக்கண்டிங்கூர்நாயிற்
கடையானேனெஞ்சுருகாதேன்கல்லாமனத்தேன்கசியாதேன்
முடையார்புழுக்கூடிதுகாத்திங்கிருப்பதாகமுடித்தாயே. 56

முடித்தவாறுமென்றனக்கேதக்கதேமுன்னடியாரைப்
பிடித்தவாறுஞ்சோராமற்சோரனேனிங்கொருத்திவாய்
துடித்தவாறுந்துகிலிறையேசோர்ந்தவாறுமுகங்குறுவேர்
பொடித்தவாறுமிவையுணர்ந்துகேடென்றனக்கேசூழ்ந்தேனே. 57

தேனைப்பாலைக்கன்னலின்றெளியையொளியைத்தெளிந்தார்த
மூனையுருக்குமுடையானையும்பரானைவம்பனே
னானின்னடியேனீயென்னையாண்டாயென்றாலடியேற்குத்
தானுஞ்சிரித்தேயருளலாந்தன்மையாமென்றன்மையே. 58

தன்மைபிறராலறியாததலைவாபொல்லாநாயான
புன்மையேனையாண்டையாபுறமேபோகவிடுவாயோ
வென்னைநோக்குவார்யாரேயென்னான்செய்கேனெம்பெருமான்
பொன்னேதிகழுந்திருமேனியெந்தாயெங்குப்புகுவேனே. 59

புகுவேனெனதேநின்பாதம்போற்றுமடியாருண்ணின்று
நகுவேன்பண்டுதோணோக்கிநாணமில்லாநாயினே
னெகுமன்பில்லைநினைக்காணநீயாண்டருளவடியேனுந்
தகுவனேயென்றன்மையேயெந்தாயந்தோதரியேனே. 60

காருணியத்திரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தரிக்கிலேன்காயவாழ்க்கைசங்கராபோற்றிவான
விருத்தனேபோற்றியெங்கள்விடலையேபோற்றியொப்பி
லொருத்தனேபோற்றியும்பர்தம்பிரான்போற்றிதில்லை
நிருத்தனேபோற்றியெங்கணின்மலாபோற்றிபோற்றி. 61

போற்றியோநமச்சிவாயபுயங்கனேமயங்குகின்றேன்
போற்றியோநமச்சிவாயபுகலிடம்பிறிதொன்றில்லை
போற்றியோநமச்சிவாயபுறமெனைப்போக்கல்கண்டாய்
போற்றியோநமச்சிவாயசயசயபோற்றிபோற்றி. 62

போற்றியென்போலும்பொய்யர்தம்மையாட்கொள்ளும்வள்ளல்
போற்றிநின்பாதம்போற்றிநாதனேபோற்றிபோற்றி
போற்றிநின்கருணைவெள்ளப்புதுமதுப்புவனநீர்தீக்
காற்றியமானன்வானமிருசுடர்க்கடவுளானே. 63

கடவுளேபோற்றியென்னைக்கண்டுகொண்டருளுபோற்றி
விடவுளேயுருக்கியென்னையாண்டிடவேண்டும்போற்றி
யுடலிதுகளைந்திட்டொல்லையும்பர்தந்தருளுபோற்றி
சடையுளேகங்கைவைத்தசங்கராபோற்றிபோற்றி. 64

சங்கராபோற்றிமற்றோர்சரணிலேன்போற்றிகோலப்
பொங்கராவல்குற்செவ்வாய்வெண்ணகைக்கரியவாட்கண்
மங்கையோர்பங்கபோற்றிமால்விடையூர்திபோற்றி
யிங்கிவாழ்வாற்றகில்லேனெம்பிரானிழித்திட்டேனே. 65

இழித்தனனென்னையானேயெம்பிரான்போற்றிபோற்றி
பழித்திலேனுன்னையென்னையாளுடைப்பாதம்போற்றி
பிழைத்தவைபொறுக்கையெல்லாம்பெரியவர்கடமைபோற்றி
யொழித்திடிவ்வாழ்வுபோற்றியும்பர்நாட்டெம்பிரானே. 66

எம்பிரான்போற்றிவானத்தவரவரேறுபோற்றி
கொம்பரார்மருங்குன்மங்கைகூறவெண்ணீறபோற்றி
செம்பிரான்போற்றிதில்லைத்திருச்சிற்றம்பலவபோற்றி
யும்பராபோற்றியென்னையாளுடையொருவபோற்றி. 67

ஒருவனேபோற்றியொப்பிலப்பனேபோற்றிவானோர்
குருவனேபோற்றியெங்கள்கோமளக்கொழுந்துபோற்றி
வருகவென்றென்னைநின்பால்வாங்கிடவேண்டும்போற்றி
தருகநின்பாதம்போற்றிதமியனேன்றனிமைதீர்த்தே. 68

தீர்ந்தவன்பாயவன்பர்க்கவரினுமன்பபோற்றி
பேர்ந்துமென்பொய்ம்மையாட்கொண்டருளிடும்பெருமைபோற்றி
வார்ந்தநஞ்சயின்றுவானோர்க்கமுதமீவள்ளல்போற்றி
யார்ந்தநின்பாதநாயேற்கருளிடவேண்டும்போற்றி. 69

போற்றியிப்புவனநீர்தீக்காலொடுவானமானாய்
போற்றியெவ்வுயிர்க்குந்தோற்றமாகிநீதோற்றமில்லாய்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாயீறின்மையானாய்
போற்றியைம்புலன்களின்னைப்புணர்கிலாப்புணர்க்கையானே. 70

ஆனந்தத்தழுந்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

* புணர்ப்பதொக்கவெந்தையென்னையாண்டுபூணநோக்கினாய்
புணர்ப்பதன்றிதென்றபோதுநின்னொடென்னொடென்னிதாம்
புணர்ப்பதாகவன்றிதாகவன்புநின்கழற்கணே
புணர்ப்பதாகவங்கணாளபுங்கமானபோகமே. 71

போகம்வேண்டிவேண்டிலேன்புரந்தராதியின்பமு
மேகநின்கழலிணையலாதிலேனெனெம்பிரான்

* புணர்ப்பதொக்க—ஆண்டவனோடு மாறுகொண்டு திரிகின்ற அடிமையானவனை அந்த ஆண்டவன் சதுர்வித உபாயங்களினாலும் தன்னடிமையென்று தன்னோடுங் கூட்டிக்கொள்வதொப்ப, எந்தை யென்னை யாண்டு பூணநோக்கினாய் - திருவடிக்கருகராகிய மெய்யடியார் குணங்களொன்றுமில்லாதவனாய்க் காமவெகுளி மயக்கங்களினால் பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்று சுழலுகின்றவென்னைக் கிருபையினாலே ஆசாரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து தடுத்தாட்கொண்டு மெய்யடியார்கண்மேல் வைக்குங் கிருபாநோக்கத்தை யடியேன் போதத்துக்குள்ளும் புறனுமா யழுந்த வைத்தருளிச்செய்தாய், புணர்ப்பதன்றிதென்றபோது—அரிபிரமாதிகட்குங் கிடையாதவிந்தக் கிருபாநோக்கம் ஒன்றுக்கும் பற்றாத வெனக்குக் கிடைப்பதன்றென்று கிருபையருமையை யறிந்தபோது, நின்னொடென்னொடென்னிதாம் புணர்ப்பதாக—என்னதாகியிருந்த சகசமலமொன்றும் நின்னோடு மென்னை யிரண்டற்ற அத்துவிதமாய்க் கூட்டுவதாகவும், அன்றிதாக வன்புநின்கழற்கணே புணர்ப்பதாக—முன்யானெனதாய் நின்ற பிரபஞ்சமானவிது இப்போது யானெனதென்றாகவும் இப்பிரபஞ்சத்தின் மேனின்ற அன்பு சுவாமிகள் திருவடிக்கண்ணே மீளாது நிற்பதாகவுமாயின, அங்கணாள புங்கமானபோகமே—அழகிய கண்ணாளா அரிபிரமாதி போகங்களையுங் கடந்திருப்பதான சிவானந்தபோகமே இந்தக்காருணியத்திற்கு நாயேனாற் கைம்மாறும் உண்டுகொலோ எ-று.

ஆண்டுபூணநோக்கினாய்—என்றமையான், புணர்ப்பதொக்க என்றவுவமைக்கு ஆண்டவனடிமை வருவிக்கப்பட்டது. பூணநோக்குதல்—போதம்பதையாது வைத்தநோக்கம். கிருபை யருமையை யறிந்தபோது தற்செயல் முழுதுமிறந்து சிவத்தோடத்துவிதமானபடியினாலே, நின்னொடுமென்னைப் புணர்ப்பதாக என்றருளினார். என்னொடும் என்ற மூன்றனுருபை என்னையென விரண்டனுருபாக்கிக்கொள்க. உம்மைகளும் ஆயின வென்னும் ஆக்கமுந் தொக்குநின்றன.

*ஆகம்விண்டுகம்பம்வந்துகுஞ்சியஞ்சலிக்கணே
யாகவென்கைகண்கடாரையாறதாகவையனே. 72

ஐயநின்னதல்லதில்லைமற்றோர்பற்றுவஞ்சனேன்
பொய்கலந்ததல்லதில்லைபொய்ம்மையேனெம்பிரான்
மைகலந்தகண்ணிபங்கவந்துநின்கழற்கணே
மெய்கலந்தவன்பரன்பெனக்குமாகவேண்டுமே. 73

வேண்டும்நின்கழற்கணன்புபொய்மைதீர்த்துமெய்ம்மையே
யாண்டுகொண்டுநாயினேனையாவவென்றருளுநீ
பூண்டுகொண்டடியனேனும்போற்றிபோற்றியென்றுமென்று
† மாண்டுமாண்டுவந்துவந்துமன்னநின்வணங்கவே. 74

வணங்குநின்னைமண்ணும்விண்ணும்வேதநான்குமோலமிட்
டுணங்குநின்னையெய்தலுற்றுமற்றொருண்மையின்மையின்
வணங்கியாம்விடேங்களென்னவந்துநின்றருளுதற்
கிணங்குகொங்கைமங்கைபங்கவென்கொலோநினைப்பதே. 75

நினைப்பதாகசிந்தைசெல்லுமெல்லையேயவாக்கினாற்
றினைத்தனையுமாவதில்லைசொல்லலாவகேட்பவே
யனைத்துலகுமாயநின்னையைம்புலன்கள்காண்கிலா
வெனைத்தெனைத்ததெப்புறத்ததெந்தைபாதமெய்தவே. 76

எய்தலாவதென்றுநின்னையெம்பிரானிவ்வஞ்சனேற்
குய்தலாவதுன்கணன்றிமற்றொருண்மையின்மையிற்
பைதலாவதென்றுபாதுகாத்திரங்குபாவியேற்
கீதலாதுநின்கணொன்றும்வண்ணமில்லையீசனே. 77

ஈசனேநீயல்லதில்லையிங்குமங்குமென்பதும்
பேசினேனோர்பேதமின்மைபேதையேனெனெம்பிரா
னீசனேனையாண்டுகொண்டநின்மலாவோர்நின்னலாற்
றேசனேயோர்தேவருண்மைசிந்தியாதுசிந்தையே. 78

சிந்தைசெய்கைகேள்விவாக்குச்சீரிலைம்புலன்களான்
முந்தையானகாலநின்னையெய்திடாதமூர்க்கனேன்
வெந்தையாவிழுந்திலேனெனுள்ளம்வெள்கிவிண்டிலே
னெந்தையாயநின்னையின்னமெய்தலுற்றிருப்பனே. 79

* ஆகம்விண்டு - நெஞ்சுபிளந்து. கம்பம் - நடுக்கம். † மாண்டு-மாண்டு இறந்திறந்து. வந்துவந்து - பிறந்துபிறந்து.

இருப்புநெஞ்சவஞ்சனேனையாண்டுகொண்டநின்னதாட்
* கருப்புமட்டுவாய்மடுத்தெனைக்கலந்துபோகவு
நெருப்புமுண்டியானுமுண்டிருந்ததுண்டதாயினும்
விருப்புமுண்டுநின்கணென்கணென்பதென்னவிச்சையே. 80

ஆனந்தபரவசம்.

கலிநிலைத்துறை.

விச்சுக்கேடு † பொய்க்காகாதென்றிங்கெனைவைத்தா
யிச்சைக்கானாரெல்லாரும்வந்துன்றாள்சேர்ந்தா
ரச்சத்தாலேயாழ்ந்திடுகின்றேனாரூரெம்
பிச்சைத்தேவாவென்னான்செய்கேன்பேசாயே. 81

பேசப்பட்டேனின்னடியாரிற்றிருநீறே
பூசப்பட்டேன்பூதலராலுன்னடியானென்
றேசப்பட்டேனினிப்படுகின்றதமையாதா
வாசைப்பட்டேனாட்பட்டேனுன்னடியேனே. 82

அடியேனல்லேன்கொல்லோதானெனையாட்கொண்டிலைகொல்லோ
வடியாரானாரெல்லாரும்வந்துன்றாள்சேர்ந்தார்
‡ செடிசேருடலமிதுநீக்கமாட்டேனெங்கள்சிவலோகா
கடியேனுன்னைக்கண்ணாரக்காணுமாறுகாணேனே. 83

காணுமாறுகாணேனுன்னையந்நாட்கண்டேனும்
பாணேபேசியென்றன்னைப்படுத்ததென்னபரஞ்சோதி
யாணேபெண்ணேயாரமுதேயத்தாசெத்தேபோயினே
னேணாணில்லாநாயினேனென்கொண்டெழுகேனெம்மானே. 84

மானேர்நோக்கியுடையாள்பங்காமறையீறறியாமறையோனே
தேனேயமுதேசிந்தைக்கரியாய்சிறியேன்பிழைபொறுக்குங்
கோனேசிறிதேகொடுமைபறைந்தேன்சிவமாநகர்குறுகப்
போனாரடியார்யானும்பொய்யும்புறமேபோந்தோமே. 85

புறமேபோந்தோம்பொய்யும்யானுமெய்யன்பு
பெறவேவல்லேனல்லாவண்ணம்பெற்றேன்யா
னறவேநின்னைச்சேர்ந்தவடியார்மற்றொன்றறியாதார்
$ சிறவேசெய்துவழிவந்துசிவனேநின்றாள்சேர்ந்தாரே. 86

---

* கருப்புமட்டு - கரும்பினது இரசம். † எனை ஆகாது என்றுவிச்சு கேடு பொய்க்கு இங்கு வைத்தாய் – என்றியைக்க. விச்சு—முளை ; பிறப்பு. கேடு – மரணம். ‡ செடி - குற்றம். $ சிறவு - சிறத்தல்.

தாராயுடையாயடியேற்குன்றாளிணையன்பு
பேராவுலகம்புக்காரடியார்புறமேபோந்தேன்யா
* னூராமிலைக்கக்குருட்டாமிலைத்திங்குன்றாளிணையன்புக்
காராயடியேனயலேமயல்கொண்டழுகேனே. 87

அழுகேனின்பாலன்பாமனமாயழல்சேர்ந்த
மெழுகேயன்னார்மின்னார்பொன்னார்கழல்கண்டு
தொழுதேயுன்னைத்தொடர்ந்தாரோடுந்தொடராதே
பழுதேபிறந்தேனென்கொண்டுன்னைப்பணிகேனே. 88

பணிவார்பிணிதீர்த்தருளிப்பழையவடியார்க்குன்
னணிவார்பாதங்கொடுத்தியதுவுமரிதென்றுற்
† றிணியார்மூங்கிலனையேன்வினையைப்பொடியாக்கித்
தணியார்பாதம்வந்தொல்லைதாராய்பொய்தீர்மெய்யானே. 89

யானேபொய்யென்னெஞ்சம்பொய்யென்னன்பும்பொய்
யானால்வினையேனழுதாலுன்னைப்பெறலாமே
தேனேயமுதேகரும்பின்றெளிவேதித்திக்கு
மானேயருளாயடியேனுனைவந்துறுமாறே. 90

ஆனந்தாதீதம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாறிலாதமாக் கருணைவெள்ளமே
வந்துமுந்திநின் மலர்கொடாளிணை
வேறிலாப்பதப் பரிசுபெற்றநின்
மெய்ம்மையன்பருன் மெய்ம்மைமேவினார்
ஈறிலாதநீ யெளியையாகிவந்
தொளிசெய்மானுட மாகநோக்கியுங்
கீறிலாதநெஞ் சுடையனாயினேன்
கடையனாயினேன் பட்டகீழ்மையே. 91

மையிலங்குநற் கண்ணிபங்கனே
வந்தெனைப்பணி கொண்டபின்மழைக்
கையிலங்குபொற் கிண்ணமென்றலா
லரியையென்றுனைக் கருதுகின்றிலேன்

* ஊர்ஆ = ஊர்கின்றபசு; கண்ணுடையபசு. குருட்டா = குருடுஆ = குருட்டுப்பசு. † திணியார்மூங்கில் அனையேன் என்றருளினமை, உள் வெறிதாயிருக்கு மொப்புமையால் என்க.

மெய்யிலங்குவெண் ணீற்றுமேனியாய்
மெய்ம்மையன்பருன் மெய்ம்மைமேவினார்
பொய்யிலங்கெனைப் புகுதவிட்டுநீ
போவதோசொலாய் பொருத்தமாவதே. 92

பொருத்தமின்மையேன் பொய்ம்மையுண்மையேன்
போதவென்றெனைப் புரிந்துநோக்கவும்
வருத்தமின்மையேன் வஞ்சமுண்மையேன்
மாண்டிலேன்மலர்க் கமலபாதனே
* யாத்தமேனியா யருள்செயன்பரு
நீயுமங்கெழுந் தருளியிங்கெனை
யிருத்தினாய்முறை யோவெனெம்பிரா
னம்பனேன்வினைக் கிறுதியில்லையே. 93

இல்லைநின்கழற் கன்பதென்கணே
யேலமேலுநற் குழலிபங்கனே
கல்லைமென்கனி யாக்கும்விச்சைகொண்
டென்னைநின்கழற் கன்பனாக்கினா
யெல்லையில்லைநின் கருணையெம்பிரா
னேதுகொண்டுநா னேதுசெய்யினும்
† வல்லையேயெனக் கின்னுமுன்கழல்
காட்டிமீட்கவும் மறுவில்வானனே. 94

வானநாடரு மறியொணாதநீ
மறையிலீறுமுன் றொடரொணாதநீ
யேனைநாடருந் தெரியொணாதநீ
யென்னையின்னிதா யாண்டுகொண்டவா
ஊனைநாடக மாடுவித்தவா
வுருகிநானுனைப் பருகவைத்தவா
ஞானநாடக மாடுவித்தவா
நையவையகத் துடையவிச்சையே. 95

விச்சதன்றியே விளைவுசெய்குவாய்
விண்ணுமண்ணக முழுதும்யாவையும்
வைச்சுவாங்குவாய் வஞ்சகப்பெரும்
புலையனேனையுன் கோயில்வாயிலிற்
பிச்சனாக்கினாய் பெரியவன்பருக்
குரியனாக்கினாய் தாம்வளர்த்ததோர்

* ஆத்தம் – செவ்வாத்தமலர். † வல்லையே–வாவில்லையே; விரைவு.

நச்சுமாமர மாயினுங்கொலார்
நானுமங்ஙனே யுடையநாதனே. 96

உடையநாதனே போற்றிநின்னலாற்
பற்றுமற்றெனக் காவதொன்றினி
யுடையனோபணி போற்றியும்பரார்
தம்பராபரா போற்றியாரினுங்
கடையனாயினேன் போற்றியென்பெருங்
கருணையாளனே போற்றியென்னைநின்
னடியனாக்கினாய் போற்றியாதியு
மந்தமாயினாய் போற்றியப்பனே. 97

அப்பனேயெனக் கமுதனேயா
னந்தனேயக நெகவள்ளூறுதே
னப்பனேயுனக் குரியவன்பரி
லுரியனாயுனைப் பருகநின்றதோர்
துப்பனேசுடர் முடியனேதுணை
யாளனேதொழும் பாளரெய்ப்பினில்
வைப்பனேயெனை வைப்பதோசொலாய்
நையவையகத் தெங்கண்மன்னனே. 98

மன்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனை
மாலுநான்முகத் தொருவன்யாரினு
முன்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனை
முழுதும்யாவையு மிறுதியுற்றநாட்
பின்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனைப்
பெய்கழற்கணன் பாயெனாவினாற்
பன்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனைப்
பாவநாசநின் சீர்கள்பாடவே. 99

பாடவேண்டுநான் போற்றிநின்னையே
பாடிநைந்துநைந் துருகிநெக்குநெக்
காடவேண்டுநான் போற்றியம்பலத்
தாடுநின்கழற் போதுநாயினேன்
கூடவேண்டுநான் போற்றியிப்புழுக்
கூடுநீக்கெனைப் போற்றிபொய்யெலாம்
வீடவேண்டுநான் போற்றிவீடுதந்
தருளுபோற்றிநின் மெய்யர்மெய்யனே. 100

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீத்தல் விண்ணப்பம்.

பிரபஞ்சவைராக்கியம்.

உத்தரகோசமங்கையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடையவனேனைக்கருணையினாற்கலந்தாண்டுகொண்ட
விடையவனே * விட்டிடுதிகண்டாய்விறல்வேங்கையின்றோ
லுடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
சடையவனேதளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே. 1

† கொள்ளேர்பிளவகலாத்தடங்கொங்கையர்கொவ்வைச்செவ்வாய்
விள்ளேனெனினும்விடுதிகண்டாய்நின்விழுத்தொழும்பி
னுள்ளேன்புறமல்லேனுத்தரகோசமங்கைக்கரசே.
கள்ளேனொழியவுங்கண்டுகொண்டாண்டதெக்காரணமே. 2

காருறுகண்ணியரைம்புலனாற்றங்கரைமரமாய்
வேருறுவேனைவிடுதிகண்டாய்விளங்குந்திருவா
ரூருறைவாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
வாருறுபூண்முலையாள்பங்கவென்னைவளர்ப்பவனே. 3

வளர்கின்றநின்கருணைக்கையில்வாங்கவுநீங்கியிப்பான்
மிளிர்கின்றவென்னைவிடுதிகண்டாய்வெண்மதிக்கொழுந்தொன்
றொளிர்கின்றநீண்முடியுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
தெளிகின்றபொன்னுமின்னும்மன்னதோற்றச்செழுஞ்சுடரே. 4

செழிகின்றதீப்புகுவிட்டிலிற்சின்மொழியாரிற்பன்னாள்
விழுகின்றவென்னைவிடுதிகண்டாய்வெறிவா ‡ யறுகா
லுழுகின்றபூமுடியுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
வழிநின்றுநின்னருளாரமுதூட்டமறுத்தனனே. 5

மறுத்தனன்யானுன்னருளறியாமையிலென்மணியே
வெறுத்தெனைநீவிட்டிடுதிகண்டாய்வினையின்றொகுதி

---

* விட்டிடுதி = விடுகின்றாய். கண்டாய் = அறிவாயாக. கண்டு ஆய் எனலுமாம். அசை யெனற்க. † கொள் = கொள்ளு. (சிறுதானியத் தொன்று.) ‡ அறுகால் வண்டு.

யொறுத்தெனையாண்டுகொளுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
பொறுப்பரன்றேபெரியோர்சிறுநாய்கடம்பொய்யினையே. 6

பொய்யவனேனைப்பொருளெனவாண்டொன்றுபொத்திக்கொண்ட
மெய்யவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்விடமுண்மிடற்று
மையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
செய்யவனேசிவனேசிறியேன்பவந்தீர்ப்பவனே. 7

தீர்க்கின்றவாறென்பிழையைநின்சீரருளென்கொலென்று
வேர்க்கின்றவென்னைவிடுதிகண்டாய்விரவார்வெருவ
வார்க்கின்றதார்விடையுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
* யீர்க்கின்றவஞ்சொடச்சம்வினையேனையிருதலையே. 8

இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளெறும்பொத்துநினைப்பிரிந்த
விரிதலையேனைவிடுதிகண்டாய்வியனூவுலகுக்
கொருதலைவாமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
பொருதலைமூவிலைவேல்வலனேந்திப்பொலிபவனே. 9

பொலிகின்றநின்றாள்புகுதப்பெற்றாக்கையைப்போக்கப்பெற்று
மெலிகின்றவென்னைவிடுதிகண்டாயளிதேர்விளரி
யொலிகின்றபூம்பொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
வலிநின்றதிண்சிலையாலெரித்தாய்புரமாறுபட்டே. 10

மாறுபட்டஞ்சென்னைவஞ்சிப்பயானுன்மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட்டேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்தே
யூறுமட்டேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
நீறுபட்டேயொளிகாட்டும்பொன்மேனிநெடுந்தகையே. 11

நெடுந்தகைநீயென்னையாட்கொள்ளயானைம்புலன்கள்கொண்டு
விடுந்தகையேனைவிடுதிகண்டாய்விரவார்வெருவ
வடுந்தகைவேல்வல்லவுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கடுந்தகையேனுண்ணுந்தெண்ணீரமுதப்பெருங்கடலே. 12

† கடலினுணாய்நக்கியாங்குன்கருணைக்கடலினுள்ளம்
விடலரியேனைவிடுதிகண்டாய்விடலில்லடியா
ருடலிலமேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
மடலின்மட்டேமணியேயமுதேயென்மதுவெள்ளமே. 13

---

* அஞ்சொடு அச்சம் இருதலை ஈர்க்கின்ற=ஐம்புலங்க ளொருபக்கத்தும், பயம் ஒருபக்கத்தும் நின்றிழுக்கின்றன.

† கடலினுள் நாய் நக்கினாற்போல.

* வெள்ளத்துணாவற்றியாங்குன்னருள்பெற்றுத்துன்பத்தின்றும்
விள்ளக்கிலேனைவிடுதிகண்டாய்விரும்புமடியா
ருள்ளத்துள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கள்ளத்துளேற்கருளாய்களியாதகளியெனக்கே. 14

களிவந்தசிந்தையொடுன்கழல்கண்டுங்கலந்தருள
வெளிவந்திலேனைவிடுதிகண்டாய்மெய்ச்சுடருக்கெல்லா
மொளிவந்தபூங்கழலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யெளிவந்தவெந்தைபிரானென்னையாளுடையென்னப்பனே. 15

என்னையப்பாவஞ்சலென்பவரின்றிநின்றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப்பாய்விட்டிடுதிகண்டாயுவமிக்கின்மெய்யே
யுன்னையொப்பாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யன்னையொப்பாயெனக்கத்தனொப்பாயென்னரும்பொருளே. 16

பொருளேதமியேன்புகலிடமேநின்புகழிகழ்வார்
வெருளேயெனைவிட்டிடுதிகண்டாய்மெய்ம்மையார்விழுங்கு
மருளேயணிபொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யிருளேவெளியேயிகபரமாகியிருந்தவனே. 17

இருந்தென்னையாண்டுகொள்விற்றுக்கொ ளொற்றிவையென்னினல்லால்
விருந்தினனேனைவிடுதிகண்டாய்மிக்கநஞ்சமுதா
வருந்தினனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
மருந்தினனேபிறவிப்பிணிப்பட்டுமடங்கினர்க்கே. 18

மடங்கவென்வல்வினைக்காட்டைநின்மன்னருட்டீக்கொளுவும்
விடங்கவென்றன்னைவிடுதிகண்டாயென்பிறவியைவே
ரொடுங்களைந்தாண்டுகொளுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கொடுங்கரிக்குன்றுரித்தஞ்சுவித்தாய்வஞ்சிக்கொம்பினையே. 19

கொம்பரில்லாக்கொடிபோலலமந்தனன்கோமளமே
வெம்புகின்றேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணர்நண்ணுகில்லா
வும்பருள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யம்பரமேநிலனேயனல்காலொடப்பானவனே. 20

ஆனைவெம்போரிற்குறுந்தூறெனப்புலனாலலைப்புண்
டேனையெந்தாய்விட்டிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்துத்
தேனையும்பாலையுங்கன்னலையுமமுதத்தையுமொத்
தூனையுமென்பினையுமுருக்காநின்றவொண்மையனே. 21

---

* வெள்ளத்துள் நாவற்றியாங்கு=நீர்ப்பிரவாகத்தி னிடத்தினின்றும் நாவரண்டாற்போல.

ஒண்மையனேதிருநீற்றையுத்தூளித்தொளிமிளிரும்
வெண்மையனேவிட்டிடுதிகண்டாய்மெய்யடியவர்கட்
கண்மையனேயென்றுஞ்சேயாய்பிறர்க்கறிதற்கரிதாம்
பெண்மையனேதொன்மையாண்மையனேயலிப்பெற்றியனே. 22

பெற்றதுகொண்டுபிழையேபெருக்கிச்சுருக்குமன்பின்
வெற்றடியேனைவிடுதிகண்டாய்விடிலோகெடுவேன்
மற்றடியேன்றன்னைத்தாங்குநரில்லையென்வாழ்முதலே
யுற்றடியேன்மிகத்தேறிநின்றேனெனக்குள்ளவனே. 23

உள்ளனவேநிற்கவில்லனசெய்யுமையற்றுழனி
வெள்ளனலேனைவிடுதிகண்டாய்வியன்மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல்வேழத்துரியாய்புலனின்கட்போதலொட்டா
மெள்ளனவேமொய்க்குநெய்க்குடந்தன்னையெறும்பெனவே. 24

எறும்பிடைநாங்கூழெனப்புலனாலரிப்புண்டலந்த
வெறுந்தமியேனைவிடுதிகண்டாய்வெய்யகூற்றொடுங்க
வுறுங்கடிப்போதவையேயுணர்வுற்றவரும்பரும்பர்
பெறும்பதமேயடியார்பெயராதபெருமையனே. 25

பெருநீறச்சிறுமீன் * றுவண்டாங்குநினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மையேனைவிடுதிகண்டாய்வியன்கங்கைபொங்கி
வருநீர்மடுவுண்மலைச்சிறுதோணிவடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர்மதிபொதியுஞ்சடைவானக்கொழுமணியே. 26

கொழுமணியேர்நகையார்கொங்கைக்குன்றிடைச்சென்றுகுன்றி
விழுமடியேனைவிடுதிகண்டாய்மெய்ம்முழுதுங்கம்பித்
தழுமடியாரிடையார்த்துவைத்தாட்கொண்டருளியென்னைக்
கழுமணியேயின்னுங்காட்டுகண்டாய்நின்புலன்கழலே. 27

புலன்கடிகைப்பிக்கயானுந்திகைத்திங்கோர்பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின்றேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணுமண்ணுமெல்லாங்
கலங்க † முந்நீர்நஞ்சமுதுசெய்தாய்கருணாகரனே
துலங்குகின்றேனடியேனுடையாயென்றொழுகுலமே. 28

குலங்களைந்தாய்களைந்தாயென்னைக்குற்றங்கொற்றச்சிலையாம்
விலங்கலெந்தாய்விட்டிடுதிகண்டாய்பொன்னின்மின்னுகொன்றை
யலங்கலந்தாமரைமேனியப்பாவொப்பிலாதவனே
மலங்களைந்தாற்சுழல்வன்றயிரிற்பொருமத்துறவே. 29

---

* துவண்டாங்கு = வாடினாற்போல. † முந்நீர் = மூன்றுநீர்மையை யுடைய கடல் மூன்றுநீர்மையாவது - மண்ணைப்படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமாம்.

மத்துறுதண்டயிரிற்புலன்றீக்கதுவக்கலங்கி
வித்துறுவேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறுபோதுமிலைந்துகுடர்நெடுமாலைசுற்றித்
தத்துறுநீறுடனாரச்செஞ்சாந்தணிசச்சையனே. 30

சச்சையனேமிக்கதண்புனல்விண்கானிலநெருப்பாம்
விச்சையனேவிட்டிடுதிகண்டாய்வெளியாய்கரியாய்
பச்சையனேசெய்யமேனியனேயொண்படவரவக்
கச்சையனேகடந்தாய்தடந்தாளவடற்கரியே. 31

அடற்கரிபோலைம்புலன்களுக்கஞ்சியழிந்தவென்னை
விடற்கரியாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விழுத்தொண்டர்க்கல்லாற்
றொடற்கரியாய்சுடர்மாமணியேசுடுதீச்சுழலக்
கடற்கரிதாயெழுநஞ்சமுதாக்குங்கறைக்கண்டனே. 32

கண்டதுசெய்துகருணைமட்டுப்பருகிக்களித்து
மிண்டுகின்றேனைவிடுதிகண்டாய்நின்விரைமலர்த்தாள்
பண்டுதந்தாற்போற்பணித்துப்பணிசெயக்கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெந்தாய்களையாய்களையாயகுதுகுதுப்பே. 33

* குதுகுதுப்பின்றிநின்றென்குறிப்பேசெய்துநின்குறிப்பில்
† விதுவிதுப்பேனைவிடுதிகண்டாய்விரையார்ந்தினிய
‡ மதுமதுப்போன்றென்னைவாழைப்பழத்தின்மனங்கனிவித்
தெதிர்வதெப்போதுபயில்விக்கயிலைப்பரம்பரனே. 34

பரம்பரனேநின்பழவடியாரொடுமென்படிறு
விரும்பரனேவிட்டிடுதிகண்டாய்மென்முயற்கறையி
னரும்பரநேர்வைத்தணிந்தாய்பிறவியைவாயரவம்
பொரும்பெருமான்வினையேன்மனமஞ்சிப்பொதும்புறவே. 25

பொதும்புறுதீப்போற்புகைந்தெரியப்புலன்றீக்கதுவ
வெதும்புறுவேனைவிடுதிகண்டாய்விரையார்நறவந்
ததும்புமந்தாரத்திற்றாரம்பயின்றுமந்தம்முரல்வண்
டதும்புங்கொழுந்தேனவிர்சடைவானத்தடலரைசே. 36

அரைசேயறியாச்சிறியேன்பிழைக்கஞ்சலென்னினல்லால்
விரைசேர்முடியாய்விடுதிகண்டாய்வெண்ணகைக்கருங்கட்
டிரைசேர்மடந்தைமணந்ததிருப்பொற்பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந்தடர்ந்தென்னவல்வினைதான்வந்தடர்வனவே. 37

---

* குதுகுதுப்பு = குதூகலிப்பு.
† விதுவிதுப்பு = மிக்கஆசை.
‡ மதுமது = இனியதேன்.

அடர்புலனாற்பிரிந்தஞ்சியஞ்சொனல்லாரவர்தம்
விடர்விடலேனைவிடுதிகண்டாய்விரிந்தெயெரியுஞ்
சுடரனையாய்சுடுகாட்டரசேதொழும்பர்க்கமுதே
தொடர்வரியாய்தமியேன்றனிநீக்குந்தனித்துணையே. 38

தனித்துணைநீநிற்கயான்றருக்கித்தலையானடந்த
வினைத்துணையேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேனுடைய
மனத்துணையேயென்றன்வாழ்முதலேயெனக்கெய்ப்பில்வைப்பே
தினைத்துணையேனும்பொறேன்றுயராக்கையின்றிண்வலையே. 39

வலைத்தலைமானன்னநோக்கியர்நோக்கின்வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந்தேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்மதியினொற்றைக்
கலைத்தலையாய்கருணாகரனேகயிலாயமென்னு
மலைத்தலைவாமலையாண்மணவாளவென்வாழ்முதலே. 40

முதலைச்செவ்வாய்ச்சியர்வேட்கைவெந்நீரிற்கடிப்பமூழ்கி
விதலைச்செய்வேனைவிடுதிகண்டாய்விடக்கூன்மிடைந்த
சிதலைச்செய்காயம்பொறேன்சிவனேமுறையோமுறையோ
திதலைச்செய்பூண்முலைமங்கைபங்காவென்சிவகதியே. 41

கதியடியேற்குன்கழறந்தருளவுமூன்கழியா
விதியடியேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமுழையிற்
பதியுடைவாளரப்பார்த் * திறைபைத்துச்சுருங்கவஞ்சி
மதிநெடுநீரிற்குளித்தொளிக்குஞ்சடைமன்னவனே. 42

மன்னவனேயொன்றுமாறறியாச்சிறியேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்மிக்கவேதமெய்ந்நூல்
சொன்னவனேசொற்கழிந்தவனேகழியாத்தொழும்பர்
முன்னவனேபின்னுமானவனேயிம்முழுதையுமே. 43

முழுதயில்வேற்கண்ணியரென்னுமூரித்தழன்முழுகும்
† விழுதனையேனைவிடுதிகண்டாய்நின்வெறிமலர்த்தா
டொழுதுசெல்வானத்தொழும்பரிற்கூட்டிடு ‡ சோற்றெம்பிரான்
பழுதுசெய்வேனைவிடேலுடையாயுன்னைப்பாடுவனே. 44

பாடிற்றிலேன்பணியேன்மணிநீயொளித்தாய்க்குப்பச்சூன்
வீடிற்றிலேனைவிடுதிகண்டாய்வியந்தாங்கலறித்
தேடிற்றிலேன்சிவனெவ்விடத்தானெவர்கண்டனரென்
றோடிற்றிலேன்கிடந்துள்ளுருகேனின்றுழைத்தனனே. 45

* இறை பைத்து சுருங்க=வரிகளையுடைய படமெடுத்துச் சுருங்க.
† இழுது=நெய். வ் மெய்யீற்றுடம்படுமெய். ‡ சோறு=முத்தியின்பம்.

உழைதருநோக்கியர்கொங்கைப்பலாப்பழத் * தீயினொப்பாய்
விழைதருவேனைவிடுதிகண்டாய்விடின்வேலைநஞ்சுண்
மழைதருகண்டன்குணமிலி † மானிடன்றேய் ‡ மதியன்
பழைதருமாபரனென்றென்றறைவன்பழிப்பினையே. 46

பழிப்பினின்பாதப்பழந்தொழும்பெய்திவிழப்பழித்து
விழித்திருந்தேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந்தார $ மந்தாகினி நுந்தும்பந்தப்பெருமை
தழிச்சிறைநீரிற்பிறைக்கலஞ்சேர்தருதாரவனே. 47

தாரகைபோலுந்தலைத்தலைமாலைத்தழ ¶ லரப்பூண்
வீரவென்றன்னைவிடுதிகண்டாய்விடிலென்னைமிக்கா
ராரடியானென்னினுத்தரகோசமங்கைக்கரசின்
சீரடியாரடியானென்றுநின்னைச்சிரிப்பிப்பனே. 48

சிரிப்பிப்பன்சீறும்பிழைப்பைத்தொழும்பையுமீசற்கென்று
விரிப்பிப்பனென்னைவிடுதிகண்டாய்விடின்வெங்கரியி
னுரிப்பிச்சன்றோலுடைப்பிச்சனஞ்சூண்பிச்சனூர்ச்சுடுகாட்
டெரிப்பிச்சனென்னையுமாளுடைப்பிச்சனென்றேசுவனே. 49

எசினும்யானுன்னையேத்தினுமென்பிழைக்கேகுழைந்து
0 வேசறுவேனைவிடுதிகண்டாய்செம்பவளவெற்பிற்
றேசுடையாயென்னையாளுடையாய்சிற்றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சினவாலமுண்டாயமுதுண்ணக்கடையவனே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* ஈயின் ஒப்பாய் = ஈயைப்போலாகி. † மானிடன் = மானையிடப்பகத்திலுடையவன். மான் = உமாதேவியார். ‡ மதி = பிறைச்சந்திரன்.
$ மந்தாரம் = மந்தாரமலர். மந்தாகினி = கங்கை. நுந்தும் = தள்ளும்.
¶ அரப்பூண் = சர்ப்பாபரணம்.
0 வேசறுவேனை = இளைக்கின்ற என்னை.

திருவெம்பாவை.

சத்தியைவியந்தது.

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்
சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதே * வளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்து
போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ங
† னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னே
யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய். 1

பாசம்பரஞ்சோதிக் ‡ கென்பாயிராப்பகலும்
பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிக்கே
நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்
சீசியிவையுஞ்சிலவோவிளையாடி
யேசுமிடமீதோவிண்ணோர்களேத்துதற்குக்
$ கூசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருளுந்
தேசன்சிவலோகன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்து
ளீசனார்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய். 2

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
னத்தனானந்தனமுதனென் ¶ றள்ளூறித்

---

* வளருதியோ = கண்வளருகின்றனையோ ?

† ஏதேனும் = யாதொருபொருளாயினும். "என்னே என்னே" ன்ற அடுக்கு இரக்கப்பொருளின்கண்வந்தது.

‡ என்பு ஆய் = எலும்புருவாகி.

$ கூசும் = ஒளியினால் கண்களைக் கூசப்பண்ணுகின்ற.

¶ அள் ஊறி = வாயூறி.

தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்
* பத்துடையீரீசன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ
சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை
யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுங்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே
விண்ணுக்கொருமருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ள
முண்ணெக்குநின்றுருகயாமாட்டோநீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய். 4

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம்
போலறிவோமென்றுள்ள † பொக்கங்களேபேசும்
பாலூறுதேன்வாய்ப் ‡ படிறீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்
கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென்
றோலமிடினுமுணராயுணராய்கா
ணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். 5

மானேநீ § நென்னலைநாளைவந்துங்களை
நானேயெழுப்புவனென்றலுநாணாமே

---

* பத்து உடையீர் - பத்து இலக்கணங்களையுடையவர்களே! அவை "செய்யமேனிச் சிவனடியார்க்கய லெய்தக்காணு மிலக்கணம்பத்துள—மெய்யிலெய்து மிலக்கணமெய்மைசா லையிரண்டகத் துள்ளனமூன்றரோ" என்னும் உபதேசகாண்டச் செய்யுளானறிக. அவையாவன—விபூதி யுருத்திராக்க சிவசின்னங்களைத் தரித்தல், குருவை வழிபடல், சிவபெருமானைப் பூசித்தல், சிவதருமங்களைச்செய்தல், சிவபுராணங்களைக் கேட்டல் சிவாலயதரிசனஞ்செய்தல், சிவனடியாரிடத்தன்றிப் பிறரிடத்துப் போசனம்பண்ணாமை, சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தல் என்பவைகளாம். † பொக்கம் = பொய் ‡ படிறீ - வஞ்சகமுள்ளவளே! கடை - கதவு. § நென்னலை - நேற்றைத்தினத்தில். ஐ—சாரியை.

போனதிசைபகரா * யின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்
றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா
யூனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். 6

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர
ருன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான்
† சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
‡ தென்னாவென்னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பா
யென்னானையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா
லென்னே துயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். 7

கோழி $ சிலம்பச்சிலம்புங் ¶ குருகெங்கு
0 மேழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்கும்
() கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை
கேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ
வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா
யாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறோ
வூழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
யேழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். 8

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே
யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ
முன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ
மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்து
சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ

---

* இன்னம் புலர்ந்தின்றோ – இன்னமும் விடிந்திலதோ ?
† சின்னங்கள் – அடையாளங்கள்.
‡ தென்னா – தென்பாண்டி நாட்டவனே.
$ சிலம்ப - கூவ.
¶ குருகு – பறவைகள்.
0 ஏழில் – ஏழு இசையைப்போல. ஏழிசையாவன—குரல், துத்தம், கைக்கிளை உழை, இளி; விளரி, தாரம் என்பனவாம் இவை முறையே வண்டு கிளி, குதிரை, யானை, குயில், தேனு, ஆடு என்பவைகளின் ஓசைபோன்றனவாம். () கேழில் – ஒப்பற்ற.

மின்னவகையேயெமக்கெங்கோல்குனதியே
லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். 9

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்
போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே
பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு
மோதவுலவாவொருதோழன்றொண்டருளன்
கோதில்குலத்தான்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகா
* ளேதவனூரேதவன்பேராருற்றாராரயலா
ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய். 10

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்கு ‡ முகேரென்னக்
கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
ஐயாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணா ‡ ரழல்போற்
செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன்
மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
வையாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டி
னுய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடும்
கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்விளையாடி
வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத
மேத்தியிருஞ்சுனைநீராடேலோரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
லங்கங்குருகினத்தாற் $ பின்னுமரவத்தாற்

---

* "அவன் ஊரெது. அவன்பேர் எது, உற்றார் ஆர், அயலார் ஆர் அவனை பாடும்பரிசு எது" என்று கொள்க. † முகேர் என்ன – முகேர் என்று ஒலியுண்டாக. ‡ ஆர் அழல்போல் செய்யா–ஆரிய அக்கினிபோன்ற செந்நிறமுடையவனே. $ பின்னும் அரவத்தால் என்றது சிவகங்கைக்கு பின்–இணைந்த, நும்–உங்களின்–அரவத்தால்–ஒலியினால் எனவும், பிராடிக்குக் கொள்ளுமிடத்து பின்னும் – பின்னப்பட்ட, அரவத்தால்–சடைநாகம் என்னும் ஆபரணத்தினால் எனவும், கோனுக்குக் கொள்ளுமிடத்து, பின்னும் – பின்னரும், அரவத்தால் – சர்ப்பாபரணத்தினால் எனவுங் கொள்க.

தங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினா
லெங்கள்பிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். 13

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனாடக்
கோதைகுழலாடவண்டின்குழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
யாதிதிறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான்
சீரொருகால்வாயோவாள்சித்தங்களிகூர
நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பனிப்பப்
பாரொருகால்வந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு
மாரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள்
வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். 15

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா
ளென்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையா * ளிட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்
பொன்னஞ்சிலம்பிற் † சிலம்பித்திருப்புருவ
மென்னச் ‡ சிலைகுலவிநந்தம்மையாளுடையா
டன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு
முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே
யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய். 16

$ செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா
லெங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக்

* இட்டு இடை = சுருங்கிய அரை. † சிலம்பி = முழங்கி. ‡ சிலை = இந்திரதனு. $ செம் = செவ்விய. கண்ணவன் = கண்ணையுடைய திருமால். தொகுத்தலாய் நின்றது.

கொங்குண்கருங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டி
யிங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்
செங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சேவகனை
யங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். 17

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீறற்றாற்போற்
கண்ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத்
* தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகியாணாயலியாய்ப்பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறாகிக்
கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றான்கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தா
லெங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
† வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க
இங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
‡ லெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய். 19

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர்
போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாமிணையடிகள்
போற்றிமாநான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* தண் ஆர் ஒளி = குளிர்ந்த கிரணமுடைய சந்திரன். † எங்கை = எங்கள் கைகள். எமக்கு ஞாயிறு எங்கு எழில் என் = எங்கட்குச் சூரியன் எத்திசையில் உதித்தாலும் என்னை ?

திருவம்மானை.

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஒப்புமைபற்றிவந்தவாறடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கணெடுமாலுஞ்சென்றிடந்துங்காண்பரிய
பொங்குமலர்ப்பாதம்பூதலத்தேபோந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு
தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னன்பெருந்துறையா
னங்கணனந்தணனாயறைகூவிவீடருளு
மங்கருணைவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய். 1

பாரார்விசும்புள்ளார்பாதாளத்தார்புறத்தா
ராராலுங்காண்டற்கரியானெமக்கெளிய
பேராளன்றென்னன்பெருந்துறையான்பிச்சேற்றி
வாராவழியருளிவந்தென்னுளம்புகுந்த
வாராவமுதாயலைகடல்வாய் * மீன்விசிறும்
பேராசைவாரியனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 2

இந்திரனுமாலயனுமேனோரும்வானோரு
மந்தரமேநிற்கச்சிவனவனிவந்தருளி
யெந்தரமுமாட்கொண்டுதோட்கொண்டநீற்றனாய்ச்
சிந்தனையைவந்துருக்குஞ்சீரார்பெருந்துறையான்
† பந்தம்பரியப்பரிமேற்கொண்டான்றந்த
வந்தமிலாவானந்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய். 3

வான்வந்ததேவர்களுமாலயனோடிந்திரனுங்
‡ கானின்றுவற்றியும்புற்றெழுந்துங்காண்பரிய
தான்வந்துநாயேனைத்தாய்போற்றலையளித்திட்
டூன்வந்துரோமங்களுள்ளேயுயிர்ப்பெய்து

* மீன் விசிறும் = மகரமீனைப் பிடித்தற்காக வலையை எறிந்த இச்சரித்திரத்தைத் திருவிளையாடற்புராணம் வலைவீசின படலத்தால் அறிக.
† பந்தம் = ஆணவமலத்தொடக்கு. ‡ கானின்று = காட்டிலே நின்றும். புற்று எழுந்தும் = தவத்தினால் புற்று எழும்பப்பெற்றும்.

தேன்வந்தமுதின்றெளிவினொளிவந்த
வான்வந்தவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய். 4

கல்லாமனத்துக்கடைப்பட்டநாயேனை
வல்லாளன்றென்னன்பெருந்துறையான்பிச்சேற்றிக்
கல்லைப்பிசைந்துகனியாக்கித்தன்கருணை
வெள்ளத்தழுத்திவினைகடிந்தவேதியனைத்
தில்லைநகர்புக்குச்சிற்றம்பலமன்னு
மொல்லைவிடையானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 5

கேட்டாயோதோழிகிறிசெய்தவாறொருவன்
தீட்டார்மதிட்புடைசூழ்தென்னன்பெருந்துறையான்
காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிச்சிவங்காட்டித்
தாட்டாமரைகாட்டித்தன்கருணைத்தேன்காட்டி
நாட்டார்நகைசெய்யநாமேலைவீடெய்த
* வாட்டான்கொண்டாண்டவாபாடுதுங்காணம்மானாய். 6

ஓயாதேயுள்குவாருள்ளிருக்குமுள்ளானைச்
சேயானைச்சேவகனைத்தென்னன்பெருந்துறையின்
மேயானைவேதியனைமாதிருக்கும்பாதியனை
நாயானநந்தம்மையாட்கொண்டநாயகனைத்
தாயானதத்துவனைத்தானேயுலகேழு
மாயானையாள்வானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 7

† பண்சுமந்தபாடற்பரிசுபடைத்தருளும்
பெண்சுமந்தபாகத்தன்பெம்மான்பெருந்துறையான்
விண்சுமந்தகீர்த்திவியன்மண்டலத்தீசன்
கண்சுமந்தநெற்றிக்கடவுள்கலிமதுரை
மண்சுமந்துகூலிகொண் ‡ டக்கோவான்மொத்துண்டு
புண்சுமந்தபொன்மேனிபாடுதுங்காணம்மானாய். 8

---

* தான்—அவன்தான். ஆள்கொண்டு—என்னையடிமையாகக்கொண்டு.

† பண்=நால்வகைப்பண். அவையாவன—பாலையாழ்முதல் சந்தியீறாவுள்ள பெரும்பண்ணின்வகை பதினாறும், தக்கராகம்முதல் சுருதிகாந்தாரம் ஈறாகவுள்ள பாலைப் பண் இருபத்தொன்றும், நட்டபாடைமுதல் ஆனந்தையீறாவுள்ள குறிஞ்சிப்பண் முப்பத்திரண்டும், தக்கேசிமுதல் சாங்கிமம் ஈறாவுள்ள மருதப் பண் பதினாறும், குறண்டிமுதல் காஞ்சியீறாவுள்ள செவ்வழிப்பண் பதினாறுமாகிய நூற்றொன்றுமாம்.

‡ அக்கோ-அந்த அரிமர்த்தனபாண்டியன். மொத்துண்டு - அடிபட்டு.

துண்டப்பிறையான்மறையான்பெருந்துறையான்
கொண்டபுரிநூலான்கோலமாவூர்தியான்
கண்டங்கரியான்செம்மேனியான்வெண்ணீற்ற
னண்டமுதலாயினனந்தமிலாவானந்தம்
பண்டைப்பரிசேபழவடியார்க்கீந்தருளு
மண்டம்வியப்புறுமாபாடுதுங்காணம்மானாய். 9

விண்ணாளுந்தேவர்க்குமேலாயவேதியனை
மண்ணாளுமன்னவர்க்குமாண்பாகிநின்றானைத்
தண்ணார்தமிழளிக்குந்தண்பாண்டிநாட்டானைப்
பெண்ணாளும்பாகனைப்பேணுபெருந்துறையிற்
கண்ணார்கழல்காட்டிநாயேனையாட்கொண்ட
வண்ணாமலையானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 10

செப்பார்முலைபங்கன்றென்னன்பெருந்துறையான்
றப்பாமேதாளடைந்தார்நெஞ்சுருக்குந்தன்மையினா
னப்பாண்டிநாட்டைச்சிவலோகமாக்குவித்த
* வப்பார்சடையப்பனானந்தவார்கழலே
யொப்பாகவொப்புவித்தவுள்ளத்தாருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 11

மைப்பொலியுங்கண்ணிகேண்மாலயனோடிந்திரனு
மெப்பிறவியுந்தேடவென்னையுந்தன்னின்னருளா
லிப்பிறவியாட்கொண்டினிப்பிறவாமேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட்டோற்றமாய்மெய்யேநிலைபேறா
யெப்பொருட்குந்தானேயாயாவைக்கும்வீடாகு
மப்பொருளாநஞ்சிவனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 12

கையார்வளைசிலம்பக்காதார்குழையாட
மையார்குழல்புரளத்தேன்பாயவண்டொலிப்பச்
செய்யானைவெண்ணீறணிந்தானைச்சேர்ந்தறியாக்
கையானையெங்குஞ்செறிந்தானையன்பர்க்கு
மெய்யானையல்லாதார்க்கல்லாதவேதியனை
யையாறமர்ந்தானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 13

ஆனையாய்க்கீடமாய்மானுடராய்த்தேவரா
யேனைப் † பிறவாய்ப்பிறந்திறந்தெய்த்தேனை

* அப்பு ஆர் - நீர்நிறைந்த.
† பிறவாய் - பிறசனனங்களாகி.

னூனையுநின்றுருக்கியென்வினையையோட்டுகந்து
தேனையும்பாலையுங்கன்னலையுமொத்தினிய
கோனவன்போல்வந்தென்னைத்தன்றொழும்பிற்கொண்டருளும்
வானவன்பூங்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய். 14

சந்திரனைத்தேய்த்தருளித்தக்கன்றன்வேள்வியினி
லிந்திரனைத்தோணெரித்திட்டெச்சன்றலையரிந்
தந்தரமேசெல்லுமலர்கதிரோன்பற்றகர்த்துச்
சிந்தித்திசைதிசையேதேவர்களையோட்டுகந்த
செந்தார்ப்பொழில்புடைசூழ்தென்னன்பெருந்துறையான்
மந்தாரமாலையேபாடுதுங்காணம்மானாய். 15

ஊனாயுயிராயுணர்வாயென்னுட்கலந்து
தேனாயமுதமாய்த்தீங்கரும்பின்கட்டியுமாய்
வானோரறியாவழியெமக்குத்தந்தருளுந்
தேனார்மலர்க்கொன்றைச்சேவகனார்சீரொளிசே
ரானாவறிவாயளவிறந்தபல்லுயிர்க்குங்
கோனாகிநின்றவாகூறுதுங்காணம்மானாய். 16

சூடுவேன்பூங்கொன்றைசூடிச்சிவன்றிரடோள்
கூடுவேன்கூடிமுயங்கிமயங்கிநின்
றூடுவேன்செவ்வாய்க்குருகுவேனுள்ளுருகித்
தேடுவேன்றேடிச்சிவன்கழலேசிந்திப்பேன்
வாடுவேன் * பேர்த்துமலர்வேனனலேந்தி
யாடுவான்சேவடியேபாடுதுங்காணம்மானாய். 17

கிளிவந்தமென்மொழியாள்கேழ்கிளரும்பாதியனை
வெளிவந்தமாலயனுங்காண்பரியவித்தகனைத்
தெளிவந்ததேறலைச்சீரார்பெருந்துறையி
லெளிவந்திருந்திரங்கியெண்ணரியவின்னருளா
லொளிவந்தென்னுள்ளத்தினுள்ளேயொளிதிகழ
வளிவந்தவந்தணனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 18

முன்னானைமூவர்க்குமுற்றுமாய்முற்றுக்கும்
பின்னானைப்பிஞ்ஞகனைப்பேணுபெருந்துறையின்
மன்னானைவானவனைமாதியலும்பாதியனைத்

---

* பேர்த்து பின். மலர்வேன் - அகமுகமலரப் பெறுவேன்.

* தென்னானைக்காவானைத்தென்பாண்டிநாட்டானை
† யென்னானையென்னப்பனென்பார்கட்கின்னமுதை
யன்னானையம்மானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய். 19

பெற்றிபிறர்க்கரியபெம்மான்பெருந்துறையான்
கொற்றக்குதிரையின்மேல்வந்தருளித்தன்னடியார்
குற்றங்கணீக்கிக்குணங்கொண்டுகோதாட்டிச்
சுற்றியசுற்றத்தொடர்வறுப்பான்றொல்புகழே
பற்றியிப்பாசத்தைப்பற்றறநாம்பற்றுவான்
பற்றியபேரானந்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணம்.

ஆனந்தமனோலயம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துநற்றாமம்பூமாலைதூக்கி
முளைக்குடந்தூபநற்றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ்சோமியும்பார்மகளு
நாமகளோடு ‡ பல்லாண்டிசைமின்
சித்தியுங்கௌரியும்பார்ப்பதியுங்
கங்கையும்வந்துகவரிகொண்மி
னத்தனையாறனம்மானைப்பாடி
யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 1

பூவியல்வார்சடையெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடிக்கவேண்டு
$ மாவின்வடுவகிரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள்வந்துடன்பாடுமின்கள்

---

* தென் ஆனைக்காவானை - தெற்குத்திக்கின்கணுள்ள திருவானைக்காவில் எழுந்தருளியிருப்பவனை. † என்னானை–என்னையடிமையாகவுடையவனை. ‡ பல்லாண்டு–வாழ்த்து. $ மாவின்வடு மாம்பிஞ்சு. வகிர்–பிளப்பு.

கூவுமின்றொண்டர்புறநிலாமே
குனிமின்றொழுமினெங்கோனெங்கூத்தன்
றேவியுந்தானும்வந்தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய்சுண்ணமிடித்துநாமே. 2

சுந்தரநீறணிந்தும்மெழுகித்
தூயபொன்சிந்திநிதிபரப்பி
யிந்திரன்கற்பகநாட்டியெங்கு
மெழிற்சுடர்வைத்துக்கொடியெடுமி
னந்தரர்கோனயன்றன்பெருமா
னாழியானாதனல்வேலன்றாதை
யெந்தரமாளுமையாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 3

* காசணிமின்களுலக்கையெல்லாங்
காம்பணிமின்கள்கறையுரலை
நேசமுடையவடியவர்க
ணின்றுநிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாம்புகழ்ந்தாடுங்கச்சித்
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடிப்
பாசவினையைப்பறித்துநின்று
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 4

அறுகெடுப்பாரயனுமரியு
மன்றிமற்றிந்திரனோடமரர்
நறுமுறுதேவர்கணங்களெல்லா
நம்மிற்பின்பல்லதெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடைமும்மதிலெய்தவில்லி
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவற்செவ்வாயினீர்முக்கணப்பற்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 5

உலக்கைபலவோச்சுவார்பெரிய
ருலகமெலாமுரல்போதாதென்றே
கலக்கவடியவர்வந்துநின்றார்
காணவுலகங்கள்போதாதென்றே

* காசு—இரத்தினம். காம்பு—பிடி. கறையுரல்—கறையாகிய உரல், இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

* நலக்கவடியோமையாண்டுகொண்டு
  நாண்மலர்ப்பாதங்கள்சூடத்தந்த
மலைக்குமருகனைப்பாடிப்பாடி
  மகிழ்ந்துபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 6

சூடகந்தோள்வளையார்ப்பவார்ப்பத்
  தொண்டர்குழாமெழுந்தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர்நந்தம்மையார்ப்பவார்ப்ப
  நாமுமவர்தம்மையார்ப்பவார்ப்பப்
பாடகமெல்லடியார்க்குமங்கை
  பங்கினனெங்கள்பராபரனுக்
† காடகமாமலையன்னகோவுக்
  காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 7

வாட்டடங்கண்மடமங்கைநல்லீர்
  வரிவளையார்ப்பவண்கொங்கைபொங்கத்
தோட் ‡ டிருமுண்டந்துதைந்திலங்கச்
  சோத்தெம்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்டநாண்மலர்ப்பாதங்காட்டி
  நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையிம்மை
யாட்கொண்டவண்ணங்கள்பாடிப்பாடி
  யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 8

வையகமெல்லாமுரலதாக
  மாமேருவென்னுமுலக்கைநாட்டி
மெய்யெனுமஞ்சணிறையவட்டி
  மேதகுதென்னன்பெருந்துறையான்
செய்யதிருவடிபாடிப்பாடிச்
  செம்பொனுலக்கைவலக்கைபற்றி
யையனணிதில்லைவாணனுக்கே
  யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 9

முத்தணிகொங்கைகளாடவாட
  மொய்குழல்வண்டினமாடவாடச்

---

* நலக்க - நன்மையுண்டாக. † ஆடகம் மா மலை-பெரிய பொன்மயமாகிய மேருமலை. அம்மலை பூமிக்கு ஆதாரமாயிருத்தல்போல உலகம் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருத்தலால் உவமையாயிற்று. ‡ திருமுண்டம் அழகிய முண்டிதம். விபூதிக்குறி.

* சித்தஞ்சிவனொடுமாடவாடச்
செங்கயற்கண்பனியாடவாடப்
பித்தெம்பிரானொடுமாடவாடப்
பிறவிபிறரொடுமாடவாட
வத்தன்கருணையொடாடவாட
வாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 10

மாடுநகைவாணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந்தம்பவளந்துடிப்பப்
பாடுமினந்தம்மையாண்டவாறும்
பணிகொண்டவண்ணமும்பாடிப்பாடித்
தேடுமினெம்பெருமானைத்தேடிச்
சித்தங்களிப்பத்திகைத்துத்தேறி
யாடுமினம்பலத்தாடினானுக்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 11

மையமர்கண்டனைவானநாடர்
மருந்தினைமாணிக்கக்கூத்தன்றன்னை
யையனையையர்பிரானைநம்மை
யகப்படுத்தாட்கொண்டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம்பொய்யனைமெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக்கண்ணிணைப்பொற்றொடித்தோட்
பையரவல்குன்மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 12

மின்னிடைச்செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப்பண்ணமர்மென்மொழியீ
ரென்னுடையாரமுதெங்களப்ப
னெம்பெருமா † னிமவான்மகட்குத்

---

* சித்தம் - ஆன்மபோதம்.

† உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான், நாயகன், மகன், தந்தை, தமையனாக உள்ளான் எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாம். சிவம் சத்தியுடன் சேர்ந்து (சங்கற்பித்து) தத்துவங்களையுண்டாக்கலால நாயகன் ஆகவும், அதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தி அநதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவத்தைத் தோற்றுவித்தலால் மகன் ஆகவும், அப்பரசிவம் அந்திக்கிராந்தவிந்துக பராசத்தியைத் தோற்றுவித்தலால் தகப்பன் ஆகவும். சத்தி தத்துவங்களுக்குச் சிவதத்துவம் முந்தித் தோன்றுதலால் தமையன் ஆகவும் கொள்ளப்படும் என்க.

தன்னுடைக்கேள்வன்மகன்றகப்பன்
றமையனெம்மையன்றாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப்பூண்முலைமங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. 13

சங்கமரற்றச்சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல்சூழ்தருமாலையாடச்
செங்கனிவாயிதழுந்துடிப்பச்
சேயிழையீர்சிவலோகம்பாடிக்
கங்கையிரைப்பவராவிரைக்குங்
கற்றைச்சடைமுடியான்கழற்கே
பொங்கியகாதலிற்கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. 14

ஞானக்கரும்பின்றெளியப்பாகை
நாடற்கரியநலத்தைநந்தாத்
தேனைப்பழச்சுவையாயினானைச்
சித்தம்புகுந்துதித்திக்கவல்ல
கோனைப்பிறப்பறுத்தாண்டுகொண்ட
கூத்தனைநாத்தழும்பேறவாழ்த்திப்
பானற்றடங்கண்மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 15

ஆவகைநாமும்வந்தன்பர்தம்மோ
டாட்செயும்வண்ணங்கள்பாடிவிண்மேற்
றேவர்கனாவிலுங்கண்டறியாச்
செம்மலர்ப்பாதங்கள்காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகமேந்தியவெல்கொடியான்
சிவபெருமான்புரஞ்செற்றகொற்றச்
சேவகனாமங்கள்பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய்சுண்ணமிடித்துநாமே. 16

தேனகமாமலர்க்கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம்பாடித்திருச்சடைமேல்
வானகமாமதிப்பிள்ளைபாடி
* மால்விடைபாடிவலக்கையேந்
தூனகமாமழுச்சூலம்பாடி
யும்பருமிம்பருமுய்யவன்று

* மால்விடை—திருமாலாகிய இடபம்.

போனகமாகநஞ்சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. 17

* அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடல்பாடி
 யருக்கனெயிறுபறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக்காலாலுதைத்தல்பாடி
யியைந்தனமுப்புரமெய்தல்பாடி
 யேழையடியோமையாண்டுகொண்ட
நயந்தனைப்பாடிநின்றாடியாடி
 நாதற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே. 18

வட்டமலர்க்கொன்றைமாலைபாடி
 மத்தமும்பாடிமதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள்வாழுந்தென்றில்லைபாடிச்
 சிற்றம்பலத்தெங்கள்செல்வம்பாடிக்
கட்டிய † மாசுணக்கச்சைபாடிக்
 கங்கணம்பாடிக்கவித்தகைம்மே
லிட்டுநின்றமரவம்பாடி
 யீசற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே. 19

வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச்
சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்
 துன்பமுமாயின்பமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப்
 பந்தமுமாய்வீடுமாயினாருக்
காதியுமந்தமுமாயினாருக்
 காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* பிரமதேவரும் விட்டுணுமூர்த்தியும் பிரமம் என ஒருவர்க்கொருவர் சண்டையிடுங்காலத்து இருக்கு முதலாய நான்குவேதங்களும் உபநிடதமுந் தனித்தனிசென்று சிவபெருமானே பரமபதியென்று கூறவுங் கருதாதிகழ்ந்த உச்சித்தலையினைக் கிள்ளியதாம். இதனை கூர்மபுராணம்வைரவன் பலியிரந்த அத்தியாயத்திற்காண்க.

† மாசுணம்—பாம்பு.

திருக்கோத்தும்பி.

சிவனோடைக்கியம்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறுகோனும்புரந்தரனும்பொற்பமைந்த
நாவேறுசெல்வியுநாரணனுநான்மறையு
மாவேறுசோதியும்வானவருந்தாமறியாச்
சேவேறுசேவடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 1

நானாரென்னுள்ளமார்ஞானங்களாரென்னையாரறிவார்
வானோர்பிரானென்னையாண்டிலனேன்மதிமயங்கி
யூனாருடைதலையிலுண்பலிதேரம்பலவன்
றேனார்கமலமேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 2

தினைத்தனையுள்ளதோர்பூவினிற்றேனுண்ணாதே
நினைத்தொறுங்காண்டொறும்பேசுந்தோறுமெப்போது
மனைத்தெலும்புண்ணெகவானந்தத்தேன்சொரியுங்
குனிப்புடையானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 3

கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மைகண்டபி
னென்னப்பனென்னொப்பிலென்னையுமாட்கொண்டருளி
வண்ணப்பணித்தென்னைவாவென்றவான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன்னீற்றற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 4

அத்தேவர்தேவரவர்தேவரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்றபூதலத்தே
பத்தேதுமில்லாதென்பற்றறநான்பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர்தேவர்க்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 5

வைத்தநிதிபெண்டீர்மக்கள்குலங்கல்வியென்னும்
பித்தவுலகிற்பிறப்போடிறப்பென்னுஞ்
சித்தவிகாரக்கலக்கந்தெளிவித்த
வித்தகத்தேவர்க்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 6

சட்டோநினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்கரனைக்
கெட்டேன்மறப்பேனோகேடுபடாத்திருவடியை

யொட்டாதபாவித்தொழும்பரைநாமுருவறியோஞ்
சிட்டாயசிட்டற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 7

ஒன்றாய்முளைத்தெழுந்தெத்தனையோகவடுவிட்டு
நன்றாகவைத்தென்னைநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வென்றாதைதாதைக்குமெம்மனைக்குந்தம்பெருமா ன்
குன்றாதசெல்வற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 8

கரணங்களெல்லாங்கடந்துநின்றகறைமிடற்றண்
சரணங்களேசென்றுசார்தலுமேதானெனக்கு
மரணம்பிறப்பென்றிவையிரண்டின்மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 9

நோயுற்றுமூத்துநானுந்துகன்றாயிங்கிருந்து
நாயுற்றசெல்வநயந்தறியாவண்ணமெல்லாந்
தாயுற்றுவந்தென்னையாண்டுகொண்டதன்கருணைத்
தேயுற்றசெல்வற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 10

வன்னெஞ்சக்கள்வன்மனவலியனென்னாதே
கன்னெஞ்சுருக்கிக்கருணையிலாண்டுகொண்ட
வன்னந்திளைக்குமணிதில்லையம்பலவன்
பொன்னங்கழலுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 11

நாயேனைத்தன்னடிகள்பாடுவித்தநாயகனைப்
பேயேனதுள்ளப்பிழைபொறுக்கும்பெருமையனைச்
சீயேதுமில்லாதென்செய்பணிகள்கொண்டருளுந்
தாயானவீசற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 12

நான்றனக்கன்பின்மைநானுந்தானும்மறிவோந்
தானென்னையாட்கொண்டதெல்லாருந்தாமறிவா
ரானகருணையுமங்குற்றேதானவனே
கோனென்னைக்கூடக்குளிர்ந்தூதாய்கோத்தும்பீ. 13

கருவாயுலகினுக்கப்புறமாயிப்புறத்தே
மருவார்மலர்க்குழன்மாதினொடும்வந்தருளி
யருவாய்மறைபயிலந்தணனாயாண்டுகொண்ட
திருவானதேவற்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 14

நானுமென்சிந்தையுநாயகனுக்கெவ்விடத்தோந்
தானுந்தன்றையலுந்தாழ்சடையோனாண்டிலனேல்
வானுந்திசைகளுமாகடலுமாயபிரான்
தேனுந்துசேவடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 15

* உள்ளப்படாததிருவுருவையுள்ளுதலுங்
கள்ளப்படாதகளிவந்தவான்கருணை
வெள்ளப்பிரானெம்பிரானென்னைவேறேயாட்
கொள்ளப்பிரானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 16
பொய்யாயசெல்வத்தேபுக்கழுந்திநாடோறு
மெய்யாக்கருதிக்கிடந்தேனையாட்கொண்ட
வையாவென்னாருயிரேயம்பலவாவென்றவன்றன்
செய்யார்மலரடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 17
தோலுந்துகிலுங்குழையுஞ்சுருடோடும்
பால்வெள்ளைநீறும்பசுஞ்சாந்தும்பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந்தொக்கவளையுமுடைத்தொன்மைக்
கோலமேநோக்கிக்குளிர்ந்தூதாய்கோத்தும்பீ. 18
கள்வன்கடியன்கலதியிவனென்னாதே
வள்ளல்வரவரவந்தொழிந்தானென்மனத்தே
யுள்ளத்துறுதுயரொன்றொழியாவண்ணமெல்லாந்
தெள்ளுங்கழலுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 19
பூமேலயனோடுமாலும்புகலரிதென்
றேமாறிநிற்கவடியேனையிறுமாக்க
நாய்மேற்றவிசிட்டுநன்றாப்பொருட்படுத்த
தீமேனியானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெள்ளேணம்.

சிவனோடடைவு.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

இதுவுமது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத்திருவடியை
யுருநாமறியவோரந்தணனாயாண்டுகொண்டா
னொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்காயிரந்
திருநாமம்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 1

---

* உள்ளப்படாத விரும்பப்படாத. † இது அர்த்தநாரீசுர மூர்த்தத் தினைவியந்தருளியதாம்.

திருவார்பெருந்துறைமேயபிரானென்பிறவிக்
கருவேரறுத்தபின்யாவரையுங்கண்டதில்லை
யருவாயுருவமுமாயபிரானவன்மருவுந்
திருவாரூர்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 2

அரிக்கும்பிரமற்குமல்லாததேவர்கட்குந்
தெரிக்கும்படித்தன்றிநின்றசிவம்வந்துநம்மை
யுருக்கும்பணிகொள்ளுமென்பதுகேட்டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந்திறம்பாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 3

அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே
பவமாயங்காத்தென்னையாண்டுகொண்டபரஞ்சோதி
நவமாயசெஞ்சுடர்நல்குதலுநாமொழிந்து
சிவமானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 4

* அருமந்ததேவரயன்றிருமாற்கரியசிவ
முருவந்துபூதலத்தோருகப்பெய்தக்கொண்டருளிக்
கருவெந்துவீழக்கடைக்கணித்தென்னுளம்புகுந்த
திருவந்தவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 5

அரையாடுநாகமசைத்தபிரானவனியின்மேல்
வரையாடுமங்கைதன்பங்கொடும்வந்தாண்டதிற
முரையாடவுள்ளொளியாடவொண்மாமலர்க்கண்களினீர்த்
திரையாடுமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 6

ஆவாவரியயனிந்திரன்வானோர்க்கரியசிவன்
வாவாவென்றென்னையும்பூதலத்தேவலித்தாண்டுகொண்டான்
பூவாரடிச்சுவடென்றலைமேற்பொறித்தலுமே
தேவானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 7

† கறங்கோலைபோல்வதோர்காயப்பிறப்போடிறப்பென்னு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவிர்த்தென்னையாண்டுகொண்டான்
மறந்தேயுந்தன்கழனான்மறவாவண்ணநல்கியவத்
திறம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 8

* அருமந்த - அருமருந்தன்ன, என்பது போலியாய் நின்றது.
† கறங்கு ஓலை - ஓலையாற்செய்யப்பட்ட காற்றாடி.

கன்னாருரித்தென்னவென்னையுந்தன்கருணையினாற்
பொன்னார்கழல்பணித்தாண்டபிரான்புகழ்பாடி
மின்னேர்நுடங்கிடைச்செந்துவர்வாய்வெண்ணகையீர்
தென்னாதென்னாவென்றுதெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 9

கனவேயுந்தேவர்கள்காண்பரியகனைகழலோன்
* புனவேயனவளைத்தோளியொடும்புகுந்தருளி
நனவேயெனைப்பிடித்தாட்கொண்டவாநயந்துநெஞ்சஞ்
சினவேற்கணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 10

கயன்மாண்டகண்ணிதன்பங்கனெனைக்கலந்தாண்டலுமே
யயன்மாண்டருவினைச்சுற்றமுமாண்டவனியின்மேன்
மயன்மாண்டுமற்றுள்ளவாசகமாண்டென்னுடைய
செயன்மாண்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 11

முத்திக்குழன்றுமுனிவர்குழாநனிவாட
வத்திக்கருளியடியேனையாண்டுகொண்டு
பத்திக்கடலுட்பதித்தபரஞ்சோதி
தித்திக்குமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 12

பார்பாடும்பாதாளர்பாடும்விண்ணோர்தம்பாடு
மார்பாடுஞ்சாராவகையருளியாண்டுகொண்ட
நேர்பாடல்பாடிநினைப்பரியதனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 13

மாலேபிரமனேமற்றொழிந்ததேவர்களே
நூலேநுழைவரியானுண்ணியனாய்வந்தடியேன்
பாலேபுகுந்துபரிந்துருக்கும்பாவகத்தாற்
சேலேர்கண்ணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 14

உருகிப்பெருகியுளங்குளிரமுகந்துகொண்டு
பருகற்கினியபரங்கருணைத்தடங்கடலை
மருவித்திகழ்தென்னன்வார்கழலேநினைந்தடியோந்
திருவைப்பரவிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 15

புத்தன்புரந்தராதியயன்மால்போற்றிசெயும்
பித்தன்பெருந்துறைமேயபிரான்பிறப்பறுத்த
வத்தனணிதில்லையம்பலவனருட்கழல்கள்
சித்தம்புகுந்தவாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 16

* புனவேய் அன - குறிஞ்சி நிலத்துள்ள மூங்கிலை நிகர்த்த.

உவலைச்சமயங்களொவ்வாதசாத்திரமாஞ்
சவலைக்கடலுளனாய்க்கிடந்துதடுமாறுங்
கவலைக்கெடுத்துக்கழலிணைகடந்தருளுஞ்
செயலைப்பரவிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 17

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெடினுந்
தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனுக்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டெனுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 18

விண்ணோர்முழுமுதல்பாதாளத்தார்வித்து
மண்ணோர்மருந்தயன்மாலுடையவைப்படியோங்
கண்ணாரவந்துநின்றான்கருணைக்கழல்பாடித்
தென்னாதென்னாவென்றுதெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 19

குலம்பாடிக்கொக்கிறகும்பாடிக்கோல்வளையா
ணலம்பாடிநஞ்சுண்டவாபாடிநாடோறு
மலம்பார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
சிலம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாழல்.

சிவனுடையகாருணியம்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

இதுவுமது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுந்திருவாயான்மறைபோலுங்கா * ணேடீ
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானான்சாழலோ. 1

* எடீ - சோழராசன் மகளைத் தோழியாக முன்னிலைப்படுத்தி வினவியது. என்னை - என்பது ஐகாரச்சாரியை பெற்றுவந்த வினாவினைக் குறிப்பு. என்ன என்றுபொருள்.

என்னப்பனெம்பிரானெல்லார்க்குந்தானீசன்
றுன்னம்பெய்கோவணமாக்கொள்ளுமதுவென்னேடீ
மன்னுகலைதுன்னுபொருண்மறைநான்கேவான்சரடாத்
தன்னையேகோவணமாச்சாத்தினன்காண்சாழலோ. 2

கோயில்சுடுகாடுகொல்புலித்தோனல்லாடை
தாயுமிலிதந்தையிலிதான்றனியன்காணேடீ
தாயுமிலிதந்தையிலிதான்றனியனாயிடினுங்
* காயிலுலகனைத்துங்கற்பொடிகாண்சாழலோ. 3

அயனையநங்கனை † யந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கண்மாயாவடுச்செய்தான்காணேடீ
நயனங்கண்மூன்றுடையநாயகனேதண்டித்தாற்
சயமன்றோவானவர்க்குத்தாழ்குழலாய்சாழலோ. 4

தக்கனையுமெச்சனையுந்தலையறுத்துத்தேவர்கணந்
தொக்கனவந்தவர்தம்மைத்தொலைத்ததுதானென்னேடீ
தொக்கனவந்தவர்தம்மைத்தொலைத்தருளியருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்குமிகைத்தலைமற்றருளினன்காண்சாழலோ. 5

அலரவனுமாலவனுமறியாமேயழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழண்டமுறநின்றதுதானென்னேடீ
நிலமுதற்கீழண்டமுறநின்றிலனேலிருவருந்தஞ்
‡ சலமுகத்தாலாங்காரந்தவிரார்காண்சாழலோ. 6

மலைமகளையொருபாகம்வைத்தலுமேமற்றொருத்தி
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாயுமதுவென்னேடீ
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாய்ந்திலளேற்றரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தேபுகப்பாய்ந்துபெருங்கேடாஞ்சாழலோ. 7

கோலாலமாகிக்குரைகடல்வாயன்றெழுந்த
வாலாலமுண்டானவன்சதுர்தானென்னேடீ
யாலாலமுண்டிலனேலன்றயன்மாலுள்ளிட்ட
மேலாயதேவரெல்லாம்வீடுவர்காண்சாழலோ. 8

தென்பாலுகந்தாடுந்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
பெண்பாலுகந்தான்பெரும்பித்தன்காணேடீ

---

* காயில் - கோபித்தால், கற்பொடி, நீறு. † அந்தகன் - அந்தகாசுரன், அவனை வடுச்செய்தசரிதத்தைக் கூர்மபுராணம் அந்தகாசுரன் சாரூடமடைந்த அத்தியாயத்திற்காண்க. யமன்எனினுமாம்.

‡ சலம் - வைரம்.

பெண்பாலுகந்திலனேற்பேதாயிருநிலத்தோர்
விண்பாலியோகெய்திவீடுவர்காண்சாழலோ. 9

தானந்தமில்லான்றனையடைந்தநாயேனை
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்தான்காணேடீ
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்ததிருவடிகள்
வானுந்துதேவர்கட்கோர்வான்பொருள்காண்சாழலோ. 10

நங்காயிதென்னதவநரம்போடெலும்பணிந்து
* கங்காளந்தோண்மேலேகாதலித்தான்காணேடீ
கங்காளமாமாகேள்காலாந்தரத்திருவர்
தங்காலஞ்செய்யத்தரித்தனன்காண்சாழலோ. 11

கானார்புலித்தோலுடைதலையூண்காடுபதி
யானாலவனுக்கிங்காட்படுவாராரேடீ
யானாலுங்கேளாயயனுந்திருமாலும்
வானோர்கோவும்வழியடியார்சாழலோ. 12

மலையரையன்பொற்பாவைவாணுதலாள்பெண்டிருவை
யுலகறியத்தீவேட்டானென்னுமதுவென்னேடீ
யுலகறியத்தீவேளாதொழிந்தனனேலுலகனைத்துங்
கலைநவின்றபொருள்களெல்லாங்கலங்கிடுங்காண்சாழலோ. 13

தேன்புக்கதண்பணைசூழ்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றான்புக்குநட்டம்பயிலுமதுவென்னேடீ
தான்புக்குநட்டம்பயின்றிலனேற்றரணியெல்லா
மூன்புக்கவேற்காளிக்கூட்டாங்காண்சாழலோ. 14

கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேறாதே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கறியவியம்பேடீ
தடமதில்களவைமூன்றுந்தழலெரித்தவந்நாளி
† லிடபமதாய்த்தாங்கினான்றிருமால்காண்சாழலோ. 15

நன்றாகநால்வர்க்குநான்மறையினுட்பொருளை
யன்றாலின்கீழிருந்தங்கறமுரைத்தான்காணேடீ
யன்றாலின்கீழிருந்தங்கறமுரைத்தானாயிடினுங்
கொன்றான்காண்புரமூன்றுங்கூட்டோடேசாழலோ. 16

* கங்காளம் – முழுவெலும்பு. ‡ சிவபெருமான் திரிபுரசங்காரத்தி னிமித்தம் உலகத்தாலாகிய தேரிலேறியருள அச்சுமுரிந்தது. உடனே விட்டுணுமூர்த்தி இடபவுருவாய்நின்று தாங்கும் வரம்பெற்றனர்.

அம்பலத்தேகூத்தாடியமுதுசெயப்பலிதிரியு
நம்பனையுந்தேவனென்றுநண்ணுமதுவென்னேடீ
நம்பனையுமாமாகேணுன்மறைகடாமறியா
வெம்பெருமானீசாவென்றேத்தினகாண்சாழலோ. 17

சலமுடையசலந்தரன்றனுடறடிந்தநல்லாழி
நலமுடையநாரணற்கன்றருளியவாறென்னேடீ
நலமுடையநாரணன்றனயனமிடந்தானடிக்கீ
ழலராகவிடவாழியருளினன்காண்சாழலோ. 18

அம்பரமாம்புள்ளித்தோலாலாலமாரமுத
மெம்பெருமானுண்டசதுவெனக்கறியவியம்பேடீ
யெம்பெருமானேதுடுத்தங்கேதமுதுசெய்திடனுந்
தம்பெருமைதானறியாத்தன்மையன்காண்சாழலோ. 19

* அருந்தவருக்காலின்கீழறமுதலாநான்கனையு
மிருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேடீ
யருந்தவருக்கறமுதனன்கன்றருளிச்செய்திலனேற்
றிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாகாண்சாழலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவல்லி.

மாயாவிசயநீக்குதல்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

இதுவுமது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே
துணையானசுற்றங்களத்தனையுந்துறந்தொழிந்தே
னணையார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
புணையாளன்சீர்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 1

எந்தையெந்தாய்சுற்றமற்றுமெல்லாமென்னுடைய
பந்தமறுத்தென்னையாண்டுகொண்டபாண்டிப்பிரா

* அருந்தவர் – சனக, சனந்தன, சனாதன, சனற்குமார இருடிகள்.

னந்தவிடைமருதிலானந்தத்தேனிருந்த
பொந்தைப்பரவிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. 2

நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையுமோர்பொருட்படுத்துத்
தாயிற்பெரிதுந்தயாவுடையதம்பெருமான்
மாயப்பிறப்பறுத்தாண்டானென்வல்வினையின்
வாயிற்பொடியட்டிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 3

பண்பட்டதில்லைப்பதிக்கரசைப்பரவாதே
யெண்பட்டதக்கனருக்கனெச்சனிந்துவனல்
விண்பட்டபூதப்படைவீரபத்திரரால்
புண்பட்டவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 4

தேனாடுகொன்றைசடைக்கணிந்தசிவபெருமா
னூனாடிநாடிவந்துள்புகுந்தானுலகர்முன்னே
நானாடியாடிநின்றோலமிடநடம்பயிலும்
வானாடர்கோவுக்கேபூவல்லிகொய்யாமோ. 5

எரிமூன்றுதேவர்க்கிரங்கியருள்செய்தருளிச்
சிரமூன்றறத்தன்றிருப்புருவநெரித்தருளி
யுருமூன்றுமாகியுணர்வரிதாமொருவனுமே
புரமூன்றெரித்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ. 6

வணங்கத்தலைவைத்துவார்கழல்வாய்வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன்சீரடியார்கூட்டமும்வைத்தெம்பெருமா
னணங்கொடணிதில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
குணங்கூறப்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. 7

நெறிசெய்தருளித்தன்சீரடியார்பொன்னடிக்கே
குறிசெய்துகொண்டென்னையாண்டபிரான்குணம்பரவி
முறிசெய்துநம்மைமுழுதுடற்றும்பழவினையைக்
கிறிசெய்தவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 8

பன்னாட்பரவிப்பணிசெய்யப்பாதமல
ரென்னாகந்துன்னவைத்தபெரியோனெழிற்சுடராய்க்
கன்னாருரித்தென்னையாண்டுகொண்டான்கழலிணைகள்
பொன்னானவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 9

பேராசையாமிந்தப்பிண்டமறப்பெருந்துறையான்
சீரார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தபிரான்
காரார்கடனஞ்சையுண்டுகந்தகாபாலி
போரார்புரம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 10

பாலுமமுதமுந்தேனுடனும்பராபரமாய்க்
கோலங்குளிர்ந்துள்ளங்கொண்டபிரான்குரைகழல்கண்
ஞாலம்பரவுவார்தந்நெறியாமந்நெறியே
போலும்புகழ்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 11

வானவன்மாலயன்மற்றுமுள்ளதேவர்கட்குங்
கோனவனாய்நின்றுகூடலிலாக்குணக்குறியோ
னானநெடுங்கடலாலாலமமுதுசெய்யப்
போனகமானவாபூவல்லிகொய்யாமோ. 12

அன்றாலநீழற்கீழருமறைகடானருளி
நன்றாகவானவர்மாமுனிவர்நாடோறு
நின்றாரவேத்துங்கழலோன்புனைகொன்றைப்
பொன்றாதுபாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. 13

படமாகவென்னுள்ளேதன்னிணைப்போதவையளித்திங்
கிடமாகக்கொண்டிருந்தேகம்பமேயபிரான்
தடமார்மதிற்றில்லையம்பலமேதானிடமா
நடமாடுமாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 14

அங்கியருக்கனிராவணனந்தகன்கூற்றன்
செங்கணரியயனிந்திரனுஞ்சந்திரனும்
பங்கமிறக்கனுமெச்சனுந்தம்பரிசழியப்
பொங்கியசீர்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. 15

திண்போர்விடையான்சிவபுரத்தார்போரேறு
மண்பான்மதுரையிற்பிட்டமுதுசெய்தருளித்
தண்டாலேபாண்டியன்றன்னைப்பணிகொண்ட
புண்பாடல்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. 16

முன்னாயமாலயனும்வானவருந்தானவரும்
பொன்னார்திருவடிதாமறியார்போற்றுவதே
யென்னாகமுள்புகுந்தாண்டுகொண்டானிலங்கணியாம்
* பன்னாகம்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ. 17

சீரார்திருவடித்திண்சிலம்புசிலம்பொலிக்கே
யாராதவாசையதாயடியேனகமகிழத்
தேரார்ந்தவீதிப்பெருந்துறையான்றிருநடஞ்செய்
பேரானந்தம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 18

* பன்னாகம் – பலசர்ப்பங்கள்.

அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளுரும்பெருந்துறையான்
பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிற்பிள்ளையுமா
முத்திமுழுமுதலுத்தரகோசமங்கைவள்ளல்
புத்திபுகுந்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ. 19

* மாவாரவேறிமதுரைநகர்புகுந்தருளித்
தேவார்ந்தகோலந்திகழப்பெருந்துறையான்
கோவாகிவந்தெம்மைக்குற்றேவல்கொண்டருளும்
பூவார்கழல்பரவிப்பூவல்லிகொய்யாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார்.

ஞான வெற்றி.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலித்தாழிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வளைந்ததுவில்லுவிளைந்ததுபூச
லுளைந்தனமுப்புரமுந்தீபற
வொருங்குடன்வெந்தவாறுந்தீபற. 1

ஈரம்புகண்டிலமேகம்பர்தங்கையி
லோரம்பேமுப்புரமுந்தீபற
வொன்றும்பெருமிகையுந்தீபற. 2

தச்சுவிடுத்தலுந்தாமடியிட்டலு
மச்சுமுறிந்ததென்றுந்தீபற
வழிந்தனமுப்புரமுந்தீபற. 3

உய்யவல்லாரொரு † மூவரைக்காவல்கொண்
டெய்யவல்லானுக்கேயுந்தீபற
விளமுலைபங்கனென்றுந்தீபற. 4

---

* இத்திருப்பாசுரம் சிலபிரதிகளிற் காணப்பட்டிருத்தலாலும், திருப்பதிகத்தொகையைக் குறிக்குஞ் செய்யுளினும் திருப்பூவல்லி இருபது திருப்பாசுரங்களையுடைத்து எனக்கூறி யிருப்பதனானுஞ் சேர்க்கப்பட்டது † மூவராவார் - தாரகாட்சன், கமலாக்ஷன், வித்துன்மாலி என்னுமூவராம்.

திருவுந்தியார்.

சாடியவேள்விசரிந்திடத்தேவர்க
ளோடியவாபாடியுந்தீபற
வுருத்திரநாதனுக்குந்தீபற

ஆவாதிருமாலவிப்பாகங்கொண்டன்று
சாவாதிருந்தானென்றுந்தீபற
சதுர்முகன்றாதையென்றுந்தீபற.

வெய்யவனங்கிவிழுங்கத்திரட்டிய
கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற
கலங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற.

பார்ப்பதியைப்பகைசாற்றியதக்கனைப்
பார்ப்பதென்னேயேடியுந்தீபற
பணைமுலைபாகனுக்குந்தீபற.

புரந்தரனாரொருபூங்குயிலாகி
மரந்தனிலேறினாருந்தீபற
வானவர்கோனென்றேயுந்தீபற.

வெஞ்சினவேள்விவியாத்திரனார்தலை
துஞ்சினவாபாடியுந்தீபற
தொடர்ந்தபிறப்பறவுந்தீபற.

ஆட்டின்றலையை * விதிக்குத்தலையாகக்
கூட்டியவாபாடியுந்தீபற
கொங்கைகுலுங்கநின்றுந்தீபற.

உண்ணப்புகுந்தபகனொளித்தோடாமே
கண்ணைப்பறித்தவாறுந்தீபற
கருக்கெடநாமெலாமுந்தீபற.

நாமகணாசிசிரம்பிரமன்படச்
சோமன்முகநெரித்துந்தீபற
தொல்லைவினைகெடவுந்தீபற.

நான்மறையோனுமகத்தியமான்படப்
போம்வழிதேடுமாறுந்தீபற
புரந்தரன்வேள்வியிலுந்தீபற.

---

* விதிக்கு = படைத்தற்றொழிலையுடைய தக்கனுக்கு.

* சூரியனார்தொண்டைவாயினிற்பற்களை
வாரிநெரித்தவாறுந்தீபற
மயங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற. 15

தக்கனாரன்றேதலையிழந்தார்தக்கன்
மக்களைச்சூழநின்றுந்தீபற
மடிந்ததுவேள்வியென்றுந்தீபற. 16

† பாலகனார்க்கன்றுபாற்கடலீந்திட்ட
கோலச்சடையற்கேயுந்தீபற
குமரன்றன்றாதைக்கேயுந்தீபற. 17

நல்லமலரின்மேனான்முகனார்தலை
யொல்லையரிந்ததென்றுந்தீபற
வுகிராலரிந்ததென்றுந்தீபற. 18

தேரைநிறுத்திமலையெடுத்தான்சிர
மீரைந்துமிற்றவாறுந்தீபற
விருபதுமிற்றதென்றுந்தீபற. 19

‡ ஏகாசமிட்டவிருடிகள்போகாம
லாகாசங்காவலென்றுந்தீபற
வதற்கப்பாலுங்காவலென்றுந்தீபற. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தோணோக்கம்.

பிரபஞ்சசுத்தி.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதிப்
§ பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமாகாமே
தீர்த்தாய்புகழ்தில்லையம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தாவுன்சேவடிகூடும்வண்ணந்தோணோக்கம். 1

---

* சூரியன் = பகன் என்னுஞ்சூரியன். † பாலகனார்க்கு = உபமன்னியுமுனிவருக்கு. பாற்கடலீந்த சரித்திரத்தை, கூர்மபுராணம் உபமன்னியு பேறுபெற்ற அத்தியாயத்திற் காண்க. ‡ இத்திருப்பாசுரமும் சில பிரதிகளிற்காணப்பட்டிருத்தலானும். திருப்பதிகத்தொகையின்படி இருபதாகலானுஞ் சேர்க்கப்பட்டது. § பேய்த்தேர் = கானற்சலம்.

ன்றம்பிறந்திறந்தாழாமேயாண்டுகொண்டான்
ன்றால்விளவெறிந்தான்பிரமன்காண்பரிய
ன்றாதசீர்த்தில்லையம்பலவன்குணம்பரவித்
துன்றார்குழலினீர்தோணோக்கமாடாமோ. 2

ொருட்பற்றிச்செய்கின்றபூசனைகள்போல்விளங்கச்
செருப்புற்றசீரடிவாய்க்கலசமூனமுதம்
விருப்புற்றுவேடனார் * சேடறியமெய்குளிர்ந்தங்
ருட்பெற்றுநின்றவாதோணோக்கமாடாமோ. 3

ற்போலுநெஞ்சங்கசிந்துருகக்கருணையினா
ளிற்பாலைப்போலவென்னெஞ்சினுள்ளேபுகுந்தருளி
ற்பாற்படுத்தென்னைநாடறியத்தானிங்ஙன்
சொற்பாலதானவாதோணோக்கமாடாமோ. 4

லநீர்நெருப்புயிர்நீள்விசும்புநிலாப்பகலோன்
† புலனாயமைந்தனோடெண்வகையாய்ப்புணர்ந்துநின்றா
னுலகேழெனத்திசைபத்தெனத்தானொருவனுமே
லவாகிநின்றவாதோணோக்கமாடாமோ. 5

த்தன்முதலாயபுல்லறிவிற்பல்சமயந்
த்தமதங்களிற்றட்டுருப்புப்பட்டுநிற்கச்
த்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தனவேதவமாக்கு
த்தன்கருணையினாற்றோணோக்கமாடாமோ. 6

தில்லைமாணிசிவகருமஞ்சிதைத்தானைச்
ாதியும் ‡ வேதியன்றாதைதனைத்தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்பவீசன்றிருவருளாற்றேவர்தொழப்
பாதகமேசோறுபற்றினவாதோணோக்கம். 7

ானமழிந்தோமதிமறந்தோமங்கைநல்லீர்
ானந்தொழுந்தென்னன்வார்கழலேநினைந்தடியோ
ானந்தக்கூத்தனருள்பெறினாமவ்வணமே
ானந்தமாகிநின்றாடாமோதோணோக்கம். 8

ண்ணுடைமூவிராக்கதர்களெரிபிழைத்துக்
ண்ணுதலெந்தைகடைத்தலைமுனின்றதற்பி

---

* சேடு = பெருமை.

† புலன் ஆய் மைந்தன் ஓடு = அறிவுருவாகிய ஆன்மாவுடன்.

‡ வேதியன் = சண்டேசுரநாயனார்.

னெண்ணிலியிந்திரரெத்தனையோபிரமர்களு
மண்மிசைமால்பலர்மாண்டனர்காண்டோணோக்கம். 9

பங்கயமாயிரம்பூவினிலோர்பூக்குறையத்
தங்கணிடந்தரன்சேவடிமேற்சாத்தலுமே
சங்கரனெம்பிரான்சக்கரமாற்கருளியவா
றெங்கும்பரவிநாந்தோணோக்கமாடாமோ. 10

காமனுடலுயிர்காலன்பற்காய்கதிரோ
னாமகணாசிசிரம்பிரமன்கரமெரியைச்
சோமன்கலைதலைதக்கனையுமெச்சனையுந்
தாய்மைகள்செய்தவாதோணோக்கமாடாமோ. 11

* பிரமனரியென்றிருவருந்தம்பேதைமையாற்
பரமியாம்பரமமென்றவர்கள்பதைப்பொடுங்க
வரனாரழலுருவாயங்கேயளவிறந்து
பரமாகிநின்றவாதோணோக்கமாடாமோ. 12

ஏழைத்தொழும்பனேனெத்தனையோகாலமெல்லாம்
பாழுக்கிறைத்தேன்பரம்பரனைப்பணியாதே
யூழிமுதற் † சிந்தாதநன்மணிவந்தென்பிறவித்
தாழைப்பறித்தவாதோணோக்கமாடாமோ. 13

உரைமாண்டவுள்ளொளியுத்தமன்வந்துளம்புகலுங்
கரைமாண்டகாமப்பெருங்கடலைக்கடத்தலுமே
யிரைமாண்டவிந்திரியப்பறவையிரிந்தோடத்
துரைமாண்டவாபாடித்தோணோக்கமாடாமோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* ஈண்டு கூறியருளிய பிரமவிட்டுணுக்கள் அணுபேதமானவர் என்றுணர்க.

† சிந்தாத நன்மணி = அழியாத நல்ல விரத்தினம். மணி = உவமவாகுபெயர்.

திருப்பொன்னூசல்.

அருட்சுத்தி.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஒப்புமைபற்றிவந்தவாறடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார்பவளங்கான்முத்தங்கயிறாக
வேராரும்பொற்பலகையேறியினிதமர்ந்து
நாராயணனறியாநாண்மலர்த்தாணாயடியேற்
கூராகத்தந்தருளுமுத்தரகோசமங்கை
யாராவமுதினருட்டாளிணைபாடிப்
போரார்வேற்கண்மடவீர்பொன்னூசலாடாமோ. 1

மூன்றங்கிலங்குநயனத்தன்மூவாத
வான்றங்குதேவர்களுங்காணாமலரடிக
டேன்றங்கித்தித்தித்தமுதூறித்தான்றெளிந்தங்
கூன்றங்கிநின்றுருக்குமுத்தரகோசமங்கைக்
கோன்றங்கிடைமருதுபாடிக்குலமஞ்ஞை
போன்றங்கனநடையீர்பொன்னூசலாடாமோ. 2

முன்னீறுமாதியுமில்லான்முனிவர்குழாம்
பன்னூறுகோடியிமையோர்கடாநிற்பத்
தன்னீறெனக்கருளித்தன்கருணைவெள்ளத்து
மன்னூறமன்னுமணியுத்தரகோசமங்கை
மின்னேறுமாடவியன்மாளிகைபாடிப்
பொன்னேறுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ. 3

நஞ்சமர்கண்டத்தனண்டத்தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய்மாடமணியுத்தரகோசமங்கை
யஞ்சொலாடன்னோடுங்கூடியடியவர்க
ணெஞ்சுளேநின்றமுதமூறிக்கருணைசெய்து
துஞ்சல்பிறப்பறுப்பான்றூயபுகழ்பாடிப்
புஞ்சமார்வெள்வளையீர்பொன்னூசலாடாமோ. 4

ஆணோவலியோவரிவையோவென்றிருவர்
காணாக்கடவுள்கருணையினாற்றேவர்குழா
நாணாமேயுய்யவாட்கொண்டருளிநஞ்சுதனை
யூணாகவுண்டருளுமுத்தரகோசமங்கைக்
கோணார்பிறைச்சென்னிக்கூத்தன்குணம்பரவிப்
பூணார்வனமுலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

மாதாடுபாகத்தனுத்தரகோசமங்கைத்
தாதாடுகொன்றைச்சடையானடியாருட்
* கோதாட்டிநாயேனையாட்கொண்டென்றொல்பிறவித்
தீதோடாவண்ணந்திகழப்பிறப்பறுப்பான்
காதாடுகுண்டலங்கள்பாடிக்கசிந்தன்பாற்
போதாடுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

உன்னற்கரியதிருவுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாமறையோன்றன்புகழே
பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப்பாவங்கள்பற்றறுப்பா
னன்னத்தின்மேலேறியாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனென்னையுமாட்கொண்டானெழில்பாடிப்
பொன்னொத்தபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

கோலவரைக்குடுமிவந்துகுவலயத்துச்
சாலவமுதுண்டுதாழ்கடலின்மீதெழுந்து
ஞாலமிகப்பரிமேற்கொண்டுநமையாண்டான்
சீலந்திகழுந்திருவுத்தரகோசமங்கை
மாலுக்கரியானைவாயாரநாம்பாடிப்
பூலித்தகங்குழைந்துபொன்னூசலாடாமோ.

தெங்குலவுசோலைத்திருவுத்தரகோசமங்கை
தங்குலவுசோதித்தனியுருவம்வந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொள்வான்
பங்குலவுகோதையுந்தானும்பணிகொண்ட
கொங்குலவுகொன்றைச்சடையான்குணம்பரவிப்
பொங்குலவுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* கோது - குற்றத்தை. ஆட்டி - நீக்கி.

அன்னைப்பத்து.

ஆத்மபூரணம்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலி விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமொழியர்வெண்ணீற்றர்செம்மேனியர்
நாதப்பறையினரன்னேயென்னும்
நாதப்பறையினர்நான்முகன்மாலுக்கு
நாதரிந்நாதனாரன்னேயென்னும். 1

கண்ணஞ்சனத்தர்கருணைக்கடலின
ருண்ணின்றுருக்குவரன்னேயென்னும்
முண்ணின்றுருக்கியுலப்பிலாவானந்தக்
கண்ணீர்தருவராலன்னேயென்னும். 2

நித்தமணாளர்நிரம்பவழகியர்
சித்தத்திருப்பராலன்னேயென்னுஞ்
சித்தத்திருப்பவர்தென்னன்பெருந்துறை
யத்தரானந்தராலன்னேயென்னும். 3

ஆடரப்பூணுடைத்தோல்பொடிப்பூசிற்றோர்
வேடமிருந்தவாறன்னேயென்னும்
வேடமிருந்தவாகண்டுகண்டென்னுள்ளம்
வாடுமிதுவென்னேயன்னேயென்னும். 4

நீண்டகரத்தர்நெறிதருகுஞ்சியர்
பாண்டிநன்னாடராலன்னேயென்னும்
பாண்டிநன்னாடர்பறந்தெழுசிந்தையை
யாண்டன்புசெய்வாராலன்னேயென்னும். 5

உன்னற்கரியசீருத்தரமங்கையர்
மன்னுவதென்னெஞ்சிலன்னேயென்னு
மன்னுவதென்னெஞ்சின்மாலயன்காண்கிலா
ரென்னவதிசயமன்னேயென்னும். 6

வெள்ளைக்கலிங்கத்தர்வெண்டிருமுண்டத்தர்
பள்ளிக்குப்பாயத்தரன்னேயென்னும்

பள்ளிக்குப்பாயத்தர்பாய்பரிமேல்கொண்டென்
னுள்ளங்கவர்வாரலன்னேயென்னும். 7

தாளியறுகினர்சந்தனச்சாந்தின
ராளெம்மையாள்வாரலன்னேயென்னு
மாளெம்மையாளுமடிகளார்தங்கையிற்
றாளமிருந்தவாறன்னேயென்னும். 8

தையலோர்பங்கினர்தாபதவேடத்த
ரையம்புகுவாரலன்னேயென்னு
மையம்புகுந்தவர்போதலுமென்னுள்ள
நையுமிதுவென்னேயன்னேயென்னும். 9

கொன்றைமதியமுங்கூவிளமத்தமுந்
துன்றியசென்னியானன்னேயென்னுந்
துன்றியசென்னியின்மத்தமுன்மத்தமே
யின்றெனக்கானவாறன்னேயென்னும். 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

குயிற்பத்து.

ஆத்துமவிரக்கம்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமினியகுயிலேகேட்டியேலெங்கள்பெருமான்
பாதமிரண்டும்வினவிற்பாதாளமேழினுக்கப்பாற்
சோதிமணிமுடிசொல்லிற்சொல்லிறந்துநின்றதொன்மை
யாதிகுணமொன்றுமில்லானந்தமிலான்வரக்கூவாய். 1

எர்தருமேழுலகேத்தவெவ்வுருவுந்தன்னுருவா
* யார்கலிசூழ்தென்னிலங்கையழகமர்வண்டோதரிக்குப்
பேரருளின்பமளித்தபெருந்துறைமேயபிரானைச்
சீரியவாயாற்குயிலேதென்பாண்டிநாடனைக்கூவாய். 2

* ஆர்கலி=கடல். வண்டோதரி=இராவணன் மனைவியும் மயன் என்பவன் மகளும் என்க.

நீலவுருவிற்குயிலேநீண்மணிமாடநிலாவுங்
கோலவழகிற்றிகழுங்கொடிமங்கையுள்ளுறைகோயிற்
சீலம்பெரிதுமினியதிருவுத்தரகோசமங்கை
ஞாலம்விளங்கவிருந்தநாயகனைவரக்கூவாய். 3

தேன்பழச்சோலைபயிலுஞ்சிறுகுயிலேயிதுகேணீ
வான்பழித்திம்மண்புகுந்துமனிதரையாட்கொண்டவள்ள
லூன்பழித்துள்ளம்புகுந்தென்னுணர்வதுவாயவொருத்தன்
மான்பழித்தாண்டமென்னோக்கிமணாளனைநீவரக்கூவாய். 4

சுந்தரத்தின்பக்குயிலேசூழ்சுடர்ஞாயிறுபோல
வந்தரத்தேநின்றிழிந்திங்கடியவராசையறுப்பான்
முந்துநடுவுமுடிவுமாகியமூவரறியாச்
சிந்துரச்சேவடியானைச்சேவகனைவரக்கூவாய். 5

இன்பந்தருவன்குயிலேயேழுலகும்முழுதாளி
யன்பனமுதளித்தூறுமானந்தன்வான்வந்ததேவ
னன்பொன்மணிச்சுவடொத்தநற்பரிமேல்வருவானைக்
கொம்பின்மிழற்றுங்குயிலேகோகழிநாதனைக்கூவாய். 6

உன்னையுகப்பன்குயிலேயுன்றுணைத்தோழியுமாவன்
பொன்னையழித்தநன்மேனிப்புகழிற்றிகழுமழகன்
மன்னன்பரிமிசைவந்தவள்ளல்பெருந்துறைமேய
தென்னவன்சேரலன்சோழன்சீர்ப்புயங்கன்வரக்கூவாய். 7

வாவிங்கேநீகுயிற்பிள்ளாய்மாலொடுநான்முகன்றேடி
யோவியவருன்னிநிற்பவொண்டழல்விண்பிளந்தோங்கி
மேவியன்றண்டங்கடந்துவிரிசுடராய்நின்றமெய்யன்
றூவிவரும்பரிப்பாகன்றாழ்சடையோன்வரக்கூவாய். 8

காருடைப்பொன்றிகழ்மேனிக்கடிபொழில்வாழுங்குயிலே
சீருடைச்செங்கமலத்திற்றிகழுருவாகியசெல்வன்
பாரிடைப்பாதங்கள்காட்டிப்பாசமறுத்தெனையாண்ட
வாருடையம்பொனின்மேனியமுதினைநீவரக்கூவாய். 9

* கொந்தணவும்பொழிற்சோலைக் † கூங்குயிலேயிதுகேணீ
யந்தணனாகிவந்திங்கேயழகியசேவடிகாட்டி
யெந்தமராமிவனென்றிங்கென்னையுமாட்கொண்டருளுஞ்
செந்தழல்போற்றிருமேனித்தேவர்பிரான்வரக்கூவாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

* கொந்து=பூங்கொத்து. † கூவும் என்பது கூம் எனநின்றது.

திருத்தசாங்கம்.

அடிமைகொண்டமுறைமை.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* ஏராரிளங்கிளியேயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
சீரார்திருநாமந்தேர்ந்துரையா—யாரூரன்
செம்பெருமான்வெண்மலரான்பாற்கடலான்செப்புவபோ
லெம்பெருமான்தேவர்பிரானென்று. 1

ஏதமிலாவின்சொன்மரகதமே † யேழ்பொழிற்கு
நாதனமையாளுடையானாடுரையாய்—காதலவர்க்
கன்பாண்டுமீளாவருள்புரிவானாடென்றுந்
தென்பாண்டிநாடேதெளி. 2

‡ தாதாடுபூஞ்சோலைத்தத்தாய்நமையாளு
மாதாடும்பாகத்தன்வாழ்பதியென்—கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம்பார்மேற்சிவபுரம்போற்கொண்டாடு
முத்தரகோசமங்கையூர். 3

செய்யவாய்ப்பைஞ்சிறகிற்செல் ¶ வீநஞ்சிந்தைசே
ரையன்பெருந்துறையானூருரையாய்—தையலாய்
வான்வந்தசிந்தைமலங்கழுவவந்திழியு
மானந்தங்காணுடையானாறு. 4

§ கிஞ்சுகவாயஞ்சுகமேகேடில்பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன்மருவுமலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகலவாள்வீசியின்பமருமுத்தி
யருளுமலையென்பதுகாணாய்ந்து. 5

○ இப்பாடேவந்தியம்புகூடுபுகலென்கிளியே
யொப்பாடாச்சீருடையானூர்வதென்னே—யெப்போதுந்

---

* இதனால் தலைவனது திருநாமம் இதுவென்றருளியது. † ஏழ்பொழில்-சத்ததீவுகள் அவை—சம்புத்தீவு, சாகத்தீவு. சான்மலித்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு புட்காரத்தீவு பிலக்கத்தீவு என்பன இதனால் அவனது நாடுகூறியது. ‡ தலைவனது பதியையுணர்த்தியருளியது. ¶ வீ பறவை. கிளியே. இது இயல்பாய்நின்ற விளி வேற்றுமை. இதனால் அவனது ஆற்றினையுணர்த்தியருளியது. § மலையையுணர்த்தியது.

○ ஊர்தியையுரைத்தருளியதாம்.

தேன்புரையுஞ்சிந்தையராய்த்தெய்வப்பெண்ணேத்திசைப்ப
வான்புரவியூருமகிழ்ந்து. 6

† கோற்றேன்மொழிக்கிள்ளாய்கோதில்பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரைவெல்லும்படைபகரா—யேற்ற
ரழுக்கடையாநெஞ்சுருகமும்மலங்கள்பாயுங்
கழுக்கடைகாண்கைக்கொள்படை. 7

‡ இன்பான்மொழிக்கிள்ளாயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
முன்பான்முழங்குமுரசியம்பா—யன்பாற்
பிறவிப்பகைகலங்கப்பேரின்பத்தோங்கும்
பருமிக்கநாதப்பறை. 8

§ ஆயமொழிக்கிள்ளாயள்ளூறுமன்பர்பான்
மேயபெருந்துறையான்மெய்த்தாரென்—றீயவினை
நாளுமணுகாவண்ணநாயேனையாளுடையான்
றாளியறுகாமுவந்ததார். 9

¶ சோலைப்பசுங்கிளியேதூநீர்ப்பெருந்துறைக்கோன்
கோலம்பொலியுங்கொடிகூறாய்—சாலவு
மேதிலார்துண்ணென்னமேல்விளங்கியேர்காட்டுங்
கோதிலாவேறாங்கொடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திரோதானசுத்தி.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே
புலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணைதுணைமலர்கொண்
டேற்றிநின்திருமுகத்தெமக்கருண்மலரு
மெழினகைகொண்டுநின்றிருவடிதொழுகோஞ்

---

† படை. ‡ முரசு. § தார். ¶ கொடி இன்னவெனக் கூறியருளியது. பூமியாளும் அரசர்க்கு இப்பத்து அங்கமும் வேண்டப்பட்டதுபோல இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்வாய்ந்த சிவசத்திநிபாத மகாஞானிய தம்மை யாண்ட இறைவனது பத்து அங்கங்களையும் உலகுய்ய வுரைத்தருளியதாம்.

சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யேற்றுயர்கொடியுடையாயெனையுடையா
யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. 1

அருணனிந்திரன்றிசையணுகினனிருள்போ
யகன்றதுவுதயநின்மலர்த்திருமுகத்தின்
கருணையின்சூரியனெழவெழநயனக்
கடிமலர்மலரமற்றண்ணலங் * கண்ணாந்
திரணிரை † யறுபதமுரல்வனவிவையோர்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யருணிதிதரவருமானந்தமலையே
யலைகடலேபள்ளியெழுந்தருளாயே. 2

கூவினபூங்குயில்கூவினகோழி
குருகுகளியம்பினவியம்பினசங்க
‡ மோவினதாரகையொளியொளியுதயத்
தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுநமக்குத்
தேவநற்செறிகழற்றாளிணைகாட்டாய்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யாவருமறிவறியாயெமக்கெளியா
யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. 3

இன்னிசைவீணையரியாழினரொருபா
லிருக்கொடுதோத்திரமியம்பினரொருபாற்
றுன்னியபிணைமலர்க்கையினரொருபாற்
றொழுகையாழுகையர் $ துவள்கையரொருபாற்
சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரொருபாற்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யென்னையுமாண்டுகொண்டின்னருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. 4

பூதங்கடோறுநின்றாயெனினல்லாற்
போக்கிலன்வரவிலனெனநினைப்புலவோர்

---

* கண்=பெண்களது கண்போன்ற.

† அறுபதம்=வண்டு.

‡ தாரகை ஒளி ஒவின=நட்சத்திரங்களினது ஒளிகள் மழுங்கின ஒளி—சூரியன்.

$ துவள்கையர்=நடுங்குவோர்.

கீதங்கள்பாடுதலாடுதலல்லாற்
கேட்டறியோமுனைக்கண்டறிவாரைச்
சீதங்கொள்வயற்றிருப்பெருந்துறைமன்னா
சிந்தனைக்குமரியாயெங்கண்முன்வந்
தேதங்களறுத்தெம்மையாண்டருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. 5

* பப்பறவீட்டிருந்துணருநின்னடியார்
பந்தனைவந்தறுத்தாரவர்பலரு
மைப்புறுகண்ணியர்மானுடத்தியல்பின்
வணங்குகின்றாரணங்கின்மணவாளா
செப்புறுகமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யிப்பிறப்பறுத்தெமையாண்டருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. 6

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற்
கரிதெனவெளிதெனவமரருமறியா
ரிதுவவன்றிருவுருவிவனவனெனவே
யெங்களையாண்டுகொண்டிங்கெழுந்தருளு
மதுவளர்பொழிற்றிருவுத்தரகோச
மங்கையுள்ளாய்திருப்பெருந்துறைமன்னா
வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறதுகேட்போ
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. 7

முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய்
மூவருமறிகிலர்யாவர்மற்றறிவார்
பந்தணைவிரலியுநீயுநின்னடியார்
பழங்குடிதொறுமெழுந்தருளியபரனே
செந்தழல்புரைதிருமேனியுங்காட்டித்
திருப்பெருந்துறையுறைகோயிலுங்காட்டி
யந்தணனாவதுங்காட்டிவந்தாண்டா
யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. 8

விண்ணகத்தேவருநண்ணவுமாட்டா
விழுப்பொருளேயுனதொழுப்படியோங்கண்
மண்ணகத்தேவந்துவாழச்செய்தானே
வண்டிருப்பெருந்துறையாய்வழியடியோங்

* பப்பு — பற்று. அற — இல்லாமல். வீடு — துறவறம்.

கண்ணகத்தேநின்றுகளிதருதேனே
கடலமுதேகரும்பேவிரும்படியா
ரெண்ணகத்தாயுலகுக்குயிரானா
யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. 9

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினாணும்
போக்குகின்றோமவமேயிந்தப்பூமி
சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித்
திருப்பெருந்துறையுறைவாய்திருமாலா
மவன்விருப்பெய்தவுமலரவனாசைப்
படவுநின்னலர்ந்தமெய்க்கருணையுநீயு
மவனியிற்புகுந்தெமையாட்கொள்ளவல்லா
யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்.

அநாதியாகியசற்காரியம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையாளுன்றனடுவிருக்குமுடையாணடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதானாலடியேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே. 1

முன்னின்றாண்டாயெனைமுன்னமியானுமதுவேமுயல்வுற்றுப்
பின்னின்றேவல்செய்கின்றேன்பிற்பட்டொழிந்தேன்பெம்மானே
யென்னின்றருளிவாகின்றுபோந்திடென்னாவிடிலடியா
ருன்னின்றிவனாரென்னாரோபொன்னம்பலக்கூத்துகந்தானே. 2

உகந்தானேயன்புடையடிமைக்குருகாவுள்ளத்துணர்விலியேன்
சகந்தானறியமுறையிட்டாற்றக்கவாறன்றென்னாரோ
மகந்தான்செய்துவழிவந்தார்வாழவாழ்ந்தாயடியேற்குன்
முகந்தான்றாராவிடின்முடிவேன்பொன்னம்பலத்தெம்முழுமுதலே. 3

முழுமுதலேயைம்புலனுக்குமூவர்க்குமென்றனக்கும்
வழிமுதலேநின்பழவடியார்திரள்வான்குழுமிக்
கெழுமுதலேயருடந்திருக்கவிரங்குங்கொல்லோவென்
றழுமதுவேயன்றிமற்றென்செய்கேன்பொன்னம்பலத்தரைசே. 4

அரைசேபொன்னம்பலத்தாடுமமுதேயென்றுன்னருணோக்கி
* யிரைதேர்கொக்கொத்திரவுபகலேசற்றிருந்தேவேசற்றேன்
கரைசேரடியார்களிசிறப்பக்காட்சிகொடுத்துன்னடியேன்பாற்
பிரைசேர்பாலினெய்போலப்பேசாதிருந்தாலேசாரோ. 5

ஏசாநிற்பரென்னையுனக்கடியானென்றுபிறரெல்லாம்
பேசாநிற்பரியான்றானும்பேணாநிற்பேனின்னருளே
தேசாநேசர்சூழ்ந்திருக்குந்திருவோலக்கஞ்சேவிக்க
வீசாபொன்னம்பலத்தாடுமெந்தாயினித்தானிரங்காயே. 6

இரங்குநமக்கம்பலக்கூத்தனென்றென்றேமாந்திருப்பேனை
யருங்கற்பனைகற்பித்தாண்டா † யாள்வாரிலிமாடாவேனோ
நெருங்குமடியார்களுநீயுநின்றுநிலாவிவிளையாடு
மருங்கேசார்ந்துவரவெங்கள்வாழ்வேவாவென்றருளாயே. 7

அருளாதொழிந்தாலடியேனையஞ்சேலென்பாராரிங்குப்
பொருளாவென்னைப்புகுந்தாண்டபொன்னேபொன்னம்பலக்கூத்தா
மருளார்மனத்தோடுனைப்பிரிந்துவருந்துவேனைவாவென்றுன்
றெருளார்கூட்டங்காட்டாயேற்செத்தேபோனாற்சிரியாரோ. 8

சிரிப்பார்களிப்பார் ‡ தேனிப்பார்திரண்டுதிரண்டுன்திருவார்த்தை
விரிப்பார்கேட்பார்மெச்சுவார்வெவ்வேறிருந்துன்றிருநாமந்
தரிப்பார்பொன்னம்பலத்தாடுந்தலைவாவென்பாரவர்முன்னே
நரிப்பாய்நாயேனிருப்பேனோநம்பியினித்தானல்காயே. 9

நல்காதொழியானமக்கென்றுன்னுமம்பிதற்றிநயனநீர்
மல்காவாழ்த்தாவாய்குழறாவணங்காமனத்தாலினைந்துருகிப்
பல்காலுன்னைப்பாவித்துப்பரவிப்பொன்னம்பலமென்றே
¶ யொல்காநிற்குமுயிர்க்கிரங்கியருளாயென்னையுடையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* இரைதேர் - இரையை உண்ணுகின்ற. கொக்கு ஒத்தலாவது-அது உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருத்தல்போலத் தலைவனது அருள்வரும் வரையும் பொறிபுலனொடுங்கியிருத்தல் † ஆள்வார் இலி மாடு - காப்பவர் இல்லாதபசு. ‡ தேனிப்பார் - தியானிப்பார். நரிப்பு ஆய் - இகழ்ச்சியுள்ளவனாகி. ¶ ஒல்கல்-தளர்தல்.

கோயிற் றிருப்பதிகம்.

அநுபோகவிலக்கணம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிநின்றென்னை மயக்கிடும்வஞ்சப்
புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே
யூறிநின்றென்னுளெழுபரஞ்சோதி
யுள்ளவாகாணவந்தருளாய்
தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யீறிலாப்பதங்களியாவையுங்கடந்த
வின்பமேயென்னுடையன்பே.

அன்பினாலடியேனாவியோடாக்கை
யானந்தமாய்க்கசிந்துருக
வென்பாமல்லாவின்னருடந்தா
யானிதற்கிலனோர்கைம்மாறு
முன்புமாய்ப்பின்புமுழுதுமாய்ப்பரந்த
முத்தனேமுடிவிலாமுதலே
தென்பெருந்துறையாய்சிவபெருமானே
சீருடைச்சிவபுரத்தரைசே.

அரைசனேயன்பர்க்கடியனேனுடைய
வப்பனேயாவியோடாக்கை
* புரைபுரைகனியப்புகுந்துநின்றுருகிப்
பொய்யிருள்கடிந்தமெய்ச்சுடரே
திரைபொராமன்னுமமுதத்தெண்கடலே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யுரையுணர்விறந்துநின்றுணர்வதோருணர்வே
யானுன்னையுரைக்குமாறுணர்த்தே.

உணர்ந்தமாமுனிவரும்பரோடொழிந்தா
ருணர்வுக்குந்தெரிவரும்பொருளே

* புரைபுரை = உட்டுளை.

கோயிற்றிருப்பதிகம்.

யிணையிலியெல்லாவுயிர்கட்குமுயிரே
யெனைப்பிறப்பறுக்குமெம்மருந்தே
* திணிந்ததோரிருளிற்றெளிந்ததூவொளியே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
குணங்கடாமில்லாவின்பமே யுன்னைக்
குறுகினேற்கினியென்னகுறையே.

குறைவிலாநிறைவேகோதிலாவமுதே
யீறிலாக்கொழுஞ்சுடர்க்குன்றே
மறையுமாய்மறையின்பொருளுமாய்வந்தென்
மனத்திடைமன்னியமன்னே
† சிறைபெறாநீர்போற்சிந்தைவாய்ப்பாயுந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யிறைவனேநீயென்னுடலிடங்கொண்டா
யினியுன்னையென்னிரக்கேனே.

இரந்திரந்துருகவென்மனத்துள்ளே
யெழுகின்றசோதியேயிமையோர்
சிரந்தனிற்பொலியுங்கமலச்சேவடியாய்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
நிரந்தவாகாயநீர்நிலந்தீகா
லாயவையல்லையாயங்கே
கரந்ததோருருவேகளித்தனனுன்னைக்
கண்ணுறக்கண்டுகொண்டின்றே.

இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
யாருன்னையறியகிற்பாரே.

பார்பதமண்டமனைத்துமாய்முளைத்துப்
பரந்ததோர்படரொளிப்பரப்பே
நீருறுதீயேநினைவதேலரிய
நின்மலாநின்னருள்வெள்ளச்

---

* திணிந்தது — நெருங்கியுள்ள. † சிறை — கரை.

சீருறுசிந்தையெழுந்ததோர்தேனே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாருறவெனக்கிங்காரயலுள்ளா
ரானந்தமாக்குமென்சோதி.

சோதியாய்த்தோன்றுமுருவமேயருவா
மொருவனேசொல்லுதற்கரிய
வாதியேநடுவேயந்தமேபந்த
மறுக்குமானந்தமாகடலே
தீதிலாநன்மைத்திருவருட்குன்றே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாதுநீபோவதோர்வகையெனக்கருளாய்
வந்துநின்னிணையடிதந்தே.

தந்ததுன்றன்னைக்கொண்டதென்றன்னைச்
சங்கராவார்கொலோசதுர
ரந்தமொன்றில்லாவானந்தம்பெற்றே
னியாதுநீபெற்றதொன்றென்பாற்
சிந்தையேகோயில்கொண்டவெம்பெருமான்
றிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெந்தையேயீசாவுடலிடங்கொண்டா
யானிதற்கிலனோர்கைம்மாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செத்திலாப்பத்து.

சிவானந்தமளவறுக்கொணாமை.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யனேனகநெகப்புகுந்தமுதூறும்
புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்
கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோ
விழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தே

ஐயனேயரசேயருட்பெருங்கடலே
யத்தனேயயன்மாற்கறியொண்ணாச்
செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன்
றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. 1

புற்றுமாய்மரமாய்ப்புனல்காலே
யுண்டியா * யண்டவாணரும்பிறரும்
வற்றியாருநின்மலரடிகாணா
மன்னவென்னையோர்வார்த்தையுட்படுத்துப்
பற்றினாய்பதையேன்மனமிகவுருகேன்
பரிகிலேன்பரியாவுடறன்னைச்
செற்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன்
றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. 2

புலையனேனையும்பொருளெனநினைந்துன்
னருள்புரிந்தனைபுரிதலுங்களித்துத்
தலையினானடந்தேன்விடைப்பாகா
சங்கராவெண்ணில்வானவர்க்கெல்லா
நிலையனேயலைநீர்விடமுண்ட
நித்தனேயடையார்புரமெரித்த
சிலையனேயெனைச்செத்திடப்பணியாய்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. 3

அன்பராகிமற்றருந்தவமுயல்வா
ரயனுமாலுமற்றழலுறமெழுகா
மென்பராய்நினைவாரெனைப்பலர்
நிற்கவிங்கெனையெற்றினுக்காண்டாய்
† வன்பராய்முருடொக்குமென்சிந்தை
மரக்கணென்செவியிரும்பினும்வலிது
தென்பராய்த்துறையாய்சிவலோகா
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. 4

‡ ஆட்டுத்தேவர்தம்விதியொழித்தன்பா
லையனேயென்றுன்னருள்வழியிருப்பே
¶ னாட்டுத்தேவருநாடரும்பொருளே
நாதனேயுனைப்பிரிவுறாவருளைக்

---

* அண்டவாணர் = ஆகாயவாசிகள்; தேவர் முதலிய கணங்கள். † வன்பராய் முருடு - வலிய பராய் என்னு மரக்கட்டை. ‡ ஆட்டுத் தேவர் = விளையாட்டுத்தேவர். ¶ நாட்டுத்தேவர் = பூசுரர்; அந்தணர்.

காட்டித்தேவநின்கழலிணைகாட்டிக்
காயமாயத்தைக்கழித்தருள்செய்யாய்
சேட்டைத்தேவர்தந்தேவர்பிரானே
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

அறுக்கிலேனுடறுணிபடத்தீப்புக்
கார்கிலேன்றிருவருள்வகையறியேன்
பொறுக்கிலேனுடல்போக்கிடங்காணேன்
போற்றிபோற்றியென்போர்விடைப்பாகா
விறக்கிலேனுனைப்பிரிந்தினிதிருக்க
வென்செய்கேனிதுசெய்கவென்றருளாய்
சிறைக்கணேபுனனிலவியவயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

மாயனேமறிகடல்விடமுண்ட
வானவாமணிகண்டத்தெம்மமுதே
நாயினேனுனைநினையவுமாட்டே
னமச்சிவாயவென்றுன்னடிபணியாய்
பேயனாகிலும்பெருநெறிகாட்டாய்
பிறைகுலாஞ்சடைப்பிஞ்ஞகனேயோ
சேயனாகிநின்றலறுவதழகோ
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

போதுசேயரன்பொருகடற்கிடந்தோன்
புரந்தராதிகணிற்கமற்றென்னைக்
* கோதுமாட்டிநின்குரைகழல்காட்டிக்
குறிக்கொள்கென்றுநின்றொண்டரிற்கூட்டா
யாதுசெய்வதென்றிருந்தனன்மருந்தே
யடியனேனிடர்ப்படுவதுமினிதோ
சீதவார்புனனிலவியவயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

ஞாலமிந்திரனான்முகன்வானவர்
நிற்கமற்றெனைநயந்தினிதாண்டாய்
காலனாருயிர்கொண்டபூங்கழலாய்
கங்கையாயங்கிதங்கியகையாய்

* கோதும் ஆட்டி = சீராட்டி.

மாலுமோலமிட்டலறுமம்மலர்க்கே
* மரக்கணேனையும்வந்திடப்பணியாய்
சேலுநீலமுநிலவியவயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே. 9

அளித்துவந்தெனக்காவவென்றருளி
யச்சந்தீர்த்தநின்னருட்பெருங்கடலிற்
றிளைத்துந்தேக்கியும்பருகியுமுருகேன்
றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே
† வளைக்கையானொடுமலரவனறியா
வானவாமலைமாதொருபாகா
களிப்பெலாமிகக்கலங்கிடுகின்றேன்
கயிலைமாமலைமேவியகடலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலப்பத்து.

பக்குவ நிர்ணயம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலவைப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செழுக்கமலத்திரளனநின்சேவடிசேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினர்யான்பாவியேன்
‡ புழுக்கணுடைப்புன்குரம்பைப்பொல்லாக்கல்விஞானமிலா
வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே. 1

வெறுப்பனவேசெய்யுமென்சிறுமையைநின்பெருமையினாற்
பொறுப்பவனேயராப்பூண்பவனேபொங்குகங்கைசடைச்
செறுப்பவனேநின்றிருவருளாலென்பிறவியைவே
ரறுப்பவனேயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 2

---

* மரம் கண் = மரத்தினது கண். அக்கண் ஒன்றனையும் அறியாததுபோலத் தானும் அறியாமையுள்ளவன் என்றருளியதாம். † வளை = சங்கு. புழுக்கண் ணுடை = புழுக்கள் நெளிகின்ற.

பெரும்பெருமானென்பிறவியைவேரறுத்துப்பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான்சதுரப்பெருமானென்மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான்மலரோனெடுமாலறியாமனின்ற
வரும்பெருமானுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 3

பொழிகின்றதுன்பப்புயல்வெள்ளத்தினின்கழற்புணைகொண்
டிழிகின்றவன்பர்களேறினர் * வான்யானிடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்றுமாதர்த்திரைபொரக்காமச்சுறவெறிய
வழிகின்றனனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 4

† சுருள்புரிகூழையர்சூழலிற்பட்டுன்றிறமறந்திங்
கிருள்புரியாக்கையிலேகிடந்தெய்த்தனன்மைத்தடங்கண்
வெருள்புரிமானன்னநோக்கிதன்பங்கவிண்ணோர்பெருமா
னருள்புரியாயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 5

மாழை ‡ மைப்பாவியகண்ணியர்வன்மத்திடவுடைந்து
தாழியைப்பாவுதயிர்போற்றளர்ந்தேன்றடமலர்த்தாள்
வாழியெப்போதுவந்தெந்நாள்வணங்குவன்வல்வினையே
னாழியப்பாவுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 6

மின்கணினார்நுடங்குமிடையார்வெகுளிவலையிலகப்பட்டுப்
புன்கணனாய்ப்புரள்வேனைப்புரளாமற்புகுந்தருளி
யென்கணிலேயமுதூறித்தித்தித்தென்பிழைக்கிரங்கு
மங்கணனேயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 7

மாவடுவகிரன்னகண்ணிபங்காநின்மலரடிக்கே
கூவிடுவாய் ¶ கும்பிக்கேயிடுவாய்நின்குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போற்கரந்துபரந்ததுள்ள
மாகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 8

பிறிவறியாவன்பர்நின்னருட்பெய்கழற்றாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச்செல்வம்வந்துபெற்றாருன்னைவந்திப்பதோர்
நெறியறியேனின்னையேயறியேனின்னையேயறியு
மறிவறியேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 9

வழங்குகின்றாய்க்குன்னருளாரமுதத்தைவாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன்விக்கினேன்வினையேனென்விதியின்மையாற்
றழங்கருந்தேனன்னதண்ணீர்பருகத்தந்துய்யக்கொள்ளா
யழுங்குகின்றேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

* வான் - முத்தி. † சுருள் - ஐந்துறப்பு களி னொன்று. அது பின் னேசெருகுவது. ‡ மை பாவிய = மை பரந்த. ¶ கும்பி - நரகம்.

ஆசைப்பத்து.

ஆத்துமவிலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருடக்கொடியோன்காணமாட்டாக்கழற்சேவடியென்னும்
பொருளைத்தந்திங்கென்னையாண்டபொல்லாமணியேயோ
விருளைத்துரந்திட்டிங்கேவாவென்றங்கேகூவு
மருளைப்பெறுவானாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

மொய்ப்பானரம்புகயிறாகமூளையென்புதோல்போர்த்த
* குப்பாயம்புக்கிருக்ககில்லேன்கூவிக்கொள்ளாய்கோவேயோ
வெப்பாலவர்க்குமப்பாலாமென்னாரமுதேயோ
வப்பாகாணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 2

† சீவார்ந்தீமொய்த்தழுக்கொடுதிரியுஞ்சிறுகுடிலிதுசிதையக்
கூவாய்கோவேகூத்தாகாத்தாட்கொள்ளுங்குருமணியே
தேவாதேவர்க்கரியானேசிவனேசிறிதென்முகநோக்கி
யாவாவென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 3

மிடைந்தெலும்பூத்தைமிக்கழுக்கூறல்வீறிலிநடைக்கூடந்
-தொடர்ந்தெனைநலியத்துயருறுகின்றேன் ‡ சோத்தமெம்பெருமானே
யுடைந்துநைந்துருகியுன்னொளிநோக்கியுன்றிருமலர்ப்பாத
மடைந்துநின்றிடுவானாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 4.

அளிபுண்ணகத்துப்புறந்தோன்மூடியடியேனுடையாக்கை
புளியம்பழமொத்திருந்தேனிருந்தும்விடையாய் ¶ பொடியாடீ
யெளிவந்தென்னையாண்டுகொண்டவென்னாரமுதேயோ
வளியேனென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 5

எய்த்தேனாயேனினியிங்கிருக்ககில்லேனிவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய்வாங்காய்வானோரறியாமலர்ச்சேவடியானே
முத்தாவுன்றன்முகவொளிநோக்கிமுறுவனகைகாண
வத்தாசாலவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 6

---

* குப்பாயம் – கூடு; சிறுகுடில். † சீவார்ந்து – சீயொழுகி. ‡ சோத்தம்–இழிந்தார் செய்யுமஞ்சலி. ¶ பொடி – திருநீறு.

பாரோர்விண்ணோர்பரவியேத்தும்பரனேபரஞ்சோதி
வாராய்வாராவுலகந்தந்துவந்தாட்கொள்வானே
பேராயிரமும்பரவித்திரிந்தெம்பெருமானெனவேத்த
வாராவமுதேயாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

கையாற்றொழுதுன்கழற்சேவடிகள் * கழுமத்தழுவிக்கொண்
டெய்யாதென்றன்றலைமேல்வைத்தெம்பெருமான்பெருமானென்
றையாவென்றன்வாயாலரற்றியழல்சேர்மெழுகொப்ப
† வையாற்றரசேயாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 8

செடியாராக்கைத்திறமறவீசிச்சிவபுரநகர்புக்குக்
கடியார்சோதிகண்டுகொண்டென்கண்ணிணைகளிகூரப்
படிதானில்லாப்பரம்பரனேயுன்பழவடியார்கூட்ட
மடியேன்காணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 9

வெஞ்சேலனையகண்ணார்தம்வெகுளிவலையிலகப்பட்டு
நைஞ்சேனாயேன்ஞானச்சுடரேநானோர்துணைகாணேன்
பஞ்சேரடியாள்பாகத்தொருவாபவளத்திருவாயா
லஞ்சேலென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதிசயப்பத்து.

முத்தியிலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

‡ வைப்புமாடென்றுமாணிக்கத்தொளியென்றுமனதிடையுருகாதே
செப்புநேர்முலைமடவரலியர்தங்கடிறத்திடைநைவேனை
யொப்பிலாதனவுவமனிலிறந்தனவொண்மலர்த்திருப்பாதத்
தப்பனாண்டுதன்னடியாரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

* கழும = பொருந்த. † ஐயாறு = திருவையாறென்னுந்தலம். ‡ வைப்புமாடு = புதையல் திரவியம்.

நீதியாவனயாவையுநினைக்கிலேனினைப்பவரொடுங்கூடே
னேதமேபிறந்திறந்துழல்வேன்றனையென்னடியானென்று
பாதிமாதொடுங்கூடியபரம்பரனிரந்தரமாய்நின்ற
வாதியாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 2

முன்னையென்னுடைவல்வினைபோயிடமுக்கணதுடையெந்தை
தன்னையாவருமறிவதற்கரியவனெளியவனடியார்க்குப்
பொன்னைவென்றதோர்புரிசடைமுடிதனிலிளமதியதுவைத்த
வன்னையாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 3

பித்தனென்றெனையுலகவர்பகர்வதோர்காரணமிதுகேளீ
ரொத்துச்சென்றுதன்றிருவருட்கூடிடுமுபாயமதறியாமே
செத்துப்போயருநரகிடைவீழ்வதற்கொருப்படுகின்றேனை
யத்தனாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 4

பரவுவாரவர்பாடுசென்றணைகிலேன்பன்மலர்பறித்தேத்தேன்
குரவுவார் குழலார்திறத்தேநின்றுகுடிகெடுகின்றேனை
யிரவுநின்றெரியாடியவெம்மிறையெரிசடைமிளிர்கின்ற
வரவனாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 5

எண்ணிலேன்றிருநாமவஞ்செழுத்துமென்னேழைமையதனாலே
நண்ணிலேன்கலைஞானிகடம்மொடு * நல்வினைநயவாதே
மண்ணிலேபிறந்திறந்துமண்ணாவதற்கொருப்படுகின்றேனை
யண்ணலாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 6

பொத்தையூன்சுவர்புழுப்பொதிந் † துளுத்தசும்பொழுகியபொய்க்கூரை
யித்தைமெய்யெனக்கருதிநின்றிடர்க்கடற்சுழித்தலைப்படுவேனை
முத்துமாமணிமாணிக்கவயிரத்தபவளத்தின்முழுச்சோதி
யத்தனாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 7

நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடுநிலாவகைகுரம்பையிற்புகப்பெய்து
நோக்கிநுண்ணியனொடியனசொற்செய்துநுகமின்றிவிளாக்கைத்துத்
தூக்கிமுன்செய்தபொய்யறத்துகளறுத்தெழுதருசுடர்ச்சோதி
யாக்கியாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 8

உற்றவாக்கையினுறுபொருணறுமலரெழுதருநாற்றம்போற்
பற்றலாவதோர்நிலையிலாப்பரம்பொருளப்பொருள்பாராதே
பெற்றவாபெற்றபயனதுநுகர்ந்திடும்பித்தர்சொற்றெளியாமே
யத்தனாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. 9

* நல்வினை – சரியைமுதலிய தவமார்க்கம். † உளுத்து அசும்பு ஒழுகிய – உழுத்தல்கொண்டு நீர்கசிந்து ஒழுகுகின்ற.

இருடிணிந்தெழுந்திட்டதோர்வல்வினைச்சிறுகுடிலிதுவித்தைப்
பொருளெனக்களித்தருநரகத்திடைவிழப்புகுகின்றேனைத்
தெருளு * மும்மதினொடிவரையிடிதாச்சினப்பதத்தொடுசெந்தீ
யருளுமெய்ந்நெறிபொய்ந்நெறிநீக்கியவதிசயங்கண்டாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

புணர்ச்சிப்பத்து.

அத்துவிதவிலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடர்பொற்குன்றைத்தோளாமுத்தைவாளாதொழும்புகுந்து
கடைபட்டேனையாண்டுகொண்டகருணாலயனைக்கருமால்பிரமன்
றடைபட்டின்னுஞ்சாரமாட்டாத்தன்னைத்தந்தவென்னாரமுதைப் [தே.
† புடைபட்டிருப்பதென்றுகொல்லோவென் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்

ஆற்றகில்லேனடியேனரசேயவனிதலத்தைம்புலனாய
சேற்றிலழுந்தாச்சிந்தைசெய்துசிவனெம்பெருமானென்றேத்தி
யூற்றுமணற்போனெக்குநெக்குள்ளேயுருகியோலமிட்டுப்
போற்றிநிற்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. 2

நீண்டமாலுமயனும்வெருவநீண்டநெருப்பைவிருப்பிலேனை
யாண்டுகொண்டவென்னாரமுதையள்ளூறுள்ளத்தடியார்முன்
வேண்டுந்தனையும்வாய்விட்டலறிவிரையார்மலர்தூவிப்
பூண்டுகிடப்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. 3

‡ அல்லிக்கமலத்தயனுமாலுமல்லாதவருமமரர்கோனுஞ்
சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச்சொல்லும்பொருளுமிறந்தசுடரை
நெல்லிக்கனியைத்தேனைப்பாலைநிறையின்னமுதையமுதின்சுவையைப்
புல்லிப்புணர்வதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.4

---

* மும்மதில் = பொன்மதில், வெள்ளிமதில், இருப்பு மதில் என்னு முப்புரங்கள். நொடிவரை = கைந்நொடிப் பொழுதிற்குள். † புடைபட்டிருப்பது = பக்கத்திற் சேர்ந்திருப்பது. ‡ அல்லி = அகவிதழ்.

திகழத்திகழுமடியுமுடியுங்காண்பான்கீழ்மேலயனுமாலு
* மகழப்பறந்துங்காணமாட்டாவம்மானிம்மாநிலமுழுது
நிகழப்பணிகொண்டென்னையாட்கொண் † டாவாவென்றநீர்மையெல்லாம்
புகழப்பெறுவதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. 5

பரிந்துவந்துபரமானந்தம்பண்டேயடியேற்கருள்செய்யப்
பிரிந்துபோந்துபெருமாநிலத்திலருமாலுற்றேனென்றென்று
சொரிந்தகண்ணீர்சொரியவுண்ணீருரோமஞ்சிலிர்ப்பவுகந்தன்பாய்ப்
‡ புரிந்துநிற்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. 6

நினையப்பிறருக்கரியநெருப்பைநீரைக்காலைநிலனைவிசும்பைத்
தனையொப்பாரையில்லாத்தனியைநோக்கித்தழைத்துத்தழுத்தகண்டங்
$ கனையக்கண்ணீரருவிபாயக்கையுங்கூப்பிக்கடிமலராற்
புனையப்பெறுவதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே·

நெக்குநெக்குள்ளுருகியுருகிநின்றுமிருந்துங்கிடந்துமெழுந்து
நக்குமழுதுந்தொழுதும்வாழ்த்திநானாவிதத்தாற்கூத்துநவிற்றிச்
செக்கர்போலுந்திருமேனிதிகழநோக்கிச்சிலிர்சிலித்துப்
புக்குநிற்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. 8

¶ தாதாய்மூவேழுலகுக்குந்தாயேநாயேன்றனையாண்ட
பேதாய்பிறவிப்பிணிக்கோர்மருந்தேபெருந்தேன்பில்கவெப்போது
0 மேதாமணியேயென்றென்றேத்தியிரவும்பகலுமெழிலார்பாதப்
போதாய்ந்தணைவதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே

காப்பாய்படைப்பாய் ‡‡ கரப்பாய்முழுதுங்கண்ணோர் விசும்பின்விண்ணோர்
மூப்பாய்மூவாமுதலாய்நின்றமுதல்வாமுன்னேயெனையாண்ட [க்கெல்லா
பார்ப்பானேயெம்பரமாவென்றுபாடிப்பாடிப்பணிந்துபாதப்
பூப்போதணைவதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* அகழ்ந்து என்னுஞ் செய்தென் எச்சம் அகழ எனச் செய்வெனச் சமாகத் திரிந்து நின்றது. அகழல்=தோண்டுதல். † ஆவா=என்னுமிடைச்சொல் வியப்புப்பொருளில் வந்தது. ‡ புரிந்து நிற்பது=இடைவிடாமற்சொல்லி நிற்பது. $ கனைய=கனைத்தலுண்டாக. ¶ தாதாய்=தந்தையே. மூ ஏழுஉலகு=மேல் கீழ் மத்தியென்னு மூன்றாகிய ஏழுலகங்கள். 0 மேதாமணி=ஞானரத்தினம். ‡‡ கரத்தல்=மறைத்தல், ஒடுக்குதல்.

வாழாப்பத்து.

முத்தியுபாயம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரொடுவிண்ணாய்ப்பரந்தவெம்பரனே
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாரொடுநோகேனார்க்கெடுத்துரைக்கே
னாண்டநீயருளிலையானால்
வார்கடலுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 1

* வம்பனேன்றன்னையாண்டமாமணியே
மற்றுநான்பற்றிலேன்கண்டா
யும்பருமறியாவொருவனேயிருவர்க்
குணர்விறந்துலகமூடுருவுஞ்
செம்பெருமானேசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெம்பெருமானேயென்னையாள்வானே
யென்னைநீகூவிக்கொண்டருளே. 2

† பாடிமால்புகழும்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
‡ தேடிநீயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யூடுவதுன்னோடுவப்பதுமுன்னை
யுணர்த்துவதுனக்கெனக்குறுதி
வாடினேனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 3

---

* வம்பனேன் = தூர்த்தன், பொல்லாதவன். † மால் பாடிப் புகழும் எனக்கூட்டுக. ‡ மார்ச்சார சம்பந்தமாக அடிமைகொண்டருளினை.

வல்லைவாளரக்கர்புரமெரித்தானே
மற்றுநான்பற்றிலேன்கண்டாய்
தில்லைவாழ்கூத்தாசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெல்லைமூவுலகுமுருவியன்றிருவர்
காணுநாளாதியீறின்மை
வல்லையாய்வளர்ந்தாய்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 4

பண்ணினேர்மொழியாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
திண்ணமேயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெண்ணமேயுடல்வாய்மூக்கொடு செவிகண்
ணென்றிவைநின்கணேவைத்து
மண்ணின்மேலடியேன்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 5

பஞ்சின்மெல்லடியாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
† செஞ்செவேயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யஞ்சினேனாயேனாண்டுநீயளித்த
வருளினைமருளினான்மறந்த
வஞ்சனேனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 6

பருதிவாழொளியாய்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
திருவுயர்கோலச்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
கருணையேநோக்கிக்கசிந்துளமுருகக்
கலந்துநான்வாழுமாறறியா
மருளனேனுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 7

பந்தணைவிரலாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்

---

* வல்லை—விரைவு. † செஞ்செவ்வே—மிகவுஞ்செவ்வையாக.

செந்தழல்போல்வாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யந்தமிலமுதேயரும்பெரும்பொருளே
யாரமுதேயடியேனை
வந்துயவாண்டாய்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 8

பாவநாசாவுன்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
தேவர்தந்தேவேசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
மூவுலகுருவவிருவர்கீழ்மேலாய்
* முழங்கழலாய்நிமிர்ந்தானே
மாவுரியானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 9

பழுதிறொல்புகழாள்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
செழுமதியணிந்தாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
தொழுவனோபிறரைத்துதிப்பனோவெனக்கோர்
துணையெனநினைவனோசொல்லாய்
மழவிடையானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பத்து.

மகாமாயாசுத்தி.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதியேசுடரேசூழொளிவிளக்கே
சுரிகுழற் † பணைமுலைமடந்தை
பாதியேபரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்தயனுமாலறியா

* முழங்கு = ஒலிக்கின்ற. † பணை = பருத்த.

நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையி
னிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ராதியேயடியேனாதரித்தழைத்தா
* லதெந்துவேயென்றருளாயே. 1

நிருத்தனேநிமலாநீற்றனேநெற்றிக்
கண்ணனேவிண்ணுளோர்பிரானே
யொருத்தனேயுன்னையோலமிட்டலறி
யுலகெலாந்தேடியுங்காணேன்
றிருத்தமாம்பொய்கைத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரருத்தனேயடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. 2

எங்கணாயகனேயென்னுயிர்த்தலைவா
வேலவார்குழலிமாரிருவர்
தங்கணாயகனேதக்கநற்காமன்
றனதுடலழலெழவிழித்த
செங்கணாயகனேதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரங்கணாவடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. 3

கமலநான்முகனுங்கார்முகினிறத்துக்
கண்ணனுநண்ணுதற்கரிய
விமலனேயெமக்குவெளிப்படாயென்ன
வியன்றழல்வெளிப்பட்டவெந்தாய்
† திமிலநான்மறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரமலனேயடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. 4

துடிகொணேரிடையாள்சுரிகுழன்மடந்தை
துணைமுலைக்கண்கடோய்சுவடு

---

* அதெந்து = அது என்னவென்று கேட்டு. எந்து என்பது ஆந்திரபதம். யதெந்து என்பதன் மரூஉவாக்கொண்டு அஞ்சற்க என்றுகொள்வதுமாம். † திமிலம் = ஒலி, சரம்.

பொடிகொள்வான்றழலிற்புள்ளிபோலிரண்டு
  * பொங்கொளிதங்குமார்பினனே
† செடிகொள்வான்பொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்
  செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரடிகளேயடியேனாதரித்தழைத்தா
  லதெந்துவேயென்றருளாயே. 5

‡ துப்பனேதூயாய்தூயவெண்ணீறு
  துதைந்தெழுதுளங்கொளிவயிரத்
தொப்பனேயுன்னையுள்குவார்மனத்தி
  னுறுசுவையளிக்குமாரமுதே
செப்பமாமறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
  செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரப்பனேயடியேனாதரித்தழைத்தா
  லதெந்துவேயென்றருளாயே. 6

மெய்யனே § விகிர்தாமேருவேவில்லா
  மேவலர்புரங்கண்மூன்றெரித்த
கையனேகாலாற்காலனைக்காய்ந்த
  கடுந்தழற்பிழம்பன்னமேனிச்
செய்யனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
  செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரையனேயடியேனாதரித்தழைத்தா
  லதெந்துவேயென்றருளாயே. 7

முத்தனேமுதல்வாமுக்கணாமுனிவா
  ¶ மொட்டறாமலர்பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்நினைந்துபரவுவார்தமக்குப்
  பரகதிகொடுத்தருள்செய்யுஞ்
சித்தனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
  செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரத்தனேயடியேனாதரித்தழைத்தா
  லதெந்துவேயென்றருளாயே. 8

மருளனேன்மனத்தைமயக்கறநோக்கி
  மறுமையோடிம்மையுங்கெடுத்த

* பொங்கு ஒளி = மிகுந்தபிரகாசமுடைய சூரியசந்திரர். † செடி = பூஞ்செடி. ‡ துப்பன் = பவளம்போன்றவன் § விகிர்தம் = பொய் ¶ மொட்டு அறா = அரும்புத்தன்மை நீங்காத.

பொருளனேபுனிதாபொங்குவாளரவங்
கங்கைநீர்தங்குசெஞ்சடையாய்
தெருளுநான்மறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரருளனேயடியேனுதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே. 9

திருந்துவார்பொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரிருந்தவாறெண்ணியேசறுநினைந்திட்
டென்னுடையெம்பிரானென்றென்
றருந்தவாநினைந்தேயாதரித்தழைத்தா
* லலைகடலதனுளேநின்று
பொருந்தவாகயிலைபுகுநெறியிதுகாண்
போதராயென்றருளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

குருதரிசனம்.

திருக்கழுக்குன்றத்திலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கிலாதபெருந்துறைப்பெரு
மானுன்னாமங்கள்பேசுவார்க்
கிணக்கிலாததோரின்பமேவருந்
துன்பமேதுடைத்தெம்பிரா
னுணக்கிலாததோர்வித்துமேல்விளை
யாமலென் † வினையொத்தபின்
கணக்கிலாத்திருக்கோலநீவந்து
காட்டினாய் ‡ கழுக்குன்றிலே. 1

---

* அலைகடல் அதன் உள் = திரையையுடைய சமுத்திரத்தினுள் இடமாகிய பூதலம் † வினையொத்தலாவது நல்வினை தீவினை சமமாதல் ‡ சம்புசடாயு என்னு மிருகழுகுகள் பூசித்தமையால் வந்தபெயர்.

பிட்டுநேர்படமண்சுமந்த
பெருந்துறைப்பெரும்பித்தனே
* சட்டநேர்படவந்திலாத
சழக்கனேனுனைச்சார்ந்திலேன்
சிட்டனேசிவலோகனேசிறு
நாயினுங்கடையாயவெங்
† கட்டனேனையுமாட்கொள்வான்வந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. 2

மலங்கினேன்கண்ணினீரைமாற்றி
மலங்கெடுத்தபெருந்துறை
விலங்கினேன்வினைக்கேடனேனினி
மேல்விளைவதறிந்திலே
னிலங்குகின்றநின்சேவடிக
ளிரண்டும்வைப்பிடமின்றியே
கலங்கினேன்கலங்காமலேவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. 3

பூணொணாததொரன்புபூண்டு
பொருந்திநாடொறும்போற்றவு
நாணொணாததொர்நாணமெய்தி
நடுக்கடலுளழுந்திநான்
பேணொணாதபெருந்துறைப்பெருந்
தோணிபற்றியுகைத்தலுங்
காணொணாத்திருக்கோலநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. 4

கோலமேனிவராகமேகுண
மாம்பெருந்துறைக்கொண்டலே
சீலமேதுமறிந்திலாதவென்
சிந்தைவைத்தசிகாமணி
ஞாலமே ‡ கரியாகநானுனை
நச்சிநச்சிடவந்திடுங்
காலமேயுனையோதநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே, 5

* சட்டம்—கட்டளை; வேதாகமவிதிகள்.
† கட்டன்—துன்பமுள்ளவன். கஷ்டன் என்னும் வடமொழித் திரிபு.
‡ கரி—சாட்சி.

பேதமில்லதொர் * கற்பளித்த
  பெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே
யேதமேபலபேசநீயெனை
  யேதிலார்முனமென்செய்தாய்
சாதல்சாதல்பொல்லாமையற்ற
  தனிச்சரண்சரணாமெனக்
காதலாலுனேயோதநீவந்து
  காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. 6

இயக்கிமாரறுபத்துநால்வரை
  † யெண்குணஞ்செய்தவீசனே
மயக்கமாயதொர்மும்மலப்பழ
  வல்வினைக்குளழுந்தவுந்
துயக்கறுத்தெனையாண்டுகொண்டுநின்
  றூய்மலர்க்கழறந்தெனைக்
கயக்கவைத்தடியார்முனேவந்து
  காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்டபத்து.

திருத்ததரிசனம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரிய ‡ வயமயங்கியிறப்பதற்கேகாரணமா
யந்தரமேதிரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வந்தமிலாவானந்தமணிகொடில்லைகண்டேனே. 1

* கற்பு—கற்கவேண்டியவைகளைக் கற்குதல். † எண்குணங்களாவன:— தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம். ‡ வயம்—வசம்.

வினைப்பிறவியெ ன்கின்றவேதனையிலகப்பட்டுத்
தனைச்சிறி துநினையாதே தளர்வெய்திக்கிடப்பேனை
யெனைப்பெரி துமாட்கொண்டென்பிறப்பறுத்தவிணையிலியை
யனைத்துலகுந்தொழுந்தில்லையம்பலத்தேகண்டேனே. 2

உருத்தெரியாக்காலத்தேயுள்புகுந்தென்னுளமன்னிக்
கருத்திருத்தியூன்புக்குக்கருணையினாலாண்டுகொண்ட
திருத்துருத்திமேயானைத்தித்திக்குஞ்சிவபதத்தை
யருத்தியினானடியேனணிகொடில்லைகண்டேனே. 3

கல்லாதபுல்லறிவிற்கடைபட்டநாயேனை
வல்லாளனாய்வந்துவனப்பெய்தியிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங்காணவென்றன் * பசுபாசமறுத்தானை
யெல்லோருமிறைஞ்சுதில்லையம்பலத்தேகண்டேனே. 4

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ்சுழிப்பட்டுத்தடுமாறு
† மாதமிலிநாயேனையல்லலறுத்தாட்கொண்டு
பேதைகுணம்பிறருருவம்யானெனதென்னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமுதானானைக்குலாவுதில்லைகண்டேனே. 5

பிறவிதனையறமாற்றிப்பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு
முறவினொடுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ்தில்லைநகர்த்திருச்சிற்றம்பலமன்னி
மறையவரும்வானவரும்வணங்கிடநான்கண்டேனே. 6

பத்திமையும்பரிசுமிலாப்பசுபாசமறுத்தருளிப்
பித்தனிவனெனவென்னையாக்குவித்துப்போராமே
சித்தமெனுந்திண்கயிற்றாற்றிருப்பாதங்கட்டுவித்த
வித்தகனார்விளையாடல்விளங்குதில்லைகண்டேனே. 7

அளவிலாப்பாவகத்தாலமுக்குண்டிங்கறிவின்றி
விளைவொன்றுமறியாதேவெறுவினாய்க்கிடப்பேனுக்
களவிலாவானந்தமளித்தென்னையாண்டானைக்
களவிலாவானவருந்தொழுந்தில்லைகண்டேனே. 8

பாங்கினொடுபரிசொன்றுமறியாதநாயேனை
யோங்கியுளத்தொளிவளரவுலப்பிலாவன்பருளி
வாங்கிவினைமலமறுத்துவான்கருணைதந்தானை
நான்குமறையபயிறில்லையம்பலத்தேகண்டேனே. 9

* பசு—பசுத்துவம். பாசம் — பந்தித்தற்குக் கருவி. அவை—ஆணவம், கன்மம், மாயையென்னு மும்மலங்கள். † ஆதம்—பற்றுக்கோடு.

பூதங்களைந்தாகிப்புலனாகிப்பொருளாகிப்
பேதங்களனைத்துமாய்ப்பேதமிலாப்பெருமையனைக்
* கேதங்கள்கெடுத்தாண்டகிளரொளியைமரகதத்தை
வேதங்கடொழுதேத்தும்விளங்குதில்லைகண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரார்த்தனைப்பத்து.

சதாமுத்தி.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலந்துநின்னடியாரோடன்றுவாளாகளித்திருந்தேன்
புலர்ந்துபோனகாலங்கள்புகுந்துநின்றதிடர்பின்னா
ளுலர்ந்துபோனேனுடையானேயுலவாவின்பச்சுடர்காண்பா
னலந்துபோனேனருள்செய்யாயார்வங்கூரவடியேற்கே. 1

அடியார்சிலருன்னருள்பெற்றாரார்வங்கூரயானவமே
முடையார்பிணத்தின்முடிவின்றிமுனிவாலடியேன் † மூக்கின்றேன்
கடியேனுடையகருவினையைக்களைந்துன்கருணைக்கடல்பொங்க
வுடையாயடியேனுள்ளத்தேயோவாதுருகவருளாயே. 2

அருளாரமுதப்பெருங்கடல்வாயடியாரெல்லாம்புக்கழுந்த
விருளாராக்கையிதுபொறுத்தேயெய்த்தேன்கண்டாயெம்மானே
மருளார்மனத்தோருன்மத்தன்வருமாலென்றிங்கெனைக்கண்டார்
வெருளாவண்ணமெய்யன்பையுடையாய்பெறநான்வேண்டுமே. 3

வேண்டும்வேண்டுமெய்யடியாருள்ளேவிரும்பியெனையருளா
லாண்டாயடியேனிடர்களைந்தவமுதேயருமாமணிமுத்தே
தூண்டாவிளக்கின்சுடரனையாய்தொண்டனேற்குமுண்டாங்கொல்
வேண்டாதொன்றும்வேண்டாதுமிக்கவன்பேமேவுதலே. 4

மேவுமுன்றனடியாருள்விரும்பியானுமெய்ம்மையே
காவிசேருங்கயற்கண்ணாள்பங்காவுன்றன்கருணையினாற்

---

* கேதங்கள்—குற்றங்கள். † மூக்கின்றேன்—முதிர்கின்றேன்.

பாவியேற்குமுண்டாமோபரமானந்தப்பழங்கடல்சேர்ந்
தாவியாக்கையானெனதன்றியாதுமின்றியறுதலே. 5

அறவேபெற்றார்நின்னன்பரந்தமின்றியகநெகவும்
புறமேகிடந்துபுலைநாயேன்புலம்புகின்றேனுடையானே
பெறவேவேண்டுமெய்யன்புபோராவொழியாப்பிரிவில்லா
மறவாநினையாவளவிலாமாளாவின்பமாகடலே. 6

கடலேயனையவானந்தங்கண்டாரெல்லாங்கவர்ந்துண்ண
விடரேபெருக்கியேசற்றிங்கிருத்தலழகோவடிநாயே
னுடையாய்நீயேயருளுதியென்றுணர்த்தாதொழிந்தேகழிந்தொழிந்தேன்
சுடராரருளாலிருணீங்கச்சோதியினித்தான்றுணியாயே. 7

துணியாவுருகாவருள்பெருகத்தோன்றுந்தொண்டரிடைப்புகுந்து
திணியார்மூங்கிற்சிந்தையேன்சிவனேநின்றுதேய்கின்றே
* னணியாரடியாருனக்குள்ளவன்புந்தாராயருளளியத்
தணியாதொல்லைவந்தருளித்தளிர்ப்பொற்பாதந்தாராயே. 8

தாராவருளொன்றின்றியேதந்தாயென்றுன் † றமரெல்லா
மாராநின்றாரடியேனுமயலார்போலவயர்வேனோ
சீராரருளாற்சிந்தனையைத்திருத்தியாண்டசிவலோகா
பேரானந்தம்பேராமைவைக்கவேண்டும்பெருமானே. 9

மானேர்பங்காவந்திப்பார்மதுரக்கனியேமனநெகா
நானேர் ‡ தோளாச்சுரையொத்தா ¶ னம்பியித்தால்வாழ்ந்தாயே
யூனேபுகுந்தவுனையுணர்ந்தேயுருகுமுள்ளத்தலைதக்
கோனேயருளுங்காலந்தான்கொடியேற்கென்றோகூடுவதே. 10

கூடிக்கூடியுன்னடியார்குனிப்பார்சிரிப்பார்களிப்பா $ ரா
வாடிவாடிவழியற்றேன் 0 வற்றன்மரம்போனிற்பேனோ
வூடியூடியுடையாயொடுகலந்துள்ளுருகிப்பெருகிநெக்
காடியாடியானந்தமதுவேயாகவருள்கலந்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* அணியார்—சமீபமானவராகிய. முற்றெச்சமாயது.

† தமர் என்றது சிவனடியவரை என்க.

‡ தோளாச்சுரை—தோண்டப்படாத சுரைக்காய்.

¶ நம்பி—அண்மைவிளி. ஆடவர்களுட்சிறந்தவனை நம்பி யென்பது வழக்கு.

$ ஆ - இரக்கப்பொருளது.

0 வற்றன் மரம்—உலர்ந்த மரம்.

குழைத்தபத்து.

ஆத்துமநிவேதனம்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தாற்பண்டைக்கொடுவினைநோய்காவாயுடையாய்கொடுவினையே
னுழைத்தாலுறுதியுண்டோதானுமையாள்கணவாவெனையாள்வாய்
பிழைத்தாற்பொறுக்கவேண்டாவோபிறைசேர்சடையாய்முறையோவென்
றழைத்தாலருளாதொழிவதேயம்மானேயுன்னடியேற்கே. 1

அடியேனல்லலெல்லாமுன்னகலவாண்டாயென்றிருந்தேன்
கொடியேரிடையாள்கூறாவெங்கோவேயாவாவென்றருளிச்
செடிசேருடலைச்சிதையாததெத்துக்கெங்கள்சிவலோகா
வுடையாய்கூவிப்பணிகொள்ளாதொறுத்தாலொன்றும்போதுமே. 2

ஒன்றும்போதாநாயேனையுய்யக்கொண்டநின்கருணை
யின்றேயின்றிப்போய்த்தோதானேழைபங்காவெங்கோவே
குன்றேயனையகுற்றங்கள்குணமாமென்றேநீகொண்டா
லென்றான்கெட்டதிரங்கிடாயெண்டோண்முக்கணெம்மானே. 3

மானேர்நோக்கிமணவாளாமன்னேநின்சீர்மறப்பித்திவ்
வூனேபுகவென்றனைநூக்கியுழலப்பண்ணுவித்திட்டா
யானாலடியேனறியாமையறிந்துநீயேயருள்செய்து
கோனேகூவிக்கொள்ளுநாளென்றென்றுன்னைக்கூறுவதே. 4

கூறுநாவேமுதலாகக்கூறுங்கரணமெல்லாநீ
தேறும்வகைநீதிகைப்புநீதீமைநன்மைமுழுதுநீ
வேறோர்பரிசிங்கொன்றில்லைமெய்ம்மையுன்னைவிரித்துரைக்கிற்
றேறும்வகையென்சிவலோகாதிகைத்தாற்றேற்றவேண்டாவோ. 5

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீவேண்டமுழுதுந்தருவோய்நீ
வேண்டுமயன்மாற்கரியோய்நீவேண்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்
வேண்டிநீயாதருள்செய்தாயானுமதுவேவேண்டினல்லால்
வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னிலதுவுமுன்றன்விருப்பன்றே. 6

அன்றேயென்றனாவியுமுடலுமுடைமையெல்லாமுங்
குன்றேயனையாயென்னையாட்கொண்டபோதேகொண்டிலையோ

வின்றோரிடையூறெனக்குண்டோவெண்டோண்முக்கணெம்மானே
நன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்நானோவிதற்குநாயகமே. 7

நாயிற்கடையாநாயேனைநயந்துநீயேயாட்கொண்டாய்
மாயப்பிறவியுன்வசமேவைத்திட்டிருக்குமதுவன்றி
யாயக்கடவேனானோதானென்னதோவிங்கதிகாரங்
காயத்திடுவாயுன்னுடையகழற்கீழ்வைப்பாய்கண்ணுதலே. 8

கண்ணார்நுதலோய்கழலிணைகள்கண்டேன்கண்கள்களிகூர
வெண்ணாதிரவும்பகலுநானவையேயெண்ணுமதுவல்லான்
மண்மேல்யாக்கைவிடுமாறும்வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு
* மண்ணாவெண்ணக்கடவேனோவடிமைசாலவழகுடைத்தே. 9

அழகேபுரிந்திட்டடிநாயேனரற்றுகின்றேனுடையானே
திகழாநின்றதிருமேனிகாட்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்
புகழேபெரியபதமெனக்குப்புராணநீதந்தருளாதே
குழகாகோலமறையோனேகோனேயென்னைக்குழைத்தாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிருண்ணிப்பத்து.

சிவானந்தமேலிடுதல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

கலி விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

பைந்நாப்படவரவேரல்குலுமைபாகமதாயென்
மெய்ந்நாடொறும்பிரியாவினைக்கேடாவிடைப்பாகா
செந்நாவலர்பரசும்புகழ்த்திருப்பெருந்துறையுறைவா
யெந்நாட்களித்தெந்நா † ளிறுமாக்கேனினியானே. 1

நானாரடியணைவானொருநாய்க்குத்தவிசிட்டிங்
கூனாருடல்புகுந்தானுயிர்கலந்தானுளம்பிரியான்
றேனார்சடைமுடியான்மன்னுதிருப்பெருந்துறையுறைவான்
வானோர்களுமறியாததோர்வளமீந்தனனெனக்கே. 2

---

* அண்ணா - மூத்தவனே. † இறுமாக்கேன் - இறுமாந்திருப்பேன்.

எனைநானென்பதறியேன்பகலிரவாவதுமறியேன்
மனவாசகங்கடந்தானெனை * மத்தோன்மத்தனாக்கிச்
சினமால்விடையுடையான்மன்னுதிருப்பெருந்துறையுறையும்
† பனவனெனைச்செய்தபடிறறியேன்பரஞ்சுடரே. 3

வினைக்கேடருமுளரோபிறர்சொல்லீர்வியனுலகி
லெனைத்தான்புகுந்தாண்டானெனதென்பின்புரையுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந்தெல்லேபெருந்துறையிலுறைபெம்மான்
மனத்தான்கண்ணினகத்தான்மறுமாற்றத்திடையானே. 4

பற்றாங்கவையற்றீர்பற்றும்பற்றாங்கதுபற்றி
நற்றாங்கதியடைவோமெனிற்கெடுவீரோடிவம்மின்
தெற்றார்சடைமுடியான்மன்னுதிருப்பெருந்துறையிறைசீர்
கற்றாங்கவன்கழல்பேணினரொடுங்கூடுமின்கலந்தே. 5

கடலின்றிரையதுபோல்வருகலக்கமலமறுத்தென்
னுடலும்மெனதுயிரும்புகுந்தொழியாவண்ணநிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர்மதிசூடியதிருப்பெருந்துறையுறையும்
படருஞ்சடைமகுடத்தெங்கள்பரன்றான்செய்தபடிறே. 6

வேண்டேன்புகழ்வேண்டேன்செல்வம்வேண்டேன்மண்ணும்விண்ணும்
வேண்டேன்பிறப்பிறப்புச்சிவம்வேண்டார்தமைநாளுந்
தீண்டேன்சென்றுசேர்ந்தேன்மன்னுதிருப்பெருந்துறையிறைதாள்
பூண்டேன்புறம்போகேனினப்புறம்போகவொட்டேனே. 7

கோற்றேனெனக்கென்கோகுரைகடல்வாயமுதென்கோ
வாற்றேனெங்களரனேயருமருந்தேயெனதரசே
சேற்றார்வயல்புடைசூழ்தருதிருப்பெருந்துறையுறைய
நீற்றார்தருதிருமேனிநின்மலனேயுனையானே. 8

‡ எச்சம்மறிவேனெனக்கிருக்கின்றதையறியே
$ னச்சோவெங்களரனேயருமருந்தேயெனதமுதே
செச்சமலர்புரைமேனியன்றிருப்பெருந்துறையுறைவா
¶ னிச்சம்மெனநெஞ்சின்மன்னியானாகிநின்றானே. 9

வான்பாவியவுலகத்தவர்தவமேசெயவவமே
யூன்பாவியவுடலைச்சுமந் 0 தடவிமரமானேன்

---

* மத்தோன் மத்தன்=பித்தனிலும் பெரும்பித்தன். † பனவன்= அந்தணன் ; சிவன். ‡ எச்சம்=பிறரது குறை. $ அச்சோ=ஐயோ. ¶ நிச்சம்=நித்தம். நாடோறும். என=எனது. 0 அடவி—காடு.

றேன்பாய்மலர்க்கொன்றைமன்னுதிருப்பெருந்துறையுறைவாய்
நான்பாவியனானாலுனைநல்காயெனலாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சப்பத்து.

ஆனந்தமுறுதல்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன்பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன்
கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கண்ணுதல்பாதநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னையுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 1

வெருவரேன்வேட்கைவந்தால்வினைக்கடல்கொளினுமஞ்சே
னிருவரான்மாறுகாணாவெம்பிரான்றம்பிரானாந்
திருவுருவன்றிமற்றோர்தேவரெத்தேவரென்ன
† வருவாராதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 2

வன்புலால்வேலுமஞ்சேன்வளைக்கையார்கடைக்கணஞ்சே
னென்பெலாமுருகநோக்கியம்பலத்தாடுகின்ற
வென்பொலாமணியையேத்தியினிதருள்பருகமாட்டா
வன்பிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 3

கிளியனார்கிளவியஞ்சேனவர் ‡ கிறிமுறுவலஞ்சேன்
வெளியநீறாடுமேனிவேதியன்பாதநண்ணித்
துளியுலாங்கண்ணராகித்தொழுதழுதுள்ளநெக்கிங்
களியிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 4

பிணியெலாம்வரினுமஞ்சேன்பிறப்பினோடிறப்புமஞ்சேன்
¶ றுணிநிலாவணியினான்றன்றொழும்பரோடழுந்தியம்மா

---

* புற்று—புற்றாகிய, இல்—இல்லின்கணுள்ள, வாள்—ஒளிபொருந்திய. † அருவாராதவர்—வெறுப்புக்கொள்ளாதவர். ‡ கிறி முறுவல்—மருள் நகை. ¶ துணி நிலா—கூறுபட்ட கலைப்பிறைச் சந்திரன்.

றிணிநிலம்பிளந்துங்காணாச்சேவடிபரவிவெண்ணீ
றணிகிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 5

வாளுலாவெரியுமஞ்சேன் * வரைபுரண்டிடினுமஞ்சேன்
றோளுலாநீற்றனேற்றன்சொற்பதங்கடந்தவப்பன்
றாளதாமரைகளேத்தித்தடமலர்புனைந்துநையு
† மாளலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 6

தகைவிலாப்பழியுமஞ்சேன்சாதலைமுன்னமஞ்சேன்
புகைமுகந்தெரிகைவீசிப்பொலிந்தவம்பலத்துளாடு
முகைநகைக்கொன்றைமாலைமுன்னவன்பாதமேத்தி
யகநெகாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 7

‡ தறிசெறிகளிறுமஞ்சேன்றழல்விழியுழுவையஞ்சேன்
வெறிகமழ்சடையனப்பன்விண்ணவர்நண்ணமாட்டாச்
செறிதருகழல்களேத்திச்சிறந்தினிதிருக்கமாட்டா
வறிவிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 8

¶ மஞ்சுலாமுருமுமஞ்சேன்மன்னரோடுறவுமஞ்சே
னஞ்சமேயமுதமாக்குநம்பிரானெம்பிரானாய்ச்
செஞ்செவேயாண்டுகொண்டான்றிருமுண்டந்தீட்டமாட்டா
தஞ்சுவாரவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 9

○ கோணிலாவாளியஞ்சேன்கூற்றுவன்சீற்றமஞ்சே
னீணிலாவணியினானைநினைந்துநைந்துருகிநெக்கு
வாணிலாங்கண்கள்சோரவாழ்த்திநின்றேத்தமாட்டா
வாணலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

சிவானந்தவிளைவு.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரைமங்கைதன்பங்கரைப்பாண்டியற்காரமுதா
மொருவரையொன்றுமிலாதவரைக்கழற்போதிறைஞ்சித்
தெரிவரநின்றுருக்கிப்பரிமேற்கொண்டசேவகனை
யொருவரையன்றியுருவறியாதென்றனுள்ளமதே. 1

---

* வரை = மேருமலை. † ஆள் அல்லாதவர் = அடிமையல்லாதவர். ‡ தறி = கம்பம். ¶ மஞ்சு = மேகம். ○ கோள் நிலா வாளி = உயிரைக்கொள்ளுந்தலை யுடைய பிறைபோன்ற அம்பு. கோணுதலில்லாத வாளி என்றுமாம்.

சதுரைமறந்தறிமால்கொள்வர்சார்ந்தவர்சாற்றிச்சொன்னேல்
கதிரைமறைத்தன்னசோதிகழுக்கடைகைப்பிடித்துக்
குதிரையின்மேல்வந்துகூடிடுமேற்குடிகேடுகண்டீர்
மதுரையர்மன்னன்மறுபிறப்போடமரித்திடுமே. 2

நீரின்பவெள்ளத்துநீந்திக்குளிக்கின்றநெஞ்சங்கொண்டீர்
பாரின்பவெள்ளங்கொளப்பரிமேற்கொண்டபாண்டியனு
ரோரின்பவெள்ளத்துருக்கொண்டுதொண்டரையுள்ளங்கொண்டார்
பேரின்பவெள்ளத்துட்பெய்கழலேசென்றுபேணுமினே. 3

செறியும்பிறவிக்குநல்லவர்செல்லன்மின்றென்னனனாட்
டிறைவன்கிளர்கின்றகாலமிக்காலமெக்காலத்துள்ளு
* மறிவொண்கதிர்வாளுறைகழித்தானந்தமாக்கடவி
யெறியும்பிறப்பையெதிர்ந்தார்புரளவிருநிலத்தே. 4

காலமுண்டாகவேகாதல்செய்துய்மின்கருதரிய
ஞாலமுண்டானொடுநான்முகன்வானவர்நண்ணரிய
வாலமுண்டானெங்கள்பாண்டிப்பிரான்றன்னடியவர்க்கு
† மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான்வந்துமுந்துமினே. 5

ஈண்டியமாயாவிருள்கெடவெப்பொருளும்விளங்கத்
தூண்டியசோதியைமீனவனுஞ்சொல்லவல்லனல்லன்
வேண்டியபோதேவிலக்கிலைவாய்தல்விரும்புமின்றாள்
பாண்டியனாருள்செய்கின்றமுத்திப்பரிசிதுவே. 6

மாயவனப்பரிமேல்கொண்டுமற்றவர்கைக்கொளலும்
போயறுமிப்பிறப்பென்னும்பகைகள்புகுந்தவருக்
காயவரும்பெருஞ்சீருடைத்தன்னருளேயருளுஞ்
சேயநெடுங்கொடைத்தென்னவன்சேவடிசேர்மின்களே. 7

அழிவின்றிநின்றதொராநந்தவெள்ளத்திடையழுத்திக்
கழிவில்கருணையைக்காட்டிக்கடியவினையகற்றிப்
‡ பழமலம்பற்றறுத்தாண்டவன்பாண்டிப்பெரும்பதமே
முழுதுலகுந்தருவான்கொடையேசென்றுமுந்துமினே. 8

* அறிவாகிய ஒள்ளிய கதிர்வாள்; ஞானவாள். ஆனந்த மா = இன்பமாகிய குதிரை. † மூலபண்டாரம் = முதன்மையாகிய பொக்கிஷம்; முத்திச்செல்வம். ‡ பழமலம் = ஆணவமலம்.

ரவியதீவினைமேலைப்பிறப்புமுந்நீர்கடக்கப்
ரவியவன்பரையென்புருக்கும்பரம்பாண்டியனார்
ரவியின்மேல்வீரப்புந்திகொளப்பட்டபூங்கொடியார்
ரவியன்மேல்கொண்டுதம்மையுந்தாமறியார்மறந்தே. 9

பற்றைவென்றுங்கைவர்கோக்களையும்வென்றிருந்தழகால்
ற்றிருந்தான்பெருந்தேவியுந்தானுமோர்மீனவன்பா
லற்றுவந்தாருயிருண்டதிறலொற்றைச்சேவகனே
தற்றமிலாதவர்சேவடிசிக்கெனச்சேர்மின்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடித்தபத்து.

முத்திக்கலப்புரைத்தல்.

திருத்தோணிபுரத்தி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உம்பர்கட்கரசேயொழிவறநிறைந்த
யோகமேயூற்றையேன்றனக்கு
வம்பெனப்பழுத்தென்குடிமுழுதாண்டு
வாழ்வறவாழ்வித்தமருந்தே
செம்பொருட்டுணிவேசீருடைக்கழலே
செல்வமேசிவபெருமானே
யெம்பொருட்டுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 1

விடைவிடாதுகந்தவிண்ணவர்கோவே
வினையனேனுடையமெய்ப்பொருளே
முடைவிடாதடியேன்மூத்தறமண்ணாய்
முழுப்புழுக்குரம்பையிற்கிடந்து
கடைபடாவண்ணங்காத்தெனையாண்ட
கடவுளேகருணைமாகடலே
யிடைவிடாதுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 2

அம்மையேயப்பாவொப்பிலாமணியே
யன்பினில்விளைந்தவாரமுதே
பொய்மையேபெருக்கிப் * பொழுதினைச்சுருக்கும்
புழுத்தலைப்புலையனேன்றனக்குச்
செம்மையேயாயசிவபதமளித்த
செல்வமேசிவபெருமானே
யிம்மையேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 3

அருளுடைச்சுடரே † யளிந்ததோர்கனியே
பெருந்திறலருந்தவர்க்கரசே
பொருளுடைக்கலையேபுகழ்ச்சியைக்கடந்த
போகமேயோகத்தின்பொலிவே
தெருளிடத்தடியார்சிந்தையுட்புகுந்த
செல்வமேசிவபெருமானே
யிருளிடத்துன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 4

ஒப்புனக்கில்லாவொருவனேயடியே
னுள்ளத்துளொளிர்கின்றவொளியே
மெய்ப்பதமறியாவீறிலியேற்கு
விழுமியதளித்ததோரன்பே
செப்புதற்கரியசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தீ
செல்வமேசிவபெருமானே
யெய்ப்பிடத்துன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 5

‡ அறவையேன்மனமேகோயிலாக்கொண்டாண்
டளவிலாவானந்தமருளிப்
பிறவிவேரறுத்தென் குடிமுழுதாண்ட
பிஞ்ஞகாபெரியவெம்பொருளே
திறவிலேகண்டகாட்சியேயடியேன்
செல்வமேசிவபெருமானே
¶ யிறவிலேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 6

* பொழுது=வாழ்நாள். † அளிந்த=கனிந்த. ‡ அறவையேன்= அநாதனாகிய எனது. ¶ இறவு=பசுபோத மிறத்தல்.

பாசவேரறுக்கும்பழம்பொருடன்னைப்
 பற்றுமாறடியனேற்கருளிப்
பூசனையுகந்தென்சிந்தையுட்புகுந்து
 பூங்கழல்காட்டியபொருளே
தேசுடைவிளக்கேசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தீ
 செல்வமேசிவபெருமானே
யீசனேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
 னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 7

அத்தனேயண்டரண்டமாய்நின்ற
 வாதியேயாதுமீறில்லாச்
சித்தனேபத்தர்சிக்கெனப்பிடித்த
 செல்வமேசிவபெருமானே
பித்தனேயெல்லாவுயிருமாய்த்தழைத்துப்
 பிழைத்தவையல்லையாய்நிற்கு
* மெத்தனேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
 னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 8

பாணினேர்தூட்டுந்தாயினுஞ்சாலப்
 பரிந்துநீபாவியேனுடைய
வூனினையுருக்கியுள்ளொளிபெருக்கி
 யுவப்பிலாவானந்தமாய
தேனினைச்சொரிந்துபுறம்புறந்திரிந்த
 செல்வமேசிவ்பெருமானே
யானுனைத்தொடர்ந்துசிக்கெனப்பிடித்தே
 னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 9

புன்புலால்யாக்கைபுரைபுரைகனியப்
 பொன்னெடுங்கோயிலாப்புகுந்தென்
னென்பெலாமுருக்கியெளியையாயாண்ட
 வீசனேமாசிலாமணியே
துன்பமேபிறப்பேயிறப்பொடுமயக்காந்
 † தொடக்கெலாமறுத்தநற்சோதீ
யின்பமேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
 னெங்கெழுந்தருளுவதினியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* மெத்தனே—மேற்பட்டவனே. † தொடக்கு பந்தம்.

திருவேசறவு.

சுட்டறிவொழித்தல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரும்புதருமனத்தேனையீர்த்தீர்த்தென்னென்புருக்கிக்
கரும்புதருசுவையெனக்குக்காட்டினையுன்கழலிணைக
ளொருங்குதிரையுலவுசடையுடையானேநரிகளெல்லாம்
* பெருங்குதிரையாக்கியவாறன்றேயுன்பேரருளே. 1

பண்ணார்ந்தமொழிமங்கைபங்காநின்னாளானார்க்
குண்ணார்ந்தவாரமுதேயுடையானேயடியேனை
மண்ணார்ந்தபிறப்பறுத்திட்டாள்வாய்நீவாவென்னக்
கண்ணாரவுய்ந்தவாறன்றேயுன்கழல்கண்டே. 2

ஆதமிலியான்பிறப்பிறப்பென்னுமருநரகி
லார்தமருமின்றியேயழுந்துவேற்காவாவென்
† றோதமலிநஞ்சுண்டவுடையானேயடியேற்குன்
பாதமலர்காட்டியவாறன்றேயெம்பரம்பரனே. 3

பச்சைத்தாளரவாட்டீபடர்சடையாய்பாதமல
‡ ருச்சத்தார்பெருமானேயடியேனையுய்யக்கொண்
டெச்சத்தார்சிறுதெய்வமேத்தாதேயச்சோவென்
சித்தத்தாறுய்ந்தவாறன்றேயுன்றிறநினைந்தே. 4

கற்றறியேன்கலைஞானங்கசிந்துருகேனாயிடினு
மற்றறியேன்பிறதெய்வம்வாக்கியலால்வார்கழல்வந்
துற்றிறுமாந்திருந்தேனெம்பெருமானேயடியேற்குப்
பொற்றவிசுநாய்க்கிடுமாறன்றேநின்பொன்னருளே. 5

பஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணாலிடர்ப்பட்டு
நஞ்சாயதுயர்கூரநடுங்குவேனின்னருளா

---

* பெருங்குதிரை—உத்தமலக்கணம்வாய்ந்த குதிரைகள் † ஓதம்—திரை ; ஆகுபெயராய்ப் பாற்கடலை யுணர்த்திற்று. ‡ உச்சத்தார்—தலையையுடைய அடியவர்.

* லுய்ஞ்சேனெம்பெருமானேயுடையானேயடியேனே
யஞ்சேலென்றாண்டவாறன்றேயம்பலத்தமுதே. 6

† என்பாலைப்பிறப்பறுத்திங்கிமையவர்க்குமறியவொண்ணாத்
தென்பாலைத்திருப்பெருந்துறையுறையுஞ்சிவபெருமா
னன்பானீகநெகவேபுகுந்தருளியாட்கொண்ட
தென்பாலேநோக்கியவாறன்றேயெம்பெருமானே. 7

மூத்தானேமூவாதமுதலானேமுடிவில்லா
‡ வோத்தானேபொருளானேயுண்மையுமாயின்மையுமாய்ப்
பூத்தானேபுகுந்திங்குப்புரள்வேனைக்கருணையினாற்
பேர்த்தேநீயாண்டவாறன்றேயெம்பெருமானே. 8

மருவினியமலர்ப்பாதமனத்தில்வளர்ந்துள்ளுருகத்
தெருவுதொறுமிகவலறிச்சிவபெருமானென்றேத்திப்
பருகியநின்பரங்கருணைத்தடங்கடலிற்படிவாமா
றருளெனக்கிங்கிடைமருதேயிடங்கொண்டவம்மானே. 9

நானேயோதவஞ்செய்தேன்சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
றேனாயின்னமுதுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
றானேவந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா
னூனாருயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்.

சிவானந்தமுதிர்வு.

திருவாரூரிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கமலத்தயனொடுமாலறியாதநெறியானே
கோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள்கூறாவெண்ணீறாடீ
யோங்கெயில்சூழ்திருவாரூருடையானேயடியேனின்
பூங்கழல்களவையல்லாதெவையாதும்புகழேனே. 1

* உய்ஞ்சேன் = உய்ந்தேன்; போலியாய் நின்றது † என்பாலை என்பாற்பட்ட, ஐ - சாரியை. ‡ ஒத்து = வேதாகமங்கள்.

சடையானே தழலாடீ தயங்குமூவிலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ * மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாயடியேனு
னுடையானே யுனையல்லாதுறுதுணை மற்றறியேனே. 2

உற்றாரையான்வேண்டேனூர்வேண்டேன் † பேர்வேண்டேன்
கற்றாரையான்வேண்டேன் கற்பனவுமினியமையுங்
குற்றாலத்தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
‡ கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருகவேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலாப்பத்து.

அநுபவமிடையீடுபடாமை.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

¶ ஓடுங்கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டுள்கசிந்து
தேடும்பொருளுஞ்சிவன்கழலேயெனத்தெளிந்து
கூடுமுயிருங்குமண்டையிடக்குனித்தடியே
னாடுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 1

நுடியே $ ரிடுகிடைத்தூய்மொழியார்தோணசையாற்
செடியேறு தீமைகளெத்தனையுஞ்செய்திடினு
முடியேன்பிறவேனெனைத்தனதாண்முயங்குவித்த
வடியேன்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 2

என்புள்ளுருக்கியிருவினையையீடழித்துத்
துன்பங்களைந்து †† துவந்துவங்கடீர்த்தென்னை
முன்புள்ளவற்றைமுழுதழியவுள்புகுந்த
வன்பின் 0 குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொ[ண்டன்றே]. 3

* மழ=இளமை. "மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள்." என்று தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக † பேர்=புகழ். கற்றா=கன்றையுடையபசு கன்று ஆ என்பன கற்றா என வலிந்து நின்றன. ¶ ஓடு=பிச்சபாத்திரம். கவந்தி=கோவணம். $ இடுகுஇடை=சுருங்கிய நுசுப்பு †† துவந்துவம்=நன்மை தீமை. 0 குலா=விளங்கும்.

குறியநெறியுங்குணமுமிலார்குழாங்கடமைப்
பிறியுமனத்தார் பிறவரியபெற்றியனைச்
செறியுங்கருத்திலுருத்தமுதாஞ்சிவபதத்தை
யறியுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 4

பேருங்குணமும்பிணிப்புறுமிப்பிறவிதனைத்
தூரும்பரிசுதுரிசறுத்துத்தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும்வகையாற்சிவன்கருணைத்தேன்பருகு
யாருங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 5

கொம்பிலரும்பாய்க்குவிமலராய்க்காயாகி
வம்புபழுத்துடலமாண்டிங்ஙன்போகாமே
நம்புமென்சிந்தைநணுகும்வண்ணநானணுகு
மம்பொன்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 6

மதிக்குந்திறலுடையவல்லரக்கன்றோணெரிய
மிதிக்குந்திருவடியென்றலைமேல்வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும்பசுபாசமொன்றுமிலோமெனக்களித்திங்
கதிர்க்குங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 7

* இடங்குங்கருமுருட்டேனப்பின்கானகத்தே
நடக்குந்திருவடியென்றலைமேனட்டமையாற்
கடக்குந்திறலைவர்கண்டகர்தம்வல்லாடை
யடக்குங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 8

† பாழ்செய்விளாவிப்பயனிலியாய்க்கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய்தவத்தாற் ‡ கிழியீடுநேர்பட்டுத்
தாட்செய்யதாமரைச்சைவனுக்கென்புன்றலையா
லாட்செய்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 9

கொம்மைவரிமுலைக்கொம்பனையாள்கூறனுக்குச்
செம்மைமனத்தாற்றிருப்பணிகள்செய்வேனுக்
கிம்மைதரும்பயனித்தனையுமீங்கொழிக்கு
மம்மைகுலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* இடக்கும் = மறைந்த, கரு = கரிய, முருடு = கொம்பினையுடைய, ஏனம்பின் = பன்றியின்பின்னே. † பாழ் செய் விளாவி = பாழாகிய வயலிற்சேர்ந்து ‡ கிழி = நிதிப்பொதி. சைவன் = பரமாசாரியர்.

அற்புதப்பத்து.

அநுபவமாற்றாமை.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையலாயிந்தமண்ணிடைவாழ்வெனுமாழியுளகப்பட்டுத்
தையலாரெனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநான்றலைதடுமாறாமே
பொய்யெலாம்விடத்திருவருடந்துதன்பொன்னடியிணைகாட்டி
மெய்யனாய்வெளிகாட்டிமுன்னின்றதோரற்புதம்மிளம்பேனே. 1

எய்ந்தமாமலரிட்டுமுட்டாததோரியல்பொடும்வணங்காதே
சாந்தமார்முலைத்தையனல்லாரொடுந்தலைதடுமாறாகிப்
போந்தியான்றுயர்புகாவணமருள்செய்துபொற்கழலிணைகாட்டி
வேந்தனாய்வெளியேயென்முனின்றதோரற்புதம்விளம்பேனே. 2

நடித்துமண்ணிடைப்பொய்யினைப்பலசெய்துநானெனதெனுமாயக்
கடித்தவாயிலேநின்றுமுன்வினைமிகக்கழறியேதிரிவேனைப்
பிடித்துமுன்னின்றப்பெருமறைதேடியவரும்பொருளடியேனை
* யடித்தடித்துவக்காரமுன்றீற்றியவற்புதமறியேனே. 3

பொருந்துமிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையாதுபொய்களேபுகன்றுபோய்க்
கருங்குழலினார்கண்களாலேறுண்டுகலங்கியேகிடப்பேனைத்
திருந்துசேவடிச்சிலம்பவைசிலம்பிடத்திருவொடுமகலாதே
யருந்துணைவனாயாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே. 4

† மாடுஞ்சுற்றமுமற்றுளபோகமுமங்கையர்தம்மோடுங்
கூடியங்குளகுணங்களாலேறுண்டுகுலாவியேதிரிவேனை
வீடுதந்தென்றன்வெந்தொழில்வீட்டிடமென்மலர்க்கழல்காட்டி
யாடுவித்தெனதகப்புகுந்தாண்டதோரற்புதமறியேனே. 5

வணங்குமிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையாதுமங்கையர்தம்மோடும்
பிணைந்துவாயிதழ்ப்பெருவெள்ளத்தழுந்திநான்பித்தனாய்த்திரிவேனைக்
குணங்களுங்குறிகளுமிலாக்குணக்கடல் ‡ கோமளத்தொடுங்கூடி
யிணைந்துவந்தெனையாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே. 6

---

* அடித்து அடித்து, அக்காரம் - சருக்கரைக் கட்டியை, முன்- முன்னே, தீற்றிய - ஊட்டிய. † மாடு - பொன். ‡ கோமளம் - பாக ந்க் கொடியாகிய உமாதேவியார்.

இப்பிறப்பினிலிணைமலர்கொய்துநானியல்பொடஞ்செழுத்தோதி
தப்பிலாதுபொற்கழல்களுக்கிடாதுநான்றடமுலையார்தங்கண் [த்
மைப்புலாங்கண்ணா * லேறுண்டுகிடப்பேனைமலரடியிணைகாட்டி
யப்பனென்னைவந்தாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே. 7

ஊசலாட்டுமிவ்வுடலுயிராயினவிருவினையறுத்தென்னை
யோசையாலுணர்வார்க்குணர்வரியவனுணர்வுதந்தொளியாக்கிப்
பாசமானவைபற்றறுத்துயர்ந்ததன்பரம்பெருங்கருணையா
லாசைதீர்த்தடியாரடிக்கூட்டியவற்புதமறியேனே. 8

பொச்சையானவிப்பிறவியிற்கிடந்துநான்புழுத்தலைநாய்போல
விச்சையாயினவேழையர்க்கேசெய்தங்கிணங்கியேதிரிவேனை
யிச்சகத்தரியயனுமெட்டாததன்விரைமலர்க்கழல்காட்டி
யச்சனென்னையுமாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே. 9

செறியுமிப்பிறப் பிறப்பிவைநினையாதுசெறிகுழலார்செய்யுங்
கிறியுங்கீழ்மையுங்கெண்டையங்கண்களுமுன்னியேகிடப்பேனை
யிறைவனெம்பிரானெல்லையில்லாததன்னிணைமலர்க்கழல்காட்டி
யறிவுதந்தெனையாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னிப்பத்து.

சிவவிளைவு.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்றென்பெருந்துறைநாயகன்
† மூவராலுமறியொணாமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்
யாவராயினுமன்பரன்றியறியொணாமலர்ச்சோதியான்
றூயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிச்சுடருமே. 1

அட்டமூர்த்தியழகனின்னமுதாயவானந்தவெள்ளத்தான்
‡ சிட்டன்மெய்ச்சிவலோகநாயகன்றென்பெருந்துறைச்சேவகன்

---

* ஏறுண்டு—தைக்கப்பட்டு. † மூவர்—பிரம விட்டுணு உருத்திரர் என்னு மும்மூர்த்திகள். ‡ சிட்டன்—மேலானவன்.

மட்டுவார்குழன்மங்கையாளையோர்பாகம்வைத்தவழகன்றன்
வட்டமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே. 2

நங்கைமீரெனைநோக்குமின்னங்கணாதனம்பணிகொண்டவன்
றெங்குசோலைகள்சூழ்பெருந்துறைமேயசேவகனாயகன் [வான்
மங்கைமார்கையில்வளையுங்கொண்டெம்முயிருங்கொண்டெம்பணிகொள்
பொங்குமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னியன்னிப்பொலியுமே. 3

பத்தர்சூழப்பராபரன்பாரில்வந்துபார்ப்பானெனச்
* சித்தர்சூழச்சிவபிரான்றில்லைமூதூர்நடஞ்செய்வா
† னெத்தனாகிவந்தில்புகுந்தெமையாளுங்கொண்டெம்பணிகொள்வான்
வைத்தமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே. 4

மாயவாழ்க்கையைமெய்யென்றெண்ணிமதித்திடாவகைநல்கினான்
வேயதோளுமைபங்கனெங்கடிருப்பெருந்துறைமேவினான்
காயத்துள்ளமுதூறவூறநீகண்டுகொள்ளென்றுகாட்டிய
சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே. 5

சித்தமேபுகுந்தெம்மையாட்கொண்டுதீவினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்திதந்துதன்பொற்கழற்கணேபன்மலர்கொய்துசேர்த்தலு
முத்திதந்திந்தமூவுலகுக்குமப்புறத்தெமைவைத்திடு
மத்தன்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே. 6

பிறவியென்னுமிக்கடலைநீந்தத்தன்பேருடந்தருளினா
னறவையென்றடியார்கடங்களருட்குழாம்புகவிட்டுநல்
லுறவுசெய்தெனையுய்யக்கொண்டபிரான்றனுண்மைப்பெருக்கமாந்
திறமைகாட்டியசேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே. 7

புழுவினாற்பொதிந்திடுகுரம்பையிற்பொய்தனையொழிவித்திடு
மெழில்கொள்சோதியெம்மீசனெம்பிரானென்னுடையப்பனென்றென்று
தொழுதகையினராகித்தூய்மலர்க்கண்கணீர்மல்குந்தொண்டர்க்கு
வழுவிலாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே. 8

வம்பனாய்த்திரிவேனைவாவென்றுவல்வினைப்பகைமாய்த்திடு
மும்பரானுலகூடறுத்தப்புறத்தனாய்நின்றவெம்பிரா
‡ னன்பரானவர்க்கருளிமெய்யடியார்கட்கின்பந்தழைத்திடுஞ்
செம்பொன்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே. 9

முத்தனைமுதற்சோதியைமுக்கணப்பனைமுதல்வித்தினைச்
சித்தனைச்சிவலோகனைத்திருநாமம்பாடித்திரிதரும்

* சித்தர்—யோக சித்தர். † எத்தன்—வஞ்சகன். ‡ அன்பர்—இன்வறுகை.

பத்தர்காளிங்கேவம்மினீருங்கள்பாசந்தீரப்பணிமினோ
சித்தமார்தருஞ்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவார்த்தை.

அறிவித்தன்புறுதல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதிவர்பாகன்மறைபயின்ற
வாசகன்மாமலர்மேயசோதி
கோதில்பரங்கருணையடியார்
குலாவுநீதிகுணமாகநல்கும்
போதலர்சோலைப்பெருந்துறையெம்
புண்ணியன்மண்ணிடைவந்திழிந்
தாதிப்பிரமம்வெளிப்படுத்த
வருளறிவாரெம்பிரானாவாரே. 1

மாலயன்வானவர்கோனும்வந்து
வணங்கவவர்க்கருள்செய்தவீசன்
ஞாலமதனிடைவந்திழிந்து
நன்னெறிகாட்டிநலந்திகழுங்
கோலமணியணிமாடநீடு
குலாவு * மிடவைமடநல்லாட்குச்
சீலமிகக்கருணையளிக்குந்
திறமறிவாரெம்பிரானாவாரே. 2

அணிமுடியாதியமரர்கோ
னானந்தக்கூத்த † னறுசமயம்
பணிவகைசெய்து ‡ படவதேறிப்
பாரொடுவிண்ணும்பரவியேத்தப்

---

* இடவை=திருவிடைமருதூர். மரூஉமொழியாய் நின்றது.
† அறுசமயமாவன–சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என்பனவாம். ‡ படவது=தெப்பம். அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி.

பிணிகெடநல்கும்பெருந்துறையெம்
பேரருளாளன்பெண்பாலுகந்து
மணிவலைகொண்டுவான்மீன்விசிறும்
வகையறிவாரெம்பிரானாவாரே.

வேடுருவாகிமகேந்திரத்து
மிகுகுறைவானவர்வந்துதன்னைத்
தேடவிருந்தசிவபெருமான்
சிந்தனைசெய்தடியோங்களுய்ய
வாடலமர்ந்தபரிமாவேறி
யையன்பெருந்துறையாதியந்நா
* ளேடர்களையெங்குமாண்டுகொண்ட
வியல்பறிவாரெம்பிரானாவாரே.

வந்திமையோர்கள்வணங்கியேத்த
மாக்கருணைக்கடலாயடியார்
பந்தனைவிண்டறநல்குமெங்கள்
பரமன்பெருந்துறையாதியந்நா
ளுந்துதிரைக்கடலைக்கடந்தன்
றோங்குமதிலிலங்கையதனிற்
† பந்தணைமெல்விரலாட்கருளும்
பரிசறிவாரெம்பிரானாவாரே.

வேவத்திரிபுரஞ்செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க்கடிநாய்கள்சூழ
வேவற்செயல்செய்யுந்தேவர்முன்னே
யெம்பெருமான்றானியங்குகாட்டி
‡ லேவுண்டபன்றிக்கிரங்கியீச
னெந்தைபெருந்துறையாதியன்று
கேவலங்கேழலாய்ப்பால்கொடுத்த
¶ கிடப்பறிவாரெம்பிரானாவாரே.

நாதமுடையதோர்நற்கமலப்
போதினினண்ணியநன்னுதலா
ரோதிப்பணிந்தலர்தூவியேத்த
வொளிவளர்சோதியெம்மீசன்மன்னும்

* ஏடர்கள் = தோழர்கள். † விரலாள் என்றது இராவணன்மனைவியாகிய வண்டோதரியை யுணர்த்திநிற்று. ‡ ஏ உண்ட = அம்பினாற் கொல்லப்பட்ட ¶ கிடப்பு = உண்மை.

போதலர்சோலைப்பெருந்துறையெம்
புண்ணியன்மண்ணிடைவந்துதோன்றிப்
பேதங்கெடுத்தருள்செய்பெருமை
யறியவல்லாரெம்பிரானாவாரே. 7

பூவலர்கொன்றையமாலைமார்பன்
போருகிர் * வன்புலிகொன்றவீரன்
மாதுநல்லாளுமைமங்கைபங்கன்
வண்பொழில்சூழ்தென்பெருந்துறைக்கோ
னேதில்பெரும்புகழெங்களீச
னிருங் † கடல்வாணற்குத்தீயிற்றோன்று
‡ மோவியமங்கையர்தோள்புணரு
மூருவறிவாரெம்பிரானாவாரே. 8

தூவெள்ளைநீறணியெம்பெருமான்
சோதிமகேந்திரநாதன்வந்து
தேவர்தொழும்பதம்வைத்தவீசன்
றென்னன்பெருந்துறையாளியன்று
காதல்பெருகக்கருணைகாட்டித்
தன்கழல்காட்டிச்சிந்துருகக்
கேதங்கெடுத்தென்னையாண்டருளுங்
¶ கிடப்பறிவாரெம்பிரானாவாரே. 9

அங்கணனெங்களமரர்பெம்மா
னடியார்க்கமுதனவனிவந்த
வெங்கள்பிரானிரும்பாசந்தீர
விகபரமாயதோரின்பமெய்தச்
சங்கங்கவர்ந்துவண்சாத்தினோடுஞ்
சதுரன்பெருந்துறையாளியன்று
மங்கையர்மல்குமதுரைசேர்ந்த
வகையறிவாரெம்பிரானாவாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* வன்புலி கொன்றதாவது தாருகா வனத்து இருடிகள் செய்தஅபி சார வேள்வியினின்றுந் தோன்றிய புலியை யுரித்து அதன்றோலைத்தரித் தமையாம். † கடல்வாணன்—வருணன். ‡ ஓவியம்—பாவை. ¶ கிடப்பு

எண்ணப்பதிகம்.

ஒழியாவின்பத்துவகை.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாருருவாயபிறப்பறவேண்டும்பத்திமையும்பெறவேண்டுஞ்
சீருருவாயசிவபெருமானேசெங்கமலமலர்போ
வாருருவாயவென்னாரமுதேயுன்னடியவர்தொகைநடுவே
யோருருவாயநின்றிருவருள்காட்டியென்னையுமுய்யக்கொண்டருளே. 1

உரியேனல்லேனுனக்கடிமையுன்னைப்பிரிந்திங்கொருபொழுதுந்
தரியேனாயேனின்னதென்றறியேன்சங்கராகருணையினாற்
பெரியோனொருவன்கண்டுகொளென்றுன்பெய்கழலடிகாட்டிப்
பிரியேனென்றென்றருளியவருளும்பொய்யோவெங்கள்பெருமானே. 2

என்பேயுருகநின்னருளளித்துன்னிணைமலரடிகாட்டி
முன்பேயென்னையாண்டுகொண்டமுனிவாமுனிவர்முழுமுதலே
யின்பேயருளியெனையுருக்கி * யுயிருண்கின்றவெம்மானே
நண்பேயருளாயென்னுயிர்நாதாநின்னருணாணே. 3

† பத்திலனேனும்பணிந்திலனேனுமுன்னுயர்ந்தபைங்கழல்காணப்
பித்திலனேனும்பிதற்றிலனேனும்பிறப்பறுப்பாயெம்பெருமானே
முத்தனையானேமணியனையானேமுதல்வனேமுறையோவென்
றெத்தனையானும்யான்றொடர்ந்துன்னையினிப்பிரிந்தாற்றேனே. 4

காணுமதொழிந்தேனின்றிருப்பாதங்கண்டுகண்களிகூரப்
‡ பேணுமதொழிந்தேன்பிதற்றுமதொழிந்தேன்பின்னையெம்பெருமானே
தாணுவேயழிந்தேனின்னினைந்துருகுந்தன்மையென்புன்மைகளாற்
காணுமதொழிந்தேனீயினிவரினுங்காணவுநாணுவனே. 5

பாற்றிருநீற்றெம்பரமனைப்பரங்கருணையோடுமெதிர்ந்து
தோற்றிமெய்யடியார்க்கருட்டுறையளிக்குஞ்சோதியைநீதியிலேன் [ளே
போற்றியென்னமுதேயெனநினைந்தேத்திப்புகழ்ந்தழைத்தலறிஎன்னுள்
யாற்றுவனாகவுடையவனேயெனையாவவென்றருளாயே. 6

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* உயிர் உண்கின்ற—தற்போதத்தை விழுங்குகின்ற. † பத்து—ஆசை ‡ பேணுமது—விரும்புவது.

யாத்திரைப்பத்து.

அநுபவாதீதமுரைத்தல்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்சென்னிமன்னனெம்புயங்கப்பெருமான்சிறியோமை
ஓவாதுள்ளங்கலந்துணர்வாயுருக்கும்வெள்ளக்கருணையினா
லாவாவென்னப்பட்டன்பாயாட்பட்டீர்வந்தொருப்படுமின்
போவோங்காலம்வந்ததுகாண்பொய்விட்டுடையான்கழல்புகவே. 1

புகவேவேண்டாபுலன்களினீர்புயங்கப்பெருமான்பூங்கழல்கண்
மிகவேநினைமின்மிக்கவெல்லாம்வேண்டாபோகவிடுமின்கள்
நகவேஞாலத்துள்புகுந்துநாயேயனையநமையாண்ட
தகவேயுடையான்றனைச்சாரத்தளராதிருப்பார்தாந்தாமே. 2

தாமேதமக்குச்சுற்றமுந்தாமேதமக்குவிதிவகையும்
யாமாரெமதார்பாசமாரென்னமாயமிவைபோகக்
கோமான்பண்டைத்தொண்டரொடுமவன்றன்குறிப்பேகுறிக்கொண்டு
போமாறமைமின்பொய்நீக்கிப்புயங்கனாள்வான்பொன்னடிக்கே. 3

அடியாரானீரெல்லீருமகலவிடுமின்விளையாட்டைக்
கடிசேரடியேவந்தடைந்துகடைக்கொண்டிருமின்றிருக்குறிப்பைச்
செடிசேருடலைச்செலநீக்கிச்சிவலோகத்தேநமைவைப்பான்
* பொடிசேர்மேனிப்புயங்கன்றன்பூவார்கழற்கேபுகவிடுமே. 4

விடுமின்வெகுளிவேட்கைநோய்மிகவோர்காலமினியில்லை
யுடையானடிக்கீழ்ப்பெருஞ்சாத்தோடுடன்போவதற்கேயொருப்படுமி
னடைவோநாம்போய்ச்சிவபுரத்துளணியார்கதவதடையாமே
புடைபட்டுருகிப்போற்றுவோம்புயங்கனாள்வான்புகழ்களையே. 5

புகழ்மின்றொழுமின்பூப்புனைமின் † புயங்கன்றாளேபுந்திவைத்திட்
டிகழ்மினெல்லாவல்லலையுமினியோரிடையூறடையாமே
திகழுஞ்சீரார்சிவபுரத்துச்சென்றுசிவன்றாள்வணங்கிநா
நிகழுமடியார்முன்சென்றுநெஞ்சமுருகிநிற்போமோ. 6

---

* பொடி - பாவங்களைப் பொடியாக்குவது; திருநீறு. † புயங்கன்- சர்ப்பாபரணன். புய-மார்பிலெல், கம் - சஞ்சரிப்பது; பாம்பு.

நிற்பார்நிற்கநில்லாவுலகினில்லோமினிநாஞ்செல்வோமே
பொற்பாலொப்பாந்திருமேனிப்புயங்கனாள்வான்பொன்னடிக்கே
நிற்பீரெல்லாந்தாழாதேநிற்கும்பரிசேயொருப்படுமின்
பிற்பானின்று * பேழ்கணித்தாற்பெறுதற்கரியன்பெருமானே. 7

பெருமான்பேரானந்தத்துப்பிரியாதிருக்கப்பெற்றீர்கா
ளருமாலுற்றுப்பின்னைநீரம்மாவழுங்கியரற்றாதே
திருமாமணிசேர்திருக்கதவந்திறந்தபோதேசிவபுரத்துத்
திருமாலறியாத்திருப்புயங்கன்றிருத்தாள்சென்றுசேர்வோமே. 8

சேரக்கருதிச்சிந்தனையைத்திருந்தவைத்துச்சிந்திமின்
போரிற்பொலியும்வேற்கண்ணாள்பங்கன்புயங்கனருளமுத
மாரப்பருகியாராதவார்வங்கூரவழுந்துவீர்
† போரப்புரிமின்சிவன்கழற்கேபொய்யிற்கிடந்துபுரளாதே. 9

புரள்வார்தொழுவார்புகழ்வாராயின்றேவந்தாளாகாதீர்
மருள்வீர்பின்னைமதிப்பாரார்மதியுங்கலங்கிமயங்குவீர்
தெருள்வீராகிலிதுசெய்மின்சிவலோகக்கோன்றிருப்புயங்க
னருளார்பெறுவாரகலிடத்தே ‡ யந்தோவந்தோவந்தோவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையெழுச்சி.

பிரபஞ்சப்போர்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாளேந்துமையர்நாதப்பறையறைமின்
¶ மானமாவேறுமையர்மதிவெண்குடைகவிமின்
ஆனநீற்றுக்கவச ¶ மடையப்புகுமின்கள்
வானவூர்கொள்வோநாமாயப்படைவாராமே. 1

தொண்டர்காடூசிசெல்லீர்பத்தர்காள்சூழப்போகீ
ரொண்டிறல்யோகிகளேபேரணியுந்தீர்க
டிண்டிறற்சித்தர்களேகடைக்கூழைசென்மின்க
ளண்டர்நாடாள்வோநாமல்லற்படைவாராமே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பேழ் கணித்தால் - விழித்தால். † போர - மிக. ‡ அந்தோ- ஐயோ ! ¶ மானம் மா - பெருமையாகிய யானை. ¶ அடைய - ஒருசேர.

திருவெண்பா.

அணைந்தோர்தன்மை.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்யவினையிரண்டும்வெந்தகலமெய்யுருகிப்
பொய்யும்பொடியாகாதென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார்பெருந்துறையான்றேனுந்துசெந்தீ
மருவாதிருந்தேன்மனத்து. 1

ஆர்க்கோவரற்றுகோவாடுகோபாடுகோ
பார்க்கோபரம்பரனேயென்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
வானந்தமாலேற்றுமத்தன்பெருந்துறையான்
றானென்பாராரொருவர்தாழ்ந்து. 2

செய்தபிழையறியேன்சேவடியேகைதொழுதே
யுய்யும்வகையினுயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந் * துறையுள்வேன்மடுத்தென்சிந்தனைக்கேகோத்தான்
பெருந்துறையின்மேயபிரான். 3

முன்னைவினையிரண்டும்வேரறுத்துமுன்னின்றான்
பின்னைப்பிறப்பறுக்கும்பேராளன்—றென்னன்
பெருந்துறையின்மேயபெருங்கருணையாளன்
வருந்துயரந்தீர்க்குமருந்து. 4

† அறையோவறிவார்க்கனைத்துலகுமீன்ற
மறையோனுமாலுமால்கொள்ளு—மிறையோன்
பெருந்துறையுண்மேயபெருமான்பிரியா
திருந்துறையுமென்னெஞ்சத்தின்று. 5

பித்தென்னையேற்றும்பிறப்பறுக்கும்பேச்சரிதா
மத்தமேயாக்கும்வந்தென்மனத்தை—யத்தன்
பெருந்துறையானாட்கொண்டுபேரருளானெனக்கு
மருந்திறவாப்பேரின்பம்வந்து. 6

---

* உறையுள்வேல் – உறையின்கணுள்ள வேலாயுதம். இது மலமாயா கன்மங்களை வீட்டற்கு ஞானசத்தியைப் பிரயோகஞ்செய்த உண்மையை விளக்கும் என்க. † அறையோ – முறையோ.

வாராவழியருளிவந்தெனக்குமாறின்றி
யாராவமுதாயமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென்பெருந்துறையானென்சிந்தைமேய
வொருத்தன்பெருக்குமொளி. 7

யாவர்க்குமேலாமளவிலாச்சீருடையான்
யாவர்க்குங்கீழாமடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியாவின்பத்துள்வைத்தாய்க்கென்னெம்பெருமான்
மற்றறியேன்செய்யும்வகை. 8

* மூவருமுப்பத்துமூவருமற்றொழிந்த
தேவருங்காணாச்சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தேவந்திழிந்தவார்கழல்கள்வந்திக்க
மெய்யகத்தேயின்பமிகும். 9

இருந்தென்னையாண்டானிணையடியேசிந்தித்
திருந்திரந்துகொண்ணெஞ்சேயெல்லாந்—தருங்காண்
பெருந்துறையின்மேயபெருங்கருணையாளன்
மருந்துருவாயென்மனத்தேவந்து. 10

இன்பம்பெருக்கியிருளகற்றியெஞ்ஞான்றுந்
துன்பந்தொடர்வறுத்துச்சோதியா—யன்பமைத்துச்
சீரார்பெருந்துறையானென்னுடையசிந்தையே
யூராகக்கொண்டானுவந்து. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாயநான்மறை.

அநுபவத்துக்கையமின்மையுரைத்தல்.

திருப்பெருந்துறையிலருளிச்செயப்பட்டது.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாயநான்மறையும்பாலணுகாமாலயனுங்
கண்டாருமில்லைக்கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங்கோகழியெங்கோமாற்குநெஞ்சமே
யுண்டாமோகைம்மாறுரை. 1

* மூவர்—மும்மூர்த்திகள். முப்பத்து மூவராவார்—ஆதித்தர் பன்னிருவரும். அசுவினிதேவர் இருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், வசுக்கள் எண்மரும் ஆகிய முப்பத்து மூவராம்.

* உள்ளமலமூன்றுமாயவுகுபெருந்தேன்
வெள்ளந்தரும்பரியின்மேல்வந்த—வள்ளன்
மருவும்பெருந்துறையைவாழ்த்துமின்கள்வாழ்த்தக்
கருவுங்கெடும்பிறவிக்காடு. 2

காட்டகத்துவேடன்கடலில்வலைவாண
ஞட்டிற்பரிப்பாகனம்வினையை—வீட்டி
யருளும்பெருந்துறையானங்கமலபாத
மருளுங்கெடநெஞ்சேவாழ்த்து. 3

வாழ்ந்தார்களாவாரும்வல்வினையைமாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகமேத்தத்தகுவாருஞ்—சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சியேத்துந்திருவார்பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சியேத்துநமர். 4

நண்ணிப்பெருந்துறையைநம்மிடர்கள்போயகல
வெண்ணியெழுகோகழிக்காசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோடுத்தரகோசமங்கைமன்னிக்
கழியாதிருந்தவனைக்காண். 5

காணுங்காணங்களெல்லாம்பேரின்பமெனப்
பேணுமடியார்பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானைநெஞ்சேபெருந்துறையிலென்றும்
பிரியானைவாயாரப்பேசு. 6

பேசும்பொருளுக்கிலக்கிதமாம்பேச்சிறந்த
மாசின்மணியின்மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையேயென்றுபிறப்பறுத்தேனல்ல
மருந்தினடியென்மனத்தேவைத்து. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையாட்சி.

சிவோபாதியொழிதல்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்களிரண்டுமவன்கழல்கண்டுகளிப்பனவாகாதே
காரிகையார்கடம்வாழ்விலென்வாழ்வுகடைப்படுமோகாதே

* உள்ள மலம் மூன்றும்—அநாதி நித்தியமாய் (முக்காலத்தும்) உள்ள ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னு மும்மலங்களும்.

மண்களில்வந்துபிறந்திடுமாறுமறந்திடுமாகாதே
மாலறியாமலர்ப்பாதமிரண்டும்வணங்குதுமாகாதே
பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல்பயின்றிடுமாகாதே
பாண்டிநன்னாடுடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே
விண்களிகூர்வதோர் * வேதகம்வந்துவெளிப்படுமாகாதே
மீன்வலைவீசியகானவன்வந்துவெளிப்படுமாயிடிலே.

ஒன்றினொடொன்றுமோரைந்தினொடைந்துமுயிர்ப்பதுமாகாதே
யுன்னடியாரடியாரடியோமெனவுய்ந்தனவாகாதே
கன்றைநினைந்தெழுதாயெனவந்தகணக்கதுவாகாதே
காரணமாகுமனாதிகுணங்கள்கருத்துறுமாகாதே
நன்றிதுதீதெனவந்தநடுக்கநடந்தனவாகாதே
நாமுமேலாமடியாருடனேசெலநண்ணுதுமாகாதே
யென்றுமெனன்புநிறைந்தபராவமுதெய்துவதாகாதே
யேறுடையானெனையாளுடைநாயகனென்னுள்புகுந்திடிலே.

பந்தவிகாரகுணங்கள்பறிந்துமறிந்திடுமாகாதே
பாவனையாயகருத்தினில்வந்தபராவமுதாகாதே
யந்தமிலாதவகண்டமுநம்முளகப்படுமாகாதே
யாதிமுதற்பரமாயபரஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே
செந்துவர்வாய்மடவாரிடரானவைசிந்திடுமாகாதே
சேலனகண்களவன்றிருமேனிதிளைப்பனவாகாதே
யிந்திரஞாலவிடர்ப்பிறவித்துயரேகுவதாகாதே
யென்னுடைநாயகனாகியவீசனெதிர்ப்படுமாயிடிலே. 3

என்னணியார்முலையாகமளைந்துடனின்புறுமாகாதே
யெல்லையின்மாக்கருணைக்கடலின்றினிதாடுதுமாகாதே
நன்மணிநாதமுழங்கியெனுள்ளுறநண்ணுவதாகாதே
நாதனணித்திருநீற்றினைநித்தலுநண்ணுவதாகாதே
மன்னியவன்பரிலென்பணிமுந்துறவைகுவதாகாதே
மாமறையுமறியாமலர்ப்பாதம்வணங்குதுமாகாதே
யின்னியற்செங்கழுநீர்மலரென்றலையெய்துவதாகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானருளீசனெழுந்தருளப்பெறிலே. 4

மண்ணினின்மாயைமதித்துவகுத்தமயக்கறுமாகாதே
வானவருமறியாமலர்ப்பாதம்வணங்குதுமாகாதே

* வேதகம் = வேறுபடுத்தல். ஆகாதே என்றதன்கண் ஏகாரங்கள் தேற்றப் பொருளின்கண் வந்தன.

கண்ணிலிகாலமனைத்தினும்வந்தகலக்கறுமாகாதே
காதல்செயுமடியார்மனமின்றுகளித்திடுமாகாதே
பெண்ணலியாணெனநாமெனவந்திணக்கறுமாகாதே
பேரறியாதவனேகபவங்கள்பிழைத்தனவாகாதே
* யெண்ணிலியாகியசித்திகள்வந்தெனையெய்துவதாகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானருளீசனெழுந்தருளப்பெறிலே. 5

பொன்னியலுந்திருமேனிவெண்ணீறுபொலிந்திடுமாகாதே
பூமழைமாதவர்கைகள்குவிந்துபொழிந்திடுமாகாதே
மின்னியனுண்ணிடையார்கள்கருத்துவெளிப்படுமாகாதே
வீணைமுரன்றெழுமோசையிலின்பமிகுத்திடுமாகாதே
தன்னடியாரடியென்றலைமீதுதழைப்பனவாகாதே
தானடியோமுடனேயுயவந்துதலைப்படுமாகாதே
யின்னியமெங்குநிறைந்தினிதாகவியம்பிடுமாகாதே
யென்னைமுனாளுடையீசனெனத்தனெழுந்தருளப்பெறிலே. 6

சொல்லியலாதெழுதுமணியோசைசுவைதருமாகாதே
துண்ணெனவென்னுளமன்னியசோதிதொடர்ந்தெழுமாகாதே
பல்லியல்பாயபரப்பறவந்தபராபரமாகாதே
பண்டறியாதபராநுபவங்கள்பரந்தெழுமாகாதே
வில்லியனன்னுதலார்மயலின்றுவிளைந்திடுமாகாதே
விண்ணவரும்மறியாதவிழுப்பொருளிப்பொருளாகாதே
யெல்லையிலாதனவெண்குணமானவையெய்திடுமாகாதே
யிந்துசிகாமணியெங்களையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே. 7

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணம்மோடுசலித்திடுமாகாதே
யங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயையடங்கிடுமாகாதே
யாசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவாநுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே

---

* எண்ணிலாத சித்திகளாவன—அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் அட்டமா சித்திகளும், ஆனந்தமுறல், மதியமுதமுண்டுபசிதீரல், ஆகருடணம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், வசியம், இரசவாதம், வயத்தம்பம், தம்பனம் மோகனம் என்னுங்குணசித்திகளும், சாந்தி, பிராசாந்தி, தீத்தி, பிரசாதம் என்பவும், ஐம்பூதசித்திகளுமாம்.

யெங்குநிறைந்தமுதூறுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
யீறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தமாலை.

சிவாநுபவவிருப்பம்.

தில்லையிலருளிச்செயப்பட்டது.

ஆசியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னேரனையபூங்கழல்களடைந்தார்கடந்தார்வியனுலகம்
பொன்னேரனையமலர்கொண்டுபோற்றாநின்றாரமரரெல்லாங்
கன்னேரனையமனக்கடையாய்க்கழிப்புண்டவலக்கடல்வீழ்ந்த
வென்னேரனையேனினியுன்னைக்கூடும்வண்ணமியம்பாயே. 1
என்னாலறியாப்பதந்தந்தாயானதறியாதேகெட்டே
னுன்னாலொன்றுங்குறைவில்லையுடையாயடிமைக்காரென்பேன்
பன்னாளுன்னைப்பணிந்தேத்தும்பழையவடியரொடுங்கூடா
தென்னாயகமேபிற்பட்டிங்கிருந்தேனோய்க்குவிருந்தாயே. 2
சீலமின்றிநோன்பின்றிச்செறிவேயின்றியறிவின்றித்
தோலின்பாவைக்கூத்தாட்டாய்ச்சுழன்றுவிழுந்துகிடப்பேனை
மாலுங்காட்டிவழிகாட்டிவாராவுலகநெறியேறக்
கோலங்காட்டியாண்டானைக்கொடியேனென்றோகூடுவதே. 3
கெடுவேன்கெடுமாகெடுகின்றேன்கேடிலாதாய்பழிகொண்டாய்
படுவேன்படுவதெல்லாநான்பட்டாற்பின்னைப்பயனென்னே
* கொடுமாநரகத்தழுந்தாமேகாத்தாட்கொள்ளுங்குருமணியே
நடுவாய்நில்லாதொழிந்தக்கானன்றேயெங்கணாயகமே. 4
தாயாய்முலையைத்தருவானேதாராதொழிந்தாற்சவலையாய்
நாயேன்கழிந்துபோவேனோநம்பியினித்தானல்குதியே.

---

* கொடுமா நரகங்களாவன—சூகரம், இரௌரவம், உரோதம், தாலம் விசசனம், மகாச்சுவாலம், தபத்தகும்பம், இலவணம், விலோகிதம், உதிராம்பம், வைதரணி, கிருமிசம், கிருமிபோசனம், அசிபத்திரவனம், கிருட்டிணம், இலாலாபக்கம், பூயவசம், அக்கினிச்சுவாலம், அதச்சிரம், சந்தமிசம், கிருட்டிணசூத்திரம், தமசு, அவீசி, சுவபோசனம், அப்பிரதிஷ்டம் முதலியவைகளாம்.

தாயேயென்றுன்றாளடைந்தேன்றயாநீயென்பாலில்லையே
நாயேனடிமையுடனாகவாண்டாய்நான்றான்வேண்டாவோ. 5

கோவேயருளவேண்டாவோகொடியேன்கெடவேயமையுமே
யாவாவென்றுவிடிலென்னையஞ்சேலென்பாராரோதான்
சாவாரெல்லாமென்னளவோதக்கவாறன்றென்னாரோ
தேவேதில்லைநடமாடதிகைத்தேனினித்தான்றேற்றாயே. 6

நரியைக்குதிரைப்பரியாக்கிஞாலமெல்லாநிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன்மதுரையெல்லாம்பிச்சதேற்றும்பெருந்துறையா
யரியபொருளே * யவநாசியப்பாபாண்டிவெள்ளமே
தெரியவரியபரஞ்சோதிசெய்வதொன்றுமறியேனே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சோப்பதிகம்.

அநுபவவழியறியாமை.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடுமுயல்வேனைப்
பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள் † பாறும்வண்ணஞ்
‡ சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வத்தனெனக்கருளியவாறார்பெறுவா ¶ ரச்சோவே. 1

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகள்சேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணங்
குறியொன்றுமில்லாதகூத்தன்றன்கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. 2

பொய்யெல்லாமெய்யென்றுபுணர்முலையார்போகத்தே
மையலுறக்கடவேனைமாளாமேகாத்தருளித்

---

* அவநாசீ—ஓர் திருப்பதி. † பாறும்—ஓடும். ‡ சித்தமலம்—ஆன்மாவினது பாசம். ¶ அச்சோ—இது என்ன அதிசயம்.

ஐயவிடங்கொண்டபிரான்றன்கழலேசேரும்வண்ண
மையனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

மண்ணதனிற்பிறந்தெய்த்துமாண்டுவிழக்கடவேனை
யெண்ணமிலாவன்பருளியெனையாண்டிட்டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீறணிவித்துத்தூய்நெறியேசேரும்வண்ண
மண்ணலெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

பஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணாலிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாயதுயர்கூரநிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேனுனுடையானேயடியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென்றருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

வெந்துவிழுமுடற்பிறவிமெய்யென்றுவினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழ * கோல்வளையார்குவிமுலைமேல்வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத்தெனையாண்டுபரிசறவென்றுரிசுமறுத்
தந்தமெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

தையலார்மையலிலேதாழ்ந்துவிழக்கடவேனைப்
பையவேகொடுபோந்துபாசமெனுந் ‡ தாளுருவி
யுய்யநெறிகாட்டுவித்திட்டோங்காரத்துட்பொருளை
யையனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

சாதல்பிறப்பென்னுந்தடஞ்சுழியிற்றடுமாறிக்
காதலின்மிக்கணியிழையார்கலவியிலேவிழுவேனை
மாதொருகூறுடையபிரான்றன்கழலேசேரும்வண்ண
மாதியெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

செம்மைநலமறியாதசிதடரொடுந்திரிவேனை
மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்றா
¶ னம்மையுமோர்பொருளாக்கிநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம் முற்றுப்பெற்றது.

---

* கோல் = சங்கு, அழகிய. † யார் என்பது ஆரெனவிகாரப்பட்
டின்றது. ‡ தாள் = விலங்கு. ¶ அம்மை = மறுமையாகிய பேரின்பவீ(

சிவபுராணம்.

இத்திருப்பாசுரத்தின் திருநாமம் சிவபுராணத்தகவல் என்றுபற்பல பிரதிகளினும், திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணம் உத்தரகோசமங்கைப் புராணம் முதலிய நூல்களினும் வரையப் பட்டும், கூறப்பட்டும் இருக்கின்றது. ஆயினும் இதனீற்றடி "பல் லோரு மேத்தப்பணிந்து." என முச்சீரதாய் நிற்றலின், அகவலி னீற் றடி யிங்ஙனம் வருதற் கியாண்டு மிலக்கண மின்மையானும், எதுகைத் தொடை நயங்கருதாது "செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்- கீழ்ப் பல்லோரு மேத்தப்பணிந்து." எனப் பிரித்து நிலைமண்டில வாசிரியப் பாவாகக்கொள்க வெனின் அங்ஙன் எங்கும் வழக்கம் இன்மையானும், "அகவ லிசையன வகவன் மற்றவை - ஏஓ ஈஆ வென்னென்றிறுமே." என யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கூறிய வாறே அவ்வீற்றடியி னீறு முடிவு பெறாமையானும், அகவலென்பது ஒருவாற்றானும் பொருந்தாது. பஃறொடை வெண்பா வெனக் கொள்வமெனின், இஃது பன்னிரண் டடியின் மிக்க பலவடிகளால் வருதலின் அதுவும் இயையா தென்க. என்னை? "நெடுவெண் பாட்டு முந்நா லடித்தே - குறுவெண் பாட்டிற் களவெழு சீரே." என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் வெண்பாவிற் குப் பன்னிரண்டடியே பேரெல்லையாம் என்று கூறியருளினா ராகலின். இவ்வேதுக்களானும், செய்யுளியலில் "ஒருபொரு ளுதலிய வெள் ளடி யியலாற்-றிரிபின்றி வருவது கலி வெண்பாட்டே." என்றுகூறப் பட்டதனானுங் கலிவெண்பா வெனக்கொள்ளற் பாற்று.

திருவெம்பாவை.

ஆடி மாதமுதல் மார்கழி மாதவரையும் இரவாகவும், தைமாதமுதல் ஆனிமாதவரையும் பகலாகவும் இது தேவர்களுக்கொருநாள். சங்கார காலத்துக்குஞ் சிருட்டி காலத்துக்கும் பிரமாணமாக இந்த ஆறுமாதமும் நிந்து நடக்கும் மார்கழிமாதம் உதயகாலமாய்ச் சிருட்டிகாலத்துக் கேது வாயிருக்கும்.

பிரபஞ்ச சிருட்டியைத் திருவுளத்தடைத்து வைந்தவசத்தியைச் சிருட்டிக்கத் தொடங்கும் அவசரந் திருப்பள்ளியெழுச்சியென வழங்கும்.

இனி அந்தச் சுத்தமாயை நாதவிந்துகளாகவும், சாதாக்கியமாகவும் மகேசுரமாகவும், சுத்தவித்தையாகவும் அஞ்சுதலமாயிருக்கும்; நாதவிந்துகளாகிய தலங்களிலே பரமும், பரையும் அதிட்டிக்குஞ், சாதாக்கியமாகிய தலத்திலே சதாசிவமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பர். போகாங்கங்களாகிய அணு சதாசிவரே சேவிக்கவும். இதன்கீழே யீசுரற் கதிட்டானமாகிய மகேசுரதலத்திலே அனந்தாதியட்ட வித்தியேசுரர் சேவிக்கவும், இதன் கீழே உருத்திரர்க்கதிஷ்டானமாகிய சுத்தவித்தியாதலத்திலே மந்திரேசுரர் சேவிக்கவும், இப்படி பிரபஞ்ச வநுக்கிரக காரியமாகப் பராசத்தியிற் றோன்றிய ஞானக்கிரியைக ளொத்த விச்சையே திருமேனியானசதாசிவமூர்த்தி திருவருளால் அந்தமகேசுர தத்துவத்திலே சத்திமண்டலத்தி லிருந்த மனோன்மனிசத்தியைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்திகாளியைப் பிரேரிக்க; அந்தச்சத்தி இரௌத் திரியைப்பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி சேட்டையைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி வாமையைப்பிரேரிக்க, இப்படி பிரேரியா நின்றநவசத்திகள் பிரேரகத்தினுல்மாயையை அதிஷ்டித்திருக்கிற அனந்த தேவராலே அசுத்தமாயை காரியப்பட்டுப் பிருதிவி முடிவான பிரபஞ்ச காரியம்நடக்கும். இனி—

க-வது. ஆதியுமந்தமும் என்னுந் திருவாசகம்.

மனோன்மனி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சர்வபூத தமனியை யுணர்த்துகின்றது.

உ-வது. பாசம்பரஞ்சோதி என்னுந் திருவாசகம்.

சர்வபூததமனி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ப் பலப்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தியையுணர்த்துகிறது.

ங-வது. முத்தன்னவெண்ணகையாய் என்னுந் திருவாசகம்.

பலப்பிரமதனி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ப் பலவிகரணி யென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகிறது.

ச-வது. ஒண்ணித்திலநகையாய் என்னுந் திருவாசகம்.

பலவிகரணி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்க் காளியென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகிறது.

௫-வது. மாலறியாநான்முகன் என்னுந் திருவாசகம்.

காளி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய் இரௌத்திரி யென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகிறது.

௬-வது. மானேநீ நென்னலே என்னுந் திருவாசகம்.

இரௌத்திரியென்னுஞ்சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சேட்டையென்னுஞ்சத்தியை யுணர்த்துகிறது.

௭-வது. அன்னேயிவையும் என்னுந் திருவாசகம்.

சேட்டை யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய் வாமையென்னுஞ் சத்தியையுணர்த்துகிறது.

௮-வது. கோழிசிலம்ப என்னுந் திருவாசகம்.

வாமையென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சுத்த மாயையைப் பிரேரிக்கின்ற அனந்ததேவரை ஆசரித்து, அப்பாற் பிரகிருதியில் விருத்தியான ஆன்மதத்துவம் நடக்கும் பொருட்டாக விஷ்ணுவினிடத்தில் அதிஷ்டிக்கின்ற சிவசத்தியை நோக்கி, ஆழியா னன்புடைமையாமாறு மிவ்வாறே—என்று பிரேரித்ததாகக் கருதினது. இங்ஙனமாக நவசத்திகள்கூடி விசுவகாரியஞ் செய்வதனையே பாட்டாகப் பாடியபடி.

௯-வது. முன்னைப்பழம்பொருள் என்னுந் திருவாசகம்.

அநாதியா யுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் அநாதியா யுள்ளவனுமாய் அநுபவிர்ப்பவர்களுக்கு மேன்மேலும் புதுமை கொடுக்கும் ஆனந்தத்தைத் கொடுப்போனுமாயிருக்கிற நின்னடியார் அடிபணிதலும், அவர்களை ஆசரித்தலும், அவர்களே! பத்தாவாக அங்கீகரித்தலும் அவரேவற்பணிசெய்தலும், யாங்களுரிமையா யிந்த முறைமை ஒழியா வண்ணம் பிரசாதித்தருளில் ஒரு குறைவுபாடு மில்லோமென்று நவசத்திகளுந் தம்மிற்சொல்லியது.

உன்னடியார் என்பது, விஞ்ஞானகலரில் மலபக்குவராய் அணுசதாசிவரென்னும் பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், அதிகாரமலத்துடனே கூடி யனந்தாதி யட்டவித்தியேசுர ரென்னும் பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், ஆணவமல சகிதராய்ச் சத்தகோடி மகாமந்திரேசுரரென்றுபேர் பெற்றிருப்பார் ஒருவகையுமாக விஞ்ஞானகலர் மூன்று வகையையும் அன்றி உன்னடியார்—என்பதற்கு இனிநிரைநிரையாக அணுசதாசிவர் தாள்பணிவோம், அட்டவித்தியேசுரர்க்குப் பாங்காவோம், சத்தகோடி

மகாமந்திரேசுர ரெங்களுக்குத் தலைவராவார்களென்றலுமாம். சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம் - என்பது, அவர்களேவலால் அசுத்தமாயையைப் பிரேரியா நிற்போமென்க.

கO-வது. பாதாளமேழினும் என்னுந் திருவாசகம்.

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர் - என்பது நூறாயிரம் யோசனையான பூமியின்கனத்தையும், சிவஞானமன்றியே தவம்பண்ணுகிறவர்கள் சென்றிருக்கும் இடமாகிய கனிட்டபாதலத்தையும், அதன் கீழேஉள்ள அசுரகண்டம், சர்ப்பகண்டம், இராக்கதகண்டம், இப்படி ஒவ்வொன்று மும்மூன்று கண்டமாய் ஆடகேசுரர்க்குப் புவனமுமாயிருக்கின்ற ஏழு பாதலத்துக்கும் அதன்கீழாக ரௌரவம், கும்பிபாகம், அவிசிகம் என்றுசொல்லப்பட்ட மயிராச நரகமூன்றும் இவையுட்படப்பதின் மூன்று நரகம் ஒரு அடுக்காகவும், பத்துநரகம் ஒரு அடுக்காகவும், ஒன்பது நரகம் ஒரு அடுக்காகவும் ஆகமுப்பத்திரண்டுநரகமும், இவற்றைச் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கிற நூற்றெட்டு நரகமும் ஆக நூற்று நாற்பதுநரகமுங் கூர்மாண்ட தேவரென்னும் உருத்திரர்க்குப் புவனமாயிருக்கின்ற நரகபுவனங்களுக்குக் கீழ்க்காலாக்கினி உருத்திரர் புவனம் பதினேழு கோடி யோசனையாய் அண்டகடாகமுடப்பட்ட புவனமாயிருக்கும். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பிரமாண்டமுதலாக அண்டங்களனைத்துக்கும் ஆதாரபூதமாய்ச்சிவசத்தியான ஆதாரசத்திக்கும், அப்பாற்சிவனுடைய பூரணத்துக்குளெல்லைப்படுத்தி இன்னமட்டென்று சொல்லுதற்குமுடியாதாதலாற் சொற்கழிவா யிருக்கப்பட்டது மலர்போன்ற சீபாத மாகையாலும்,- போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே - இனிப்பிருதிவியண்டமுன்சொன்ன அண்டகடாகமுதல் ஐம்பதுகோடி யோசனையுட்பட மேற்புவலோகமுதற் சிவலோகமளவாக ஏழு லோகமும், மேல் அண்டகடாகமுட்பட ஐம்பதுகோடி யோசனையுமாகப் பிரமாண்டம் நூறுகோடி யோசனையாக, அதற்குமேல் அதிற்பதின் மடங்கு அப்புஅண்டம் அதற்குமேல் அதனிற் பதின்மடங்கு தேயு அண்டம்; அதற்குமேற் பதின்மடங்கு வாயு அண்டம்; அதற்குமேற்பதின்மடங்கு ஆகாச அண்டம், அதற்குமேற்பதின்மடங்கு மன அண்டம்; அதற்குமேற்பதின் மடங்கு புத்தி அண்டம்; அதற்குமேற்பதின்மடங்கு ஆங்கார அண்டம்; அதற்குமேற்பதின்மடங்கு குணஅண்டம்; அதன்மேல் நூறுமடங்கு பிரகிருதி அண்டம் : அதன்மேல் நூறு மடங்கு அராக அண

அதன்மேல் நூறுமடங்கு வித்தைஅண்டம்; அதன்மேல் நூறுமடங்கு கலையண்டம்; அதன்மேல் நூறுமடங்கு நியதிஅண்டம்; அதன்மேல் நூறுமடங்கு காலஅண்டம், அதன்மேல் ஆயிரமடங்கு அசுத்தமாயை; அதன்மேல் பதினாயிரமடங்கு சுத்தமாயையிற் சுத்தவித்தை; அதற்குமேற் பதினாயிரமடங்கு மகேசுவரம்; அதற்குமேல் சாதாக்கியம்; அதற்குமேற் பரவிந்து; அதற்குமேல் பரநாதம்; அப்பால் சிவனுடைய பூரணம் அளவு எல்லைப்படாததலின் எல்லாப்பொருளுக்கு முடிவுமாயிருப்பது திருமுடியாதலாற் சிவபாதமுந் திருமுடியு மொருவர்க்கும் அளவுபடுத்த முடியாததலாலும்.—பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன் - முன் சொல்லி வரப்பட்ட உலகங்க ளிடத்தும் அதற்கு மேலுங் கீழுஞ் சத்தி சிவாத்மக பூரணமாக விருக்கையாலே ஒருவடிவாய் ஏகதேசியுமாயிரான், ஆதலாலும்,—வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு மோதவுலவா வொருதோழன் தொண்ட ருளன் - சதுர் வேதங்களும் பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய தேவர்களும் பூமியிலுள்ளவர்களும் அளவற்ற தோத்திரம் பண்ணினாலும் அந்தத்தோத்திரத்தினாலின்னமட்டென்று அளவுபடுத்த முடியாமல் முன்சொன்னதேவர்கள் இராட்சியாகிய வீட்டங்களுள் சாத்திரங்களை ஆய்ந்தாய்ந்து பலபடப் பன்னியுந் தெரியாத வஸ்துவை,—கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள் - உபாதிகுணியனாய் நிர்மலனாய் அரனென்னுந்திருநாமத்தை யுடையவனுமாயிருக்கின்ற சிவனுக்கு ஆலயமான சுத்தமாயையிற் சுத்தவித்தையிலிருந்து தம்பிரானார் பணிவிடையாகப் பிர பஞ்சகாரியத்தைப்பண்ணுமவர் வாமைமுதலாகிய சிவசத்திகள், ஏதவனூ ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலா ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்—இப்படியே யுணர்ந்தார்க்கு உணர்வரியோனாகிய சிவபெருமானுக் கூரேது பேரேது உறவார் அடுத்தோரார் இவைகளொன்று மில்லாமையாலிந்த முறைமையையுடைய சிவபெருமானைப் பாடும் வண்ணம் எவ்வண்ணமோ தோழி. எ-று.

திருப்படையாட்சி.

க - வது. கண்களிரண்டும் என்னுந் திருப்பாசுரம்.

இஃது என்னுதலிற்றோவெனின் படையாட்சியோடு பாசறைக்கட் சென்ற தலைவன் சத்தனாதலால் அவன் வருவலெனவுரைத்த பருவமும்

வந்தது ; அவனும் வருவன் ; என்றூற்றுவித்த பாங்கிக்குத் தலைவி அவன் வெளிப்படின் றனக்குளதாம் போகானந்தப் பேற்றைக் [illegible] துத லுதலிற்று.

இ-ள். கலவனுருக்கொடு வலைவீசி மீனினைப்படுத்த சிவனெனுந் தலைவன் வந்து வெளிப்படி னென் டென்னிரண்டு கண்களுமவன் றிருக்கழல் கண்டு களிப்பனவாகிய நிகழ்ச்சியு முளதாகாது ; பிரிவறியாது தந் தலைவரோடும் புணர்ந்து நிற்குமேனை மாதர் வாழ்வினின்று மென்வாழ்வு கடைப்படுமாறு மாகாது. இனி மண்ணுலகங்களின் வந்து பிறந்திடுமாறு மறந்திடுமாறு முளதாகாது, திருமாலறியாத் திருமலர்ப்பாத மிரண்டனையும் வணங்குதுமென்று சொல்லுஞ் சொன்னிகழ்ச்சியு முளதாகாது; களிப்பினை மிகத்தரும் பண்ணினைப்பொருந்திய பாடலோடாடல் பயின்றிடுமாறு முளதாகாது ; நல்வள நிறைந்த திருப்பாண்டி நாடதனையே திருப்படைவீடாக வுடையான் படையாட்சிகள் பாடுதுமென்று சொல்லுஞ் சொன்னிகழ்ச்சியு முளதாகாது ; இருமலமுடைய பிரளயாகலர்களி டூரத்தக்கதாக மான்மழு சதுர்ப்புயத்தோடு வந்து வெளிப்படுமாறு வெளிப்படுதலு முளதாகாது ; ஆண்டு யான் சிவபோக மென்னுஞ் சிவாநுபூதி சொரூபியாவேனென்பதாம்.

ஈண்டுத்தலைவி சீவன்முத்தன் ; தலைவன் சத்தனுகிய பரமசிவன்; பாங்கி திருவருளென வறிக. சைவாகமத்து முத்தியினுமும்முதலு முண்டென்பதனுன் முத்தியினு மாண்டானடிமையிருக்க விவ்வாறு கூறலாகாதெனின், அறியாது கூறினை மலமாயா கன்மங்களோடு கூடித் திரோதப்பட்டுச் சனனமரணமுற்றுவரு மான்மா விருவினையு மொருகாலத்தே வந்து புசிக்கைக்குச் சமமுற்ற வெல்லையிற்போன பலகோடி பாவங்களிலேசெய்து வந்த சரியா கிரியா யோகதவப்பயனுன் மலபரிபாகப் பட்டு, சிவஞானத்தைப்பெற்றுத் திருவருடாரகமாக நின்று சீவகரணங்களெல்லாஞ் சிவகரணங்களாய்ச் சிவனேடொன்ருய்ச் சாயுச்சியமாவன் ; சாயுச்சியமாமிடத்து வேருய் நின்று கலப்பிற் கலத்தல் கூடாமையானும், ஒன்ருய் நின்று கலப்பிற் கலத்தலின்மையானும் அப்பொடு கலந்த வுப்புப்போல வேறறநின்று சாயுச்சியமாவன்; ஆனவிடத்து மூன்று முதலுமிருக்கினு மவை முன்புபோலச் சீவித்து நிற்பனவுஞ் செய்யாமனிற்கும், நிற்கவே ஆன்மா சிவனேடு அத்துவிதமாய் நிற்பனுதலாலாண்டு சிவனையுஞ் சுட்டியறியான், இதுவிதுவென்று சுட்டியறியப்பட்டன வெல்லாம் விடயமாய்ப் பொய்ப்பொருளா மாதலி னவ்வாறு அவை பொய்ப்பொருளென வறிந்தவிடத்தே சுட்டற்றவுண்மையாகிய சிவரூபமாவன் ; அங்ஙனஞ் சிவரூபனுன முத்தாத்மாவினுலே யிவ்வாறு சுட்டியறித லின்ருமாதலி னிவ்வாறு கூறுதலா மெனக்கொள்க. இதனைச் சிவஞானபோதம்

அ-கூ-௧௦-௧௧-ஆஞ் சூத்திரங்களானு மிந்நான்கு சூத்திரங்களின் பொருள் களை விரித்துச் சித்தியார் சிவப்பிரகாசங்களிற் கூறிய திருவிருத்தங்க ளானு மறிக.

ஏகாரங்கள் ஈற்றசை. தேற்றமெனினு மமையும். அன்றி விஞவா கக் கொண்டாமெனப் பொருள்கொள்ளின், காரிகையார்கடம் வாழ்வி லென்வாழ்வு கடைப்படுமாகாதே - யென்பதைத் திலதருப்பணஞ் செய் தல்வேண்டும். இது முதலிய பலகுற்றங்களுண்டாம். அவற்றை விரிப் பிற் பெருகுமென்றொழிந்தாம். இச்செய்யுளிற் கூறப்படு மாகாதென்னு மொழிகட்கு ஆமெனப் பொருள்கூறி ஞராதோ வெனிஞகாது, என்னெ னின் யாண்டும் எதிர்மறையை யுடன்பாடாகக் கூறுதற் கிலக்கண மின் மையின். செய்யாயென்னு முன்னிலை யொருமையேவ லெதிர்மறை. வினைமுற்றை யுடன்பாட்டு வினைமுற்றாகப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து எதிர்மறையாகார மிடையிற் புணர்ந்துகெட்டு நின்றதாகவு முடன்பாட்டு வினைமுற்றாகப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து அவ்வெதிர்மறை யாகாரம் வேண்டாது நிற்பதாகவுங் கொள்ளுதலானு மிதனிடத்தில் எதிர்மறை யாகாரம் புணர்ந்து நிற்றலி னுடன்பாடாகக் கொள்ளுதற் கேலாமையானு மென்க. கண்களிரண்டாவன—ஞானக்கண்ணு மூனக் கண்ணுமாம். ஏனையவற்றை விரித்துக் கடாவிடைகளாகக் கூறுதற் கிஃதிடமைய மன் றென விடுத்தனம்.

சிதம்பரம் சபாநாயகாபிஷேகம்.

சித்திரையி லோணமுதற் சீராணி யுத்தரமாஞ்
சத்துதனு வாதிரையுஞ் சார்வாகும்—பத்திவளர்
மாசியரி கன்னி மருவு சதுர்த்தசிமன்
றீசாபி டேகதின மே.

சூசீபத்திரம்.

ஆகத்திருப்பாசுரம் - 658.

திருவாசகப்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

முற்றிற்று.

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐயனே என்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர் பிரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்திரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்இது செய்கஎன் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

---

(௫) வரி 1. வினைவழி : என்னை ஆட்டுவிக்கும் தேவர்கள் விதி (கட்டளை)யினின்று விலகி. நாட்டுத்தேவர் - பூசுரர். காயமாயம் - மாயகாயம் ; நிலையில்லாத உடல். சேட்டைத் தேவர் - (படைத்தல் முதலிய) தொழிலைச் செய்கின்ற தேவர்கள். அல்லது சேடு+ ஐ தேவர் - பெருமையும் தலைமையும் உடைய தேவர்கள்.

(௬) தீப்புக்கு ஆர்கிலேன் - தீயில் விழுந்து இறக்கமாட்டேன். வரி 3. உடல் பொறுக்கிலேன் போக்கிடம் காணேன் - உடம்புடன் கூடியிருக்க சகிக்கமாட்டேன், புகலிடம் அறியேன். வரி 4. வணக்கம், வணக்கம். போரில் வல்ல இடப வாகனத்தையுடைய எனக்கு உரிய பெருமானே. வரி 5. உன்னைப் பிரிந்து இன்பமாக இருப்பதைப் பார்க்கிலும் இறந்துபடுகின்றேனில்லை. வரி 7. வரப்புகளில் நீர் நிறைந்துள்ள வயல்களாற் சூழப்பட்ட.

மாய னேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்

(எ) மாயனே - சூழ்ச்சியில் வல்லவனே. மறிகடல் - அலைகள் மடங்கி வீழ்கின்ற கடல். மணிகண்டம் - நீலகண்டம். குலாம் - குலாவும்; பிரகாசிக்கும். சேயன் - தூரத்திலுள்ளவன்.

(அ) கோது - குற்றம். மாட்டி - மாள்வித்து. குறிக்கொள்க என்று - இலட்சியத்தை உறுதியாய்ப் பிடி என்று. இனிதோ - உனக்கு இன்பமா யிருக்கிறதா? வார் புனல் - மிகுந்த நீர்.

(கூ) ஞாலம் - உலகத்தில் உயர்ந்தோர். நயந்து - விரும்பி.

மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

அளித்து வந்தெனக் காவஎன் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைந்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(௯) அம்மலர்க்கே - அழகிய திருவடித் தாமரைகளுக்கே. மரக்கணேன் - மரத்தாற் செய்தாற்போன்ற (ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியாத) கண்ணையுடையேன்.

(௰) அளித்து உவந்து - மகிழ்ந்து அருள்செய்து. திளைத்தும் - மூழ்கியும். தேக்கியும் - நிரம்பப்பெற்றும். வளைக்கையான் - சங்கை எந்திய கையையுடையவன்; திருமால். களிப்பெலாம் இக - மகிழ்ச்சியெல்லாம் ஒழிய.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அடைக்கலப் பத்து

பக்குவ நிண்ணயம்

கலவைப்பாட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்உன் அடைக்கலமே. க

வெறுப்பனவே செய்யுமென் சிறுமையைநின் பெருமையினாற்
பொறுப்பவனே அராப்பூண் பவனேபொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின் திருவரு ளால்என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. உ

பெரும்பெருமான் என்பிறவியை வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப்பெரு மான்என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன்நெடு மாலறி யாமல்நின்ற
அரும்பெருமான் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே.

(க) திரள(ன்)ன - தொகுதியை ஒத்த. அமைந்த - அமைதி பெற்ற. பழுத்த மனத்து - கனிந்த (இளகிய) மனத்தையுடைய. புழுக்கள் நுடைப் புன்குரம்பை - புழுக்கள் நெளியும் இழிவான கூட்டை (சரீரத்தை)யுடைய. பொல்லா......மனத்து - தீமைமிக்க, கல்வியும், மெய்ஞ்ஞானமும் இல்லாத, அசுத்தமான மனத்தையுடைய. உடையாய் - என்னை அடிமையாக உடையவனே.

(உ) வெறுப்பனவே - பெரியோர் வெறுக்கும்படியான காரியங்களையே. செறுப்பவனே - அடக்குபவனே.

(ங) பிச்சு - பித்து; பேரன்பு. சதுரப்பெருமான் - திறமை மிக்க பெருமான்.

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தில்நின் கழற்புணைகொண் (டு)
இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய
அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ச

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறம்மறந்திங்
கிருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெருமான்
அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ரு

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. சு

மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார் வெகுளிவலையில் அகப்பட்டுப்
புன்கணனாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி
என்கணிலே அமுதூறித் தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. எ

(ச) துன்பப் புயல் (மேகம்) பொழிகின்ற வெள்ளத்தில். இழிகின்ற - கடந்து செல்லுகின்ற. வரி 3. துன்பக்கடலின் கண் சுழியிலகப்பட்டு மாதர்களாகிய அலைகள் மோத ஆசையாகிய சுறு மீன் தாக்க.

(ரு) வரி 1. சுருண்ட கூந்தலையுடைய பெண்களது சூழ்ச்சியில் அகப்பட்டு உன் மேன்மையை மறந்து. கூழை - தலைமயிர். இருள் புரி-அஞ்ஞானத்தை வளர்க்கின்ற. வரி 3. அச்சங்கொண்ட மானின் கண் பார்வையை யொத்த நோக்குடைய உமாதேவியாரை ஒரு பாகத்தில் உடையவனே.

(சு) மாழை - மாம்பிஞ்சின் பிளப்பை ஒத்த. தாழியைப் பாவு - பானையின் பக்கமெங்கும் பரவுகின்ற. வரி 3. தடமலர்த்தாள் வாழக் கடவது. அதனை வலிய வினையில் அகப்பட்ட நான் எப்போது உவந்து (மகிழ்ந்து) எக்காலத்து வணங்குவேன். ஆழி அப்பா - கருணைக் கடலாகிய அப்பனே.

(எ) நுடங்கும் - துவளும். வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு - கோப வலையில் சிக்கி, கோபப்பட்டும் அவர்கள் மாய வலையில் சிக்கி. புன்கணன் - துன்பமுடையவன். வரி 3. என்னிடத்தில் அமுத ஊற்றெடுப்பது போல் பேரானந்தத்தை உண்டாக்கி.

மாவடு வகிரன்ன கண்ணி பங்காநின் மலரடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே யிடுவாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடை யாடுகுழல் போற்கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடுவேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. அ

பிறிவறியா அன்பர்நின் அருட்பெய் கழல் தாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச் செல்வம்வந்து பெற்றார்உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறியேன் நின்னையே அறியேன் நின்னையேஅறியும்
அறிவறியேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. கூ

வழங்குகின் றாய்க்குன் அருளார் அமுதத்தை வாரிக்
கொண்டு, விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன்என்
விதியின்மையால், தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந்
துய்யக்கொள்ளாய், அழுங்கு கின்றேன் உடையாய் அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

(அ) வரி 2. மலரடிக்கே என்னை அழைத்துக் கொள்வாயோ அல்லது கும்பீபாகமென்னும் நரகத்தில் இடுவாயோ? உன் திருவுளக் கருத்தை நான் அறியேன். வரி 3. நூற்பாவினிடையில் ஓடுகின்ற நூலிழை சுற்றியுள்ள குழாய் மறைந்து நின்று அங்குமிங்கும் ஓடுவதுபோல், என் மனம் உலகப்பற்றில் மறைந்து அலைவதாயிற்று.

(கூ) வரி 1. உன்னைவிட்டு நீங்குதலை அறியாத அன்பர்கள் உன் திருவருளாகிய கழல் கட்டிய திருவடியிணையின் கீழ் திரும்புதலை அறியாத (மாறுபடாத) பேரின்பச் செல்வத்தை வந்து அடைந்தனர். வந்தித்தல் - வழிபடுதல்.

(க0) வரி 1, 2. உன் திருவருளாகிய அரிய அமுதத்தை வழங்குகின்ற உன் பொருட்டு வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றேன்; எனக்கு உன் அருளைப் பருகும் நல்லூழ் இன்மையால் தீவினையேன் விக்கினேன். விக்குதல் - தொண்டையில் தடைபடுதல். தழங்கு - சப்திக்கின்ற. அழுங்குகின்றேன் - வருந்துகின்றேன்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

ஆசைப் பத்து

ஆத்தும இலக்கணம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக் கொடியோன் காணமாட்டாக் கழற்சேவடி யென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப்பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை என்பு தோல்போர்த்த
குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா லவர்க்கும் அப்பாலாம் என்னா ரமுதேயோ
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. உ

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி லிதுசிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௩

(க) கருடக்கொடியோன் - திருமால். பொருள் - திருவருட் செல்வம். பொல்லாமணி - பொள்ளாமணி; தொளைக்கப்படாத மணி. இருளைத் துரந்திட்டு - அறியாமையை ஓட்டி. அங்கே கூவும் - வீட்டுலகத்தில் நின்று அவ்விடத்திற்கு வரும்படி அழைக்கின்ற.

(உ) வரி 1. நெருங்கிய பால்போன்ற வெள்ளிய நரம்பு ஆகிய கயிற்றினால் மூளை எலும்பு முதலியவற்றைக் கட்டி அவற்றைத் தோலினாற் போர்த்து மறைத்த. குப்பாயம் - சட்டை.

(௩) சீவார்ந்து - சீழ் வடிந்து. சிறுகுடில் இது - சிறிய குடிசையாகிய இவ்வுடம்பு. சிதையக் கூவாய் - அழிந்து போகும்படி அழைத்துக் கொள்ள மாட்டாயா ?

மிடைந்தெலும் பூத்தைமிக் கழுக்கூறல் வீறிலி நடைக் கூடந், தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறுகின்றேன் சோத்தம் எம்பெருமானே, உடைந்து நைந்துருகி உன்னொளி நோக்கி உன் திரு மலர்ப்பாதம், அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ச

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி அடியே னுடை யாக்கை, புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும் விடை யாய் பொடியாட, எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட என்னா ரமுதேயோ, அளியேன் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ரு

எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங்கிருக்ககில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா உன்தன் முகவொளி நோக்கி முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. சு

(ச) எலும்பு மிடைந்து - எலும்புகள் நெருங்கி. வீறு இலி நடைக் கூடம் - சிறப்பில்லாத நடைவீடாகிய இவ்வுடம்பு. தொடர்ந்து எனை நலிய - என்னைவிடாது பற்றித் துன்புறுத்துவதால். சோத்தம் - வணக்கம்; வணங்குகின்றேன். உடைந்து நைந்து உருகி - அன்பினால் (கல்லைப்போன்ற மனம்) உடைந்து, இளகி, உருகி. ஒளி - அருள் ஒளி.

(ரு) வரி 1. அளிந்த புண்ணைப்போன்ற தசையை உட்பக்கம் கொண்டு, வெளியே தோலால் மூடப்பட்டுள்ள அடியேனுடைய சரீரம். புளியம்பழம் ஒத்திருந்தேன் - புளியம்பழம் ஓட்டிற்குள் இருப்பினும், அது ஓடுடன் சம்பந்தப்படாமல் வேறாயிருத்தல் போல் இவ்வுலகில் இருந்தும் பற்றில்லாமல் இருந்தேன். அளியேன் இரங்கி அருள் புரியத் தக்கவன்.

(சு) வரி 1. (இவ்வுடலைத்தாங்கி) இளைப்புற்றேன்; இனிமேல் இவ்வுலகில் இருக்கமுடியாது. இவ்வாழ்க்கை வைத்தாய் வாங்காய் - இவ்வுலகவாழ்க்கையை எனக்குக் கொடுத்தாய்; இதை நீக்கிவிடுவாயாக. முத்தா - இயல்பாகப் பாசங்களின் நீங்கியவனே.

பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும் பரனே பரஞ்சோதி
வாராய் வாரா வுலகந் தந்து வந்தாட் கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம் பெருமான் எனவேத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. எ

கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் தழுவிக்கொண்
டெய்யாதென்றன் தலைமேல் வைத்தெம் பெருமான் பெருமானென்
றையா என்றன் வாயா லரற்றி அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. அ

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணிணை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேஉன் பழஅடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச்சுடரே நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(எ) பரவி - வணங்கி. ஆரா - தெவிட்டாத.

(அ) கழும - நன்றாக. எய்யாது - சலியாது. மெழுகு ஒப்ப - மெழுகைப் போல உருகுவதற்கு.

(கூ) செடிஆர் - குற்றங்கள் நிறைந்த. ஆக்கைத் திறம் அற வீசி - உடம்பின் குற்றங்கள் நீங்கும்படி அதனை ஒழித்து. கடி ஆர் - அழகு மிகுந்த. படி - ஒப்பு.

(க0) வெம் சேல் அனைய கண்ணார் - உருவத்தால் சேல்மீன் போன்ற, கொடிய (துன்பத்தை விளைவிக்கும்) கண்களையுடைய மாதர்கள். நைஞ்சேன் - நைந்தேன்; துயருற்றேன். வரி 3. பஞ்சு போல் மெல்லியதும், அழகுடையதுமான திருவடிகளையுடைய உமா தேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய ஒப்பற்றவனே.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அதிசயப்பத்து

முத்தி இலக்கணம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வைப்புமா டென்றும் மாணிக்கத் தொளியென்றும் மனத்திடை உருகாதே, செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள் திறத்திடை நைவேனை, ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்தன ஒண்மலர்த் திருப்பாதத், தப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. க

நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன் நினைப்பவரொடுங்கூடேன், ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்தனை என்னடி யானென்று, பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன் நிரந்தர மாய்நின்ற, ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. உ

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட முக்கணதுடையெந்தை, தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன் எளி

(க) வைப்பு மாடு - சேமித்துவைத்த செல்வம். செப்பு - சிமிழ். திறத்திடை நைவேனை - குணங்களில் ஈடுபட்டுத் துன்புறுவேனை. உவமனில் இறந்தன - உவமானமாகச் சொல்லக்கூடிய பொருள்கள் யாவற்றையும் கடந்து நிற்பன. கண்டாமே - பார்த்தோம்.

(உ) பிறந்து இறந்து ஏதமே உழல்வேன் - பிறந்தும் இறந்தும் துன்பத்தில் அலைந்து திரிவேன். நிரந்தரம் - நித்தியம்; அழியாத தன்மை.

(ங) என்னுடைய முன்னை வல்வினை போயிட - என்னுடைய பழமையாகிய கொடிய வினைகள் ஒழிய. இதை ஆண்டு என்பதோடு முடிக்க.

யவன் அடியார்க்குப், பொன்னே யென்றதோர் புரிசடை
முடிதனில் இளமதி யதுவைத்த, அன்னை ஆண்டுதன் அடி
யரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. ௫

பித்த னென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடும் உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படுகின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன் பன்மலர் பறித்தேத்தேன்
குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற்கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

எண்ணி லேன்திரு நாமவஞ் செழுத்தும்என் ஏழைமை யதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை நயவாதே
மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற் கொருப்படுகின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற்கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே

(௬) வரி 1. பித்தன் என்று உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் எ(ன்)னை - (சிவபெருமானைப்) பித்தன் என்று உலகோர் சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன. இது கேளீர் - நான் சொல்லுகிறேன், இதைக் கேளுங்கள். பித்தன் என்று என்னை உலகோர் சொல்வதற்குக் காரணம் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்—எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அடியரிற் கூட்டியதுதான் காரணம். வரி 2. திருவருளுக்கு மாறுபடாமல் அதன் வழியே நடந்து சென்று அத்திருவருளோடு கலந்து நிற்கும்படியான தந்திரம் அறியாமல். ஒருப்படுகின்றேனை - சம்மதிக்கின்ற என்னை.

(௭) வரி 1. இறைவனை வணங்குபவர்களுடைய பக்கம் சென்று சேரமாட்டேன். வரி 2. நறுமணம் கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய மாதர்கள் குணங்களில் ஈடுபட்டு நின்று (இன்ப) வாழ்வுக்குக் கேடு விளைவிக்கின்ற என்னை. எரிசடை - நெருப்பை யொத்த சிவந்த ஒளி பொருந்திய சடை.

(௮) வரி 1. என் அறியாமையினால் இறைவன் திருப்பேராகிய திருவைந்தெழுத்தை நினைந்திலேன். வரி 2. நல்வினைப் பயன் கூட்டுவிக்காமையால் கலைஞானங்களில் வல்ல பெரியாரொடு சேர்ந்திலேன். நயத்தல்-பயன்படல். அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்தவன்.

பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்(து)அசும்பொழுகிய பொய்க்கூரை, இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின்றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை, முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. எ

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நி(ல்)லாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. அ

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போல், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள் அப்பொருள் பாராதே, பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொல் தெளியாமே, அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. கூ

(எ) வரி 1. நவத்துவாரங்களை யுடையதும், தசையைச் சுவராக வுடையதும், புழுக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதும், வலியற்று நிணநீர் வடிகின்ற நிலையில்லாத வீடாகிய இவ்வுடம்பை. சுழித்தலைப் படுவேனை - சுழியில் அகப்பட்டுக் கிடப்பேனை.

(அ) வரி 1. முன்னாளிலே என்னைத் தன்னொடு நில்லாதபடி விலக்கிக் குடிசையாகிய இவ்வுடம்பில் புகச்செய்து. வரி 2. அருள் நோக்கம்செய்து நொடிப்பொழுதில் நுண்ணிய பொருள்களை உபதேசம் செய்து, வேறு தொடர்பு ஒன்றும் இல்லாதபடி தன்னோடு கலக்கும்படி கைகொடுத்துத் தூக்கி. வரி 3. நான் முன் செய்த பொய் (தீவினை) ஒழியும்படி குற்றங்களைப் போக்கி. எழுதரு சுடர் சோதி ஆக்கி - மேலெழுந்து விளங்கும் சுடராகிய சிவபெருமான் (என்னைப் பக்குவ முடையவனாகச்) செய்து.

(கூ) வரி 1, 2. (வினைக்கு ஈடாக) வந்து சேர்ந்த இந்த உடம்பினால் "பெறவேண்டிய பொருள் யாதெனின், நறுமணமுள்ள பூவினிடத்து எழுகின்ற வாசனையைப் போன்று இருந்து, ஐம்புலன்களால் பற்றப்படாத தன்மையுடைய மேலான பொருளைக் காணு

இருள் திணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடி லிதுஇத்தைப், பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை விழப்புகு கின்றேனைத், தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ, அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய அதிசயங் கண்டாமே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தல். அப்பரம்பொருளைக்காணமுயலாமல். வரி 3. வினைக்குத தக்கபடி கிடைத்த பயனைக் கிடைத்த முறையிலே அநுபவித்தொழியும் அறி வினர்கள் சொற்களை நம்பாதிருக்குமாறு.

(க௦) வரி 1. இந்த உடம்பானது மிக்க அறியாமையாகிய ஆணவ மலத்தால் உண்டான கொடியவினைகளால் நிறைக்கப்பட்ட சிறுகுடிசையாகும். வரி 3. தெளிவாகக் காணப்படும் முப்புரங்களை ஒரு நொடிப் பொழுதில் இடிந்து விழும்படி கோபக்குறிப்பொடு செந்நிறமாகிய தீ எழும்படி அருள்செய்த. மெய்ந்நெறி - உண்மை நெறியே வடிவமாகவுடைய சிவபெருமான். "நெறியே நின் மலனே."—சுந்தரர்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

புணர்ச்சிப்பத்து

அத்துவித இலக்கணம்

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடர்ப்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்புகந்து
கடைப்பட் டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால்பிரமன்
தடைப்பட் டின்னுஞ் சாரமாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என்னாரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்(து)ஐம் புலனாய
சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவனெம் பெருமா னென்றேத்தி

(க) தோளா - துவாரமிடாத. வாளா தொழும்பு உகந்து - பயனற்ற என் தொண்டை மகிழ்வுடன் ஏற்று அல்லது தற்போத உணர்ச்சியற்று நான் செய்த தொண்டை மகிழ்வுடன் ஏற்று. கருணை + ஆலயன் - கருணையே (கோயிலாக) இருப்பிடமாகக் கொண்டவன். புடைபட்டிருப்பது - பக்கத்தில் இருப்பது. பொல்லாமணி - பொள்ளாமணி; தொளைக்கப்படாத மாணிக்கம். புணர்ந்து - அத்துவிதமாய்க் கலந்து.

(உ) ஆற்றகில்லேன் - இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பொறுக்க முடியவில்லை. அழுந்தாச் சிந்தை செய்து - அழுந்தாதபடி சிவனடியைச் சிந்தித்து.

ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்
குள்ளே உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என் ஆரமுதை
அள்ளூ றுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர் கோனுஞ்
சொல்லிப் பரவும் நாமத்தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறையின் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

(உ) வரி 5, 6. மணல் ஊற்றுப்போல மனம் நெகிழ்ந்து உருகிக் கூவி அழைத்து.

(௩) நீண்ட மாலும் - (வாமனாவதாரத்தில்) நெடிய உருக்கொண்ட திருமாலும். நீண்டநெருப்பை - உயர்ந்த அனற்பிழம்பானவனை. "அயன் நெடிய மாலுக்கும் நெடியரோ"—சுந்தரர் (நீடுவாழ்). விருப்பிலேனை ஆண்டுகொண்ட - (அயனுக்கும் மாலுக்கும் அரியராயினும்) தன்னிடத்து அன்பு இல்லாத என்னை அடியவனுக்கிக்கொண்ட. அள்ளூறு உள்ளம்-மிகுதியாக (அமுதம்)ஊறும் மனம். வேண்டும் தனையும் - வேண்டுமளவும்; கூடுமளவும். பூண்டு - திருவடியைச் சிரமேற் சூடி.

(௪) அல்லி - அகவிதழ்களையுடைய. இறந்த சுடரை - கடந்த ஒளியுருவனை. நிறை இன்அமுதை-நிறைந்த இனிய அமுதம் போல்பவனை. புல்லி - இறுகப்பற்றி.

திகழத் திகழும் அடியும் முடியுங்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மா நில(ம்) முழுதும்
நிகழப் பணிகொண் டென்னை ஆட்கொண்(டு)
ஆவா என்ற நீர்மையெல்லாம்
புகழப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

பரிந்து வந்து பரமா னந்தம்
பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

நினையப் பிறருக் கரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டங்

(ரு) திகழத் திகழும் - மிகவும் ஒளிவிட்டு விளங்கும். கீழும் மேலும், மாலும் அயனும், அகழ்ந்தும் (தோண்டிச் சென்றும்) பறந்தும். அம்மான் - அம்மஹான்; அப்பெரியோன். நிகழ - செய்தி பரவ. வரி 6. ஐயோ என்று இரங்கி அருள் புரிந்த தன்மையெல்லாம்.

(சு) அருள் செய்ய - அருள் செய்யவும். அருமால் - பெருமயக்கம். என்று என்று - என்று பல தடவைகள் எண்ணி. சொரிந்த கண் நீர் சொரிய - நீரைப் பொழியும் கண்கள் நீரைப் பொழிந்து கொண்டே யிருக்க. உள்நீர் உரோமம் சிலிர்ப்ப - உள்ளன்பினால் மயிர்க்கூச்செறிய. புரிந்து - விரும்பி.

(எ) வரி 1. (அன்பரல்லாத) பிறருக்கு நினைத்தற்கு அரிய. தனியை - ஒருவனாகிய கடவுளை. தழைத்து - களித்து. தழுத்த

கனையக் கண்ணீர் அருவிபாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி
நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றிச்
செக்கர் போலுந் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

தாதாய் மூவே ழுலகுக்குந்
தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
பெருந் தேன் பில்க எப்போதும்
மேதா மணியே என்றென்றேத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
போதாய்ந் தணைவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

கண்டம் கனைய - நாத்தடுமாறிப் பேச, கண்டத்தில் கனைப்பு உண்டாக.

(அ) வரி 1. மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து உருகி உருகி. கூத்தும் நவிற்றி - கூத்து ஆடி. சிலிர் சிலிர்த்து - மயிர் சிலிர்த்து.

(கூ) வரி 1. பழமையான ஏழுலகங்களுக்கும் தந்தையே, தாயே! நாயனைய என்னை ஆட்கொண்ட அறிவிலியே !—ஆள்கொள்ளத் தகுதியற்றவனை ஆண்டுகொண்ட இறைவன் பெருங் கருணையை வியந்து கூறியது. நிந்தாஸ்துதி. பெருந்தேன் பில்க - பேரானந்தம் பெருக. மேதா மணியே - பேரறிவே ; இரத்தினமே. பாதப்போது ஆய்ந்து அணைவது - பாதமலரை அறிவினால் ஆராய்ந்து சேர்வது.

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்
கண்ணோர் விசும்பின் விண்ணோர்க் கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பார்ப்பா னேஎம் பரமா என்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
பூப்போ தணைவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

வாழாப்பத்து

முத்தி உபாயம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவுஞ்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே.

(க) பற்று - ஆதரவு. அருள் இலை ஆனால் - நீ வீட்டின்பத்தைக் கொடுத்து அருள் செய்யாவிட்டால்.

(உ) வம்பன் - வீணன். இருவர் - அயன், மால். உணர்வு இறந்து - அறிவினைக் கடந்து.

டமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
டீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
வ துன்னோ(டு) உவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
டினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
ல்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ல்லைமூ வுலகும் உருவியன் றிருவர்
காணும்நாள் ஆதியீ றின்மை
ல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

ண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
ண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
ண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

---

௭) வரி 5, 6. பிணங்குவதும் உன்னோடுதான். மகிழ்வதும
ாக்கண்டு. எனக்கு உறுதி அளிப்பது உன்னுடைய கடன்.

(௮) வல்லை - விரைவாக. வல்லையாய் - வலிமை யுடையனாய்.

(௯) வரி 6. ஆகிய இவைகளை உன் வசமே ஒப்புவித்து.

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேஅடி யேனை
வந்து(ய்)ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(சு) செஞ்செ(வ்)வே - மிகச் செம்மையாக.

(எ) பரிதிவாழ் ஒளியாய் - சூரியனை வாழ்விக்கும் ஒளியை யுடையவனே ; சூரியனுடைய ஒளிக்கும் காரணமாயிருப்பவனே. திருஉயர் கோலம் - செல்வத்தாற் சிறந்த அழகு. மருளன் - மயக்க உணர்வை உடையவன்.

பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழுங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(௯) முழங்கு அழல் - சப்திக்கின்ற அனற் பிழம்பாய். மா உரி யானே - விலங்கின் (யானையின்) தோலைப் போர்த்தவனே.

(௧௦) மழவிடையானே - இளங் காளை வாகனனே.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அருட்பத்து

மகாமாயா சுத்தி

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனும்மா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(க) சோதியே சுடரே சூழ் ஒளி விளக்கே - ஒளி வடிவினனே, (ஞாயிறு திங்கள் என்னும்) இரு சுடரானவனே, அவற்றைச் சூழ்ந்த ஒளியுடைய விளக்குபோன்ற நட்சத்திரங்களானவனே. சுரிகுழல் - சுருண்ட கூந்தல். பால் கொள் - பால்நிறத்தைக் கொண்ட. நீதியே - பட்சபாதமில்லாதவனே. குருந்தம் மேவிய சீர் - குருந்த மரத்தின் கீழ் குருவாக எழுந்தருளிய சிறப்பையுடைய. ஆதரித்து - விரும்பி. அதெந்துவே - அஞ்சாதே.

(உ) ஒருத்தனே - ஒப்பற்றவனே. திருத்தம் ஆம் பொய்கை - (மூழ்குவோர் பாவங்களைப் போக்கும்) தூய்மை வாய்ந்த தடாகம். அருத்தனே - செல்வனே ; மெய்ப்பொருளானவனே.

எங்கள் நாயகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நா யகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

கமலநான் முகனுங் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் 'நண்ணுதற் கரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படாய்' என்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றருளாயே.

துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே

(ந) ஏலம் வார் குழலிமார் இருவர் - இயற்கை மணம்கொண்ட நீண்ட கூந்தலையுடைய தேவிமார் இருவர் (பார்வதி, கங்கை). தக்க நல் - சிறந்த அழகுடைய. அங்கணா - அழகிய (அருட்) கண்ணை யுடையவனே.

(ச) வியன் தழல் - பெரிய நெருப்பு வடிவமாய். விமலன் - இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கியவன். நான்மறைத் திமிலம் சேர் - நான்கு வேத முழக்கத்தின் பேரொலி சேர்ந்த. அமலன் - குற்றமற்றவன்.

(ரு) துடிகொள் - உடுக்கை வடிவம்கொண்ட. நேர் இடையாள் - நுண்ணிய இடையை யுடையவள். துணை - இரண்டு. பொடிகொள் வான்தழல் - நீறுபூத்த நெருப்பு.

அருட்பத்து

செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்(து)
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை யளிக்கும் ஆரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(ரு) செடிகொள் வான் பொழில் - செடிகள் அடர்ந்துள்ள பெரிய சோலைகள். அடிகள் - கடவுள்.

(சா) துப்பு - அறிவு; பவளம். துப்பனே - அறிவு வடிவினனே; பவளம் போன்ற நிறத்தையுடையவனே. நீறு துதைந்து எழு துளங்கு ஒளி - நீறு படிந்து எழுகின்ற விளக்கமாகிய ஒளி (பொருந்திய). உறு சுவை - நிலைத்த (இனிய) சுவை. செப்பமாம் - திருத்தமாகிய.

(எ) மெய்யனே - நிலையான பொருளானவனே. விகிர்தா வேறு வேறு வடிவம் கொள்பவனே. வில்லா - வில்லாகக் கொண்டு. மேவலர் - பகைவர். தழற் பிழம்பு - அக்கினித் திரட்சி. செய்யன் செந்நிறமுடையவன்.

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றருளாயே.

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசறா நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்

(அ) முனிவா - தவ வடிவங் கொண்டவனே. மொட்டு அறு மலர்-அரும்பு நிலை மாறுத பூ ; மலரும் பருவத்தில் உள்ள பூ. பரகதி-மேலான பதவி ; முத்தி. சித்தன் - ஞானவடிவினன்.

(க) மருளனேன்-மருளும் (மயங்கும் அல்லது அஞ்சும்) தன்மை யுடையேன். வரி 2. மறுமை இம்மை என்னும் இரண்டின் சார்பான பிறவியை ஒழித்த. பொருளனே-மெய்ப்பொருளானவனே. பொங்கு வாள் அரவம் - சீறுகின்ற ஒளி பொருந்திய பாம்பு. தெருளும் - தெளிவு உணர்ச்சியைக் கொடுக்கும்.

(கO) சீர் - சிறப்பான நிலை. ஏசறா - ஏசற்று, (காணப்பெறு மையால்) துக்கித்து.

அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்றரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளிய

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

குரு தரிசனம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு மான்உன் நாமங்
கள் பேசுவார்க், கிணக்கி லாததோர் இன்ப மேவருந் துன்ப
மேதுடைத் தெம்பிரான், உணக்கி லாததோர் வித்து
மேல்விளை யாமல் என்வினை ஒத்தபின், கணக்கி லாத்திருக்
கோலம் நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. க

(கO) அரும்தவா - அரிய தவ வடிவினனே. பொருந்தவா என்னை அடைவதற்கு வா. போதராய் - போவாய்.

(க) பிணக்கு - சண்டை; மாறுபாடு. இணக்கு - ஒப்பு. வரும் - உண்டாகும். எம்பிரான்! துன்பமே துடைத்து, உணக்கிலாத தோர்......காட்டினாய் - உரைநடை. உணக்கிலாத......விளையாமல் - கெட்டுப்போகும் தன்மை இல்லாத பிறவிக்கு வித்தாகிய அவாவை அறுத்துப், பிறப்பு உண்டாகாதபடி செய்து. என் வினை ஒத்தபின் - இருவினை யொப்பு எனக்கு வந்த பிறகு. இருவினை யொப்பாவது நல்வினையால் வரும் இன்பத்திலும், தீவினையால்வரும் துன்பத்திலும், சம புத்தி பண்ணுவது. கணக்கு இலாத் திருக்கோலம் - அளவு படாத திருவுருவம்.

பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே, சட்ட நேர்பட வந்தி லாத சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன், சிட்டனேசிவ லோக னேசிறு நாயி னுங்கடை யாயவெங், கட்டனேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. உ

மலங்கி னேன்கண்ணின் நீரை மாற்றி மலங்கெ டுத்த பெருந்துறை, விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேன்இனி மேல் விளைவ தறிந்திலேன், இலங்கு கின்றநின் சேவடிகள் இரண் டும் வைப்பிட மின்றியே, கலங்கி னேன்கலங் காமலேவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ங

பூணொ ணாதொரு அன்பு பூண்டு பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும், நாணொ ணாதொர் நாணம் எய்தி நடுக்கடலுள் அழுந்திநான், பேணொ ணாதபெ ருந்துறைப்பெருந் தோணி

(உ) வரி 1. பிட்டுக்குச் சமமாக மண்சுமந்த, (அதாவது மண் சுமப்பதற்குப் பிட்டைக் கூலியாக ஏற்றுக்கொண்ட) திருப்பெருந் துறையில் வீற்றிருக்கும் பெரிய பித்தனே (பேரன்புடையவனே). நிந் தாஸ்துதி. வரி 2. உன்னுடைய சட்டத்திற்கு (கட்டளைக்கு) ஒத்து நடவாத குற்றமுடைய நான் உன்னைச் சாராமற் போனேன். சழக்கு - குற்றம். சிட்டனே - நல்லோனே ; நன்மையைச் செய் வோனே. வெம் கட்டனேனையும் - கொடிய துன்பத்தை யுடை யேனையும். "கட்டனேன் பிறந்தேன் உனக்காளா"—சுந்தரர்.

(ங) மலங்கினேன் - (துயராற்) கலங்கினவன். கண்ணில் நீரை மாற்றி - துன்பத்தைப் போக்கி. மலம் கெடுத்த பெருந்துறை - மலத்தைப் போக்கிய திருப்பெருந்துறைப் பெருமான் ; அல்லது மலத்தைப் போக்குதற்கு ஏதுவாகிய பெரிய நெறி. விலங்கினேன் - விட்டு விலகினேன். வினைக் கேடனேன் - தீவினையாகிய கெடுதியை உடையேன். வைப்பு இடமின்றி - வைப்பதற்குத் தகுந்த இடம் இல்லாமையால்.

(ச) வரி 1. (உனது அன்பர்) பிறரால் மேற்கொள்ளப்படாத பேரன்பினைப் பூண்டு அவ்வன்பிலே நிலைத்து நின்று, நாடோறும் வழிபடவும். வரி 2, 3. வெட்கப்படக் கூடாத ஒரு வெட்கத்தை அடைந்து கரை காணமுடியாத துன்பமாகிய கடலின் நடுவில் அழுந்தி, விரும்புதற்கரிய திருப்பெருந்துறைப் பெருமானாகிய தோணியைப் பற்றிக்கொண்டு செலுத்தலும்.

பற்றி யுகைத்தலுங், காணொ ணாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ச

கோல மேனிவ ராக மேகுண மாம்பெருந்துறைக் கொண்டலே
சீல மேதும் அறிந்தி லாதஎன் சிந்தை வைத்த சிகாமணி
ஞால மேகரி யாக நானுனை நச்சி நச்சிட வந்திடுங்
கால மேஉனை ஓதநீ வந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ரு

பேதம்இல்லதொர் கற்பளித்த பெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே
ஏத மேபல பேச நீஎனை ஏதிலார்முனம் என்செய்தாய்
சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக்
காத லால்உனை ஓத நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. சு

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை எண்குணம் செய்த
ஈசனே, மயக்க மாயதோர் மும்ம லப்பழ வல்வி னைக்குள்

(ச) காணொணாத் திருக்கோலம் - யாவராலும் காணுதற்கரிய அழகிய திருவடிவம்.

(ரு) கோலம் மேனி - அழகிய திருமேனியுடைய. வராகமே - பன்றியுருவனே. கொண்டலே (அருளைப் பொழியும்) மேகமே. கரி - சாக்ஷி. நச்சி நச்சிட - மிக்க அன்பு செய்யச் செய்ய. காலமே - காலத்தை வடிவமாக உடையவனே. உனை ஓத - உன்னை நான் துதிக்க, அதனால்.

(சு) பேதம் இல்லதோர் கற்பு - பேதிக்கப்படாததோர் (மாறுபாடு அடையாத) கற்பு; பிறதேவரை நாடாத நிலை. வெள்ளமே - அருட்பெருக்கே. வரி 2. அயலார்கள் என்னைப் பற்றிக் குற்றமான வார்த்தைகள் பேசும்படி விட்டு அதைத் தடுக்க நீ யாது செய்தாய்? (ஒன்றும் செய்யவில்லை). வரி 3, 4. மீண்டும் மீண்டும் இறத்தல், தீங்கு இவைகளில்லாத ஒப்பற்ற உனது திருவடி எனக்கு அடைக்கலம் என்று அன்பினால் உன்னைத் துதிக்க, நீ திருக்கழுக்குன்றில் உனது திருக்கோலத்தைக் காண்பித்தாய்.

(எ) வரி 1. இயக்கப் பெண்கள் அறுபத்து நால்வரை எண் குணங்கள் உள்ளவர்களாகச் செய்த ஆண்டவனே! வரி 2. மயக்கத்திற்குக் காரணமாகிய மும்மலங்களின் விளைவாகிய பழய கொடிய வினையில் அழுந்திக்கிடக்கவும்.

அழுந்தவுந், துயக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டுநின் தூய் மலர்க்கழல் தந்தெனைக், கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. எ

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

கண்ட பத்து

நிருத்த தரிசனம்

கோச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வயம்மயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே.

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை

(எ) துயக்கு - தளர்வு. கயக்க வைத்து-மெலியும்படிச் செய்து. வரி 4. (உன்னோடு அழைத்துச் செல்லாமல் இந்நிலவுலகில்) மெலியும்படிச் செய்து, இப்போது வந்து உன் அடியவர்கள் முன்னிலையில் உன்திருவருட் கோலத்தைக் காட்டினாய்.

(க) வரி 1,2. ஐம்பொறிகளின் வசப்பட்டு அதனால் மயக்கத்தையடைந்து, அக்காரணத்தினால் இறந்து, இறந்தபின் ஆகாய மார்க்கமாய் அலைந்து சென்று, கடத்தற்கரிய நரகத்தில் வீழும் இயல்புடைய எனக்கு. சிவமாக்கி - தற்போதத்தை ஒழித்து, சிவத்தின் வசமாகச் செய்து. ஆனந்தம் - ஆனந்தமயமா யிருப்பவனே.

(உ) வினைப்பிறவி - வினைக்குப் பயனாகிய பிறப்பு. த(ன்)னை இறைவனை.

எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்தஇணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. ௨

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டு கொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும் வண்ணம்
பல்லோருங் காணஎன்தன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத்(து) ஆட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. ௫

---

(௩) வரி 1. 2, என்னுடைய உருவம் தோற்றப்படாத (நான் கருவிற் கிடந்த) காலத்திலே என்னுள்ளே புகுந்து என் மனத்தில் நிலைத்து நின்று, கருவிலேயே திருந்தச் செய்து, ஊனாலாகிய சரீரத் துட் புகுந்து, திருவருளினால் ஆண்டுகொண்ட. கருத்து இருத்தி என்று பிரித்து - என் எண்ணத்தைத் தன்னிடத்தில் பதியச்செய்து என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். "கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையும் கருத்துடையேன்" "கருவுற்றநாள் முதலாக உன்பாதமே காண்பதற்கு உருகிற்றென் உள்ளமும்..." என்னும் அப்பர் தேவா ரக் கருத்துக்களோடு ஒப்பிடுக. தித்திக்கும் சிவபதத்தை - இன்ப மய மான சிவபதவியை (சிவனோடு கலந்த நிலை). அருத்தி - அன்பு.

(௪) கல்லாத - அருள் நூல்களைக் கல்லாமையால் உண்டான. வல்லாளன் - அறிவுத் திறமுடையவன். வனப்பு எய்தி - அருளழகு அடைந்து. பசு பாசம் அறுத்தானை - பசுத் தன்மையையும் (தற் போதத்தையும்) மும்மலங்களையும் போக்கினவனை.

(௫) தடுமாறும் - அறிவு கலங்கும். ஆதம்இலி - ஆதரவு இல்லா தவன் (ஆகிய). பேதை குணம் - அறியாமைக் குணம்.

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே.

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் போரமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்(கு)
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே.

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்குயுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

(சு) உறவினொடும் - சுற்றத்தார் பற்றுடன் அல்லது பிணி மூப்பு என்ற இவற்றோடு தொடர்புடைய தீமைகளோடும். ஒழியச்சென்று-முற்றிலும் நீங்கும்படியாகப் போய்.

(எ) பத்திமை - அன்புடைமை. பரிசு - நற்குணம். இலா - இவற்றோடு தொடர்பில்லாத. பித்தன் இவன் எ(ன்)ன - இவன் பித்தன் என்று உலகத்தார் சொல்லும்படி. போரமே - நழுவாமல். வித்தகனார் - அறிஞர்.

(அ) பாவகம் - எண்ணம். வரி 2. இனிமேல் நிகழப்போவது இன்னதென்று அறியாமல். வெறுவியன் - பயனற்றவன். களவு இலா - வஞ்சகம் இல்லாத.

(கூ) வரி 1. (இறைவனை அடையும்) முறையும், அடைவதனால் வரும் பயனும் அறியாத. உளத்து ஒளி ஓங்கி வளர - மனத்தின்கண் (மாயாமலத்தைப் போக்கும்) ஞான ஒளி மிகுந்து வளரும்படியாக. உலப்பு இலா - முடிவு இல்லாத. வாங்கி வினை மலம் அறுத்து - வினைப்பயன் என்னை அடையாமற் செய்து, ஆணவ மலத்தைப் போக்கி. மாயை, கன்மம், ஆணவம் ஆகிய மும்மலங்களையும் போக்கினமை கூறப்பட்டுள்ளது.

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

பிரார்த்தனைப் பத்து

சதா முத்தி

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கலந்து நின்னடியா ரோடன்று வாளா களித்தி ருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து நின்ற திடர்பின்னாள்
உலர்ந்துபோனேன் உடையானேஉலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய் ஆர்வங் கூர அடியேற்கே.

(௧0) புலன் - ஐம்புலன்கள், அறிவு. பொருளாகிப் பேதங்கள் அனைத்துமாய் - எல்லாப் பொருள்களும் ஆகி அவற்றின் பலவகையான வேறுபாடுகளுமாகி. கேதங்கள் - துன்பங்கள். கிளர் ஒளி - தானே விளங்கும் ஒளி, சுயஞ்சோதி. மரகதம் - பச்சைமணி; அம்மையின் நிறம்.

(௧) வரி 1. (நீ என்னை ஆட்கொண்ட) அந்நாளில் உனது அடியார்களுடன் கூடி வாளா (செயலற்று, தற்போத உணர்ச்சியை இழந்து) மகிழ்ந்திருந்தேன். "வாளாநின்று தொழுமடியார்கள் வானுளப்பெறும் வார்த்தையைக் கேட்டும்"—**சுந்தரர்.** வரி 2. அவர்களோடு கூடிக் களித்த காலங்கள் கழிந்து போயின. பின்னாளில்

அடியார் சிலருன் அருள் பெற்றார் ஆர்வங் கூர யான் அவமே, முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவால் அடியேன் மூக்கின்றேன், கடியேனுடைய கடுவினையைக் களைந்துன் கருணைக் கடல்பொங்க, உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே ஓவா துருக அருளாயே. உ

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியா ரெல்லாம் புக்கழுந்த, இருளார்ஆக்கை யிதுபொறுத்தே எய்த்தேன் கண்டாய் எம்மானே, மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன் வருமால் என்றிங் கெனைக்கண்டார், வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. ௩

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியா ருள்ளே விரும்பி எனைஅருளால், ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த அமுதே அருமா மணிமுத்தே, தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்

(அவர்களை விட்டுப் பிரிந்தபின்) துன்பம் புகுந்து நிலைபெற்றது. உலர்ந்துபோனேன் - வாடிப்போனேன். உலவா..............அடியேற்கே - என்றும் அழியாத பேரின்பத்தைத் தருகின்ற ஒளிவடிவினனைக் காணும்பொருட்டு வருந்தினேன். அடியேனுக்கு உன்மீது அன்பு மிகும்படி அருள் செய்யவேண்டும்.

(உ) ஆர்வம் கூர (அன்பு மிகுந்ததனால்)அருள் பெற்றார். வரி 2. நாற்றம் மிக்க பிணத்தின் இறுதி நிலையை அடையாமல் (இறந்தொழியாமல்), (அன்பில்லாமையால்) நீ கொண்ட கோபம் காரணமாக, அடியேன் ஒரு பயனுமின்றி மூப்பு அடைகின்றேன்.பொங்க - பொங்கும்படி. ஓவாது உருக - இடைவிடாது உருகும்படி.

(௩) அருள் ஆர் அமுதம் - திருவருளாகிய கிடைத்தற் கரிய அமுதம். வரி 2. அறியாமை நிறைந்த இந்த உடலைச் சுமந்து இளைத்தேன். வரும் ஆல் - வருகின்றான். ஆல் - அசை. வெருளா வண்ணம் - பயப்படாதபடி.

(௪) வரி 1. வேண்டத் தக்கனவற்றையே (அல்லது உன்மீது மிக்க அன்பையே) உன்னிடத்துப் பெற விரும்பும் மெய்யடியார் நடுவே (என்னை வைக்க) விரும்பி. தூண்டா விளக்கு - தூண்ட வேண்டாது தானே எரியும் விளக்கு.

தொண்ட னேற்கும் உண்டாங்கொல், வேண்டா தொன்றும்
வேண்டாது மிக்க அன்பே மேவுதலே. ௪

மேவும் உன்தன் அடியாருள் விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா உன்தன் கருணையினால்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ பரமானந்தப் பழங்கடல் சேர்ந்
தாவி யாக்கை யானெனதென் றியாதுமின்றி அறுதலே. ௫

அறவே பெற்றார் நின்னன்பர் அந்தமின்றி அகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்புகின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா
மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்ப மாகடலே. ௬

(௪) வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது - வேண்டத் தகாதன (இவ்வுலகப் பொருள்கள்) ஒன்றையும் வேண்டாமல். மிக்க அன்பு மேவுதலே உண்டாங்கொல் - உன்னிடத்து மிக்க அன்பு பொருந்துவது அடியேனுக்கும் உண்டாகுமோ? (அவ்வாறு உண்டாக நீ அருள் புரிய வேண்டும். அதுதான் நான் வேண்டுவது.)

(௫) காவி சேரும் கயற் கண்ணாள் பங்கா! உன்தன் அடியாருள் மேவும் (பொருந்தியிருக்கும்) மெய்ம்மையே யானும் விரும்பி, உன்தன் கருணையினால் பரமானந்தப் பழங்கடல் சேர்ந்து ஆவி யாக்கை யான் எனதென்று யாதுமின்றி அறுதலே பாவியேற்கும் உண்டாமோ?—உரைநடை. காவிசேரும் - நீலோற்பல மலரைப்போன்ற நிறத்தினையுடைய. மெய்ம்மை - திருவருளோடு கலந்து நிற்கும் தன்மை.

(௬) வரி 1. உன் அன்பர்கள் முடிவில்லாமல் உள்ளம் உருகவே (பரமானந்தப் பழங் கடல் சேர்ந்து ஆவி ஆக்கை யான் எனதென்பது யாதுமின்றி) அறவே (முற்றிலும் நீங்கப்) பெற்றார்கள். புறமே - அவர்கள் கூட்டத்திற்கு வெளியே. பேரா - நிலைபெயராத. ஒழியா - என்றும் நிலைத்த. பிரிவு இல்லா - விட்டு நீங்காத. மறவா நினையா - மறப்பு நினைப்பு அற்ற நிலையில் அனுபவிக்கப்படுகின்ற. அளவிலா - அளவுகடந்த; எல்லையில்லாத. மாளா - முடிவு இல்லாத. இன்ப மா கடலே - பேரானந்தக் கடலே. எழுகடல் என்று சொல்லப் படுவது போல, இன்ப மா கடலுக்கு எழு அடைமொழிகள் கொடுத்திருப்பது காண்க.

கடலே அனைய ஆனந்தம் கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந் துண்ண, இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருத்த லழகோ அடி நாயேன், உடையாய் நீயே அருளுதியென் றுணர்த்தா தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன், சுடரார் அருளால் இருள் நீங்கச் சோதீ இனித்தான் துணியாயே. எ

துணியா உருகா அருள்பெருகத் தோன்றுந் தொண்ட ரிடைப்புகுந்து, திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே நின்று தேய்கின்றேன், அணியா ரடியா ருனக்குள்ள அன் புந் தாராய் அருளளியத், தணியா தொல்லை வந்தருளித் தளிர்ப்பொற் பாதந் தாராயே. அ

தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய் என்றுன் தமரெல்லாம் ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார் போல அயர்வேனோ சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா பேரா னந்தம் பேராமை வைக்கவேண்டும் பெருமானே. கூ

(எ) கவர்ந்து உண்ண - வாரி உண்ண, கொள்ளைகொண்டு அநுபவிக்க. ஏசற்று - துக்கித்து. வரி 3. என்னை அடிமையாக உடையவனே ! (கடல்போன்ற பேரானந்தத்தை, நான் கேளாமலே) நீயே அருள் செய்வாயென்று எண்ணி உனக்கு என் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்காமலே காலத்தைக் கழித்து விட்டேன். வரி 4. ஒளி வண் ணனே ! இனியாவது ஞான ஒளிவீசும் உன் அருள் வாளினால் என் மல இருள் நீங்கும்படி அதனை வெட்டி யெறிவாயாக.

(அ) வரி 1.(நீயே ஆதரவு என்று) துணிந்து,மனம் உருகி,அதனால் திருவருட் பொலிவு மிகும்படி விளங்குகின்ற அடியார் கூட்டத்திற் புகுந்து. வரி 2. வன்மை மிகுந்த மூங்கில் போன்று உருகாத மன முடைய யான் இவ்வுலகில் நிலையுற்றுத் தளர்கின்றேன். அணியார் - உனக்கு சமீபமாயுள்ள அல்லது கூட்டமாயுள்ள. அருள் அளிய-உன் திருவருளினால் என் மனம் உருகும்படி. அல்லது, உன் திருவருள் கனிந்து. தணியாது ஒல்லை - தாமதியாமல் விரைவாக.

(கூ) வரி 1. நீ கொடுக்காத அருள் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லும்படி உன் அருள் முழுவதையும் கொடுத்து விட்டாய் என்று உன் உறவினர் (அடியார்) எல்லாம். ஆராநின்றார் - (பேரா னந்தத்தை) முழுவதும் அநுபவிக்கின்றார்கள். அயர்வேனோ - தளர் வேனோ. பேராமை - பேர்தல் (நீங்குதல்) இல்லாதபடி.

பிரார்த்தனைப் பத்து

மானோர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக் கனியே மனநெகா
நானோர் தோளாச் சுரையொத்தால் நம்பிஇத்தால் வாழ்ந்தாயே
ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக்
கோனே அருளுங் காலந்தான் கொடியேற் கென்றோகூடுவதே.

கூடிக் கூடி உன்னடியார் குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா
வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக்
காடி ஆடி ஆனந்தம் அதுவே யாக அருள்கலந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(௧௦) வந்திப்பார் மதுரக் கனியே-வணங்குவார்க்கு இனிய கனி போல் இன்பம் அளிப்பவனே. வரி 2. நான் ஒரு தொளையிடாத சுரைக் குடுக்கை போன்று பயனற்றுக் கிடந்தால், நம்பியே ! நீ இதனால் நன்றாய் வாழ்ந்து விட்டாய் போலும் ! உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தை - உருகி அன்பு மிகும் மனதை.

(௧௧) குனிப்பார் - கூத்தாடுவார் (ஆகவும்). களிப்பாரா - ஆனந்திப்பாராகவும். வழியற்றேன் - வழி தெரியாமல் திகைக்கின்ற நான். வற்றல் மரம் - பட்டுப்போன மரம். ஊடி - பிணங்கி. உடையாயொடு கலந்து - என் நாயகனாகிய உன்னோடு கூடி. பெருகி நெக்கு- அன்பு பெருகி ; மனம் நெகிழ்ந்து. வரி 4. ஆனந்தக் கூத்தாடி நான் ஆனந்த மயமே ஆகும்படி என்னோடு (அத்துவிதமாகக்) கலந்து அருள் செய்வாயாக.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

குழைத்த பத்து

ஆத்தும நிவேதனம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன், உழைத்தா லுறுதி யுண்டோதான் உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய், பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென், றழைத்தால் அருளா தொழிவதே அம்மா னேஉன் னடியேற்கே. க

அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன் அகல ஆண்டாய்என் றிருந்தேன், கொடியே ரிடையாள் கூறுஎங் கோவே ஆவா என்றருளிச், செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா, உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே. உ

(க) வரி 1. என்னை (அடிமையாக) உடையவனே! பழைய கொடிய வினையாகிய நோய் என்னை வாட்டிநுல் காப்பாற்றுவாயாக. உழைத்தால் உறுதி உண்டோ தான்-நான் முயற்சித்தால் மாத்திரம் உறுதியான பயன் கிடைக்குமோ? அதற்கு நீயும் அருள் புரிய வேண்டும். வரி 4. என் தந்தையே! உன் அடியவனுகிய எனக்கு அருளாதொழிவது தகுதியோ?

(உ) அகல முன் ஆண்டாய் - நீங்கும்படி முற்காலத்தில் என்னை ஆட்கொண்டாய். வரி 3, 4. என்னை அழைத்து ஏவல் கொள்ளாது தண்டித்தால் அது ஒன்று மாத்திரம் சாலும். தீமை (பாவம்) சேர்ந்த உடலை அழித்து ஒழிக்காதது எதற்காக?

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக் கொண்ட நின் கருணை, இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை பங்கா எங்கோவே, குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா மென்றே நீகொண்டால், என்தான் கெட்ட(து) இரங்கிடாய் எண்தோள் முக்கண் எம்மானே.

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே நின்சீர் மறப்பித்திவ்
ஊனே புகஎன் றனைநூக்கி உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியேன் அறியாமை அறிந்து நீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள் என்றென் றுன்னைக் கூறுவதே.

கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங் கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்பு(ம்)நீ தீமைநன்மைமுழுது(ம்)நீ [கில்
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை உன்னை விரித்துரைக்
தேறும் வகைஎன்சிவலோகா திகைத்தால் தேற்றவேண்டாவோ.

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தரு வோய்நீ, வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டி நீயா தருள் செய்தாய்

(ரு) ஒன்றும் போதா - ஒன்றுக்கும் உதவாத. இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான் - இப்போது இல்லாமற் போய்விட்டதோ? என்தான் கெட்டது - என்ன கெட்டுப்போயிற்று?

(சா) வரி 2. இந்த உடலிலே புகும்படி என்னைத் தள்ளி என்னை அலையும்படி செய்துவிட்டாய். வரி 3, 4. அப்படி ஆனபோதிலும், அரசனே! அடியேனுடைய அறிவில்லாமையை நீயே தெரிந்து எனக்கு அருள் புரிந்து, உன்பால் என்னை அழைத்துக்கொள்ளு நாள் எப்போது என்று நான் உன்னிடத்து முறையிட வேண்டுமோ? நான் முறையிடாமல் நீயே அழைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(எ) கூறும் கரணம் - பேசப்படும் கருவிகள். தேறும் - தெளிவு அடையும். பரிசு - தன்மை. மெய்ம்மை உன்னை விரித்து உரைக் கில் - உண்மையாகவே உன்னுடைய தன்மைகளை விரிவாகப் பேசினுல். இதைப் பாட்டின் முதலிற் கொண்டு, கூறும் நாவே முத லாக—என்று கூட்டுக.

(அ) வேண்ட முழுதும் - (வேண்டத் தக்கனவற்றை உன்பால்) இரந்து கேட்க அவை முழுவதையும். வேண்டி - நீயே விரும்பி.

யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால், வேண்டும் பரிசொன்
றுண்டென்னில் அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே. ௬

அன்றே என்தன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமுங், குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, இன்றோர் இடையூ றெனக்குண் டோ எண்தோள் முக்கண் எம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே. ௭

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட் டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான் *என்னதோஇங் கதிகாரம்*
காயத் திடுவாய்உன் னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.

கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள் களிகூர
எண்ணா திரவும்பகலும்நா னவையேஎண் ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கேபுகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ அடிமைசால அழகுடைத்தே.

---

(௬) *வேண்டின் அல்லால்-விரும்புவதல்லாமல். பரிசு-வெகுமதி.*

(௭) *குன்றே அனையாய் - (பாதுகாப்பிற் சிறந்த) மலை போன்ற வனே. வரி 4. நீ நன்மை செய்தாலும் செய்க, தவறு (கெடுதி) செய்தாலும் செய்க; இச் செயல்களுக்கெல்லாம் நானோ தலைவன். இனி என் செயல் ஒன்றுமில்லை.*

(௮) *நீயே நயந்து - நீயே விரும்பி வந்து. மாயப் பிறவி - நிலையில்லாத பிறப்பு. ஆயக் கடவேன் நானோ தான் - அதனைப்பற்றி ஆராய உரிமை உடையவன் நானோ. என்னதோ இங்கு அதிகாரம் - இதைப்பற்றிய அதிகாரம் என்னுடையதல்ல, எல்லாம் உன்னுடையதே. வரி 4. இந்த உடம்போடு என்னை இருத்தி வைத்தாலும் சரி, உன்னுடைய திருவடிக்கீழ் வைத்தாலும் சரி, எல்லாவற்றிற்கும் நான் உடன்படுகின்றேன்.*

(௯) *வரி 2, 3, 4. இரவும் பகலும் (வேறொன்றனையும்) எண்ணாமல் உன் திருவடிகளையே எண்ணிக்கொண் டிருப்பதல்லாமல், இந்நிலவுலகில் என் உடலை விடும்படியும், உன் திருவடிக்கே வந்து சேரும்படியும், பெரியோனே! நான் நினைக்க உரிமை உடையேனோ? அப்படி எண்ணினால் என் அடிமைத் தன்மை மிக்க அழகுடையது! அப்படி எண்ணுவது அடிமைத் தன்மைக்குத் தகாது.*

அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன் அரற்று கின்றேன் உடையானே, திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய், புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண நீதந் தருளாதே, குழகா கோல மறையோனே கோனே என்னைக் குழைத்தாயே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

உயிருண்ணிப் பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பைந்நாப்பட அரவேரல்குல் உமைபாகம தாய்என்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாட்களித் தெந்நாள்இறு மாக்கேன் இனியானே.

(க0) வரி 1. அழகனே! உன் திருவடியைப் பெற விரும்பி அலறுகின்றேன். வரி 3, 4. (அழியாப்) புகழையுடையவனே! பெரிய பேரின்பநிலையை நீ எனக்குக் கொடுத்தருளாமல் என்னை நீ வாட்டினையே. புராண - பழையோனே. குழகா - இளமை வடிவினனே.

(க) அழகிய நாவையுடைய பாம்பின் படத்தை ஒத்த. மெய் - உடம்பு. வினைக்கேடா - வினைகளைத் தொலைப்பவனே. செந்நாவலர் பரசும் - செம்மையான நாவன்மையுடைய புலவர்கள் போற்றும். வரி 4. இனி நான் உன்னைக் கண்டு களிப்பது எந்த நாள் உன்னைக் கண்டு இறுமாந்திருப்பது எந்த நாள். இறுமாந்திருப்பது

நானாரடி யணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்(கு)
ஊனாருடல் புகுந்தான்உயிர் கலந்தான்உளம் பிரியான் [வான்
தேனார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறை
வானோர்களும் அறியாததோர் வளமீந்தனன் எனக்கே. உ

எனைநானென்ப தறியேன்பகல் இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான்எனை மத்தோன்மத்த னாக்கிச் [யுய்
சினமால்விடை உடையான் மன்னு திருப்பெருந்துறைஉறை
பனவனெனைச் செய்தபடி றறியேன் பரஞ்சுடரே. ௩

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர்வியன் உலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டான்என தென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையில்உறை பெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான்மறு மாற்றத் திடையானே.

என்பது நான் பெற்ற பேறு யார் பெறுவார் என்று எண்ணி இறைவன் கருணையைப் பாராட்டி யிருப்பது. "இறுமாந் திருப்பன் கொலோ ஈசன் பல்கணத்து எண்ணப்பட்டு, சிறு மான் ஏந்திதன் சேவடிக்கீழ் சென்றங்கு இறுமாந்திருப்பன் கொலோ"—அப்பர். "மற்றுநான் பெற்றதார் பெறவல்லார் வள்ளலே கள்ளமே பேசிக் குற்றமே செய்யினும் குணமெனக் கொள்ளும் கொள்கையால் மிகைபல செய்தேன்"—சுந்தரர்.

(உ) வரி 1. நான் யார் (என்ன தகுதியுடையன்)? நான் தனது திருவடியை அடையும்பொருட்டு, நாய் போன்ற எனக்கு உயர்ந்த ஆசனத்தை யளித்து. வளம் - (பேரின்பச்) செல்வம்.

(௩) வரி 1. என்னை நான் யாரென்று அறிந்திலேன். பகலும் இரவும் கழிவதையும் தெரிந்திலேன். (மாணிக்கவாசகர் தன்னுணர்ச்சியின்றி இறைவனையே நினைந்திருந்தமையால் இவற்றை யுணராதவர் ஆயினர்.) மத்த உன்மத்தன் - மிகப் பித்தன். பனவன்-அந்தணன். படிறு - சூழ்ச்சி.

(௪) வரி 1. அகன்ற இந்நிலவுலகில் வினையை ஒழிப்பவர் (பெருந்துறைப் பெருமானைத் தவிர) வேறு யாராவது இருக்கின்றார்களா? சொல்லுங்கள். இதைப் பாட்டின் கடைசியில் கொள்ளுக. புரை - உள்துளை. பி(ன்)னைத்தான் - மறுபடியும். எல்லே - பகற்காலத்திலேயே. மறுமாற்றத் திடையானே - மற்றும் எனது சொல்லினிடையும் உள்ளான்.

பற்றுங்களவை அற்றீர்பற்றும் பற்றுங்கது பற்றி
நற்றுங்கதி அடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்றார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றுங்கவன் கழல்பேணின ரோடுங்கூடுமின் கலந்தே. ரு

கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கம்மலம் அறுத்தென்
உடலும்என துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன்தான் செய்தபடிறே. சு

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்
மண்ணும் விண்ணும், வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம்
வேண்டார்த(ம்)மை நாளுந், தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்
மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள், பூண்டேன்புறம்
போகேன்இனிப் புறம்போக லொட்டேனே. எ

(ரு) வரி 1, 2. உலகப்பற்றுகளை ஒழித்தவராய், பற்றவேண்டிய ஆதரவு தன்னைப்பற்றி (நன்று ஆம் கதி) நல்லதோர் பதவியினை யடையவிரும்பினால், கெட்டொழியும் இயல்பினரே, ஓடி வாருங்கள். தெற்று ஆர் சடை - பின்னலையுடைய சடை. தெற்று - பின்னல். ஆங்கு - கற்றவாறே.

(சு) பின் இரண்டு அடிகளை முதலிற் கொள்க. சுடரும் சுடர் மதி - ஒளி பரப்பும் கதிர்களை யுடைய பிறை. படரும் சடை மகுடம் - விரிந்த சடையாகிய கிரீடம். படிறு - சூழ்ச்சி (யாதெனில்). வரி 1. கடலின் அலைகள்போல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஓயாது வருகின்ற கலக்கத்தைச் செய்யும் பாசங்களைத் தொலைத்து. ஒழியா வண்ணம் - நீங்காதபடி.

(எ) சிவம் வேண்டார் - சிவபெருமானிடத்து அன்பில்லாதவர். நாளும் தீண்டேன் - எப்பொழுதும் ஒருவித தொடர்பும் வைத்துக் கொள்ளமாட்டேன். மன்னு திருப்பெருந்துறை சென்று சேர்ந்தேன். இறை தாள் பூண்டேன் - இறைவன் திருவடிகளைத் தலைமேற் கொண்டேன். வரி 4. திருவடிகளுக்குப் புறத்தே போக மாட்டேன், அவைகள் அகலுவதற்கும் விடமாட்டேன். ஒட்டேன் - இசையேன். இப்பாட்டில் சிவம் வேண்டாதவர் தான் தீண்டத்தகாதவர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. "ஈசனுக் கன்பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்,பேசுவதென் அறிவில்லாப் பிணங்களை நாம் இணங்கில் பிறப்பினிலும்

கோற்றேன்எனக்கென்கோகுரை கடல்வாய்அமுதென்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனேஅரு மருந்தேஎன தரசே
சேற்றூர்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றூர்தரு திருமேனிநின் மலனேஉனை யானே. அ

எச்சம்அறி வேன்நான்எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோ எங்கள் அரனேஅரு மருந்தேஎன தமுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி யானாகிநின் றானே. கூ

வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய உடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன் [உறைவாய்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை
நான்பாவியன் ஆனால்உனை நல்காய்என லாமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ........... " என்னும் சிவஞான சித்தியார் செய்யுளோடு ஒப்பிடுக.

(அ) முதல் இரண்டு அடிகளை இறுதியிற்கொள்க. உனையானே (உன்னை நான்)கொம்புத்தேன் எனக்கு என்று சொல்வதா? தேவாமிர்தம் என்று சொல்வதா ? உன்னோடு கலந்து அனுபவிக்கும் பேரின்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டேன். " ஆற்றேனுக அவயவம் சுவைதரு கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன் " என்று திருவண்டப்பகுதியில் (கஙகூ, கஙௗ) வருதல்காண்க. கோற்றேன் - கோல்தேன்; கொம்புத்தேன். குரை கடல்வாய் - சப்திக்கும் கடலினிடத்து உண்டான.

(கூ) வரி 1. நான் இன்னும் பெறவேண்டிய பாக்கி இன்னதென்று அறிவேன். அதைப் பெறுவதற்கு எனக்கு என்ன தகுதி யிருக்கின்றதென்பதை அறியேன். நிச்சம் என - நிச்சயமாக, அல்லது நித்தியமாக (சதாகாலமும்). யானாகி நின்றானே - என்னோடு அத்துவிதமாகக் கலந்து நின்றவனே.

(க0) வரி 1. பெருமை பொருந்திய உலக மக்கள் தவம் செய்யவும். அவமே - வீணாக. ஊன் பாவிய உடல் - புலால் நிரம்பிய உடம்பு. வரி 4. நான் பாவியன் ஆனபோதிலும், நீ பேரருள் உடையன் ஆனமையால், உன்னை அருள் புரிவாயாக என வேண்டுதல் தகுதியே.

தில்லையில் அருளிய

அச்சப்பத்து

ஆனந்த முறுதல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன், கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி, மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற், கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சு மாறே. க

வெருவரேன் வேட்கைவந்தால் வினைக்கடல்கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா எம்பிரான் தம்பி ரானாந்
திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. உ

இப்பதிகத்தில் சிவபெருமானிடத்து அன்பிலாதவரைக் காண்டலும் தீது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

(க) புற்றில் வாள் அரவும் - புற்றில் வாழுகின்ற (மாணிக்கத்தினால்) ஒளியையுடைய பாம்பிற்கும். மெய்யும் - மெய் போன்ற வஞ்சக மொழிக்கும். பெம்மாற்கு அற்றிலாதவரை - பெருமானுக்கு உண்மை (அன்பு) இல்லாதவரை. அல்லது பெம்மான் (ஐ) கற்றிலாதவரை எனக் கொண்டு பெருமானுடைய புகழ்களைக் கல்லாதவரை என்னலுமாம். அற்று - அற்றம்; உண்மை. நாம் அஞ்சுமாறே - நாம் பயப்படும் விதம் என்னென்பேன். நாம் மிகவும் பயப்படுவோம்.

(உ) வேட்கை - பேராசை, அல்லது காம இச்சை. கொளினும் - மூடினாலும். இருவரால் மாறுகாணா-அயனும் மாலும் தம்முள் மாறுபட்டுக் காணமுயன்றும் காணமுடியாத. அருவராதவரை - அருவருப்படையாதவரை.

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத் தாடுகின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே.

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன் அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீ றாடும் மேனி வேதியன் பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ளம் நெக்கிங்
களியிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே.

பிணியெலாம் வரினும்அஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியி னான்தன் தொழும்ப ரோடழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீ(று)
அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே. ௫

வாளுலாம் எரியும் அஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலா நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதங் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைக ளேத்தித் தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே.

---

(௩) வன்புலால் வேலும் - வன்மையுடைய தசையில் ஊடுருவிச் செல்லும் வேலிற்கும். பொலா மணி - பொள்ளாத மணி ; துவாரமிடாத மாணிக்கம். இனிது அருள் பருக மாட்டா - இனிமையாகிய திருவருளை நுகரமாட்டாத.

(௪) வரி 1. கிளியைப்போன்ற அழகுடைய மகளிர் பேச்சுக்கும் அஞ்சமாட்டேன். அவர்களுடைய பொய்யான (வஞ்சகம் பொருந்திய) புன்சிரிப்பிற்கும் அஞ்சேன். நீறு ஆடும் மேனி - திருநீற்றினால் முழுதும் பூசப்பட்ட திருமேனியையுடைய. துளி உலாம் கண்ணராகி- ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்பும் கண்ணையுடையவராகி. அளி - அன்பு.

(௫) துணி நிலா அணியினான்-பிறைச் சந்திரனை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவபெருமான். தொழும்பரோடு அழுந்தி-தொண்டர்களுடன் (ஆனந்தத்தில்) தோய்ந்து.

(௬) வாள் - ஒளி. ஏற்றன் - இடப வாகனன். சொற்பதம் - சொல்லின் தரம். தாள் தாமரை . தாள் ஆகிய தாமரை. ஆள் அ(ல்)லாதவர் - அடியவர் அல்லாதவர்.

தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன் சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தஅம் பலத்து ளாடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. எ

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன் தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர் நண்ணமாட்டாச்
செறிதரு கழல்க ளேத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. அ

மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன் மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுதமாக்கும் நம்பிரான் எம்பிரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான் திருமுண்டம் தீட்டமாட்டா
தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. கூ

கோணிலா வாளி அஞ்சேன் கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. கO

திருச்சிற்றம்பலம்

(எ) தகைவு இலா - தடுக்கமுடியாத. புகைமுகந்து எரிகை - புகையைக்கொண்ட நெருப்பை ஏந்திய கை. முகை நகை - மொட்டுகள் விரியும்.

(அ) தறி செறி - கட்டுத்தறியைத் தாக்குகின்ற (அசைத்துப் பிடுங்குகின்ற). உழுவை - புலி. வெறி - வாசனை. சிறந்து இனிது இருக்கமாட்டா - (அதனால்) சிறப்புற்றுப் பேரின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்க மாட்டாத.

(கூ) மஞ்சு உலாம் உருமும்-மேகத்தினிடை உண்டாகும் இடிக்கும். செஞ்செவே - மிகச் செம்மையாக. திருமுண்டம் - திரிபுண்டரமாக (மூன்று கோடுகளாக) அணியும் விபூதி. தீட்டமாட்டாது - அணியமாட்டாது.

(கO) கோள் நிலா வாளி - கொலைத்தன்மை மிக்க அம்பு. நீள் நிலா - நீண்டபிறை. வாள் நிலா(வு)ம் - ஒளியைப் பரப்பும். சோர - நீரைச்சொரிய. ஆண் அலாதவர் - ஆண்மை இல்லாதவர்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருப்பாண்டிப் பதிகம்

சிவானந்த விளைவு

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்று மிலாதவரைக் கழற்போ திறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி யாதென்றன் உள்ளமதே. க

சதுரைமறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர்சாற்றிச்சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துங் [ங்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. உ

(க) பருவரை மங்கை - பெரிய (இமய) மலை அரசன் புதல்வி யாகிய உமாதேவியார். ஒன்றும் - பெயர் வடிவு குணம் ஒன்றும். தெரிவர நின்று - தோன்றும்படி நின்று. உருக்கி - மனதை உருகச் செய்து. என்றன் உள்ளமது பருவரை......கழற்போது இறைஞ்சி தெரிவர......ஒருவரையன்றி உருவறியாது என்று கூட்டுக.

(உ) வரி 1. அவனை அடைந்தவர்கள் தம் திறமையை மறந்து (தற்போதங் கெட்டு) ஞானப்பித்துக் கொள்வர்; பறை சாற்றினாற் போலச் சொன்னோம். வரி 2. சூரியனைத் தன் ஒளி மிகுதியால் மறைத்தாற் போன்ற சோதி வடிவினனாகிய சிவபெருமான் சூலத்தைக் கையிற் கொண்டு. குடிகேடு கண்டீர் - உலகவாழ்விற்கு இறுதி வரும் (பிறவி ஒழியும்) என்று அறிவீர். மதுரையர் மன்னன் - பாண்டிய மன்னனாக எழுந்தருளிய சிவபெருமான். மறுபிறப்பு ஓட மறித்திடுமே - மறுபிறப்பு நிகழாமல் தடைசெய்வார்.

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங் கொண்டீர், பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார், ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண் டரை உள்ளங் கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய் கழ லேசென்று பேணுமினே. ௩

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் தென்னனன்னாட் டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலம்எக் காலத்துள்ளும் அறிவோண் கதிர்வாள் உறைகழித் தானந்த மாக்கடவி எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே. ௪

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்தன் அடியவர்க்கு மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. ௫

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு ளும்விளங்கத் தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல வல்லன் அல்லன்

(௩) இன்ப நீர் வெள்ளம் - இன்பமாகிய மிகுந்த நீர். நெஞ்சங் கொண்டீர் - எண்ணங் கொண்டவர்களே ! பார் - உலகத்தவர். தொண்டரை உள்ளம் கொண்டார் - தொண்டர்களுடைய உள் ளத்தைக் கவர்ந்து கொண்டார். பேணுமினே - வழிபடுங்கள்.

(௪) செறியும் பிறவி - (துன்பம்) மிக்க பிறப்பு அல்லது மேலும் மேலும் தொடர்ந்து வரும் பிறப்பு. கிளர்கின்ற - விளக்கமாய்த் தோன்றுகின்ற. வரி 3, 4. அறிவாகிய ஒளிக்கதிர் வீசும் வாளினை உறையினின்றும் எடுத்து, ஆனந்தமாகிய குதிரையின்மேல் ஏறிச் செலுத்திப் பிறப்பாகிய பகைவர்களைப் பெரிய நிலவுலகத்தே புரளும் படி ஞான வாளினாற் சேதிப்பன். பிறப்பை எதிர்ந்தார் - பிறப்பா கிய எதிர்ந்தாரை.

(௫) காலம் உண்டாகவே - காலம் கடந்து போவதற்கு முன் னமே. நண்ணரிய ஆலம் - நெருங்க முடியாத கொடிய விஷம். மூல பண்டாரம் - மூல பொக்கிஷம் (Reserve treasure) ; பேரின்பச் செல்வம். வழங்குகின்றான் - வாரிக் கொடுக்கின்றான்.

(௬) ஈண்டிய மாயா இருள்-மாயா மலத்தாலுண்டாகும் மிகுந்த அறியாமை. நிலையில்லாதவற்றை நிலையுடையனவென்றுணரும் திரிபு

வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல் விரும்புமின் தாள்
பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே.

மாயவ னப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும் பகைகள் புகுந்தவருக்
காய அரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு ளேஅருளுஞ்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின்களே.

அழிவின்றி நின்றதோர் ஆனந்த வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கோடை யேசென்று முந்துமினே. அ

உணர்ச்சி. இருள்கெட.........சோதியை - இருள்கெடவும் எல்லாப் பொருள்களுடைய உண்மைநிலை விளங்கவும், தூண்டிவிட்ட விளக்கைப்போன்ற போரொளி வடிவினனாகிய சிவபெருமானை. "தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்"—அப்பர். வரி 3. வேண்டியபோதே ஐவாய்தல் (ஐம்பொறிகளை) விலக்க வேண்டுமாயின் அவன் திருவடிகளை விரும்புங்கள். விலக்குதல் - தீயநெறியிற் செல்லவொட்டாமல் தடுத்து நல்ல நெறியிற் செலுத்துதல். முத்திப் பரிசு இதுவே - முத்தி என்று சொல்லும் வெகுமதி இது (அவனுடைய திருவடிகள்) தான். அல்லது முத்தியாகிய கரையிற் சேர்ப்பிக்கும் பரிசு (தோணி) அவனுடைய திருவடிகள்தான்.

(எ) மாயவனப் பரிமேல் கொண்டு - மாயமாகிய அழகிய குதிரையின் மேல் ஏறி. மற்று அவர் கைக்கொளலும் - அவர் (பாண்டியனார்) கழுக்கடையைக் கையில் எடுத்தவுடன், அல்லது அவர் கையைப்பற்றி ஆட்கொண்டவுடன். மற்று - அசை. புகுந்தவருக்கு - சரணடைந்தவர்களுக்கு. புகும் தவருக்கு எனப் பிரித்து, சரண் புகும் தவமுடையாருக்கு என்னலுமாம். ஆய - (முத்திக்குச் சாதனம்) ஆகிய. சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் - செம்மையாகிய பெரிய கொடையாளனாகிய பாண்டியன் (சிவபெருமான்).

(அ) கழிவுஇல் - நீங்குதல் இல்லாத. பழமலம் பற்றறுத்து.- பழமையாகிய ஆணவமல வேரை அறுத்து. பாண்டிப் பெரும்பதமே - பாண்டியனாகி (அரசு செய்யும்) பெரிய பதவி மாத்திரமன்றி. முந்துமினே - முற்பட்டுப் போய்ப் பெறுங்கள்.

விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாம்அறி யார்மறந்தே.

கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானும்ஓர் மீனவன்பால்
ஏற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே
தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

(௯) வரி 1. தீவினைக் கலப்பு காரணமாக வருகின்ற பிறவிக் கடலைக் கடந்து செல்லும்படி. புந்தி......மறந்தே-புத்தி சுவாதீனத்தை இழந்த அழகிய கொடிபோன்ற மாதர்கள் மரத்தின் தன்மை வாய்ந்து (அசைவற்று நின்று) தம்மை மறந்து தம்மையும் அறியாராயினர்.

(௧௦) பெருந்தேவியும்......சேவகனே, கூற்றை......வீற்றிருந்தான் - உரைநடை. கூற்றை வென்றாங்கு - யமனை வென்றதுபோல. ஐவர்கோக்கள் - ஐம்புலன்களாகிய அரசர்கள். ஓர் மீனவன்...... சேவகனே - ஒரு பாண்டியனிடத்து இரந்துவந்து அவனுடைய உயிரை (தற்போதத்தை)ப் போக்கிய வல்லமையுடைய ஒப்பற்ற வீரனே. தேற்றமிலாதவர் - தெளிவில்லாதவர்களே! சிக்கென - உறுதியாக. சேர்மின்கள் - சென்று பிடியுங்கள்.

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளிய

பிடித்த பத்து

முத்திக் கலப்புரைத்தல்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(க) வரி 1, 2. தேவர்களுக்கு அரசனே, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த மேலான பொருளே! மன அழுக்குடையேனுக்கு. வம்பெனப் பழுத்து - புதுமையாக அருள் கனிந்து. வரி 4. இவ்வுலக வாழ்வு நீங்கிப் பேரின்ப வாழ்வு பெறச் செய்த அமுதமே. வரி 5. செம்மையான நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ள உறுதிப் பொருளே, சிறப்பு வாய்ந்த திருவடிகளையுடையவனே. சிக்கென - உறுதியாக.

(உ) வரி 3, 4. முடைநாற்றம் நீங்கப்பெறாது அடியேன் முழுவதும் புழுக்கள் நிறைந்துள்ள கூட்டிற் கிடந்து முதிர்ச்சி அடைந்து

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

முழுமையும் மண்ணாகி. கடைபடாவண்ணம் - எல்லாருக்கும் கீழ்ப் பட்டவனாகாதபடி.

(௩) வரி 2. அன்பாகிய வித்தினின்றும் விளைந்த தெவிட்டாத அமுதமே (பேரானந்தமே). "அருச்சனை வயலுள் அன்பு வித்திட்டுத்-தொண்ட உழவ ராரத் தந்த-அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க"—திருவண்டப்பகுதி (வரி ௬௩...௬௫). அல்லது அன்பாகிய கடலினிடத்துத் தோன்றிய ஆரமுதே. வரி 3. நிலையில்லாதவற்றின்கண் அறிவினைப் பெருகச்செய்து அல்லது பொய்யினையே மிகுதியாகப் பேசிக், காலத்தை வீணாகக் கழிக்கின்ற. புழுத்தலை - புழுத்து+அலை, அல்லது புழு+தலை.

(௪) அளிந்ததோர் கனியே-பக்குவமாய்ப் பழுத்த பழம் போல்பவனே. வரி 3. மெய்ப்பொருளை விளக்கும் நூலானவனே ; வாயினால் புகழ்ந்து உரைக்க முடியாத சிவானுபவமானவனே ; யோகத்தின் விளக்கமான பயனாயிருப்பவனே. தெருளிடத்து - தெளிவு எய்திய இடத்து. இருளிடத்து - அறியாமை நிறைந்த இவ்வுலகில்.

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண் (௬)
அளவிலா ஆனந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியஎம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

---

(௫) மெய்ப்பதம் - மெய்ப்பொருள். வீறிலியேன் - சிறப்பில்லாதவன். விழுமியது-உயர்ந்த பொருள் அல்லது நிலை (பேரின்பம்.) எய்ப்பிடத்து - தளர்ந்த இடத்தில்.

(௬) அறவையேன் - திக்கற்றவன். திறவிலே - வெளிப்படையாக. இறவிலே - முடிவிலே.

(௭) பற்றும் ஆறு - கூடும் வகை.

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(அ) அண்டர் அண்டம் - தேவர்கள் வசிக்கும் உலகம். யாதும் ஈறில்லாச் சித்தனே - முடிவு ஒன்றும் இல்லாத சித்திகளில் வல்லவனே, அல்லது ஞானவடிவினனே. பித்தனே - அன்பரிடத்து மிக்க அன்புடையவனே. தழைத்து - பெருகி. பிழைத்து - அவற்றின் நீங்கி. எத்தன் - தந்திரக்காரன்.

(க) வரி 2. பாலினைக் குழந்தைக்குப் பசிக்கும் காலம் அறிந்து அது அழுமுன்னே ஊட்டுகின்ற தாயைப் பார்க்கிலும் மிகவும் இரங்கி. தாய் நினைப்பும் மறப்பும் உள்ளவள். சில சமயங்களில் பால் ஊட்ட மறந்தும் விடுவாள். ஆனால் சிவபெருமானோ வெனில் நினைப்பும் மறப்புமில்லாது எக்காலத்தும் உயிர்களிடத்துக் கருணை புரிபவர். உலப்பிலா - அழிவில்லாத. சொரிந்து - பொழிந்து. புறம் புறம் திரிந்த - நான்கு பக்கங்களிலும் என்றெடும் சுற்றித் திரிந்த.

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருவேசறவு

சுட்டறிவு ஒழித்தல்

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினைஉன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றேஉன் பேரருளே.

(க0) புரை புரை கனிய - எலும்பின் உள்துளைகள் தோறும் இனிக்க. தொடக்கு - கட்டு.

(க) இரும்பு தரு - இரும்பை ஒத்த; உருகாத. ஈர்த்து ஈர்த்து-(நான் நெறிவிட்டு விலகுந்தோறும்) பலகாலும் தன் வசம் இழுத்து. வரி 2. கரும்பின் சுவைபோன்ற இன்பம் என்னிடத்து உண்டாகும் படி உன் திருவடியிணையை எனக்குக் காட்டி யருளினாய். ஒருங்கு திரை - அடங்கிய கங்காநதியின் அலைகள். உன் பேரருளே அன்றே-உனது பேரருள் அல்லவா ?

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்(கு)
உண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வாஎன்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றேஉன் கழல்கண்டே.

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற் காவாவென்
றோத(ம்)மலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேஎம் பரம்பரனே.

பச்சைத்தாள் அரவாட்டீ படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்
டெச்சத்தார் சிறுதெய்வம் எத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேஉன் திறம்நினைந்தே.

கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்

(உ) பண் ஆர்ந்த - இசை நிரம்பிய. உண்ணார்ந்த ஆரமுதே - உண்ண உண்ண நிறைந்த (இன்பம் பயக்கும்) கிடைத்தற்கரிய அமுதமே. வரி 3. மண்ணுலகில் நிறைந்த (தொடர்ந்து வரும்) பிறப்பை அறுத்திட்டு அடியேனை ஆண்டருள்பவனே! நீ என்னை வா என்று அழைக்க. வரி 4. உன் திருவடிகளைக் கண்ணாரக் கண்டல்லவா எனக்கு உய்வு கிடைத்தது.

(௩) ஆதமிலி - ஆதரவு இல்லாதவன். அரு நரகு - கடத்தற்கு அரிய நரகம். தமர் ஆரும் இன்றியே - உறவினர் யாரும் உதவுதற்கு இல்லாமல். ஆவா என்று - ஐயோ என்று. ஓதம் மலி - கடலில் மிக்கெழுந்த. காட்டியவாறு - காட்டியவிதம். அன்றே - (உன் பேரருள்) அல்லவா?

(௪) பச்சைத் தாள் அரவு ஆட்டீ - பசிய பாதங்களையுடைய பாம்பாட்டியே! உச்சத்தார் - தலைமீது வைத்துள்ள அன்பர். எச்சத்து ஆர் - குறைபாடுகள் நிரம்பிய. வரி 4. உன் குணங்களையே நினைந்து என் எண்ணத்தின்படி பிழைத்த விதம் என்ன ஆச்சரியம்! அச்சோ - வியப்புக்குறி.

(௫) கலைஞானம்-நூல்களைப் படிப்பதால் உண்டாகும் ஞானம். வாக்கு இயலால் - உன்னைப் புகழ்ந்து பாடும் வாக்கின் தன்மையால்; அல்லது நீ அருளிய திருவாக்கின் தன்மையால்.

துற்றிருமாந் திருந்தேன்எம் பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமோ றன்றேநின் பொன்னருளே.

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்னருளால்
உய்ஞ்சேனெம் பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேஅம் பலத்தமுதே.

என்பாலைப்பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும்அரியவொண்ணு
தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்ட(து)
என்பாலே நோக்கியவா றன்றேஎம் பெருமானே.

மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா றன்றேஎம் பெருமானே.

(ரு) வரி 4. உன் பொன் போன்ற (மாறுபடாத) திருவருளை எனக்குக் கொடுத்தது பொன்னாற் செய்த ஆசனத்தை நாய்க்குக் கொடுத்தது போலல்லவா?

(சு) நஞ்சுஆய துயர் கூர-நஞ்சுபோன்ற துன்பம் மிகுதலினால்.

(எ) என் பாலை - என்னிடத்தே உள்ள. தென்பாலை - தெற்கே உள்ள. வரி 4. என்னிடத்துக் கருணை நோக்கம் வைத்ததனால் அல்லவா?

(அ) முடிவில்லா ஓத்தானே - எல்லையில்லாத வேதத்தின் (அருள் நூல்) வடிவானவனே. பொருளானே-அவற்றின் பொருள் வடிவானவனே. உண்மையுமாய் இன்மையுமாய் - அடியவர்களுக்கு மெய்ப்பொருளாயும், அல்லாதவர்களுக்கு மறைந்தும் இருப்பவனே. பூத்தானே-தோன்றினவனே. புகுந்திங்குப் புரள்வேனைப் பேர்த்தே நீ ஆண்டவாறு கருணையினால் அன்றே - இவ்வுலக வாழ்வில் உழன்று கிடப்பேனை அந்நிலையினின்று நீக்கி என்னை நீ ஆட்கொண்ட விதம் உன் திருவருளினால் அல்லவா?

மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமா(று)
அருளெனக்கிங்(கு) இடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

(௯) மருவ இனிய - கூடுதற்கு இனிமையான. மலர்ப்பாதம் - அழகிய திருவடிகள். வரி 3. இதுவரையில் நான் சிறிது பருகி இனிதென்று உணர்ந்த உன் கருணைக் கடலில் மூழ்கி நன்றாக அனுபவிக்கும்படி அருள் செய்க. "கடலினுள் நாய் நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலி னுள்ளம் விடலறியேனை விடுதிகண்டாய்" என்று நீத்தல் விண்ணப்பம் (௩௫)ல் வருதல் காண்க.

(௧௦) வரி 1. நானோ நல்ல தவம் செய்தேன். (வீடு விரும்புவார் சொல்லும் சூக்கும பஞ்சாட்சரமாகிய) சிவாயநம என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லப் பெற்றேன். தானேவந்து - தானே வலிய வந்து. வரி 4. ஊனொடுங் கூடிய உடம்பில் உயிர் வாழ்தலைக் கண்டித்து வெறுத்திடும்படி அடியேனுக்கு அருள்செய்தான். எனது உள்ளம் புகுந்து, ஊனாரும்.........வெறுத்திடவே அடியேற்கு அருள்செய் தான்—உரைநடை.

திருவாரூரில் அருளிய

திருப்புலம்பல்

—००ঃঃ০০—

சிவானந்த முதிர்வு

கோச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

*பூங்கமலத் தயனொடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாடி
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே.*

*சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதி பசுபதீ மழவெள்ளை [நான்
விடையானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்
உடையானே உனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே.*

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டே
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும் [ன்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(௧) கோங்கலர்சேர் - கோங்கின் அரும்பை ஒத்த. ஓங்கு எயில் உயர்ந்த மதில்.

(௨) தயங்கும் - விளங்கும். மழ - இளமையான. உறுதுணை உற்றதுணை; துன்பம் உற்றபோது உதவும் துணை.

(௩) கற்றாரை - (திருவடி ஞானம் பெறாத) கலை ஞான முடையாரை. அமையும் - போதும். கற்றா - கன்று + ஆ, கன்றையுடைய பசு.

தில்லையில் அருளிய

குலாப்பத்து

அநுபவம் இடையீடுபடாமை

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென்றிட்(டு) உள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

(க) கவந்தி - கோவணம். உறவு என்றிட்டு - உறவு (பற்றுவன) என்று கருதி. தேடும் - தேடத்தக்க. வரி 3, 4 கூடும் (உடலும்) உயிரும் (அன்பினால்) மகிழ்ச்சி பொங்க அடியேன் வளைந்து கூத்தாடி. நடனம் செய்யும் விளக்கம் பொருந்திய தில்லை ஆண்டவனைப் பற்றிக் கொண்டேன். கொண்டன்று - கொண்டேன்.

(உ) எ(ன்)னைத் தனதாள் முயங்குவித்த குலாத்தில்லை ஆண்டானை அடியேன் கொண்டன்று. ஆதலால் துடியேறு...முடியேன் பிறவேன்—உரைநடை. வரி 1. உடுக்கையை யொத்த அழகிய நுண்ணிய இடையும் புனிதச்சொல்லும் உடைய மகளிரது தோளின் பாலுள்ள விருப்பத்தால். செடியேறு - பாவம் மிகுதற்குக் காரணமாகிய. செய்திடினும் - ஒருகால் செய்துவிட்டாலும். முடியேன் - இறக்கமாட்டேன். எனைத் தனதாள் முயங்குவித்த - தன்னுடைய திருவடியிலே என்னைக் கூடும்படிச் செய்த; தன்னுடைய திருவருளிலே என்னை மூழ்கும்படிச் செய்த. சிவபெருமான் ஆட்கொண்ட பிறகு சிவஞானிகளின் செயல்களெல்லாம், சிவன் செயல்களாகின்றன. "சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்" என்று திருத்தோணோக்கம் 6-வது செய்யுளில் வருதல் காண்க.

என்புள் ளுருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

குறியும் நெறியுங் குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

பேருங் குணமும் பிணிப்புறும்இப் பிறவிதனைத்
தூரும்பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

---

(௫) ஈடு அழித்து - வலியினைப் போக்கி. துவந்துவங்கள் - உடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் வருகின்ற பற்றுக்கள். விருப்பு வெறுப்பு, போற்றல் இகழ்தல் போன்றவை. தூய்மை செய்து - போக்கிப் பரிசுத்தப்படுத்தி. முன்பு உள்ளவற்றை - அநாதியே பற்றியுள்ள மும்மலங்களை.

(௬) வரி 1, 2. குறிக்கோளும் அதை அடையும் வழியும், நற்குணமும் இல்லாதவருடைய கூட்டங்களைப் பிரிந்து வாழும் மனத்தையுடைய மெய்யடியார்களைப் பிரியாத தன்மையுடையவனை. வரி 3. (அன்பு) மிகுந்த உள்ளத்தில் தோன்றுகின்ற பேரின்ப உணர்ச்சியாகிய சிவபெருமானோடு அத்துவிதமாகக் கலக்கின்ற முத்தி நிலையை. உருத்தல் - தோன்றுதல். அறியும் - (எல்லாவற்றையும்) அறிகின்ற.

(௭) வரி 1, 2. பேரும், பல்வகைக் குணங்களும் நம்மைக் கட்டுப்படுத்தற்கு ஏதுவாகிய இப்பிறவிக் குழியைத் தூர்த்து ஒழிக்கும் வண்ணம் மலமாகிய குற்றத்தை அறுத்து. சேரும் வகையால் - சிவபெருமானைக் கூடும் விதத்தால். ஆரும் - நிறைவடைவதற்கு ஏதுவாகிய. ஆரும் ஆண்டான் என்று கூட்டுக.

குலாப்பத்து

கோம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

மதிக்குந் திறலுடைய வல்அரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி என்தலைமேல் நட்டமையாற்
கடக்குந் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்

(சு) வரி 1, 2. மரக் கிளையில் முதலில் அரும்பாகத் தோன்றிப் பிறகு மலர் காய் கனி ஆகி உதிர்ந்து போகிறது போல, உடலும் உலகில் தோன்றி வளர்ந்து வீணே முதிர்ந்து அழிந்து போகாதபடி. வம்பு - வீணுகை. வரி 3. நான் நம்பித் துணையாகக்கொண்ட என் மனமானது இறைவனைக் கூடும்படி நான் சென்று சேரும்.

(எ) மதிக்கும் - யாவரும் புகழும். கதிக்கும் - மேற்பட்டு எழும். பசு பாசம் - தற்போத உணர்ச்சியும், மும்மலக்கட்டும். எனக் களித்து இங்கு அதிர்க்கும் - என்று மகிழ்ந்து இவ்வுலகில் ஆரவாரித்தற்கு ஏதுவாகிய.

(அ) வரி 1. பூமியைத் தோண்டும் இயல்புடைய, கரிய விறகுக் கட்டை போன்ற பன்றியின் பின் நடந்த.—இதில் அர்ச்சுனன் தவம் செய்யும்போது அவனைக் கொல்லப் பன்றி வடிவொடு வந்த மூகாசுரனைக் கொல்ல சிவபெருமான் வேடவுருவம் கொண்டு வந்த கதை கூறப்பட்டுள்ளது. வரி 3. என்னை வெல்லும் திறமையுடைய ஐம்பொறிகளாகிய கொடியவர்களுடைய வலிய ஆட்டங்களை அடக்க வல்ல.

(கூ) வரி 1, 2. (விளையாத) பாழான வயலைக் கிளரிக்கொண்டு ஒரு பயனுமடையாமல் கிடந்த எனக்கு, முன் செய்தவத்தினால் புதையலாகத் துணியிற் கட்டப்பட்ட நிதி கிடைத்தாற்போல்.

தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்றலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௯

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்
கிம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அற்புதப்பத்து

அநுபவமாற்றாமை

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மைய லாய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும் ஆழியு
ளகப்பட்டுத், தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான் தலை
தடு மாறாமே, பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள் தந்துதன்

---

(௯) வரி 3, 4. தாமரைபோன்ற சிவந்த பாதங்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு என் இழிவான தலையினால் அடிமைத்தொழில் செய்தற்குரிய விளங்கும் தில்லை ஆண்டவனைப் பற்றிக்கொண்டேன்.

(௧௦) கொம்மை வரி - திரட்சியும் கோடுகளும் உள்ள. வரி 3. செம்மை மனம் - அன்போடு கூடிய மனம். இப்பிறப்பில் நிகழக் கூடிய வினைப்பயன்கள் அத்தனையும் இவ்வுலகிலேயே ஒழிக்கவல்ல. அம்மை - தாய் போன்ற.

---

(௧) மையலாய் - (நிலையாதவற்றை நிலை என்று உணரும்) மயக்க உணர்ச்சியுடையனாய். தலை தடுமாறாமே - அறிவு மாறுபாடு அடையாமல். பொய்யெலாம் - நிலையிலாதனவற்றை யெல்லாம்.

பொன்னடி யிணைகாட்டி, மெய்ய னாய்வெளி காட்டிமுன் நின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே. க

ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர் இயல்பொடும் வணங்காதே, சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடுந் தலை தடு மாறாகிப், போந்து யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து பொற்கழ லிணைகாட்டி, வேந்த னாய்வெளி யேஎன்முன் நின் றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே. உ

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நானென தெனுமாயங், கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக் கழ றியே திரிவேனைப், பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய அரும்பொருள் அடியேனை, அடித்த டித்துவக் கார முன் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே. ௩

பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது பொய் களே புகன்றுபோய்க், கருங்குழ லினார் கண்களால் ஏறுண்டு கலங்கியே கிடப்பேனைத், திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாதே, அருந்து ணைவனாய் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௪

(க) மெய்யனாய் வெளி காட்டி - உண்மைப் பொருளாய் அருள் வெளியினைக் காட்டி. அற்புதம் விளம்பேனே - வியப்பான செயலை இன்னதென்று சொல்ல அறியேன்.

(உ) ஏய்ந்த - பொருத்தமான. முட்டாததோர் - எப்பொழு தும் தவறாததோர். சாந்தம் ஆர் - சந்தனக் குழம்பு நிறையப் பூசிய.

(௩) நடித்து - தக்கவன் போலப் பிறர் நம்பும்படி ஒழுகி. யான் எனது எனும்...திரிவேனை - யான் எனது என்னும் செருக் கிற்குக் காரணமான மயக்கமாகிய பாம்பு கடித்த வாயின் வழி, வினை யாகிய விடம் மிகுதியாகச் செல்ல அதனால் புலம்பி அலறித் திரி வேனை. அடித்து அடித்து - பலகாலும் தண்டித்துத் திருத்தி. அக் காரம் முன் தீற்றிய-பேரின்பமாகிய சர்க்கரையை முன்னே நின்று உண்பித்த. அக்காரம் - சர்க்கரை.

(௪) வரி 1. (மாறிமாறி வந்து) பொருந்துகின்ற பிறப்பு இறப் புக்களை ஒழிக்கும் வழிகளை எண்ணாமல் பொய்களையே சொல்லி. ஏறுண்டு - தாக்கப்பட்டு. திருந்து - அழகிய. திருவொடும் - அருட் சத்தியோடும். அருந்துணைவன் - கிடைத்தற்கரிய உதவியாளன்.

மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுங்
கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை
வீடு தந்தென் றன் வெந்தொழில் வீட்டிட மென்மலர்க் கழல்காட்டி
ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோர் அற்புதம்அறியேனே.

வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது மங்கையர்
தம்மோடும், பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்தி
நான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக், குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக்
குணக்கடல் கோமளத் தொடுங்கூடி, அணைந்து வந்தெனை
ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௬

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான் இயல்பொ
டஞ் செழுத்தோதித், தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாது
நான் தடமுலை யார்தங்கள், மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு
கிடப்பேனை மலரடி இணைகாட்டி, அப்பன் என்னைவந்
தாண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௭

---

(௫) வரி 1, 2. செல்வம், உறவினர், ஏனைய போகப்பொருள்
கள், மாதர்கள் ஆகிய இவற்றோடு சேர்ந்து, அவ்வவற்றின் குணங்
களால் தாக்கப்பட்டு (அவற்றை மேலானதென்று) பாராட்டித் திரி
வேனை. குலாவி - பாராட்டி. வெந்தொழில் வீட்டிட - தீவினை
களை அழிக்க. ஆடுவித்து - என்னை ஆனந்தக் கூத்தாடச்செய்து.

(௬) வரி 1. தாழ்வடையச்செய்யும் தன்மையுள்ள பிறப்பு இறப்
புகளை நீக்கும் வகையை நினையாமல். பிணைந்து - கூடி. குணங்கள் -
(முக்குணச் சார்பான) இயல்புகள். கோமளம் - இளமையழகு
(வாய்ந்த உமாதேவியார்). அணைந்து - நெருங்கி.

(௭) இணைமலர் - பொருத்தமான பூக்கள். இயல்பொடு-முறைப்
படி. மைப்பு உலாம் கண் - கருமை நிறமும், உலாவும் தன்மையும்
உடைய கண். ஏறுண்டு - தாக்குண்டு.

ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின இருவினை அறுத்தென்னை ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவன் உணர்வதந் தொளியாக்கிப் பாசமானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன் பரம்பெருங்கருணையால் ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே. அ

பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத்தலை நாய்போல, இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்தங் கிணங்கியே திரிவேனை, இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன் விரைமலர்க் கழல்காட்டி, அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. கூ

செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது செறிகுழ லார்செய்யுங், கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும் உன்னியே கிடப்பேனை, இறைவன் எம்பிரான் எல்லை யில் லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி, அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

(அ) வரி 1. இவ்வுடலையும் உயிரையும் ஊஞ்சல் போல் இங்கும் அங்கும் ஆட்டுகின்ற நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டையும் களைந்து. ஓசையால் - கேள்வி அறிவினால். உணர்வார்க்கு உணர்வு அரியவன் - உணரமுயல்வார்க்கு அறியமுடியாத பெருமான். ஆசை தீர்த்து - அவாவை அறுத்து.

(கூ) பொச்சையான - புழுக்கூடான. புழுத்தலை - புழு + தலை அல்லது புழுத்து + அலை. இணங்கி - அவர் சொற்படி நடந்து. அச்சன் - அப்பன்.

(க0) செறியும் - மேன்மேல் நெருங்கி வரும். செறிகுழலார் - அடர்ந்த கூந்தலையுடைய மாதர்கள். கிறி - பொய்ச் செயல்கள். கெண்டை அம் கண்கள் - கெண்டைமீன் கண்களை ஒத்த அழகிய கண்கள். அறிவு - மெய்யுணர்வு.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

சென்னிப்பத்து

சிவ விளைவு

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறியொ ணாமுத லாய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ ணாமலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னிச் சுடருமே.

அட்ட மூர்த்தி அழகன் இன்னமு தாய ஆனந்த வெள்ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன் தென்பெருந்துறைச் சேவகன், மட்டு வார்குழல் மங்கை யாளையோர் பாகம் வைத்த அழகன்தன், வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கண் நம் சென்னி மன்னி மலருமே. உ

நங்கை மீரெனை நோக்குமின் நங்கள் நாத னம்பணி கொண்டவன், தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை மேய சேவகன் நாயகன், மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண்

(க) மெய்ச்சேவகன் - உண்மை வீரன். மூவர் - மும்மூர்த்திகள். முதலாய - ஆதியாய. வரி 3- அன்பர்கள் அல்லாத பிற எவர்களாலும் அறியமுடியாத மலர்போன்ற (மென்மையும் குளிர்ச்சியுமுடைய) சோதி வடிவினன். வரி 4. பரிசுத்தமான பெருமை வாய்ந்த தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடிகளினிடத்து நமது தலை நிலைபெற்றுப் பொருந்திப் பிரகாசிக்கும்.

(உ) ஆனந்த வெள்ளத்தான் - ஆனந்தக் கடலாயிருப்பவன். சிட்டன் - நல்லோன். மட்டு வார் - தேன் ஒழுகும். வட்டம் - வட்ட வடிவத்தையுடைய.

(ந.) நாதன் நம் பணி கொண்டவன் - தலைவன் நம்முடைய தொண்டை ஏற்றுக் கொண்டவன். சேவகன் நாயகன் - வீரனாகிய தலைவன்.

டெம் உயிருங் கொண்டெம் பணிகொள்வான், பொங்கு மாமலர்ச் சேவ டிக்கணம் சென்னி மன்னிப் பொலியுமே.

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில் வந்துபார்ப் பானெனச்
சித்தர்சூழச் சிவபிரான் தில்லை மூதூர்நடஞ்செய்வான் [வான்
எத்தனாகிவந்தில்புகுந்தெமை ஆளுங்கொண்டெம்பணிகொள்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கணம் சென்னிமன்னி மலருமே.

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி மதித்திடாவகை நல்கினான், வேய தோளுமை பங்கன் எங்கள் திருப்பெருந்துறை மேவினான், காயத் துள்ளமு தூற ஊறநீ கண்டுகொள்ளென்று காட்டிய, சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. ரு

சித்தமேபுகுந்தெம்மையாட்கொண்டுதீவினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்திதந்துதன் பொற்கழற்கணே பன்மலர்கொய்துசேர்த்தலும்
முத்தி தந்திந்த மூவுலகுக்கும் அப்பு றத்தெமை வைத்திடும்
அத்தன்மாமலர்ச் சேவடிக்கணம் சென்னிமன்னி மலருமே.

பிறவி யென்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன் பேரருள்தந் தருளினான், அறவை யென்றடி யார்கள் தங்க ளருட்கு ழாம்புக

(௩) எம் உயிரும் கொண்டு - எம்முடைய உயிரையும் (பசுபோதம்) கவர்ந்துகொண்டு. பொங்கும் - விளங்குகின்ற.

(௪) பார்ப்பான் என - வேதியன் போல வடிவு கொண்டு. சித்தர் - சித்தில் வல்லவர்; ஞானிகள். எத்தன் - தந்திரக்காரன். இல் புகுந்து - (உடம்பாகிய) வீட்டில் புகுந்து.

(ரு) வரி 3. உடம்பினுள் (பேரின்ப) அமுதமானது சுரக்கச் சுரக்க நீ கண்டு கொள்வாய் என்று எனக்குக் காண்பித்த சிவந்த மலர்ச் சேவடி.

(௬) தீவினை கெடுத்து உய்யலாம் பத்தி தந்து - தீவினைகளை அழித்து உய்வதற்குரிய அன்பினைத் தந்து. வரி 2. அவ்வன்பு காரணமாகத் தன் அழகிய திருவடியின்கண் பல மலர்களைப்பறித்து சூட்டியவுடன்.

(எ) பேரருள் தந்து-பேரருளாகிய புணையைத் தந்து. அறவை - அநாதை; யாரும் அற்றவன். அடியார்கள் தங்கள் அருட்குழாம் புகவிட்டு - திருவருள் வழி நிற்கும் அடியார்களுடைய கூட்டத்தில் புகுவித்து.

விட்டேநல், உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட பிரான்தன் உண்மைப் பெருக்கமாம், திறமை காட்டிய சேவ டிக்கணநம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. எ

புழுவி னாற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற் பொய்தனை யொழி வித்திடும், எழில்கொள் சோதியெம் ஈசன் எம்பிரான் என் னுடை யப்பன் என்றென்று, தொழுத கையின ராகித்தூய் மலர்க் கண்கள் நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு, வழுவிலா மலர்ச் சேவ டிக்கணநம் சென்னி மன்னி மலருமே. அ

வம்ப னாய்த்திரி வேனை வாவென்று வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடும், உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப் புறத்த னாய்நின்ற எம்பிரான், அன்ப ரானவர்க் கருளிமெய்யடி யார்கட் கின்பந் தழைத்திடுந், செம்பொன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கணநம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. கூ

முத்த னைமுதற் சோதியை முக்கண் அப்பனை முதல் வித்தினைச், சித்த னைச்சிவ லோக னைத்திரு நாமம் பாடித் திரிதரும், பத்தர் காள்இங்கே வம்மின் நீர்உங்கள் பாசந் தீரப் பணிமினோ, சித்த மார்தருஞ் சேவ டிக்கணநம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

(எ) நல் உறவு செய்து - அடியார்களோ எனக்கு நல்ல உறவின ராகச்செய்து. உண்மைப் பெருக்கமாம் திறமை - மெய்த் தன்மை மிக்கு விளங்கும் தன் அருள் திறத்தை.

(அ) குரம்பையிற் பொய்தனை - உடலாகிய பொய்யை. குரம் பை - கூடு; உடல். தூய் மலர்க் கண்கள் - பரிசுத்தமான தாமரை மலர் போன்ற கண்கள். ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிவதால் கண்கள் தூயனவாயின. வழுவிலா - தவறாது நலம் கொடுக்கும்.

(கூ) வம்பன் - வீணன். வா என்று-வா என்று கூவி அழைத்து. உலகு ஊடறுத்து அப்புறத்தனாய் - உலகங்க ளெல்லாவற்றினுள் ளும் பொருந்தி இருந்தும் அவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவனாயும்.

(க௦) முதல் வித்தினை - எல்லாப் பொருள்களும் தோன்று வதற்குக் காரணமாய், மூலவித்து போன்றவனை. சித்தம் ஆர்தரும் - நம் உள்ளத்தில் நிறைந்துள்ள.

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருவார்த்தை

அறிவித்து அன்புறுதல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற வாசகன் மாமலர் மேய சோதி, கோதில் பரங்கருணையடியார் குலாவு நீதிகுண மாகநல்கும், போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணி யன் மண்ணிடை வந்திழிந்(து), ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த அருளறிவார் எம்பிரா னாவாரே. க

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து வணங்க அவர்க் கருள் செய்தஈசன், ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து நன் னெறி காட்டி நலந்திகழுங், கோல மணியணி மாடநீடு குலாவும் இடவை மடநல்லாட்குச், சீலம் மிகக்கருணையளிக் குந் திறமறிவார் எம்பிரா னாவாரே. உ

(க) மாது இவர் பாகன் - பெண் அமர்ந்த பாகத்தையுடைய வன். மலர் - இதய கமலம். கோதில் பரங் கருணை - குற்றமற்ற மேலான கருணையே வடிவானவன். அடியார்......நல்கும் - அடி யார்கள் கொண்டாடுகின்ற நீதியினையே குணமாக அவர்க ளுக்கு அருள்புரியும். வரி 4, எல்லாவற்றிற்கும் முதலாய பரம்பொரு ளின் தன்மையை வெளிப்படுத்திய அருட்டிறத்தை அறிவார்களா கிய அடியவர்கள் எமது தலைவராவார். இப்பதிகத்தின் பாட்டின் கடைசி அடிகளை ‘**சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்**’ *அருளிய திருவானைக்கா பதிகத்தில் “ இறைவன் என்றடி சேர்வார் எம்மையும் ஆளுடை யாரே ” எனவரும் கடைசி அடிகளோடு ஒப்பிடுக.*

(உ) நீடுகுலாவு......திறமறிவார் - நெடுங்காலமாக விளங்கும் திருவிடை மருதூரில் ஒரு இளம்பெண் அடியவர்க்கு சீலம் (நல் லொழுக்கம்) மிகும்படி அளித்த கருணைத் திறத்தை (தன்மையை) அறியும் அடியார்கள். இடவை - திருவிடைமருதூர்.

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான் ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம், பணிவகை செய்து படவதேறிப் பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப், பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறை யெம் பேரரு ளாளன்பெண் பாலுகந்து, மணிவலை கொண்டு வான் மீன்விசிறும் வகையறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௩

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து மிகுகுறை வானவர் வந்து தன்னைத், தேட இருந்த சிவபெருமான் சிந்தனை செய்தடி யோங்களுய்ய, ஆடல் அமர்ந்த பரிமாவறி ஐயன் பெருந் துறை ஆதிஅந்நாள், ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட இயல்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௪

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த மாக்கரு ணைக்கட லாய்அடியார், பந்தனை விண்டற நல்கும் எங்கள் பரமன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள், உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன் றோங்கு மதிலிலங் கைஅதனிற், பந்தணை மெல்விர லாட்கரு ளும் பரிசறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௫

---

(௩) அணிமுடி ஆதி - அழகிய சடைமுடியை யுடைய முதல் வன். பணிவகை செய்து - பணியும்படி செய்து. பிணிகெட நல்கும் - பிறவி நோய் ஒழியும்படி அருள் புரியும். பெண்பால் உகந்து - (வலை ஞர் மகளாகிய) உமையம்மையை மணக்க விரும்பி. வான்மீன் விசி றும் - பெரிய (களிற்று) மீனைப் பிடிக்க வீசிய. இதில் குறிக்கப் பட்ட வரலாறு திருவிளையாடற் புராணம் வலை வீசின படலத்துள் காண்க.

(௪) வரி 1. மகேந்திர மலையில் வேட்டுவ வடிவங் கொண்டு இருந்து, மிகுந்த குறைகளையுடைய தேவர்கள் தன்னைத் தேடும்படி யிருந்த சிவபெருமான். ஆடல் அமர்ந்த - ஆடுதலை விரும்பிய. பரிமா - குதிரை. ஏடர்களை - தோழர்களை.

(௫) பந்தனை விண்டு அற நல்கும் - பாசக்கட்டுகள் அறுபட்டு ஒழியும்படி அருள் புரியும். பந்து அணை மெல் விரலாட்கு - பந்தின் வடிவமைந்த மெல்லிய விரல்களையுடைய வண்டோதரிக்கு. பரிசு - தன்மை.

வேவத் திரிபுரம் செற்றவில்லி வேடுவ னாய்க்கடி நாய்கள்சூழ, ஏவற்செ யல்செய்யுந் தேவர்முன்னே எம்பெருமான்தான் இயங்குகாட்டில், ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன் எந்தை பெருந்துறை ஆதிஅன்று, கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௬

நாதம் உடையதோர் நற்கமலப் போதினில் நண்ணிய நன்னுதலார், ஓதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த ஒளிவளர் சோதியெம் ஈசன்மன்னும், போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை அறியவல்லார் எம்பிரா னாவாரே. ௭

பூவலர் கொன்றைய மாலைமார்பன் போருகிர் வன்புலி கொன்றவீரன், மாதுநல் லாளுமை மங்கை பங்கன் வண்பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன், ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன் இருங்கடல் வாணற்குத் தீயில்தோன்றும், ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும் உருவறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௮

---

(௬) கடிநாய் - காவல் செய்யும் அல்லது வேகத்தையுடைய நாய்கள். ஏவுண்ட - அம்பு தைத்து இறந்த. கேவலம் கேழலாய் - அற்பமான பன்றியாய். கிடப்பு - தன்மை.

(௭) நாதம் - வண்டுகளின் ரீங்கார ஒலி. நன்னுதலார் - அழகிய நெற்றியையுடைய கலைமகளும் திருமகளும். ஓதி - வாழ்த்தி; இறைவனுடைய புகழ்களைக் கூறி. பேதம் கெடுத்து அருள் செய் - மும்மலங்களால் உண்டான வேற்றுமையைக் கெடுத்துச் சிவமாக்கித் திருவருள் புரிந்த.

(௮) போருகிர் வன்புலி - போர் செய்தற்குரிய நகங்களையுடைய வலிய புலி. ஏதில் - குற்றமில்லாத. கடல் வாணன் கடல் அரசன்; வருணன். ஓவிய மங்கையர் - சித்திரம்போல் அழகிய மங்கையர்.

தூவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான் சோதிமகேந்திர நாதன்வந்து, தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன் தென்னன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று, காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித் தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக், கேதங் கெடுத்தென்னைஆண் டருளுங் கிடப்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௯

அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான் அடியார்க் கமுதன் அவனிவந்த, எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர இகபர மாயதோர் இன்பமெய்தச், சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தினோடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று, மங்கையர் மல்கும் மதுரைசேர்ந்த வகையறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

(௯) பதம் வைத்த - பாதங்களை (என் தலைமீது) வைத்த. கேதம் - துன்பம். கிடப்பு - தன்மை.

(௧௦) அமுதன் - இனிய அமுது போல்பவன், பேரின்பத்தைக் கொடுப்பவன். இரும்பாசம் தீர.........எய்த - பெரிய மும்மலக் கட்டு நீங்கவும், இம்மையிலும் மறுமையிலும் பேரின்பம் அடையவும். சங்கம் கவர்ந்து - காதலினால் சங்கினாலாய வளையல்களைக் கழலும்படி செய்து. அல்லது (விற்பதற்காக) சங்கினாலாகிய வளையல்களை எடுத்துக்கொண்டு. வண் சாத்தினோடு - வளமையான அணிகலன் முதலியவற்றோடு.

தில்லையில் அருளிய

எண்ணப்பதிகம்

ஒழியா இன்பத்துவகை

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும் பத்திமை யும்பெற வேண்டுஞ், சீருரு வாய சிவபெரு மானே செங்கம லமலர் போல், ஆருரு வாயஎன் னாரமு தேஉன் அடியவர் தொகை நடுவே, ஓருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி என்னையும் உய் யக்கொண் டருளே. க

உரியேன் அல்லேன் உனக்கடிமை உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதுந், தரியேன் நாயேன் இன்னதென் றறி யேன் சங்கரா கருணையினாற், பெரியோன் ஒருவன் கண்டு கொள் என்றுன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப், பிரியேன் என் றென் றருளிய அருளும் பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. உ

என்பே உருக நின்அருள் அளித்துன் இணைமலர் அடி காட்டி, முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட முனிவா முனி

(க) வரி 1. இப்பூவுலகில் உடலெடுப்பதாகிய பிறவி ஒழிய வேண்டும், உன்னிடம் அன்புடைமை வேண்டும். ஆருருவாய - அரிய செம்மேனியனை. உன் அடியவர்.........காட்டி - உன் அடி யவர் கூட்டத்தின் நடுவில் ஒப்பற்ற உருவத்தோடு விளங்கும் உன் திருவருளைக் காட்டி. "உன் அடியார் நடுவுளிருக்கும் அருளைப் புரி யாய்" திருவாசகம். (உடையார்).

(உ) உனக்கு அடிமை(க்கு) உரியேன் அல்லேன் - உனக்கு அடிமையாயிருத்தற்குத் தகுதி உடையேன் அல்லேன். கருணை யினால்............பொய்யோ - என்மீது வைத்த கருணையினால் குரு வாகி எழுந்தருளி வந்து, வீரக்கழல் அணிந்த உன் திருவடியைக் காட்டி (உன் திருவருளின் தன்மையை வெளிப்படுத்தி) "இதனை நீ கண்டுகொள்வாயாக" என்று சொல்லி, உன்னை விட்டுப் பிரிய மாட்டேன் என்று அருளிச் செய்ததும் பொய்யாகுமோ? பொய் யாகாதபடி பிரியாதிருத்தல்வேண்டும்.

வர் முழுமுதலே, இன்பே அருளி எனையுருக்கி உயிருண்கின்ற எம்மானே, நண்பே யருளாய் என்னுயிர் நாதா நின்னருள் நாணுமே. ௩

பத்திலனேனும் பணிந்திலனேனும்உன் உயர்ந்த பைங் கழல்காணப், பித்திலனேனும் பிதற்றிலனேனும் பிறப்பறுப் பாய்எம் பெருமானே, முத்தனை யானே மணியனை யானே முதல்வனே முறையோஎன், றெத்தனையானும் யான்தொடர்ந் துன்னை இனிப்பிரிந்(து) ஆற்றேனே. ௪

காணும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதங் கண்டுகண் களிகூரப், பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன் பின்னைஎம் பெருமானே, தாணுவே அழிந்தேன் நின்னினைந் துருகுந் தன்மைஎன் புன்மைகளாற், காணும தொழிந்தேன் நீயினி வரினுங் காணவும் நாணுவனே. ௫

---

(௩) உயிர் உண்கின்ற - பசு போதத்தைத் தொலைக்கின்ற. வரி 4. என் உயிர்க்குத் தலைவனே! உன் திருவருள் என்னிடம் வருவதற்கு நாணம் கொள்ளாமல் இருக்கும்படி உன்னுடைய நட்பை அருள் செய்ய வேண்டும். திருவருளைப் பெண்ணாக உருவகப்படுத்தியிருத்தல் காண்க. என் உயிர் நாதா (நான்) நாணுமே நின் அருள் நண்பே அருளாய்—என உரைநடை கொண்டு, என் உயிர்த்தலைவனே! நான் உலகவர் இகழ்ச்சிக்கு நாணமடையாமல் இருக்கும் பொருட்டு, உன் திருவருள் எனக்கு நட்பாகும்படி அருள்புரிய வேண்டும்—எனவும் கொள்ளலாம்.

(௪) பத்திலனேனும் - பத்தி (அன்பு) இல்லாதவனானாலும். பித்து - மிக்க ஆசை. வரி 4. இனி உன்னைப் பிரிந்து (பிரிவை) சகித்திருக்க மாட்டேன். ஆகையால் எவ்வகையாலும் நான் உன்னைத் தொடர்ந்தேன்.

(௫) நின் திருப்பாதம் கண்டு கண் களிகூரக் காணுமது ஒழிந்தேன் - உன் திருவடிகளைக் கண்டு கண்கள் மகிழ்ச்சி மிகும்படிக் காண்பதை விட்டேன். வரி 2. உன்னை விரும்புவதை விட்டேன். உன் புகழ்களை (அன்பு மேலீட்டால்) வாய் குழறிக் கூறுவதை விட்டேன். பின்னை - பின்பு. சிவபெருமான் சுவாமிகளை ஆட்கொண்ட கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு தனக்குச் சிவபெருமானிடத்து அன்பு குறைந்து விட்டதைப் பற்றி இப்பாட்டில் தெரிவிக்கின்றார். பின்னை என்பதைப் பாட்டிற்கு முதலிற் கொள்க. தாணு - அழிவில்லாதவன். நின்னினைந்துருகும்.........காணும தொழிந்தேன் - (முன்பு என்

பால்திரு நீற்றெம் பரமனைப் பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து, தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்குஞ் சோதியை நீதியிலேன், போற்றியென் அமுதே எனநினைந் தேத்திப் புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே, ஆற்றுவ னுக உடையவ னேஎனை ஆவஎன் றருளாயே. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

யாத்திரைப்பத்து

அனுபவ அதீதம் உரைத்தல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறி யோமை, ஓவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள் ளக் கருணையினல், ஆவா என்னப் பட்(டு)அன்பாய் ஆட்பட்

னிடத்திருந்த) உன்னை நினைந்து உருகும் தன்மை என் இழ்மை காரணமாக என்னிடத்துக் காண்பதும் அரிதாகிவிட்டது.

(௯) பரங்கருணையோடும்......சோதியை - மேலான திருவருள் வடிவோடு எதிர்ப்பட்டுத் தோன்றி உண்மை அடியார்களுக்குத் திரு வருள் நெறியைக் காட்டுகின்ற ஒளியுருவனை. நீதியிலேன்-[illegible] நில்லாத நான். என் உள்ளே ஆற்றுவனுக - என் மனத்[illegible] ஆறுதல் உடையவனுகும்படி. ஆவ என்று - ஐயோ என்று [illegible].

(க) புயங்கப் பெருமான்-(1)பாம்பு அணிந்த பெருமான் (2) [illegible] கம் என்னும் கூத்து ஆடும் பெருமான். ஓவாது - ஓயாமல். [illegible] மின் - ஒருங்கே சேருங்கள்.

டீர்வந் தொருப் படுமின், போவோம் காலம் வந்தது காண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே.

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள், மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்கள், நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே அனைய நமையாண்ட, தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. உ

தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவகை யும், யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன மாயம் இவைபோகக், கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்தன் குறிப் பே குறிக்கொண்டு, போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங் கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.

(க) வரி 4. பொய் (நிலையில்லா உலக வாழ்வை) விட்டு உடை யான் கழல் புகவே போவோம். (அதற்கு ஏற்ற) காலம் வந்தது.

(உ) புலன்களில் - ஐம்புல விடயங்களில். வரி 3. உலகத்தவர் நம்மை நகைசெய்ய இவ்வுலகினுள் புகுந்து நாய் போன்ற நம்மை ஆட்கொண்ட. "நாட்டார் நகை செய்ய நாம் மேலை வீடெய்த" என்று திருவம்மானை (6)ல் வருதல் காண்க. நகவே ஞாலத்துள் புகுந்து - உலகம் விளக்கம் அடையும்படி உருவுகொண்டு வந்து—என்னலு மாம். தகவு - கருணை. வரி 4. (மேற் சொன்னபடி பிற சார்புகளை விட்டு) நம்மை ஆட்கொண்ட கருணையுடையவனைச்சார்ந்து நிற்பாரா யின், தாம் தாமாகவே (பிறருதவியின்றி) தளர்ச்சியடையாதிருப்பர்.

(ங) வரி 1. கோமான் (இறைவன்) பழந்தொண்டர்கள் தங்க ளுக்குத் தாங்களே சுற்றத்தவராவர். அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங் களே கட்டளை விதிக்கும் இயல்பினராவர். (பிறர் கட்டளைப்படி நட வார்.) வரி 2. நாம் யார், எம்முடையது என்பது யாது, மலக்கட்டு என்பது எது ? இவைகளெல்லாம் என்ன மயக்கங்கள் ; இந்த மயக் கங்கள் நம்மைவிட்டு நீங்க. அவன் தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு பொய்நீக்கிப் புயங்கனுள்வான் பொன்னடிக்கே போமாறு அமை மின் - சிவபெருமானுடைய திருவுள்ளக் குறிப்பே இலட்சியமாகக் கொண்டு பொய்யைத் தவிர்த்து, புயங்கனும் நம்மை ஆள்பவனுமான சிவபெருமானுடைய பொன்போல ஒளிரும் திருவடியினிடத்து போய்ச் சேரும் வழியில் செல்லுங்கள்.

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளையாட்டைக், கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச், செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோகத்தே நமைவைப்பான், பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே.

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் காலம்இனியில்லை, உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போவதற்கே ஒருப்படுமின், அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார் கதவ தடையாமே, புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே. ௫

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட், டிகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர் இடையூ றடையாமே, திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம், நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே.

---

(௪) அகல விடுமின் விளையாட்டை - உலக விஷயங்களில் ஈடுபட்டுச் செய்யும் செயல்களை முற்றிலும் விட்டொழியுங்கள். திருக்குறிப்பைக் கடைக்கொண்டிருமின் - சிவபெருமானுடைய திருவுள்ளக் குறிப்பை உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். செடிசேர் உடலைச் செல நீக்கி - பாவம் சேரும் உடலைப் போகும்படி நீக்கி. கழற்கே புகவிடுமே - திருவடியினிடத்துச் சேர்ப்பிப்பான்.

(௫) மிக ஓர் காலம் இனியில்லை - இதனினும் மேலான காலம் இனி வரப்போவதில்லை. மிக என்பதற்கு மேன்மைப்பட என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். சாத்து - கூட்டம். ஒருப்படுமின் - இசையுங்கள். அடையாமே - மூடப்படுமுன். புடைபட்டு - பக்கத்தில் இருந்து.

(௬) புந்தி வைத்திட்டு - மனதில் அல்லது அறிவினில் பதிய வைத்து. இகழ்மின் - பொருட்படுத்தாதீர்கள். திகழும் - (அருளொளியுடன்) விளங்கும்.

நிற்பார் நிற்க நில்லா வுலகில் நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே, பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே, நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின், பிற்பால் நின்று பேழ்கணித் தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. எ

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்காள், அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே, திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்தபோதே சிவபுரத்துத், திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன் திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. அ

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன் புயங்கன் அருளமு
ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர் [தம்
போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே.

(எ) நிற்பார் நிற்க - நிற்க விரும்புவார் நிற்கட்டும். பொற்பால் ஒப்பாம் - பொன்னின் நிறத்தை ஒத்த. பொன் அடிக்கே நிற்பீர் - அழகிய திருவடிகளை அடையும் பொருட்டு நிற்கின்ற நீர். தாழாதே நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின் - தாமதியாமல் முயற்சிக்கும் தன்மையிலே ஈடுபடுங்கள். பிற்பால் - காலம் கடந்த பிறகு. பேழ்கணித்தால் - தயங்கினால்.

(அ) வரி 1. சிவபெருமான் தரும் பேரானந்தத்தில் பிரியாமல் மூழ்கியிருக்கப் பெற்றவர்களே. வரி 2. நீர் கடத்தற்கரிய உலக மயக்கத்தில் அழுந்தித் துன்புற்று அம்மா என்று அலறாமல்.

(கூ) வரி 1. (இறைவன் திருவடியைச்)சேர எண்ணி, மனதைப் பரிசுத்தமாக வைத்து நினையுங்கள். ஆரப் பருகி - நிரம்ப உண்டு. ஆராத ஆர்வம் கூர - மேன்மேலும் பெருகுகின்ற அன்பு மிகும்படியாக. அழுந்துவீர் - பேரின்பத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பீர். வரி 4. நிலையற்ற உலகவாழ்விற் சிக்குண்டு, துன்பத்தில் உழலாமல், சிவபெருமான் திருவடியையே போய்ச் சேர விரும்புங்கள். போர என்பது போதர என எதுகைபற்றி நீண்டது.

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே வந்தாள் ஆகாதீர், மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர், தெருள்வீ ராகில் இதுசெய்மின் சிவலோ கக் கோன் திருப்புயங்கன், அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்தோவே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

(௧௦) புரள்வார் - (அன்பினால்) புரண்டு வலம் வருவாராயும். இன்றே வந்து ஆள் ஆகாதீர் - இன்றைய தினமே வந்து ஆட்படாதவர்களே. பின்னை மருள்வீர், பின்னை மதிப்பாரார், பின்னை மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர். பின்னை - தாமதிப்பீராயின். வரி 3, 4. கலக்கம் நீங்கித் தெளிந்த உணர்வு அடைய விரும்புவீரானால் புரண்டு, தொழுது, புகழ்ந்து ஆட்படுங்கள். இதைச் செய்யாதொழிவீராயின், சிவலோகத்து அரசனை புயங்கப்பெருமான் திருவருளை இவ்வுலகில் யார் பெறக்கூடும்? ஐயோ! ஐயோ!! ஐயோ!!! அந்தோ என்னும் மூன்று அடுக்கு அருளைப்பெறாமல் உலகில் மக்கள் ஒழிகின்றார்களே என்னும் பேரிரக்கம் பற்றி எழுந்தது.

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான்.

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து.

அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும்மால் கொள்ளும்—இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா(து)
இருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று.

பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து.

---

(௩) பெருந்துறையில் மேய பிரான் வையத்து இருந்து உறையுள் (இருந்து) வேலை மடுத்து(எடுத்து) என் சிந்தனைக்கே கோத்தான் (பாயச் செய்தான்) அவன் அப்படிச் செய்தற்கு நான் செய்த பிழை (இன்னதென்று) அறியேன். சேவடியைக் கைதொழுவதே உய்திகூடும் வழிக்கு ஆதாரமென்பதை அறிந்திலேன்.

(௪) முன்னின்றான் - எதிர்ப்பட்டு நின்றான். பேராளன் - பெருமையை உடையவன்.

(௫) அறிவார்க்கு அறையோ - அறிய விரும்புவார்க்கு பறை சாற்றினாற் போல் சொல்லுகின்றேன். இதனை இறுதியிற் கொள்க. ஈன்ற - படைத்த. மறையோன் - பிரமன். மால்கொள்ளும் - அடிமுடி காணாது மயங்குதற்கு ஏதுவாகிய.

(௬) அத்தன்......வந்து, பித்தென்னை.........பிறப்பறுக்கும் வந்து என்மனத்தைப் பேச்சரிதாம் மத்தமேயாக்கும்—உரை நடை. பித்தென்னை ஏற்றும் - தன்மீது பேரன்பு கொள்ளச் செய்வான். பேச்சு அரிதாம் மத்தமே யாக்கும் - வாயினால் கூறமுடியாத அளவு கடந்த களிப்பு வடிவமாகச் செய்வான். மருந்து - அமுதம்போல்வான். இறவாப் பேரின்பம் வந்து-அழியாத பேரின்பமயமாக வந்து.

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி.

யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கேன் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை.

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும்.

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கோள்நேஞ்சே எல்லாந்—தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து.

(எ) வாரா வழி அருளி - பிறவிக்கு மீண்டு வாராத வழியினைக் காட்டியருளி. மாறு இன்றி ஆரா அமுதா - என்றும் மாறாத தன்மையதாய் தெவிட்டாத அமுதமாய். அமைந்தன்று - அமைந்தது. ஒளி - அருளொளி. ஒளி, வழியருளி, மாறின்றி, அமைந்தன்று— என்று கூட்டுக.

(அ) செய்யும் வகை - கைம்மாறு செய்யும் விதம்.

(க) மூவர் - மும்மூர்த்திகள். முப்பத்துமூவர் - தேவர்கள். மா - குதிரை.

(கo) இருந்து - என்மனத்துள்ளிருந்து. எல்லாம் தரும்காண் - (இரந்து கொண்ட) எல்லாவற்றையும் தந்தருளுவான். வரி 4. அமுதவடிவாய் என் மனத்தில் வந்து இருந்து என்னை ஆண்டான் —என்று கூட்டுக.

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய்—அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

பண்டாய நான்மறை

அனுபவத்துக் கையமின்மை உரைத்தல்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை.

உள்ள மல(ம்)மூன்றும் மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த—வள்ளல்

(கக) இருள் - அஞ்ஞானம். தொடர்வு அறுத்து - என்னைப் பற்றுமல் நீக்கி. சோதியாய் - அருள் ஒளியாய். அன்பு அமைத்து - (தன்மீது) அன்பை என்னிடத்துப் பொருந்தச் செய்து. ஊராக- இருப்பிடமாக.

(க) வரி 1. பழமையான நான்கு வேதங்களும் அவன்பால் நணுகமாட்டா (அவன் தன்மையை அறியமாட்டா). தொண்டு ஆக அடியவனுக. கோகழி - திருப்பெருந்துறை.

(உ) வரி 1, 2. உயிரைப் பற்றியுள்ள மும்மலங்களும் நீங்கி யொழிய, சொரிகின்ற தேனை யொத்த பேரின்ப வெள்ளத்தைத் தருங் குதிரையின்மேல் ஏறிவந்த கொடையாளன்.

மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு.

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம்வினையை—வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து.

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாருஞ்—சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர்.

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண்.

---

(௨) பிறவிக்காடு கருவும் கெடும் - பிறவியாகிய காடு வேரோடு கெட்டொழியும்.

(௩) வரி 1, 2. வேடனும், வலைஞனும், குதிரைப்பாகனுயும் தோன்றி நம் வினையை அழித்து.

(௪) வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் - (உலகிற் பயன்பட) வாழ்ந்தவர்கள் ஆவார்களும். அமரர் சென்று சூழ்ந்து (வலஞ் செய்து) இறைஞ்சித் துதிக்கும் செல்வம் மிக்க திருப்பெருந்துறைப் பெருமானை நன்றாகத் தொழுது துதிக்கும் அடியார் தான் ஆவாரும், மாய்ப்பாரும், தகுவாரும் ஆவர். நமர் - நம்மவர்; அடியார்.

(௫) நம் இடர்கள் போய் அகல என்பதைப் பெருந்துறையை நண்ணி, எழுகோகழிக்கரசை எண்ணி, கழியாதிருந்தவனைக் காண் என்னும் மூன்று தொடர்களோடும் கூட்டுக. எழு கோகழிக்கரசு - மேலெழுந்து விளங்கும் கோகழிக்குத் தலைவன். கோகழி - திருவாவடுதுறை அல்லது திருப்பெருந்துறைக்குப் பெயர். கழியாதிருந்தவன் - விட்டு நீங்காதிருந்தவன்.

நா

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு.

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

(௬) வரி 1, 2. அறிதற்கு ஏதுவாகிய கருவிகள் எல்லாம் அன்பு செய்யும் அடியார்கள் பிறப்பை நீங்கும்படிச் செய்யும். கரணங்கள்—அகக்கரணம் 4 : மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். புறக் கரணம் 5 : மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

(௭) வரி 1, 2. பேசப்பட்ட பொருள்களுக்கெல்லாம் இலக்காகி (முடிவிடமாகி) சொல்லின் அளவைக் கடந்த குற்றமற்ற மாணிக்கம் போன்றவனது இதமாகும் மணிவார்த்தை (நன்மையைச் செய்யும் புகழை) உரைத்து. பெருந்துறையே என்று - திருப்பெருந் துறைப் பெருமானே என்று சொல்லி. மருந்து - பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து போல்வான் ; அல்லது அமுதம் போல் இன்பத்தைச் செய்

தில்லையில் அருளிய

திருப்படையாட்சி

சீவ உபாதி ஒழிதல்

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வுகடைப்படும்ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும்ஆகாதே

ஜீவ உபாதி ஒழிதல் - உயிரின் துன்பம் நீங்குதல்.

இப்பதிகத்தில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தமக்குமுன் சிவபெருமான் உருவு கொண்டு எதிர்ப்பட்டுத் தோன்றியபோது தமக்கு உண்டான துன்ப நீக்கமும் பேரின்பப் பேறும் தெரிவிக்கின்றார். ஒவ்வொரு அடியின் இறுதியில் உள்ள ஆகாதே என்ற பதத்திற்கு ஆகாதோ=ஆகும் என்பது பொருள். சிலர் "சிவபெருமான் வெளிப்பட்டபோது உயிரின் புறச்செயல்கள் அற்று ஒழிதலின் செய்யுளிற் கூறிய புறச்செயல்கள் நிகழ இடமில்லை" என்று கொண்டு, 'ஆகாதே' என்பதற்கு 'ஆகாது' என்று பொருள்உரைக்கின்றனர். ஞானிகளுக்குச் சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்த பின்னும் உடலோடு கூடியிருக்கும் வரையில் புறச்செயல்களும் உளவாதலினாலும், ஐம்புலன்களோடு கூடி அனுபவிக்கும் சிற்றின்பமே அவர்களுக்குப் பேரின்பமாகத் திகழ்தலினாலும், அங்ஙனம் பொருள் உரைப்பதற்கு ஆதாரமின்மை அறிக.

இதில் வரும் பாட்டுகளில் இறுதி அடியை முதலிற் கொள்க.

முதல் பாட்டு ஆரம்பிக்கும்போது சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்தவுடன் கண்கள் தரிசித்துப் பெற்ற ஆனந்தத்தைச் சொல்லுகின்றார்.

(க) ஆகாதே - ஆகாதோ, ஆகும். வரி 2. காரிகையார்கள் தம் வாழ்வில் என் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே - மகளிரொடு வாழும்

பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. க

ஒன்றினொ டொன்று மோரைந்தி னொடைந்தும் உயிர்ப்பறு மாகாதே
உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென உய்ந்தன வாகாதே
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே
காரண மாகும் அனாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே
நாமுமெ லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுது மாகாதே
என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே. உ

வாழ்க்கையோடு தொடர்புள்ள என் உலக வாழ்க்கை இறுதியடைதலும் ஆகும். பண்களி கூர்தரு-இசையோடுகூடி மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற. படை ஆட்சிகள் - படையின் வீரச்செயல்கள். வரி 7. விண்ணுலகினர் மகிழ்வதற்கு ஏதுவாகிய வேறுபாடாகிய நிலை தோன்றுதல் நிகழும். வேதகம் - சிவபோதம் கெட்டுச் சிவமாம் தன்மை. வரி 8. சிவபெருமான் உருவுகொண்டு வெளிப்பட்டுத் தோன்றிவிட்டால், முன்சொன்னவெல்லாம் நிகழும். கானவன் - வேடன்.

(உ) வரி 1. உடலினொடு உயிரும், ஐம்பொறிகளோடு ஐம்புலன்களும் கலந்து இயங்குவது நிகழும். வரி 3. தனது கன்றை நினைத்து அன்போடு எழுந்து செல்லும் தாய்ப் பசுவைப் போல உயிர்களிடத்துக் கருணை காட்ட வந்த செயலும் நிகழும். வரி 4. எல்லாச் செயல்களுக்கும் காரணமாகிய இறைவனது அனாதியாகிய குணங்கள் மனதிற் பதிதலும் நிகழும். வரி 5. இது நல்லதோ இது தீயதோ என்று ஆராய்வதால் உண்டாகும் மனக்கலக்கம் போய் ஒழிதலும் நிகழும். செல நண்ணுது மாகாதே - முத்திநெறியிற் செல்ல, அவர்களைக் கிட்டுவதும் நிகழும்.

திருப்படையாட்சி

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராஅமு தாகாதே
அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன ஆகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே
என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன் எதிர்ப்படு மாயிடிலே.

என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன் இன்புறு மாகாதே
எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி தாடுது மாகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவ தாகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர் என்தலை எய்துவ தாகாதே
என்னையுடைப்பெரு மான்அருள்ஈசன் எழுந்தருளப்பெறிலே. ௨

---

(௧) வரி 1. பாசத்தொடர்பினால் உண்டாகும் பலவேற்றுமைப் பட்ட குணங்கள் பறிக்கப்பட்டு தடைப்படுதல் (மீண்டு வாராமை) நிகழும். வரி 2. இறைவனைத் தியானிக்கும்படியான மனதில் மேலான அமுதம் (பேரின்ப உணர்ச்சி) எழுதல் நிகழும். நம்முள் அகப்படும் - நம் உள்ளத்துள் தோன்றுதல். அண்ணுவது - அடைவது. மடவார் இடர் - பெண்களால் வரும் துன்பம். சிந்திடும் - ஒழிந்துபோதல். வரி 6. சேல்மீன்போன்ற (அடியார்) கண்கள் அவன் திருமேனியின் அழகில் ஈடுபடுதல் நிகழும். சேல்மீன் கண்கள் மகளிர் கண்களுக்கு உவமையாகக் கூறுவது வழக்கு. இதில் இறைவனை நாயகனாகவும் அடியாரை நாயகியாகவும் கருதப்பட்டுள்ளது. வரி 7. இந்திரஜாலம் போல நிலையற்ற பிறவியினாலுண்டாகும் மிகுந்த துன்பம் ஒழிதல் நிகழும்.

(௨) வரி 1. என் அழகு மிகுந்த முலைகள் அவன் மார்பிற் படிந்து இன்புறுதல் நிகழும். இனிது ஆடுதும் - இன்பமாக மூழ்குதலும். மணி நாதம் - மணி ஓசை. நீற்றினை நண்ணுவது - நீற்றினைப் பூசுதலும். முந்துற வைகுவது - முற்பட்டுப் பொருந்துவது. இன் இயல் - இனிய தன்மையுடைய.

மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே
காதல்செ யும்அடி யார்மனம் இன்று களித்திடு மாகாதே
பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே
பேரறி யாதஅ நேக பவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே
என்னையுடைப்பெரு மான்அருள் ஈசன் எழுந்தருளப்பெறிலே. ௫

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு பொலிந்திடு மாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து வெளிப்படுமாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்திடு மாகா
தன்னடி யாரடி என்தலை மீது தழைப்பன ஆகாதே [தே
தானடி யோம்உட னேஉ(ய்)ய வந்து தலைப்படு மாகாதே
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக இயம்பிடு மாகாதே
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன் என் அத்தன் எழுந்தருளப்பெறிலே. ௬

---

(௫) வரி 1. உலகினில் மாயா காரியங்களை எண்ணிச் செய்ததினால் உண்டான மயக்க உணர்ச்சி நீங்குதல் நிகழும். கண்ணிலி காலம் - அறிவில்லாதவனாய்க் கழிந்த காலம். நாம் என - நாம் எனவும் நீஎனவும். பிணக்கு - மாறுபாடு. வரி 6. பேர் கூட சொல்ல முடியாத பல பிறவிகளில் நின்று தப்பிப் பிழைத்தல் நிகழும். எண்ணிலியாகிய சித்திகள் - எண்ணமுடியாத பல அற்புதத் திறன்கள்.

(௬) முரன்று - முழங்கி. வீணை முரன்று எழும் இன்பம் மிகுத்திடும் - (மற்ற காலங்களில் உள்ளதைவிட இறைவன் வெளிப் பட்ட காலத்தில்) வீணையினால் உண்டாகும் இன்பம் மிகுதியாகத் தோன்றும். தழைப்பன - விளங்குவன. வரி 6. இறைவன் அடியவர்களாகிய எங்களுடன் உய்யும்படி எழுந்தருளி வந்து தோன்றுதலும் நிகழும். இன் இயம் - இனிய வாத்தியங்கள். இயம்பிடும் - ஒலிக்கும்.

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரு மாகாதே
துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி தொடர்ந்தெழு
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே [மாகாதே
பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழு மாகாதே
வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று விளைந்திடு மாகாதே
விண்ணவ ரும்அறி யாத விழுப்பொருள் இப்பொருளாகாதே
எல்லையிலாதன எண்குண மானவை எய்திடு மாகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தருளப்பெறிலே. எ

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு மாகாதே
அங்கிது நன்றிது நன்றெனும் மாயை அடங்கிடு மாகாதே
ஆசைஎ லாம்அடி யாரடி யோம்எனும் அத்தனை யாகாதே
செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்கள் தெரிந்திடு மாகாதே
எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே [அ
ஈறறி யாமறை யோன்எனை ஆள எழுந்தருளப்பெறிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(எ) வரி 1. பரிசுத்தமான மணி ஓசை சொல்லினால் இன்ன தன்மையதென்று தெரிவிக்க முடியாதபடி மேலான இன்பத்தைத் தருதல் நிகழும். துண்ணென - அதிவிரைவாக. தொடர்ந்து எழும்-விடாது பற்றி எழுதலும். வரி 3. பல திறப்பட்ட மனவிரிவுகள் கெடும்படி வந்த மிக மேலான பொருளைக் காண்பது நிகழும். வரி 4. முன்பு அறிந்திராத மேலான அனுபவங்கள் விரிந்து எழுதலும் நிகழும். வில் இயல் நல் நுதலார் மயல் - வில்லைப்போன்று வளைந்த அழகிய மகளிர்க்குக் காதலால் உண்டாகும் மயக்க உணர்வு. இந்து சிகாமணி - சந்திரனைத் தலைமீது இரத்தினம்போல் வைத்த பெருமான்.

(அ) வரி 1. பல சங்குகள் ஒன்றுசேர்ந்து முழங்கினாற் போன்ற ஓசை மிகுதிப் படுதல் நிகழும். சலித்திடும் ஆகாதே - நீங்குதல் நிகழும். வரி 3. அவ்விடத்தில் இது நல்லது இது நல்லது என்று கருதும் மயக்க உணர்ச்சி ஒழிதலும் நிகழும். திளைப்பன - களித்தலும். தெரிந்திடும் - உணர்ந்திடுதல். அமுதூறு பரஞ்சுடர்-பேரின்பத்தைப் பொழிகின்ற மேலான சோதிவடிவினனை.

தில்லையில் அருளிய

ஆனந்தமாலை

சிவானுபவ விருப்பம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னே ரனைய பூங்கழல்க ளடைந்தார் கடந்தார் விய
னுலகம், பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு போற்றா நின்றா
ரமரரெல்லாங், கன்னே ரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண்
டவலக் கடல்வீழ்ந்த, என்னே ரனையே னினியுன்னைக் கூடும்
வண்ண மியம்பாயே. க

என்னா லறியாப் பதந்தந்தாய் யானஃ தறியா தேகெட்
டேன்,உன்னா லொன்றுங் குறைவில்லை உடையாய் அடிமைக்
காரென்பேன், பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய
அடிய ரொடுங்கூடா,தென்னா யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தேன்
நோய்க்கு விருந்தாயே. உ

சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி அறிவின்றித்[னை
தோலின் பாவைக்கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று விழுந்து கிடப்பே

(க) வரி 1. மின்னலை ஒத்த அழகிய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை அடைந்த அடியவர்கள் பெரிய உலகிற்கு மீண்டு வாராதபடி கடந்தவராவார்கள் ; (பிறவி எய்தார்). மனக்கடையாய்க் கழிப்புண்டு - மனத்தையுடைய கீழ்ப்பட்டவனாய் (அடியவரால்) கழிக்கப்பட்டு. என் நேர் அனையேன் - இழிவால் எனக்கு வேறு ஒப்பில்லாதேன்.

(உ) வரி 1. என்னால் அறியக்கூடாத பெருமையையுடைய பதவியைக் கொடுத்தாய். அடிமைக்கு ஆரென்பேன் - உன் அடியவனாயிருத்தற்கு என்ன தகுதியுடையவன் என்று சொல்வேன். என் நாயகமே - என் தலைவனே. விருந்தாய் - உணவாக.

(ங) சீலம் - நல் ஒழுக்கம். நோன்பு - விரதம். செறிவு - அன்பு. அறிவு - ஞானம்.

மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா வுலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக் கொடியே னென்றோ கூடுவதே.

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடிலாதாய்ப் பழிகொண்டாய், படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே, கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத் தாட் கொள்ளுங் குருமணியே, நடுவாய் நில்லா தொழிந் தக்கால் நன்றோ எங்கள் நாயகமே. ௪

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாராதொழிந்தாற் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி யினித்தான் நல்குதியே
தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ யென்பாலில்லையே
நாயே னடிமை யுடனாக ஆண்டாய் நான்றான் வேண்டாவோ.

கோவேயருள வேண்டாவோ கொடியேன்கெடவேயமையுமே
ஆவா வென்றங் கடியேனை அஞ்சே லென்பார் ஆரோதான்

---

(௩) மாலும் - மயக்கமும் விருப்பமும். வாரா உலக நெறி ஏற - உலகிற்கு மீண்டு வாராத வழியில் செல்லும்படி. சீலம், நோன்பு செறிவு, அறிவு என்பன முறையே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கைக் குறிக்கும் என்பர். இவற்றோடு கூத்தாட்டாய், சூழ்ந்து, விழுந்து, கிடப்பேனை என நான்கும், மாலும் காட்டி, வழிகாட்டி, கோலங்காட்டி, ஆண்டானை என நான்கும் அடுக்காய் வருதல் காண்க.

(௪) வரி 1. கெடும் தகுதியுடையேன் கெடும் வழியிற் சென்று கெடுகின்றேன். கேடிலாதாய் பழிகொண்டாய் - அழிவில்லாதவனே என்னை ஆட்கொண்ட பிறகு என்னைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்தாமல் என்னைக் கெடும்படி விட்டு விட்டமையால், உனக்குப் பழிவந்து சேர்ந்தது. படுவேன் - துன்பப்படுவேன். நடுவாய் - நடுநிலைமையில்.

(௫) முலையை - முலைப்பாலை (ஞானத்தை). சவலையாய் - தாய்ப்பால் இல்லாத குழந்தையைப்போல் மெலிவுற்று, (அறிவின்றி). இனித்தான் நல்குதியே - இனியாவது அருள் புரிவாயாக. வரி 4. நாய் போன்ற உன் அடியவருடனே நான் உன்னுடன் கூடி இருக்கும்படி என்னை ஆட்கொண்டாய். இப்போது என்மீது தயவு வைக்காதபடியால், நான் உனக்கு வேண்டியவனில்லை போலும்.

(௬) அருள வேண்டாவோ - அருள் செய்ய வேண்டாமா? கெடவே அமையுமே - கெட்டுப் போதல் தகுதியோ?

சாவா ரெல்லா மென்னளவோ தக்க வாறன் றென்னாரோ
தேவே தில்லை நடமாடீ திகைத்தே னினித்தான் தேற்றாயே.

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞாலமெல்லா நிகழ்வித்துப் [யாய்
பெரியதென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்றும் பெருந்துறை
அரிய பொருளே அவிநாசி யப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய வரிய பரஞ்சோதீ செய்வ தொன்றும் அறியேனே. ௭

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

அச்சோப்பதிகம்

அனுபவ வழி யறியாமை

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

---

(௬) வரி 3. பயன் பெறாது இறப்பவர்கள் எல்லோரும் என்னைப் போன்றவர்கள் தாமோ? நீ அருளாதொழிவது எனக்குத் தகுதியல்ல என்று பெரியோர்கள் சொல்லார்களோ? இனித்தான் தேற்றாயே - இனியாவது தேறுதலைச் செய்யமாட்டாயா?

(௭) வரி 1. நரிகளைக் குதிரைத் திரளாகச் செய்து உலகத்தாரெல்லாம் அறியும்படிச் செய்து. பிச்சது ஏற்றும் - திகைப்பு அடையச் செய்யும். பாண்டி வெள்ளமே - பாண்டியனை கருணை வெள்ளமே.

---

(௧) மூர்க்கரொடு முயல்வேனை - கீழ் மக்களொடு சேர்ந்து அவர் நெறியிற் செல்ல முயல்கின்ற எனக்கு. பாறும் வண்ணம் சித்தமலம் அறுவித்து-அற்று ஒழியும்படி மன அழுக்கைப் போக்கி. சிவமாக்கி - சிவத்துடன் கலக்கும்படிச் செய்து. அருளியவாறு - அருள்செய்த விதம். அச்சோவே - என்ன அதிசயம்!

அச்சோப்பதிகம்

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்
கறியும் வண்ணம் அருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி யெனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணலெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணா விடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேனுன் னருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேனான் உடையானே அடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்

---

(௨) நெறிஅல்லா - நல்ல நெறி (முத்திநெறி) அல்லாத. சிறு நெறிகள் சேராமே - தாழ்வான நெறிகளிற் செல்லாமல். குறி - (பெயர் வடிவு முதலிய) அடையாளங்கள். கூத்தன் - நடராஜப் பெருமான்.

(௩) வரி 1. நிலையில்லாதவற்றை யெல்லாம் நிலையுடையனவென் றெண்ணி. புணர் - நெருங்கிய. மாளாமே - பிறவியினாற் பெறவேண்டிய பயனைப் பெறாமல் வீணே இறந்தொழியாமல்.

(௪) எய்த்து - இளைத்து. எண்ணம் இல்லா - நினைப்பதற்கரிய; அளவு கடந்த. தூய்நெறியே - பரிசுத்தமான வழி.

(௫) நெஞ்சு ஆய - மனத்தில் உண்டாகிய. துயர்கூர - துன்பம் மிகும்படி. உய்ஞ்சேன் - உய்ந்தேன்.

(௬) உடற் பிறவி - உடலோடு கூடிய பிறப்பு. கொந்துகுழல் கோல்வளையார் - பூங்கொத்துகளை அணிந்த கூந்தலையும், சங்கினாலாகிய வளையல்களையும் அணிந்த மாதர்கள்.

பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறவென் துரிசுமறுத்(து)
அந்தமெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்(டு) ஓங்காரத் துட்பொருளை
ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியிற் றடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் றன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்றான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் ௫௧-க்குப் பாடல் தொகை - ௬௫௬

---

(௬) பரிசு - தன்மை, பசு போதம். யான் எனது என்னும் செருக்கு. துரிசு - குற்றம். அந்தம் - எல்லாவற்றிற்கும் முடிவாகிய சிவபெருமான்.

(௭) வரி 1. அழகுடைய மாதர் மயக்கத்தில் வீழ்ந்து அழுந்திக் கிடக்கும் தன்மையுடையேனை. வரி 2. மெதுவாகத் தூக்கிக்கொண்டு போய் மும்மலங்களாகிய தாட்பாளை நீக்கி.

(௮) தடஞ்சுழி - பெரிய நீர்ச்சுழல். ஆதி - எல்லாவற்றிற்கும் முதலாயிருப்பவன்.

(௯) செம்மை நலம் - செம்மையான (துன்பம் கலவாத) இன்பம். சிதடர் - மூடர். நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த அம்மை - நாயைச் சிவிகையில் ஏற்றினாற்போல் உயர்ந்த பதவியை அளித்த தாய் போன்ற சிவபெருமான்.

திருவாசக உண்மை

தேசுறுமா ணிக்கமெனச் சிறந்ததிரு வாசகத்தில்
பேசுதிருச் சிவபுரா ணத்தகவற் பெருமைசொலில்
ஈசர்தமக் கியல்பான திருநாமம் முதலெலைவையும்
மாசறவே வாழ்கவென வாழ்த்துகின்ற அருட்குறிப்பாம்.

புகழ்பெருகுஞ் செய்கையெலாம் புகல்அகவல்* ஒன்றுகும்
திகழ்திரு வண்டப்பகுதித் திருவகவல் செப்பியது
தகுசிருட்டி திதியொடுக்கஞ் சாற்றுதிரோ தம்பொதுவாய்
அகலமுறத் தேர்ந்திடவே யருளியநற் பொருளாகும்.

முத்திபெறு நெறியறியு மொழிபோற்றித் திருவகவல்
சத்தியஞா னந்தருதே சிகர்மோகஞ் சதகமதாம்
மித்தையுல கினையகற்றி விடாமலெனை யாண்டருளென்
றத்தாநிற் றிடநீத்தல் விண்ணப்பம் அறைந்ததுவாம்.

மலவிருளுற் றுறங்காமல் மன்னுபரி பாகருள்
செலமுழுக வருகவெனச் செப்பல்திரு வெம்பாவை
நலமுறுமந் தணர்வடிவாய் நாரணன்காண் பரியபதம்
நிலமதில்வந் தாள்கருணை நினைந்தாடல் அம்மானை.

சத்திகளாற் றனுகரண புவனபோ கங்கடமை
அத்தனுக்குச் சுண்ணமதை யாயிடிக்கக் கூவுதலே
ஒத்ததிருச் சுண்ணமுயர் போதமொரு வண்டாகச்
சித்தவிகா ரத்தாது செப்பிவிடல் கோத்தும்பி.

பொன்னார்மெய் யண்ணலரும் போதவின்ப மேமிகுந்து
தென்னாதென் னாவெனவே தெள்ளேணங் கொட்டியதாம்
முன்னார் கலையுமுணா ராமுகை யாமேடி
தன்னாற் பதிமுதன்மை சாற்றியதாந் திருச்சாழல்.

தேவாதி யாதசிவன் தேடியே யாண்டநலம்
ஆவலொடுஞ் சொல்லி யடியாரொ டுங்கூடிப்

பூவியந்து கொய்தல்திருப் பூவல்லி யாமரன்சீர்
பாவமுறு தீமையறப் பாடல்திரு வுந்தியதே.

சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே புண்ணியமாய்
அத்தன் செயுங்கருணைக் காராமை யுண்மிகுந்து
பொத்தியகை கொட்டிப் புகழ்தல்தோ ணோக்கமருள்
சத்தியிருந் தாடத்தா லாட்டிடுதல் பொன்னூசல்.

நேயம்மி குந்த நிலைகுலையக் கூடுதலை
ஆயவருட் டாய்க்கங் கறைதல்அன்னைப் பத்தாகும்
தூயவருட் குயிலைநற் சோதியெனைக் கூடுதற்குன்
வாயினுற் கூவெனமுன் வாழ்த்தல்குயிற் பத்தாமே.

பேர்நாடூ ராறுமலை பெயரூர்தி படைமுரசு
தார்கொடியெ லாமரற்குச் சாற்றல்தசாங் கமதாம்
ஏர்மருவு திருப்பள்ளி யெழுச்சிபணி விடைகேட்
டார்வமுட ஞண்டவாற் கன்புசெயு மியல்பே.

கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம் சிதம்பரத்திலருளடையுங் குறிப்பதாகும்
எயுங்கோயிற்றிருப்பதிகம்பெருந்துறைத்தேசிகர்மோகம்பலாகும்
ஆயபசு போதம்முற்றுங் கெடவேண்ட லேசெத்தி லாப்பத் தாகும்
ஓதுவல்வாதனைகள்வந்தணுகாமலடைக்கலப்பத்துரைத்ததாமே.

கருவியுறும் ஊனுடற்கண் வாராமற் றிருவருளிற் கலப்பச் சிக்க
அரனடியைப் புகழ்ந்துபெரு கார்வமொடு பாடுதலே ஆசைப்பத்தாம்
வெருவிமலத் தினைச்சிலத்தொன்றுகு மடியர்கூட்டத் துடனேகூட்டும்
பரமாருட் பெருமைமிகு தியைப்புகழ்ந்து பாடல்அதி சயப்பத்தாமே.

ஆண்டகுரு வைப்பிரியா தணைந்துபணி பிரிந்துமிகு மன்போ டின்பம், பூண்டுகிடக் கப்பெறுவ தென்றுகொலோ வெனுமதிருப் பம் புணர்ச்சிப் பத்தாம், நீண்டவுல கத்தினிற்பல் நின்றிலை னிவ்வுடற்க ணின்று வாழேன், மாண்டகுருவின் பதத்திற் கருணை பருள் புரியெனுஞ்சொல் வாழாப் பத்தே.

சோதியருட் சுடர்விளக்கே துயர்ப்பிறவிக் கடலிலே துன்புறுஞ் 'சார்தற்,' காதரித்துங் குனையடைக்கா ... வஞ்சொல் அருட்பத் தாகும், நீதிமறை பரவுதிருப் பெருந்துறை ...

குருவடிவாய் நிகழ்ந்தகோலம், காதலொடுங் காட்டினையே யெனுங் களிப்புப் பகர்தல்திருக் கழுக்குன் றமே. கச

இந்திரிய வயமயங்கா தேயெடுத்துத் தானுக்கு மெழிலா னந்தம், கந்தமலி தில்லையினுட் கண்டேனென் றுவந்துரைத்தல் கண்ட பத்தாம், அந்தமிலா வானந்தத் தகலாம லெனையழுத்தி யாள்வா யென்று, சிந்தைகலந் துரைத்ததுவே பிரார்த்தனைப்பத் தாய்ப்புக லுஞ் செய்கை யாமே. கரு

இழைத்தேனிவ் வாக்கைபொறுத் தினிக்கணமும் பொறுக் ககிலே னேழை யேனைக், குழைப்பதேன் பிழைபொறுத்தா ளென விரங்கிக் கூறுதலே குழைத்த பத்தாம், தழைத்துவளர் பேரின்பந் தானாகி யுயிர்தோன்றாத் தன்மை யாய்த்தான், பொழிந்துநிறை வைப்பெறுதல் உயிருண்ணிப் பத்தாயிங் குரைத்த தாமே. கசு

திரையில்வளர் வினைமுழுதும் வரினுமஞ்சேன் சிவசமயத் தவஞ்சா ராதார், அருகின்வரக் காண்கின்மன மஞ்சுமென இகழ்ந் துரைத்தல் அச்சப் பத்தாம், புரவியின்மேற் பாண்டியன்முன் வரும் பதத்தை யாம்பெறுமற் புதம்போல் யாரும், விரவுமின்க ளென்றடி யார்க் குறுதிசொலல் திருப்பாண்டி விருத்த மாமே. கஎ

மிக்கபிற வித்துயரொ லாமொழித்து விபுத்துவமிங் களித்த லாலே, பிக்கறச் சிக்கெனப் பிடித்தே னின்னையென்று துணிவுசெப் பல் பிடித்த பத்தாம், தக்கபரி யாய்நரியை யாக்குதல்போ லெனைப் பெரிதாய்த் தாக்கித் தாட்கீழ், அக்கணம்வைத் தனையேயென் றிரங் கல்திரு வேசறவென் றியம்ப லாமே.

கரைந்துருகும் பேரன்புன் கழலிணைக்கே கற்றாவின் மனம்போ லென்றும், நிருந்தும்வகை யெனக்கருள்க வெனக்கேட்டல் திருப் புலம்ப லாகு முள்ளம்,விரும்புசிவா னந்தவெள்ளம் விழைந்துதில்லை நாயகனை மிகக்கொண் டாடி, நிரம்புமனக் களிமிகுத்த விறுமாப்பே குலாப்பத் தாய் நிகழ்த்த லாமே.

மாயவுருக் கொண்டுளத்தை மயக்குமின்னார் கண்வலையுண் மயங்கு வேற்கிங்,காயுமறி வளித்தாள லதிசயமென் றுரைத்தல்அற்பு தப்பத் தாகும், தூயவருட் குருபதத்தைக் கூட்டுதற்குப் பெற்றவுயிர்

சுகத்தை நோக்கிச், சேயமலர்ப் பதத்தருமை யடியவொடும் வியந் துரைத்தல் சென்னிப் பத்தே. உ௦

அறம்பெருகும் பெருந்துறையிற் றமையாண்ட செயன்முதலா வரன்சீ ராட்டின், திறமறிவா ரெம்பிரா னுவவொன வுரைத்தல்திரு வார்த்தை யாகும், நிறம்வளரு மலர்ப்பொழில்சூழ் தோங்குதிருத் தில்லைமன்றுள் நிமல னுமத், திறம்பெருகு மின்பமரு ளென்றல்எண் ணப் பத்தெனவுந் திகழ்த்த லாமே. உக

பொல்லாத பவத்தைவிட்டுச் சிவன்கழற்கீழ்ப் புகுங்காலம் புணர்ந்த தெற்கிங், கெல்லாரும் வாருமெனக் கருணையினு லழைத் திடல்யாத் திரைப்பத் தாகும், அல்லாத அர்க்குணமா யப்படைகள் விளையாம லருள்வா ளேந்தி, நல்லோர்க ளியாரு மெம்மோ டெய்து மெனப் படையெழுச்சி நவிற லாகும். உஉ

தொந்தமாம் மலமொறுத்துச் சுகம்பெருக்கிப் பெருந்துறைவாழ் சோதி யென்றன், சிந்தையே யூராகக் கொண்டிருந்தா ரென் றுரைத்தல் திருவேண் பாவாம்,எந்தைதிருப் பெருந்துறையை யேத் துநம ரேவாழ்வுற் றிடர்சேர் பாச, பந்தமறுத் திடுவரெனப் பண் டாய நான்மறையும் பகர்ந்த தாமே. உந

வாகுதிருப் பெருந்துறையா ரெழுந்தருளப் பெறிலெல்லா வளங்கண் முற்றும், ஆகுமெமக் கல்லாத வாகாவென் றியம்பல்பண்டை யாட்சி யாகும், மோகமிகு மடியரொடுங் கூடவிரும் பிய(து)ஆனந் த*மொழியு மீசர், போகசுக மெனக்களித்தா ரார்பெறுவா ரெனுமரு ருமை புகறல் அச்சோ. உச

குறிப்பு :—மேற்கண்ட பாட்டுகள் மஹா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை இயற்றிய திருப்பெருந்துறை புராணத் தில் உள்ளன.

ஆனந்த மாலை.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

திருவாசகம்

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௭௫	௧௦	௫	திளைக்கும்	திளைத்தும்
௨௫௮	௬ (உரை)	௧	'எல்லாம்' என்பதற்குப் பிறகு 'பேரின்பமயமாகும்படி' என்பதைக் கூட்டுக.	
௨௬௧	௬	௫	முன்னோர்	முன்னோற்
௨௭௦	௧௫	௧	பிரிந்து	புரிந்து
,,	௧௪	௨	காதரித்துங்	காதரித்திங்